

SEANCE DU MARDI 30 OCTOBRE 1979
VERGADERING VAN DINSDAG 30 OKTOBER 1979ASSEMBLEE
VOLTALLIGE VERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 117.

COMMUNICATION:

Page 117.

Cour des comptes.

NOMINATION DES DELEGUES A L'ASSEMBLEE CONSULTATIVE DU CONSEIL DE L'EUROPE ET A L'ASSEMBLEE DE L'UNION DE L'EUROPE OCCIDENTALE:

Page 117.

PROJETS DE LOI (Suite de la discussion des articles):

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1979.

Vote des articles, p. 118.

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1978.

Vote des articles, p. 122.

PROJETS DE LOI (Discussion):

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1979.

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1978.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Vandenabeele, rapporteur, De Seranno, Mme De Backer-Van Ocken, ministre de la Communauté néerlandaise, M. Coens, secrétaire d'Etat à la Communauté néerlandaise et à la Région flamande, adjoint au ministre de la Communauté néerlandaise et au ministre de la Région flamande, M. Galle, ministre de la Région flamande, p. 123.

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1979.

Votes des articles, p. 129.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1979-1980
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1979-1980

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 117.

MEDEDELING:

Bladzijde 117.

Rekenhof.

BENOEMING VAN DE AFGEVAARDIGDEN BIJ DE RAADGEVENDE VERGADERING VAN DE RAAD VAN EUROPA EN BIJ DE VERGADERING VAN DE WESTEUROPESE UNIE:

Bladzijde 117.

ONTWERPEN VAN WET (Voortzetting van de artikelsgewijze behandeling):

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Stemming van de artikelen, blz. 118.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978.

Stemming over de artikelen, blz. 122.

ONTWERPEN VAN WET (Bespreking):

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978.

Algemene bespreking. — *Sprekers*: de heren Vandenabeele, verslaggever, De Seranno, Mevr. De Backer-Van Ocken, minister van de Nederlandse Gemeenschap, de heer Coens, staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, toegevoegd aan de minister van de Nederlandse Gemeenschap en aan de minister van het Vlaamse Gewest, de heer Galle, minister van het Vlaamse Gewest, blz. 123.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Stemming over de artikelen, blz. 129.

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1978.

Vote des articles, p. 135.

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1979.

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1978.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Poulet, rapporteur, Coppens, Mme Goor-Eyben, M. Maes, Mme Staels-Dompas, M. De Seranno, M. Martens, Premier ministre, M. Defosset, ministre de la Région bruxelloise, M. Vanderpoorten, Mme De Pauw-Deveene, secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise, adjoint au ministre de la Région bruxelloise, p. 136.

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1979.

Vote des articles, p. 143.

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1978.

Vote des articles, p. 151.

Projet de loi relatif à l'octroi de la garantie de l'Etat pour un financement à moyen terme à consentir par des institutions financières belges à la république du Portugal.

Discussion et vote de l'article unique, p. 152.

Projet de loi relatif à l'octroi du titre honorifique de leurs fonctions aux bourgmestres, aux échevins et aux présidents des conseils de l'aide sociale ou des anciennes commissions d'assistance publique.

Discussion générale. — *Orateur*: M. Lecoq, rapporteur, p. 153.

Vote des articles, p. 153.

Projet de loi modifiant la loi du 7 juillet 1969 déterminant le cadre du personnel des cours et tribunaux du travail.

Discussion et vote de l'article unique, p. 155.

Projet de loi modifiant les articles 573, 590, 1338 et 617 du Code judiciaire.

Discussion générale. — *Orateur*: M. Cooreman, rapporteur, p. 155.

Vote des articles, p. 155.

Projet de loi modifiant la loi du 9 août 1955 relative au Fonds des Routes.

Discussion générale. — *Orateur*: M. Vergeylen, rapporteur, p. 156.

Vote de l'article unique, p. 156.

PROJETS DE LOI (Vote):

Projet de loi relatif à l'octroi de la garantie de l'Etat pour un financement à moyen terme à consentir par des institutions financières belges à la république du Portugal, p. 156.

Projet de loi relatif à l'octroi du titre honorifique de leurs fonctions aux bourgmestres, aux échevins et aux présidents des conseils de l'aide sociale ou des anciennes commissions d'assistance publique, p. 156.

Projet de loi modifiant la loi du 7 juillet 1969 déterminant le cadre du personnel des cours et tribunaux du travail, p. 156.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978.

Stemming over de artikelen, blz. 135.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Algemene bespreking. — *Sprekers*: de heren Poulet, verslaggever, Coppens, Mevr. Goor-Eyben, de heer Maes, Mevr. Staels-Dompas, de heer De Seranno, de heer Martens, Eerste minister, de heer Defosset, minister van het Brussels Gewest, de heer Vanderpoorten, Mevr. De Pauw-Deveene, staatssecretaris voor het Brussels Gewest, toegevoegd aan de minister van het Brussels Gewest, blz. 136.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Stemming over de artikelen, blz. 143.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978.

Stemming over de artikelen, blz. 151.

Ontwerp van wet betreffende de toekenning van de waarborg van de Staat voor een door Belgische financiële instellingen aan de republiek Portugal te verlenen financiering op middellange termijn.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 152.

Ontwerp van wet betreffende het verlenen van de eretitel van hun ambt aan de burgemeesters, aan de schepenen en aan de voorzitters van de raden voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen commissies van openbare onderstand.

Algemene bespreking. — *Spreker*: de heer Lecoq, verslaggever, blz. 153.

Stemming over de artikelen, blz. 153.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 7 juli 1969 tot vaststelling van de personeelsformatie van de arbeidshoven en -rechtbanken.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 155.

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 573, 590, 1338 en 617 van het Gerechtelijk Wetboek.

Algemene bespreking. — *Spreker*: de heer Cooreman, verslaggever, blz. 155.

Stemming over de artikelen, blz. 155.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 9 augustus 1955 betreffende het Wegenfonds.

Algemene bespreking. — *Spreker*: de heer Vergeylen, verslaggever, blz. 156.

Stemming over het enig artikel, blz. 156.

ONTWERPEN VAN WET (Stemming):

Ontwerp van wet betreffende de toekenning van de waarborg van de Staat voor een door Belgische financiële instellingen aan de republiek Portugal te verlenen financiering op middellange termijn, blz. 156.

Ontwerp van wet betreffende het verlenen van de eretitel van hun ambt aan de burgemeesters, aan de schepenen en aan de voorzitters van de raden voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen commissies van openbare onderstand, blz. 156.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 7 juli 1969 tot vaststelling van de personeelsformatie van de arbeidshoven en -rechtbanken, blz. 156.

Projet de loi modifiant les articles 573, 590, 1338 et 617 du Code judiciaire, p. 156.

Projet de loi modifiant la loi du 9 août 1955 relative au Fonds des Routes, p. 156.

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1979, p. 157.

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1978, p. 157.

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1979, p. 157.

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1978, p. 157.

Projet de loi contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1979, p. 158.

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1978, p. 159.

VOTE SUR LA MOTION AMENDEE DEPOSEE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. PERIN AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR « L'APPLICATION DES LOIS DE 1934 ET DE 1936 SUR LES MILICES PRIVEES », DEVELOPPEE LE 24 OCTOBRE 1979 :

Page 159.

QUESTION ORALE DE M. VAN ELSSEN AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS SUR « LA LONGUEUR INADMISSIBLE DES DELAIS D'ATTENTE A L'INSPECTION AUTOMOBILE DE TURNHOUT » :

Orateurs : M. Van Elsen, M. Chabert, ministre des Communications, p. 160.

QUESTION ORALE DE M. DECOSTER AU MINISTRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE ET DES PENSIONS SUR « L'APPLICATION DE LA LEGISLATION DE SECURITE SOCIALE AUX TITULAIRES D'UNE LICENCE DE COUREUR PROFESSIONNEL » :

Orateurs : M. Decoster, M. Gramme, ministre de l'Intérieur, p. 160.

COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT :

Page 161.

QUESTION ORALE DE M. RADOUX AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « LA REDUCTION DE FORCES ARMEES EN EUROPE » :

Orateurs : M. Radoux, M. Defosset, ministre de la Région bruxelloise, p. 161.

QUESTION ORALE DE M. RADOUX AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR « LES RESSOURCES BUDGETAIRES EN FAVEUR DE LA RECHERCHE POUR L'UTILISATION, SOUS DIVERSES FORMES, DES RESSOURCES CHARBONNIERES » :

Orateurs : M. Radoux, M. Galle, ministre de la Région flamande, p. 161.

QUESTION ORALE DE M. HUMBLET AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR « LES MAGISTRATS DE L'ARRONDISSEMENT DE NIVELLES » :

Orateurs : M. Humblet, M. Galle, ministre de la Région flamande, p. 162.

QUESTION ORALE DE M. CAPOEN AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR « L'ATTITUDE BRUTALE DE LA GENDARMERIE DE COMINES » :

Orateurs : M. Capoen, M. Gramme, ministre de l'Intérieur, p. 163.

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 573, 590, 1338 en 617 van het Gerechtelijk Wetboek, blz. 156.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 9 augustus 1955 betreffende het Wegenfonds, blz. 156.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979, blz. 157.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978, blz. 157.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979, blz. 157.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978, blz. 157.

Ontwerp van wet houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979, blz. 158.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978, blz. 159.

STEMMING OVER DE GEAMENDEERDE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 24 OKTOBER 1979 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER PERIN TOT DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER « DE TOEPASSING VAN DE WETTEN VAN 1934 EN 1936 OP DE PRIVATE MILITIES » :

Bladzijde 159.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN ELSSEN AAN DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN OVER « DE ONAANNEEMBARE LANGE WACHTTIJDEN BIJ DE AUTOMOBIEL-INSPECTIE TE TURNHOUT » :

Spreekers : de heer Van Elsen, de heer Chabert, minister van Verkeerswezen, blz. 160.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DECOSTER AAN DE MINISTER VAN SOCIALE VOORZORG EN PENSIOENEN OVER « DE TOEPASSING VAN DE SOCIALE-ZEKERHEIDSWETGEVING OP DE HOUDERS VAN EEN VERGUNNING VAN BEROEPSRENNER » :

Spreekers : de heer Decoster, de heer Gramme, minister van Binnenlandse Zaken, blz. 160.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER :

Bladzijde 161.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER RADOUX AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE BEPERKING VAN STRIJDKRACHTEN IN EUROPA » :

Spreekers : de heer Radoux, de heer Defosset, minister van het Brusselse Gewest, blz. 161.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER RADOUX AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « DE BEGROTINGSMIDDELEN TEN BEHOEVE VAN HET ONDERZOEK VOOR HET GEBRUIK, IN VERSCHIEDENE VORMEN, VAN DE STEENKOLEN » :

Spreekers : de heer Radoux, de heer Galle, minister van het Vlaamse Gewest, blz. 161.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HUMBLET AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER « DE MAGISTRATEN IN HET ARRONDISSEMENT NIJVEL » :

Spreekers : de heer Humblet, de heer Galle, minister van het Vlaamse Gewest, blz. 162.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CAPOEN AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER « HET BRUTAALE OPTREDEN VAN DE RIJKSWACHT VAN KOMEN » :

Spreekers : de heer Capoen, de heer Gramme, minister van Binnenlandse Zaken, blz. 163.

QUESTION ORALE DE MME BERNAERTS-VIROUX AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR « LA DISCRIMINATION DONT LES BRUXELLOIS FLAMANDS ONT ETE L'OBJET A L'OCCASION DE LEUR FETE DU 11 JUILLET 1979 » :

Orateurs : Mme Bernaerts-Viroux, M. Gramme, ministre de l'Intérieur, p. 163.

QUESTION ORALE DE M. HUMBLET A M. HOYAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « LE STATUT DU PERSONNEL DES CENTRES PMS DE L'ETAT » :

Orateurs : M. Humblet, M. Hoyaux, ministre de l'Education nationale, p. 163.

INTERPELLATIONS (Discussion) :

Interpellation de M. Verbist au secrétaire d'Etat à la Communauté néerlandaise et à la Région flamande (M. Akkermans) sur « l'application des sanctions prévues au chapitre III du titre IV de la loi du 29 mars 1962, organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, modifiée par la loi du 22 décembre 1970 ».

Orateurs : MM. Verbist, Vandezande, M. Akkermans, secrétaire d'Etat à la Communauté néerlandaise et à la Région flamande, adjoint au ministre de la Communauté néerlandaise et au ministre de la Région flamande, p. 164.

Interpellation de M. Renard au ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles sur « des enquêtes effectuées par la gendarmerie dans des entreprises pour connaître les affiliations syndicales ».

Orateurs : MM. Renard, Wyninckx, de Wasseige, M. Gramme, ministre de l'Intérieur, p. 166.

Interpellation de M. Lahaye au ministre de la Région flamande sur « une double interdiction qui lèse les Flamands et la date tardive d'ouverture de la chasse aux perdrix, qui porte préjudice à notre économie ».

Orateurs : M. Lahaye, M. Galle, ministre de la Région flamande, p. 169.

Interpellation de M. Deworme à M. Hoyaux, ministre de l'Education nationale, sur « la suppression de l'Institut médico-pédagogique de Marbehan ».

Orateurs : MM. Deworme, Humblet, Sondag, M. Hoyaux, ministre de l'Education nationale, p. 173.

COMPOSITION DE COMMISSIONS :

Page 175.

INTERPELLATION (Demande) :

Page 175.

M. Neuray au ministre des Communications sur « l'augmentation des tarifs de la SNCB ».

PROJET DE LOI (Dépôt) :

Page 176.

Le gouvernement. — Projet de loi portant approbation de l'accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise, d'une part, et la république socialiste de Roumanie, d'autre part, relatif à l'encouragement, la protection et la garantie réciproques des investissements, signé à Bruxelles le 8 mai 1978.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 176.

M. R. Gillet. — Proposition de loi organisant la participation des cadres dans les organes de concertation des régions et du pays.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVR. BERNAERTS-VIROUX AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER « DE DISCRIMINATIE VAN DE VLAAMSE BRUSSELAARS TER GELEGENHEID VAN HUN FEESTDAG OP 11 JULI 1979 » :

Sprekers : Mevr. Bernaerts-Viroux, de heer Gramme, minister van Binnenlandse Zaken, blz. 163.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HUMBLET AAN DE HEER HOYAUX, MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING, OVER « HET STATUUT VAN HET PERSONEEL IN DE PMS-RIJKSCENTRA » :

Sprekers : de heer Humblet, de heer Hoyaux, minister van Nationale Opvoeding, blz. 163.

INTERPELLATIES (Bespreking) :

Interpellatie van de heer Verbist tot de staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en voor het Vlaamse Gewest (de heer Akkermans) over « de toepassing van de sancties bepaald bij hoofdstuk III van titel IV van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw ».

Sprekers : de heren Verbist, Vandezande, de heer Akkermans, staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, toegevoegd aan de minister van de Nederlandse Gemeenschap en aan de minister van het Vlaamse Gewest, blz. 164.

Interpellatie van de heer Renard tot de minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen over « het onderzoek dat door de rijkswacht in bedrijven wordt ingesteld naar het lidmaatschap van vakbonden ».

Sprekers : de heren Renard, Wyninckx, de Wasseige, de heer Gramme, minister van Binnenlandse Zaken, blz. 166.

Interpellatie van de heer Lahaye tot de minister van het Vlaamse Gewest over « een dubbel verbod dat de Vlamingen onrecht aandoet en de laattijdige openingsdatum van de jacht op patrijzen, waardoor schade wordt berokkend aan onze economie ».

Sprekers : de heer Lahaye, de heer Galle, minister van het Vlaamse Gewest, blz. 169.

Interpellatie van de heer Deworme tot de heer Hoyaux, minister van Nationale Opvoeding, over « de opheffing van het « Institut médico-pédagogique » te Marbehan ».

Sprekers : de heren Deworme, Humblet, Sondag, de heer Hoyaux, minister van Nationale Opvoeding, blz. 173.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES :

Bladzijde 175.

INTERPELLATIE (Verzoek) :

Bladzijde 175.

De heer Neuray tot de minister van Verkeerswezen over « de verhoging van de tarieven van de NMBS ».

ONTWERP VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 176.

De regering. — Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het akkoord tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de socialistische republiek Roemenië, anderzijds, inzake de wederzijdse aanmoediging, bescherming en vrijwaring van investeringen, ondertekend te Brussel op 8 mei 1978.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 176.

De heer R. Gillet. — Voorstel van wet waarbij de medezeggenschap van het leidinggevend personeel in de gewestelijke en landelijke overlegorganen wordt georganiseerd.

MM. C. De Clercq et Storme. — Proposition de loi relative au petit chômage pour cause de disparition personnelle devant le tribunal.

M. Demuyter. — Proposition de loi introduisant la dation en paiement de certains biens comme mode de paiement des droits successoraux.

M. C. De Clercq. — Proposition de loi complétant la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie.

M. Lahaye. — Proposition de loi modifiant l'article 351 du Code des impôts sur les revenus.

De heren C. De Clercq en Storme. — Voorstel van wet betreffende de klein verlet bij persoonlijk verschijnen voor het gerecht.

De heer Demuyter. — Voorstel van wet tot invoering van het in betaling geven van bepaalde goederen ter voldoening van successierechten.

De heer C. De Clercq. — Voorstel van wet tot aanvulling van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven.

De heer Lahaye. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 351 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

PRESIDENCE DE M. ROBERT VANDEKERCKHOVE, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER ROBERT VANDEKERCKHOVE, VOORZITTER

MM. Bogaerts et Jorissen, secrétaires, prennent place au bureau.

De heren Bogaerts en Jorissen, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 h 05 m.

De vergadering wordt geopend te 14 u. 05 m.

CONGÉS — VERLOF

Mme Pétry, en mission à l'étranger, demande un congé.

Vraagt verlof: Mevr. Pétry, met opdracht in het buitenland.

— Ce congé est accordé.

Dit verlof wordt toegestaan.

MM. Coppieters, en mission à l'étranger; **Adriaensens** et **Nutkewitz**, retenus par des devoirs professionnels; **André**, empêché; **Croux**, retenu par des devoirs administratifs, demandent de les excuser de ne pouvoir assister à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren **Coppieters**, met opdracht in het buitenland; **Adriaensens** en **Nutkewitz**, wegens beroepsplichten; **André**, belet; **Croux**, wegens ambtsplichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

COMMUNICATION — MEDEDELING

Cour des comptes — Rekenhof

M. le Président. — Par dépêche du 17 octobre 1979, la Cour des comptes fait connaître au Sénat ses observations au sujet du projet de loi portant le budget de la Dette de l'Etat de l'année budgétaire 1980.

Bij dienstbrief van 17 oktober 1979 deelt het Rekenhof aan de Senaat zijn opmerkingen mede over het ontwerp van wet houdende de Rijksschuldbegroting voor het begrotingsjaar 1980.

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

NOMINATION DES DELEGUES A L'ASSEMBLEE CONSULTATIVE DU CONSEIL DE L'EUROPE ET A L'ASSEMBLEE DE L'UNION DE L'EUROPE OCCIDENTALE

BENOEMING VAN DE AFGEVAARDIGDEN BIJ DE RAADGEVENDE VERGADERING VAN DE RAAD VAN EUROPA EN BIJ DE VERGADERING VAN DE WESTEUROPESE UNIE

M. le Président. — Le Sénat doit procéder maintenant à la nomination de trois membres effectifs et de quatre membres suppléants de la délégation belge à l'Assemblée consultative du Conseil de l'Europe et à l'Assemblée de l'Union de l'Europe occidentale.

De Senaat moet thans overgaan tot de benoeming van drie leden en vier plaatsvervangende afgevaardigden bij de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa en de Vergadering van de Westeuropese Unie.

J'ai reçu les candidatures suivantes:

Comme délégués effectifs: **MM. Hanin**, van Waterschoot, **Adriaensens**.

Ik heb de volgende kandidaturen ontvangen:

Als leden: de heren **Hanin**, van Waterschoot, **Adriaensens**.

Comme délégués suppléants: **MM. Verleysen**, **Lambiotte**, **Perin**, **Van der Elst**.

Als plaatsvervangende leden: de heren **Verleysen**, **Lambiotte**, **Perin**, **Van der Elst**.

Comme le nombre des candidats présentés est égal au nombre de mandats à conférer, je les déclare respectivement élus en qualité de délégués effectifs ou en qualité de délégués suppléants au Conseil de l'Europe et à l'Assemblée de l'Union de l'Europe occidentale.

Aangezien het aantal voorgedragen kandidaten niet groter is dan het aantal te begeven mandaten, verklaar ik hen benoemd tot afgevaardigde, respectief tot plaatsvervangend afgevaardigde bij de Raad van Europa en de Vergadering van de Westeuropese Unie.

Il en sera donné connaissance au ministre des Affaires étrangères et aux présidents des deux Assemblées européennes.

Hiervan zal kennis worden gegeven aan de minister van Buitenlandse Zaken en aan de voorzitters van beide Europese Vergaderingen.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES RÉGIONALES WALLONNES DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

Reprise de la discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE WAALSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Hervatting van de beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous reprenons l'examen des articles du projet de loi contenant le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1979.

Wij hervatten het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Personne ne demandant plus la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand meer het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (*Voir documents n° 5 - XXIV - 1 et 2 du Sénat, session extraordinaire de 1979*), tels qu'ils ont été amendés au cours de la séance du 24 octobre dernier.

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen, zoals ze tijdens de vorige vergadering werden gewijzigd (*Zie gedrukte stukken nrs. 5 - XXIV - 1 en 2 van de Senaat, buitengewone zitting 1979*).

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

*Crédits pour les dépenses courantes (Titre I)
et pour les dépenses de capital (Titre II)*

Article 1er. Il est ouvert, pour les dépenses de la politique régionale wallonne afférentes à l'année budgétaire 1979, des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs) :

	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnement
TITRE I			
Dépenses courantes	8 367,8	60,1	60,1
TITRE II			
Dépenses de capital	7 726,5	5 854,4	3 036,8
Totaux	16 094,3	5 914,5	3 096,9

Ces crédits sont énumérés aux Titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

*Kredieten voor de lopende uitgaven (Titel I)
en voor de kapitaaluitgaven (Titel II)*

Artikel 1. Voor de uitgaven van het Waalse gewestelijke beleid voor het begrotingsjaar 1979 worden kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen franken) :

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vast-leggings-kredieten	Ordonnancings-kredieten
TITEL I			
Lopende uitgaven	8 367,8	60,1	60,1
TITEL II			
Kapitaaluitgaven	7 726,5	5 854,4	3 036,8
Totalen	16 094,3	5 914,5	3 096,9

Die kredieten worden opgesomd onder de Titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

— Adopté.

Aangenomen.

*Dispositions particulières relatives
aux dépenses courantes*

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 5 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires des ministères des Affaires économiques, de l'Agriculture, des Classes moyennes, de l'Emploi et du Travail, de l'Intérieur, de la Santé publique et de la Famille et des Travaux publics, à l'effet de payer, indépendamment des menues dépenses, les créances n'excédant pas 50 000 francs.

Autorisation est donnée à ces comptables de consentir aux fonctionnaires et experts envoyés en mission à l'étranger les avances nécessaires, même si ces avances sont supérieures à 50 000 francs.

Le paiement des rémunérations d'experts venant d'autres pays et des frais résultant des arrangements avec les pays étrangers, peut également se faire par avance de fonds, quel qu'en soit le montant.

*Bijzondere bepalingen betreffende
de lopende uitgaven*

Art. 2. Bij afwijking van het artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 5 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van de ministeries van Economische Zaken, Landbouw, Middenstand, Tewerkstelling en Arbeid, Binnenlandse Zaken, Volksgezondheid en Gezin en Openbare Werken, met het oog op de uitbetaling, benevens de kleine uitgaven, van de schuldvorderingen die 50 000 frank niet overschrijden.

Deze rekenplichtigen worden gemachtigd de nodige voorschotten te verlenen aan de ambtenaren en experten belast met een zending in het buitenland, zelfs indien deze voorschotten meer dan 50 000 frank bedragen.

De betaling van de erelonen van experten uit het buitenland en van de kosten voortspruitend uit regelingen met vreemde landen, mag eveneens per geldvoorschot gebeuren, welke ook het bedrag ervan zij.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Le secrétaire d'Etat à la Région wallonne est autorisé à prendre au nom de l'Etat l'engagement de payer, à l'échéance, aux organismes financiers, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de dix ans, des sommes qu'ils ont payées pour compte de l'Etat, à titre de primes ou de réductions d'intérêt, aux constructeurs et aux acheteurs de logements sociaux (art. 41.62 du Titre I et art. 61.62 du Titre II du tableau annexé à la présente loi).

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes. Le montant total des primes accordées en 1979 est limité à 722 400 000 francs.

Art. 3. De staatssecretaris voor het Waalse Gewest wordt ertoe gemachtigd in naam van de Staat de verbintenis aan te gaan, op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar, aan de financiële instellingen de interesten en de delging te betalen, van de bedragen die zij voor rekening van de Staat aan de bouwers en de kopers van volkswoningen hebben betaald als premies of als verminderingen van interest (art. 41.62 van Titel I en art. 61.62 van Titel II van de bij deze wet gevoegde tabel).

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan, is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof. Het totale bedrag van de in 1979 verleende premies is beperkt tot 722 400 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Par dérogation aux dispositions de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, le solde des crédits non dissociés du Titre I du tableau annexé à la présente loi peut être reporté à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

Art. 4. In afwijking van de bepalingen van artikel 28, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, mag het saldo van de niet-gesplitste kredieten van Titel I van de bij deze wet gevoegde tabel, naar het volgende jaar worden overgedragen onder dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. En ce qui concerne les dépenses des services de santé mentale, les crédits reportés à l'année budgétaire 1978 de l'article 12.35 de la section 38 du Titre I du budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1977 peuvent être reportés à l'année budgétaire 1979 pour ordonnancer toute dépense résultant d'obligations nées au cours des années 1977 et antérieures.

Art. 5. Wat betreft de uitgaven van de diensten voor geesteshygiëne, mogen de kredieten, overgedragen naar het begrotingsjaar 1978 van artikel 12.35 van afdeling 38 van Titel I van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1977, overgedragen worden naar het begrotingsjaar 1979 om elke uitgave, voortvloeiend uit verbintenissen ontstaan tijdens de jaren 1977 en vorige, te ordonnanceren.

— Adopté.

Aangenomen.

*Dispositions particulières relatives
aux dépenses de capital*

Art. 6. Par dérogation aux dispositions contenues dans le dernier alinéa de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, les crédits non dissociés inscrits sous le Titre II du tableau annexé à la présente loi peuvent être reportés à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

*Bijzondere bepalingen betreffende
de kapitaaluitgaven*

Art. 6. Bij afwijking van de bepalingen van het laatste lid van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, mogen de niet-gesplitste kredieten ingeschreven onder Titel II van de bij deze wet gevoegde tabel naar het volgend jaar worden overgedragen in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. A l'intérieur d'une même section du Titre II du tableau annexé à la présente loi et entre les articles des catégories 01, 51, 63, 71, 72 et 73, le Roi peut en cas de besoin opérer des transferts de crédits d'engagement.

Les arrêtés de transfert sont soumis à l'accord du ministre de la Région wallonne.

Art. 7. Binnen een zelfde afdeling van Titel II van de bij deze wet gevoegde tabel en tussen de artikelen van de categorieën 01, 51, 63, 71, 72 en 73 kan de Koning, zo nodig, overdrachten van vastlegingskredieten verrichten.

De transferbesluiten worden voor akkoord aan de minister van het Waalse Gewest voorgelegd.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Le Roi peut, en cas de besoin, et dans le cadre des crédits totaux prévus au Titre II du tableau annexé à la présente loi, opérer des transferts entre crédits d'ordonnancement.

Les arrêtés de transfert sont soumis à l'accord du ministre de la Région wallonne.

Art. 8. De Koning kan, zo nodig en in het kader van de totale kredieten, die onder Titel II van de bij deze wet gevoegde tabel voorkomen, transfers tussen ordonnanceringskredieten verrichten.

De transferbesluiten worden voor akkoord aan de minister van het Waalse Gewest voorgelegd.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. Des crédits d'engagement et d'ordonnancement peuvent être transférés entre les articles 61.01 et 81.01 de la section 32 du Titre II du tableau annexé à la présente loi, par voie d'arrêté royal et moyennant l'accord du ministre de la Région wallonne.

Art. 9. Tussen de artikelen 61.01 en 81.01 van afdeling 32 van Titel II van de bij deze wet gevoegde tabel, kunnen vastleggings- en ordonnanceringskredieten worden overgeschreven door middel van

een koninklijk besluit en mits het akkoord van de minister van het Waalse Gewest.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Le ministre de la Région wallonne est autorisé à engager à charge de l'article 81.02 de la section 32 du Titre II du présent budget, des dépenses pour un montant de 500 000 000 de francs.

Art. 10. De minister van het Waalse Gewest wordt gemachtigd ten laste van artikel 81.02 van afdeling 32 van Titel II van deze begroting, uitgaven vast te leggen ten bedrage van 500 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. Le secrétaire d'Etat à la Région wallonne peut consentir des avances sur les interventions financières de l'Etat dans les dépenses afférentes aux travaux d'épuration d'eaux usées.

Ces avances ne peuvent excéder:

a) 30 p.c. du montant des marchés attribués d'une valeur inférieure à 50 millions de francs;

b) 25 p.c. du montant des marchés attribués d'une valeur comprise entre 50 et 200 millions de francs;

c) 20 p.c. du montant des marchés attribués d'une valeur supérieure à 200 millions de francs.

Le montant de l'intervention de l'Etat déterminé lors de la désignation de l'adjudicataire sert de référence au calcul de l'avance.

Cette somme sera versée à l'intercommunale bénéficiaire, au reçu, par l'administration, de l'ordre de commencer les travaux.

Art. 11. De staatssecretaris voor het Waalse Gewest mag voorschotten toekennen op de financiële tussenkomsten van de Staat betreffende de uitgaven voor werken aangaande de zuivering van afvalwaters.

Deze voorschotten mogen:

a) 30 pct. van het bedrag van de aangegane overeenkomsten van minder dan 50 miljoen;

b) 25 pct. van het bedrag van de aangegane overeenkomsten die tussen de 50 en de 200 miljoen liggen;

c) 20 pct. van het bedrag van de aangegane overeenkomsten hoger dan 200 miljoen, niet overschrijden.

Het bedrag van de financiële tussenkomst van de Staat, bepaald op het ogenblik van de aanwijzing van de aannemer, dient als referentie voor de berekening van het voorschot.

Deze som zal aan de rechthebbende intercommunale gestort worden op het ogenblik dat de administratie het bevel tot aanvang der werken verkregen heeft.

— Adopté.

Aangenomen.

Organismes d'intérêt public

Art. 12. A l'intervention du secrétaire d'Etat à la Région wallonne, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre à charge des articles 561.02, a, 30, et 561.05, a, 30, de son budget pour 1979 des engagements pour un montant de 1 800 000 000 de francs destiné aux engagements fractionnés par lots, et à effectuer à charge des articles 561.02, b, 30, et 561.05, b, 30, des liquidations pour un montant de 1 634 600 000 francs.

A l'intervention du secrétaire d'Etat à la Région wallonne, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est également autorisé à prendre l'engagement de payer à l'échéance, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des interventions prévues à l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973, modifiant celle du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 2 100 000 000 de francs.

Instellingen van openbaar nut

Art. 12. Door tussenkomst van de staatssecretaris voor het Waalse Gewest wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen ertoe gemachtigd, ten laste van de artikelen 561.02, a, 30, en 561.05, a, 30, van zijn begroting voor 1979, verbintenissen aan te gaan ten bedrage van 1 800 000 000 frank, be-

stemd voor per lot gesplitste vastleggingen, en ten laste van artikelen 561.02, b, 30, en 561.05, b, 30, een bedrag van 1 634 600 000 frank te vereffenen.

Door tussenkomst van de staatssecretaris voor het Waalse Gewest wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen eveneens ertoe gemachtigd de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Deze verbintenissen mogen in 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 2 100 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Section particulière (Titre IV)

Art. 13. Les opérations effectuées sur les fonds spéciaux figurant au Titre IV du tableau annexé à la présente loi sont évalués à 10 111 600 000 francs pour les recettes et à 10 337 500 000 francs pour les dépenses.

Afzonderlijke sectie (Titel IV)

Art. 13. De verrichtingen op de speciale fondsen die voorkomen in Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet worden geraamd op 10 111 600 000 frank voor de ontvangsten en op 10 337 500 000 frank voor de uitgaven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au Titre IV du tableau annexé à la présente loi est indiqué en regard du numéro de l'article ou du littéra se rapportant à chacun d'eux.

Les fonds dont les dépenses sont soumises au visa préalable de la Cour des comptes sont désignés par l'indice A.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé à l'intervention du ministre des Finances sont désignés par l'indice B.

Art. 14. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen ingeschreven onder Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet wordt aangeduid naast het nummer van het artikel of van de litera die betrekking heeft op elk nummer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het visum van het Rekenhof worden voorgelegd, worden door het teken A aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt, worden door het teken B aangeduid.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 15. Des autorisations nouvelles d'engagement se rapportant à l'article 60.01.A — Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale, du Titre IV du tableau annexé à la présente loi, sont accordées pour l'année 1979 à concurrence de 3 200 000 000 de francs pour le secteur « Affaires économiques » dont 1 308 000 000 de francs pour les dépenses courantes et 1 892 000 000 de francs pour les dépenses de capital, et à concurrence de 774 000 000 de francs pour le secteur « Classes moyennes », dont 564 000 000 de francs pour les dépenses courantes et 210 000 000 de francs pour les dépenses de capital.

Ce plafond des autorisations d'engagement relatif au Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale est majoré des remboursements effectués ou à effectuer par le Fonds européen de Développement régional.

Dans la partie I et dans la partie II de la section 34 du Titre IV, des transferts d'autorisation d'engagement et d'ordonnancement simultanés peuvent être effectués, par arrêté royal, de l'article 60.01.A.01 (Affaires économiques) à l'article 60.01.A.02 (Classes moyennes).

Art. 15. Met betrekking tot het artikel 60.01.A — Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie, van Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, worden, voor het jaar 1979, nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 3 200 000 000 frank voor de sector « Economische Zaken », waarvan 1 308 000 000

frank voor de lopende uitgaven en 1 892 000 000 frank voor de kapitaaluitgaven, en tot beloop van 774 000 000 frank voor de sector « Middenstand », waarvan 564 000 000 frank voor de lopende uitgaven en 210 000 000 frank voor de kapitaaluitgaven.

Dit plafond van de vastleggingsmachtigingen betreffende het Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie wordt vermeerderd met de verrichte of de nog te verrichten terugbetalingen door het Europees Fonds voor de Regionale Ontwikkeling.

In deel I en in deel II van afdeling 34 van Titel IV kunnen, bij koninklijk besluit, van artikel 60.01.A.01 (Economische Zaken) naar artikel 60.01.A.02 (Middenstand) gelijktijdige overschrijvingen van vastleggings- en ordonnanceringsmachtigingen worden uitgevoerd.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 16. Des autorisations d'engagement se rapportant à l'article 60.04.A — Fonds de rénovation des sites wallons, du Titre IV, partie II, section 33, du tableau annexé à la présente loi, sont accordées pour l'année 1979, à concurrence de 2 000 000 000 de francs.

Ce plafond des autorisations d'engagement est majoré des recettes inhérentes aux opérations financées par ledit fonds.

Art. 16. Vastleggingsmachtigingen betreffende artikel 60.04.A — Fonds voor de vernieuwing van de bedrijfsruimte in Wallonië, van Titel IV, deel II, afdeling 33, van de tabel gevoegd bij deze wet, worden verleend voor het jaar 1979, ten belope van 2 000 000 000 frank.

Dit plafond van de vastleggingsmachtigingen wordt vermeerderd met de ontvangsten verbonden aan het gebruik van dit fonds.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 17. Moyennant l'autorisation de l'Exécutif de la Région wallonne, le secrétaire d'Etat à la Région wallonne, pour les objets qui relèvent de sa compétence, peut disposer, en ce qui concerne l'article 60.01.A.01, des crédits prévus à toutes fins utiles, dans le cadre de la politique économique régionale du gouvernement, quelle que soit la nature des dépenses à prendre en charge.

Art. 17. Met toestemming van de Executieve van het Waalse Gewest, mag de staatssecretaris voor het Waalse Gewest, inzake artikel 60.01.A.01, voor de onder zijn bevoegdheid vallende materies beschikken over de kredieten, die zijn uitgetrokken tot al wat dienen kan in het raam van het gewestelijk economisch beleid van de regering, ongeacht de aard van de ten laste te nemen uitgaven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 18. Le Trésor est autorisé à consentir des avances lorsque les comptes des fonds, qui font l'objet des articles 60.28.A et 60.30.A du Titre IV du tableau annexé à la présente loi, se trouveront en position débitrice.

Art. 18. De Schatkist is gemachtigd voorschotten toe te kennen wanneer de rekeningen van de fondsen die het voorwerp uitmaken van de artikelen 60.28.A en 60.30.A van Titel IV van de bij deze wet gevoegde tabel zich in debettoestand zullen bevinden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 19. Les remboursements des avances récupérables, octroyées à la Société nationale terrienne en vue de l'exécution des articles 56 et 57 de la loi du 22 juillet 1970 relative au remembrement légal des biens ruraux, seront versés à l'article 63.01.A de la section 33 de la partie II du Titre IV du tableau annexé à la présente loi.

Art. 19. De terugbetalingen van de terugvorderbare voorschotten, verleend aan de Nationale Landmaatschappij met het oog op de uitvoering van de artikelen 56 en 57 van de wet van 22 juli 1970, op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, worden gestort op artikel 63.01.A van afdeling 33 van deel II van Titel IV van de bij deze wet gevoegde tabel.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 20. Les sommes versées au receveur de l'enregistrement en application, dans la région wallonne, de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, modifiée par

les lois des 22 avril 1970 et 22 décembre 1970, sont mises à la disposition du secrétaire d'Etat à la Région wallonne, pour être affectées au paiement des dépenses résultant de l'application, dans la région wallonne, de la même loi modifiée du 29 mars 1962, à charge de l'article 66.03.A du Titre IV — Section particulière — partie I.

Art. 20. De sommen gestort aan de ontvanger der registratie bij toepassing, in het Waalse Gewest, van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede-bouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, worden ter beschikking gesteld van de staatssecretaris voor het Waalse Gewest met het oog op de betaling van de uitgaven verschuldigd ingevolge de toepassing, in het Waalse Gewest, van dezelfde gewijzigde wet van 29 maart 1962, ten laste van artikel 66.03.A van Titel IV — Afzonderlijke Sectie — deel I.

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 21. A charge des crédits de l'article 60.01.A de la section 40 de la partie II du Titre IV dont dispose le secrétaire d'Etat à la Région wallonne et à sa demande, le ministre des Finances acquiert les terrains nécessaires à la réalisation des projets d'installations d'épuration des eaux d'égout et qui seront mis à cet effet à la disposition des sociétés d'épuration des eaux usées, créées par la loi du 26 mars 1971, des administrations publiques, des organismes d'intérêt public et des intercommunales contre remboursement du coût, déduction faite du subside.

A charge des crédits du même Fonds, le secrétaire d'Etat à la Région wallonne peut assurer le financement intégral de l'étude de projets de travaux en vue de l'épuration des eaux d'égout, contre remboursement du coût, déduction faite du subside, lors de la reprise des projets par les organismes précités.

Art. 21. Ten laste van de kredieten van artikel 60.01.A van afdeling 40 van deel II van Titel IV waarover de staatssecretaris voor het Waalse Gewest beschikt, en op zijn aanvraag, verwerft de minister van Financiën de terreinen die nodig zijn voor het verwezenlijken van ontwerpen van zuiveringsinstallaties voor rioolwateren en welke te dien einde ter beschikking zullen worden gesteld van de maatschappijen voor zuivering der afvalwaters, opgericht bij de wet van 26 maart 1971, van openbare besturen, de instellingen van openbaar nut en de intercommunale verenigingen tegen terugbetaling van de kosten na aftrek van de toelage.

Ten laste van de kredieten van hetzelfde Fonds kan de staatssecretaris voor het Waalse Gewest de volledige financiering verzekeren van de ontwerp-studies van werken met het oog op de rioolwaterzuivering, tegen terugbetaling van de kosten, na aftrek van de toelage, bij de overname van de ontwerpen door de voornoemde instellingen.

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 22. Dans le cadre de l'article 60.01.A.03 de la section 34 de la partie II du titre IV du tableau annexé à la présente loi, le secrétaire d'Etat à la Région wallonne peut engager, par contrat, pour l'affecter à l'assainissement des sites charbonniers, le personnel bénéficiant de l'arrêté royal n° 3, facilitant le recrutement ou l'engagement dans les services publics, de personnes licenciées à la suite de la fermeture totale ou partielle de charbonnages, conformément à l'article 4, § 1er, alinéas 2 à 4, de cet arrêté, mais à l'exclusion de ses autres dispositions.

Art. 22. In het kader van artikel 60.01.A.03 van afdeling 34 van deel II van Titel IV van de bij deze wet gevoegde tabel, kan de staatssecretaris voor het Waalse Gewest overgaan tot de indienstneming onder contract van personeel dat bestemd is voor de sanering van de steenkoolvestigingen en dat in aanmerking komt voor het koninklijk besluit nr. 3 ter bevordering van een gemakkelijke werving of indienstneming, in overheidssdienst, van personen ontslagen wegens gehele of gedeeltelijke sluiting van steenkolenmijnen, overeenkomstig artikel 4, § 1, lid 2 tot 4, van dit besluit, met uitsluiting evenwel van de andere bepalingen ervan.

— Adopté.
Aangenomen.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1979-1980
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1979-1980

Autres engagements couverts par la loi budgétaire

Art. 23. Le secrétaire d'Etat à la Région wallonne peut autoriser les organismes indiqués ci-après à souscrire des engagements, jusqu'au montant indiqué en regard de chaque organisme :

- Société nationale du Logement : 10 500 000 000 de francs ;
- Société nationale terrienne : 2 870 000 000 de francs.

Andere verbintenissen toegelaten door de begrotingswet

Art. 23. De staatssecretaris voor het Waalse Gewest mag de hierna vermelde instellingen machtigen om verbintenissen aan te gaan tot het naast elke instelling opgegeven bedrag :

- Nationale Maatschappij voor de Huisvesting : 10 500 000 000 frank ;
- Nationale Landmaatschappij : 2 870 000 000 frank.
- Adopté.
- Aangenomen.

Art. 24. Le secrétaire d'Etat à la Région wallonne est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 1 430 000 000 francs.

Art. 24. De staatssecretaris voor het Waalse Gewest wordt ertoe gemachtigd namens de Staat de verbintenissen aan te gaan tot het betalen, op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan, ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen in 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 1 430 000 000 frank.

- Adopté.
- Aangenomen.

Art. 25. Le secrétaire d'Etat à la Région wallonne est autorisé à prendre au nom de l'Etat l'engagement de payer à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis au haut contrôle :

- 1° Du ministère des Travaux publics ;
- 2° Du ministère de la Justice.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 1 520 000 000 de francs.

Art. 25. De staatssecretaris voor het Waalse Gewest wordt ertoe gemachtigd namens de Staat de verbintenis aan te gaan tot het betalen, op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder het hoog toezicht staan van :

- 1° Het ministerie van Openbare Werken ;
- 2° Het ministerie van Justitie.

Die verbintenissen mogen in 1979 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 1 520 000 000 frank.

- Adopté.
- Aangenomen.

Art. 26. Le secrétaire d'Etat à la Région wallonne est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement,

dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 390 000 000 de francs.

Art. 26. De staatssecretaris voor het Waalse Gewest wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Die verbintenissen mogen in 1979 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 390 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 27. Tout engagement à prendre, en vertu des articles 24 à 26 de la présente loi, est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Avant le dix de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé établi en trois exemplaires et mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

Le relevé du mois de décembre constitue le relevé récapitulatif annuel.

La Cour des comptes renvoie au ministre des Finances, dans les dix jours suivant leur réception, deux exemplaires arrêtés par elle du relevé récapitulatif annuel.

Art. 27. Elke verbintenis aan te gaan, krachtens artikelen 24 tot 26 van deze wet, wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de tiende van iedere maand, legt de controleur der vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor die, eensdeels, het bedrag vermeldt van de vaststellingen die tijdens de afgelopen maand geïsoleerd werden en, anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die geïsoleerd werden sinds het begin van het jaar.

De lijst van de maand december maakt de jaarlijkse verzamelstaat uit.

Binnen de tien dagen na ontvangst van de jaarlijkse verzamelstaat, zendt het Rekenhof twee door het Hof afgesloten exemplaren naar de minister van Financiën terug.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES AFFAIRES RÉGIONALES WALLONNES DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1978

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE WAALSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales wallonnes de 1978.

Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor 1978.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir document n° 6-XXIV-1 du Sénat, session extraordinaire 1979, et document n° 6-XXIV-2 du Sénat, session 1979-1980.)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie gedrukt stuk nr. 6-XXIV-1 van de Senaat, buitengewone zitting 1979, en gedrukt stuk nr. 6-XXIV-2 van de Senaat, zitting 1979-1980.)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés:

I. Ajustements des crédits

Article 1er. Les crédits prévus au titre I — Dépenses courantes, et au titre II — Dépenses de capital, du budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1978 sont ajustés suivant les données détaillées au tableau annexé à la présente loi et à concurrence de (en millions de francs):

Ajustements	Crédits non dissociés	Crédits dissociés	
		Crédits d'engage- ment	Crédits d'ordonnan- cement
TITRE I			
<i>Dépenses courantes</i>			
Crédits de l'année courante	689,2	—	—
Réductions	421,9	—	—
Crédits supplémentaires pour années antérieures	76,6	—	—
TITRE II			
<i>Dépenses de capital</i>			
Crédits supplémentaires de l'année courante	1 060,1	520,0	36,9
Réductions	54,3	1 967,8	1 388,5

I. Kredietaanpassingen

Artikel 1. De kredieten ingeschreven onder titel I — Lopende uitgaven, en onder titel II — Kapitaaluitgaven, van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij deze wet gevoegde tabel en ten belope van (in miljoenen franken):

AANPASSINGEN	Niet- gesplitste kredieten	Gesplitste kredieten	
		Vast- leggings- kredieten	Ordonnan- cerings- kredieten
TITEL I			
<i>Lopende uitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	689,2	—	—
Verminderingen	421,9	—	—
Bijkredieten voor de vroegere jaren	76,6	—	—
TITEL II			
<i>Kapitaaluitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	1 060,1	520,0	36,9
Verminderingen	54,3	1 967,8	1 388,5

— Adopté.

Aangenomen.

II. Dispositions diverses

Art. 2. Le montant de 1 850 000 000 de francs des autorisations d'engagement, prévu à l'article 9 de la loi du 23 août 1978 contenant

le budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1978, est ramené à 1 750 000 000 de francs.

II. Diverse bepalingen

Art. 2. Het bedrag van 1 850 000 000 frank voor de vastleggings-machtigingen, voorzien bij artikel 9 van de wet van 23 augustus 1978 houdende de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978, wordt op 1 750 000 000 frank teruggebracht.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Les autorisations nouvelles d'engagement accordées par l'article 12 de ladite loi sont portées pour le secteur « Affaires économiques » de 1 845 200 000 francs à 2 030 200 000 francs pour les dépenses courantes et de 1 260 400 000 francs à 1 908 400 000 francs pour les dépenses de capital.

Ces plafonds des autorisations d'engagement relatif au Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale seront majorés des remboursements effectués ou à effectuer par le Fonds européen de développement régional.

Art. 3. De nieuwe vastleggingsmachtigingen toegestaan door artikel 12 van de voornoemde wet worden gebracht voor de sector « Economische Zaken » van 1 845 200 000 frank op 2 030 200 000 frank voor de lopende uitgaven en van 1 260 400 000 frank op 1 908 400 000 frank voor de kapitaaluitgaven.

Deze plafons der vastleggingsmachtigingen betreffende het Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie zullen verhoogd worden met de terugbetalingen gedaan of te doen door het Europese Fonds voor regionale ontwikkeling.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Les autorisations nouvelles d'engagement accordées par l'article 12 de ladite loi sont portées pour le secteur « Classes moyennes » de 519 400 000 francs à 559 400 000 francs pour les dépenses courantes et de 119 000 000 de francs à 129 000 000 de francs pour les dépenses de capital.

Art. 4. De nieuwe vastleggingsmachtigingen toegestaan door artikel 12 van de voornoemde wet worden gebracht voor de sector « Middenstand » van 519 400 000 frank op 559 400 000 frank voor de lopende uitgaven en van 119 000 000 frank op 129 000 000 frank voor de kapitaaluitgaven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Les autorisations d'engagement accordées par l'article 19 de ladite loi sont portées:

— De 9 231 000 000 de francs à 9 381 000 000 de francs en faveur de la Société nationale du Logement;

— De 2 500 000 000 de francs à 2 550 000 000 de francs en faveur de la Société nationale terrienne.

Art. 5. De vastleggingsmachtigingen toegestaan door artikel 19 van de voornoemde wet worden:

— Van 9 231 000 000 frank op 9 381 000 000 frank gebracht voor de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting;

— Van 2 500 000 000 frank op 2 550 000 000 frank gebracht voor de Nationale Landmaatschappij.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Le montant des autorisations d'engagement de 1 430 000 000 de francs, prévu à l'article 20 de ladite loi, est ramené à 930 000 000 de francs.

Art. 6. Het bedrag der vastleggingsmachtigingen van 1 430 000 000 frank voorzien bij artikel 20 van de voornoemde wet wordt teruggebracht op 930 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Le montant des autorisations d'engagement, prévu à l'article 22 de ladite loi, est ramené de 258 000 000 de francs à 158 000 000 de francs.

Art. 7. Het bedrag der vastleggingsmachtigingen voorzien bij artikel 22 van de voornoemde wet wordt van 258 000 000 frank op 158 000 000 frank teruggebracht.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Par dérogation aux dispositions de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963, modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, le solde disponible au 31 décembre 1977 des crédits inscrits à l'article 12.60 de la section 32 du titre I du budget des Affaires régionales wallonnes peut être reporté successivement aux années 1978 et 1979, dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

Art. 8. Bij afwijking van de beschikkingen van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, mag het op 31 december 1977 beschikbare saldo van de kredieten ingeschreven op het artikel 12.60 van de afdeling 32 van titel I van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden, respectievelijk naar 1978 en 1979 worden overgedragen in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8bis (nouveau). Par dérogation aux dispositions de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, les soldes des crédits non dissociés du titre I du budget des Affaires régionales wallonnes de l'année budgétaire 1978 peuvent être reportés à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

Art. 8bis (nouveau). In afwijking van de bepalingen van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit mogen de saldi van de niet-gesplitste kredieten van titel I van de begroting van de Waalse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 naar het volgende jaar worden overgedragen onder dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. Le ministre des Affaires wallonnes est autorisé à engager à charge de l'article 81.02 de la section 32 du Titre II du tableau annexé à la présente loi, des dépenses pour un montant de 1 212 000 000 de francs.

Art. 9. De minister van Waalse Aangelegenheden wordt gemachtigd ten laste van artikel 81.02 van afdeling 32 van Titel II van de bij deze wet gevoegde tabel, uitgaven vast te leggen ten bedrage van 1 212 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Les crédits ouverts par la présente loi seront couverts par les ressources générales du Trésor.

Art. 10. De bij deze wet toegestane kredieten zullen door de algemene middelen der Schatkist gedekt worden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 11. Deze wet treedt in werking de dag van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Algemene beraadslaging

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES FLAMANDES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES FLAMANDES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1978

Discussion générale

De Voorzitter. — Aan de orde is de beraadslaging over de ontwerpen van wet betreffende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden.

Nous abordons l'examen des projets de loi relatifs au budget des Affaires régionales flamandes.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de verslaggever.

De heer Vandenabeele, verslaggever. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, geachte collega's, de begroting van Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor 1979 voorziet in een bedrag van 18 169,9 miljoen frank aan niet-gesplitste kredieten, waarvan 10 856,3 miljoen in de lopende uitgaven. Daarnaast wordt nog voorzien in 7 754,9 miljoen vastleggingskredieten en 5 821,4 miljoen ordonnanceringskredieten.

In vergelijking met de begroting 1978 is er een stijging van de lopende uitgaven met 11 pct. De vastleggingskredieten van de kapitaaluitgaven zijn met 38,2 pct. verhoogd, de ordonnanceringskredieten met 28,4 pct.

In de inleiding tot de bespreking werd door de minister van de Nederlandstalige Gemeenschap gewezen op het belangrijk aandeel van de correlatieve kredieten. Deze worden aangewend voor toelagen aan het Fonds voor economische expansie en voor de financiële lasten van leningen. In de lopende uitgaven nemen zij 55,3 pct. van het geheel in beslag. Voor de kapitaaluitgaven bedraagt dit zelfs 62,9 pct.

De belangrijkste afdelingen van deze begroting zijn: Gewestelijke economische expansie 5 369,7 miljoen niet-gesplitste kredieten; Huisvesting 4 091,8 miljoen niet-gesplitste kredieten en 2 250 miljoen ordonnanceringskredieten; Hygiëne en Volksgezondheid 3 639,4 miljoen niet-gesplitste kredieten; Waterbeleid 1 227,5 miljoen niet-gesplitste kredieten en 1 364 miljoen ordonnanceringskredieten; Gezin en Demografie 1 960,9 miljoen niet-gesplitste kredieten; Tewerkstelling — dit is vooral beroepsopleiding en bevordering van de tewerkstelling — 1 356,7 miljoen niet-gesplitste kredieten.

Verder zijn er nog enkele minder belangrijke afdelingen zoals ruimtelijke ordening, gemeentelijke organisatie, jacht, visvangst en bossen, industrie en energie, onthaal, algemene zaken en dotatie aan de Gewestraad.

De kredieten van deze begroting zijn werkingskredieten. Het eventueel saldo kan op grond van artikel 4 van dit ontwerp van wet naar het volgend jaar worden overgedragen.

De bespreking van deze begroting in de commissie voor de Financien is uiterst beperkt gebleven door de haast waarmee men aanvankelijk deze begroting nog vóór het reces wilde doen afhandelen. Wel was er vooraf een informele commissie samengewoest die aan de begroting een even informele bespreking wijdde, waarvan geen verslag werd opgesteld.

Deze haast werd door verschillende commissieleden betreurd. Precies op het ogenblik dat de staatshervorming wordt doorgetrokken naar grotere bevoegdheden voor de gewesten is het betreurenswaardig dat de commissie zo weinig tijd kon besteden aan het onderzoek van de gewestelijke begrotingen, te meer dat de bespreking in plenaire zitting dan toch werd verdaagd tot na het reces. Het is even betreurenswaardig dat deze begrotingen zo laat werden ingediend, des te meer dat de voorzitter van de Vlaamse executieve verklaarde dat deze begroting nog werd opgesteld door de vorige regering en dat er aan de cijfers niets werd gewijzigd.

Zo kunt u in deze begroting nog niet de gewijzigde opvattingen over de gewestvorming terugvinden en beantwoordt het stuk nog niet aan de huidige regeringsverklaring. Deze voorziet immers in een verruiming van de materies die aan de gewestelijke autonomie zullen worden onderworpen. Dit zal dan wel het geval zijn met de begroting voor 1980, maar sommige aanpassingen zullen reeds moeten gebeuren met het bijblad voor 1979.

De commissie heeft dan vooral aandacht besteed aan de economische expansie, de huisvesting, de hygiëne en de volksgezondheid.

De bezorgdheid werd uitgesproken over de beperking van de kredieten voor economische expansie en regionale reconversie in het bijzonder deze voor de KMO.

In de sector huisvesting werd gehandeld over de beperking van de grondoppervlakte voor sociale woningen door de bepaling van de wet-Brunfaut en de politiek van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting. Verder werd de vraag gesteld of er geen oplossing kon gevonden worden voor de financiering van de activiteiten van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting door de verkoop van huurwoningen. Ook de voorwaarde inzake de slooppremie kwam ter sprake, waarbij de waarde van de grond de 300 000 frank niet mag overtreffen. Een actualisering van dit bedrag dient dringend te worden onderzocht.

Een vraag over de stand van zaken inzake waterzuivering was aanleiding om in bijlage bij het verslag een overzichtelijke tabel daaromtrent te publiceren.

Uw commissie heeft dan de begroting aangenomen met 15 stemmen bij 2 onthoudingen.

Er dient evenwel nog opgemerkt, dat aan het document volgende wijzigingen dienen te worden aangebracht ingevolge het koninklijk besluit van 9 juli 1979 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden voor de Nederlandse gemeenschap en het Vlaamse gewest: tegenover hierna volgende artikels dient in de kolom « Ordonnancerend minister » de inschrijving « Streekeconomie » vervangen te worden door « Vlaams gewest », namelijk:

Titel I — afdeling 40, hoofdstuk I, artikel 12.01; afdeling 40, hoofdstuk I, artikel 12.28; afdeling 40, hoofdstuk I, artikel 12.29.

Titel II — afdeling 40, hoofdstuk VI, artikel 63.20; afdeling 40, hoofdstuk VII, artikel 73.20.

Blijft mij nog enkel toelichting te geven omtrent de aanpassing van de begroting voor 1978. Aanvankelijk werd de discussie daarover in de commissie verdaagd. Er was immers een duidelijk misverstand gebleken omtrent de wijze waarop de besparingen werden doorgevoerd. Het Vlaamse gewest meende dat deze alleen mochten gebeuren met een inkrimping van de lopende uitgaven van titel I, terwijl een ander gewest gemeend had dat er daarbij ook overdrachten konden gebeuren van titel II naar titel I.

Uiteindelijk werd dit misverstand weggewerkt door regeringsamendementen. Deze voorzien in een identieke werkwijze voor alle gewesten door inderdaad overdrachten toe te laten van titel II naar titel I.

Zo werden in het Vlaamse gewest bij amendement de lopende uitgaven met 628 miljoen verhoogd door compensatie op titel II. Dit aldus geamendeerd bijblad werd in uw commissie goedgekeurd met 12 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

Mag ik dan ook de Senaat vragen zich daarbij aan te sluiten en de begroting eveneens te willen goed te keuren? (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Seranno.

De heer De Seranno. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Eerste Minister, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, geachte collega's, namens mijn fractie wens ik graag enkele opmerkingen te maken bij de begroting 1979 en de aanpassing voor 1978 voor de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden.

Een eerste opmerking betreft de laattijdige bespreking van die begroting. Negentig pct. van de gelden zijn opgebruikt en wij zijn nu pas aan de bespreking toe. Sinds 1974 werden de gewestelijke begrotingen in het Parlement goedgekeurd als volgt: de gewestelijke begroting 1975 werd op 9 maart 1976 goedgekeurd; die van 1976 op 13 oktober 1976; die van 1977 op 12 december 1977; die van 1978 op 20 juli 1978 en voor de begroting van 1979 weten we nog helemaal niets, maar het zal in elk geval na Allerheiligen zijn.

Geen wonder eigenlijk dat deze besprekingen allemaal overhaast moesten gebeuren. Ik heb er trouwens de verslagen van de laatste vier jaar op nagekeken.

Zowel in de Kamer als in de Senaat kreeg men de aanbeveling niet het woord te nemen, of ten hoogste gedurende een paar minuten. Dit gold niet enkel voor onze fractie maar voor alle fracties, want het liep naar het jaareinde toe en vaak waren er nog programma- of anticrisiswetten te behandelen ook.

Hierbij rijzen natuurlijk vragen over de controleerbaarheid van de uitgaven van de meer autonome structuren die geleidelijk worden opgebouwd.

Het huidige dotatiesysteem leidt in feite naar grotere volmachten voor de executieven en naar minder inzicht vanwege het Parlement, precies wegens deze vertraging.

Zelfs zou ik de onkundige vraag willen stellen of de culturele en gewestelijke dotaties niet met een faseverschuiving moeten komen, eventueel volgens het parlementair jaar eerder dan volgens het kalenderjaar. De huidige Grondwet lijkt zulks niet toe te laten.

Trouwens, deze feitelijke volmachten kennen wij reeds in het kader van de regionalisering van het Gemeentefonds, waar de uitwerking van deze vijftien jaar oude wet van 1964 toch geleidelijk is afgebroken.

Na vijf jaar ervaring moeten wij nu van de executieve ten minste kunnen verwachten dat de begroting 1980 op een andere wijze en veel vroeger aan het Parlement wordt voorgelegd.

Mijn tweede opmerking houdt verband met de zorg die wordt besteed aan het opmaken van de gewestelijke begrotingen. De gegevens hiervoor worden door de betrokken dienst met veel te weinig zorg samengebracht. Sommige verplichte uitgaven worden klaarblijkelijk moedwillig onderschat.

Mijnheer de Voorzitter, wij hebben vorig jaar gehandeld over de onderschatting met 400 miljoen van de basis van de verplichte uitgaven. Toevallig werd de Waalse begroting aangehaald, maar dit doet er niet toe; dit dient alleen maar bij wijze van voorbeeld.

In het Vlaams gewest werd in de begroting op uitgaven gerekend die 400 miljoen hoger lagen, met name de verplichte interestenlasten in het raam van de huisvesting.

Ik ben verplicht een beroep te doen op deze Hoge Vergadering en uw aandacht te vestigen op wat nu volgt.

De antwoorden van de ministers waren merkwaardig: de minister voor de Huisvesting in het Waals Gewest hield staande dat zijn cijfers niet ondergewaardeerd waren; de minister voor Vlaamse Aangelegenheden hield staande dat de basis voor de verplichte uitgaven niet overschat was; de toenmalige staatssecretaris voor de Begroting verklaarde hier in de Senaat dat het juiste cijfer wel ergens tussenin zal liggen en begrepen zal zijn tussen 2,7 en 3,1 miljard. Hij voegde eraan toe dat in geen geval een overschrijding van de regionale begroting 1978 zou worden getolereerd.

Bij de bespreking dit jaar van de Rijksmiddelenbegroting voor 1979 heeft de minister van Begroting, in aanwezigheid van de Eerste minister, de stelling van zijn geachte voorganger bevestigd. Vier ministers of staatssecretarissen bevestigden nu formeel dat hun begroting juist is. De waarheid is dat deze vier ministers zich baseerden op onjuiste inlichtingen.

De verschuldigde interestenlast aan de huisvestingsmaatschappijen was zelfs met 700 miljoen onderschat, dat wil zeggen een onderschatting met 27 pct. Nochtans hebben deze maatschappijen toch een goede boekhouding.

Het is dus niet overdreven te spreken over de zorgeloosheid van degenen die de begrotingen opmaken en van de wijze waarop onze opmerkingen van vorig jaar werden behandeld.

Mijn derde opmerking betreft de maximalisering der uitgaven. Het verslag van collega Paque geeft op pagina's 12 en 13 een aanduiding voor de misrekening inzake de lopende uitgaven in de Waalse begroting voor 1978. Dat tekort werd achteraf gedeeltelijk aangevuld met een vermindering op de kapitaaluitgaven, een verschuiving van Titel II naar Titel I. Ook werden de door de regering in 1978 besliste verminderingen van 2 pct. plus de schrapping van de indexprovisie niet toegepast.

Onderschatting en niet-naleving van de regeringsbeslissing leidde, ondanks de belofte van de staatssecretaris van Begroting, tot 350 miljoen bijkredieten voor de Waalse begroting. Dit had tot gevolg dat op de beide andere gewestelijke begrotingen een analoge verhoging werd toegestaan op de aanpassing voor 1978. Het ware logisch geweest dat de regering haar woord zou hebben gehouden en geen vermeerdering op die begroting, vermits men de uitgaven had onderschat, zou hebben toegestaan.

Het totaal der gewestelijke uitgaven voor 1978 wordt daardoor met 1 miljard verhoogd. De vermeerdering van de consumptieuitgaven in één gewest tilt ook deze in de beide andere gewesten fors omhoog. Hier wordt dus bewezen, en dat is mijn conclusie, dat het huidige stelsel van de dotaties leidt tot maximalisering der uitgaven: wanneer men verhoogt in één gewest, verhoogt men ook in de twee andere gewesten.

Mijn vierde opmerking houdt verband met de begrotingsstructuur. Bij een analyse van de drie gewestelijke begrotingen komt men tot een merkwaardige vaststelling, namelijk dat een vrij groot parallelisme bestaat in het bestedingspatroon der middelen voor de drie gewesten, Wallonië, Vlaanderen en Brussel. Wij hebben dit bestedingspatroon voor de gezamenlijke kapitaaluitgaven en lopende uitgaven nagegaan voor Wallonië en Vlaanderen. Vijf jaar voorlopige regionalisering leidden niet tot een sterk afwijkend beleid in de twee gewesten, tenminste indien wij ons baseren op de globale begrotingsgegevens. Voor de huisvesting besteedt men in Vlaanderen 26 pct. van het totaal pakket, in Wallonië 22 pct. Voor de gewestelijke economische expansie besteedt men 21 pct. in beide gewesten; voor de hygiëne en de volksgezondheid 14 pct. van het totale pakket en voor

het waterbeleid 13 pct. in beide gewesten; voor de ruimtelijke ordening 8 pct. in Vlaanderen en 7 pct. in Wallonië; voor het gezinsbeleid en het demografisch beleid ruim 7 pct. in Vlaanderen en 5 pct. in Wallonië.

De bespreking van de Waalse begroting is voorbij, maar ik stel vast dat men normaal kon verwachten dat Wallonië een grotere inspanning op dat gebied zou doen. Vlaanderen doet nog altijd meer voor het gezinsbeleid en de demografie. Voor tewerkstelling wordt voor beide gewesten 5 pct. besteed; voor de jacht en de visvangst 2 pct.; voor de gemeentelijke organisatie 4 pct. in het Vlaamse gewest en 1 pct. in het Waalse gewest. Maar wat de algemene zaken aangaat, hierop vestig ik speciaal de aandacht, besteedt Vlaanderen niets van het totaal pakket en Wallonië 9 pct. Die algemene zaken hebben betrekking op investeringen voor de industriële heropleving, de energiebesparing, de deelname aan de kapitaalvorming van de gewestelijke investeringsmaatschappijen enzovoort.

Wil men in dit land bij een verdere regionalisering de vergelijking der begrotingen mogelijk houden, dan zal de post «algemene zaken» waarin er aan één gewest veel aandacht werd besteed, meer moeten worden gedifferentieerd en gespecificeerd.

Mijnheer de Voorzitter, voor het overige wilden wij een paar losse bedenkingen maken in verband met enkele afdelingen.

Voor de ruimtelijke ordening is er in het Vlaams gewest een bestedingspatroon van 8 pct. van het totale pakket. Met genoegen stellen wij een aanzienlijke toename vast van de kredieten voor aankoop van groene ruimten en daarvoor bestemde terreinen en van de toelagen voor deze aankopen.

Er is ook een toename van de toelagen voor de stadskernvernieuwing. Deze belopen thans 608 miljoen. Hier zijn belangrijke accentverschuivingen waar te nemen.

Verwijzend naar het groenbeleid menen wij dat in het kader van de ruilverkavelingen belangrijke middelen moeten worden besteed voor de verwerving en de verzorging van waardevolle natuur- en landschapselementen.

In verband met de ruimtelijke ordening vragen wij met aandrang aan de leden van de executieve zeer omzichtig te werk gaan met de bij koninklijk besluit goedgekeurde gewestplannen.

Sinds 1962 vragen al degenen die enige verantwoordelijkheid hebben rechtszekerheid inzake ruimtelijke ordening. Wanneer men aan de bij koninklijk besluit goedgekeurde gewestplannen om de haverklap wijzigingen gaat brengen, dan onttrekt men de burger alle rechtszekerheid en vertrouwen.

Ik aanvaard dat een aantal omzendbrieven worden opgesteld en bovendien koninklijke en ministeriële besluiten worden genomen. Na 1974 zijn er nog 17 koninklijke besluiten genomen die betrekking hebben op de ruimtelijke ordening voor het hele land plus 12 voor het Waalse, 8 voor het Brusselse en 6 voor het Vlaamse Gewest. Na een experiment van vijf jaar loont het de moeite om na te gaan in welke richting er zal wordt gereguleerd. Ik heb hier een lijstje desaanstaande bij mij maar ik bespaar u de verdere voorlezing van de inhoud. Het is nodig dat geregeld de betrokken staatssecretarissen van de drie gewesten overleg plegen inzake ruimtelijke ordening.

Het bedroeft mij dat van de tien ministers of staatssecretarissen die verantwoordelijk zijn voor de ruimtelijke ordening of voor het regionaal beleid er slechts een zestal aanwezig zijn.

De heer Vanderpoorten. — Zij zitten nog in het Europees Parlement.

De heer De Seranno. — Mijnheer Vanderpoorten, wanneer in het kader van het Europees Parlement de leden naar Straatsburg en naar Brussel heen en weer kunnen reizen om er overleg te plegen tussen de verschillende landen van Europa is het billijk dat hier in het Parlement ook overleg wordt gepleegd tussen de drie gewesten en de drie gemeenschappen. Het spijt mij dat de leden van de Waalse executieve — voor het Brussels Gewest is er één uitzondering — deze gelegenheid niet aangrijpen om tenminste interesse te betonen voor wat in de andere gewesten gebeurt. Of moeten wij in het buitenland daarvoor een raad oprichten opdat zij geïnteresseerd zouden zijn?

De heer Radoux. — Ik ben ook hier.

De heer De Seranno. — Ja, maar u bent geen minister.

De heer Radoux. — Ik ben ook lid van het Europees Parlement.

De heer De Seranno. — Ik richt mij tot de ministers en de staatssecretarissen.

De heer Vanderpoorten. — U gaat dus tegen de begroting stemmen, Mijnheer De Seranno!

De heer De Seranno. — Dat heb ik niet gezegd, Mijnheer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Ik dacht dat u het nu ging zeggen. U maakt zich kwaad voor niets.

De heer De Seranno. — Ik maak mij niet kwaad, Mijnheer Vanderpoorten. Wij behoren tot degenen die, of zij nu in de meerderheid of in de oppositie zijn, in dit Parlement de waarheid menen te moeten zeggen en hun opmerkingen te moeten formuleren.

Drieëntwintig pct. van de Vlaamse begroting gaat naar de huisvesting. Daarvan wordt meer dan de helft besteed aan verschuldigde interesten en renteverminderingen. Deze kapitaallasten nemen in zorgwekkende verhouding toe.

Mijnheer de Staatssecretarissen, het bezorgt ons dat daardoor een steeds kleiner deel van de begroting beschikbaar blijft voor het voeren van een politiek. Deze interestlasten nemen exponentieel toe. Wij vragen ons af hoeveel procent van het totaal pakket voor de huisvesting zullen overblijven om een direct geëigend beleid te voeren eerder dan de lasten van het verleden te moeten dragen.

Het huisvestingsbeleid in Vlaanderen moet grondig worden heracht.

Na het tot stand komen van de wet-De Taeye, 30 jaar geleden, werd de wetgeving en de filosofie inzake huisvesting niet meer grondig herzien.

Er moet meer aandacht worden besteed aan dat soort toelagen die ten goede komen aan de gezinnen die met eigen middelen geen behoorlijke behuizing kunnen bereiken.

De Nationale Maatschappij voor de huisvesting verhuurt in het Vlaamse gewest nog 83 000 woningen. Wij zijn ervan overtuigd dat er duizende gezinnen zijn die de gehuurde woning wensen te kopen en kunnen kopen.

In het verslag van collega Vandenabeele lees ik een verklaring van de staatssecretaris in de commissie afgelegd, die wij niet kunnen aanvaarden. Ze luidt als volgt: «Tenslotte vormen de inkomsten uit de verhuring van de sociale woningen de enige rechtstreekse inkomsten voor de erkende bouwmaatschappijen». Dat is een verontschuldiging om niet meer woningen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting te moeten toewijzen en te verkopen aan die huurders die het wensen en kunnen. De formulering zoals zij in het verslag voorkomt, vind ik kras. Het is dringend nodig de doelstellingen van de sociale huisvesting te herdenken. Nu er zo veel koopkracht is bij de huurders kan het feit dat de huisvestingsmaatschappijen van de huur moeten leven, toch geen reden zijn om niet te verkopen. Enerzijds is er koopkracht aanwezig en anderzijds moeten er woningen worden vrijgemaakt voor degenen die niets anders kunnen dan huren. Laat ons de huurwoningen ter beschikking stellen van degenen die niet in staat zijn een eigen woning te verwerven.

Ik meen met de volgende opmerking de mening te verkondigen van al de collega's van de commissie voor de Openbare Werken, de Ruimtelijke Ordening en de Huisvesting.

Uit diverse gesprekken in de Senaatscommissie voor de Openbare Werken is gebleken dat de bouwdichtheid van de sociale woningen van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting in de landelijke gemeenten, namelijk 25 woningen per hectare voor een niet-stedelijk gebied, niet aanvaardbaar is.

Over het grondbeleid, zullen wij niet lang uitweiden. Lang vóór de wet op de ruimtelijke ordening van 1962 het licht zag, werd reeds gezegd dat wij in België niet tot een behoorlijke ruimtelijke ordening kunnen komen indien er geen grondbeleid wordt gevoerd.

Dat is zeventien jaar geleden.

Wij onderschrijven volledig de beleidsvisie die staatssecretaris Coens verdedigde in de Vlaamse Gewestraad. Hij verklaarde daar: «Hierbij gaat het natuurlijk in eerste instantie om de minder kapitaalkrachtigen, de niet-eigenaars ook optimaal de kans te geven op privé-ruimten, op een stuk eigen levenskader.»

Verder verklaarde de staatssecretaris nog het volgende: «Het grondfonds kunnen wij morgen al verder trachten te verwezenlijken.» Hij voegde eraan toe: «Ik weet dat dit niet de oplossing is. Indien wij daarop zouden wachten, kan het nog lang duren en zouden wij niets doen. Daarom ben ik er voorstander van dat wij de mogelijkheid van het grondfonds zouden benutten, dit wil zeggen leningen mogelijk maken tegen verlaagde intrest en financiering van de verrichtingen inzake het grondbeleid en ook het recht van voorkoop in de woonuitbreidingsgebieden.»

De bouwruimte in Vlaanderen bedraagt nagenoeg 200 000 ha: 170 000 ha bouwzone, 30 000 ha woonuitbreidingsgebied. In verband daarmee zei de staatssecretaris nog in de Vlaamse Gewestraad: «Laten wij deze potentiële bouwgronden op de markt brengen

aan redelijke prijzen, zodanig dat iedereen de kans krijgt een eigen woning te realiseren of in behoorlijke voorwaarden een huurwoning te betrekken.»

Wij onderschrijven deze oproep volledig, Mijnheer de Staatssecretaris, en ik achte het goed dit hier vandaag nog eens te beklemtonen. Indien het zelfbestuur in Vlaanderen daarin mocht slagen, zal de jonge generatie van vandaag, morgen nieuwe kansen krijgen, die zij thans niet hebben.

Een reeks laatste overwegingen in verband met het waterbeleid.

Mijnheer de Minister, in verschillende Vlaamse zandgebieden worden grondwaterwinningen gepland of zijn er op het ogenblik grondwaterwinningen in uitvoering. Er zijn ongunstige ervaringen in verband met verdrogingsverschijnselen van de bovenlaag, de bouwlaag dus, ingevolge het onttrekken van dieper gelegen grondwaterreserves. Wij dringen erop aan om tegelijk met het ten uitvoer leggen van dergelijke plannen, voor deze gebieden een waterbeheersingsplan te maken, projecten waarbij door infiltratie de watervoorziening ten behoeve van de plantengroei zou worden hersteld. Indien dergelijke noodplannen niet tot stand komen, mag u tegen de geplande waterwinningen een toenemend verset verwachten, Mijnheer de Minister, vanuit landbouw- en natuurmilieus.

Zulke waterbeheersing omvat ook het geregeld onderhouden van de waterlopen. Tot onze spijt moeten wij vaststellen dat het onderhoud van de onbevaarbare waterlopen van eerste categorie, waarvoor de Staat zelf verantwoordelijk is, maar ook deze van tweede en derde categorie, grote vertraging ondervindt. Wanneer men deze ruimingswerken pas in de maand september uitvoert, is het risico zeer groot dat er zware catastrofes ontstaan als zich in juli en augustus, wat niet zelden het geval is, hevige neerslag voordoet. Wij hebben dit trouwens een aantal jaren geleden meegemaakt in het Vlaamse land, tengevolge van het niet-tijdig ruimen van de waterlopen, met name van de Grote en de Kleine Nete.

Niet zelden ook worden nabij deze onbevaarbare waterlopen, constructies opgericht, waardoor het onderhoud en de normalisering van deze watergangen sterk wordt gehinderd, zoniet onmogelijk gemaakt.

Het lijkt ons aangewezen te zijn dat de stedenbouwkundige vergunningen voor constructies binnen een strook van 20 meter ten minste het voorafgaand gunstig advies van de landelijke waterdienst krijgen.

Dan kom ik tot een ander punt. In de gebieden waar ruilverkavelingen zijn uitgevoerd, en dat geldt toch voor 5 à 10 000 ha per jaar — ruim 5 000 ha voor het Vlaamse gewest —, is het wenselijk dat wateringen zouden worden opgericht om de nazorg te behartigen van de waterlopen. In het kader van de ruilverkaveling uitgevoerde waterbeheersingswerken hebben de profilering en de normalisering spoedig zwaar te lijden door het feit dat de constructie van recente datum is. Deze nazorg is trouwens niet alleen noodzakelijk voor de waterbeheersing maar tevens ook voor de dijken, landelijke wegen, aangebrachte aanplantingen en zo verder. Dit ressorteert ten dele onder uw collega die de ruimtelijke ordening en de ruilverkaveling in zijn bevoegdheid heeft. In elk geval is in deze aangelegenheid overleg dringend noodzakelijk.

In de Kempen hebben wij een tiental aanvragen tot oprichting van wateringen aangevraagd in het kader van de wetgeving op de polders en de wateringen. Na de uitvoering van de ruilverkaveling zouden deze wateringen als beheersorganen dienen te worden opgericht om de nazorg van waterlopen en landschappen voor hun rekening te nemen.

In de begroting komen ook belangrijke kapitaaluitgaven voor ter betoelaging van werken voor afvalwaterzuivering. In deze sector zoals in een reeks andere sectoren van gesubsidieerde werken, is momenteel enige misnoegdheid gerezen wegens het uitblijven van de toegezegde subsidies. Hierdoor blijkt potentiële tewerkstelling onbenut. Graag kreeg ik enige aanduiding bij de opgelopen vertraging voor de betoelaging van de waterzuiveringswerken.

Ik heb nog een paar opmerkingen in verband met het natuurbeheer.

Hier is een eenheid van aanpak nodig. In het kader van de ruimtelijke ordening spreekt men over natuurgebieden, parkgebieden, landschappen en ecologisch waardevolle gebieden. In de wet op het natuurbehoud, een nationale wet, spreekt men van natuurparken, bosreservaten, natuurreservaten. In de wetgeving op monumenten en landschappen spreekt men over landschappen en in het decreet op monumenten, stads- en dorpsgezichten spreekt men van dorpsgezichten.

Er dient eenheid te komen in het taalgebruik in de nationale wetgeving op het natuurbehoud, de wet op de ruimtelijke ordening, het decreet op de monumenten en landschappen. Wij moeten snel in dit jargon klaarheid scheppen of het nu om een cultuuraliseerbare of regionaliseerbare materie gaat. Geen zinnig mens ziet een verschil. Al-

licht zullen wij in de komende maanden hier in de Senaat hierover een gesprek kunnen hebben.

Tenslotte heb ik nog een vraag over het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten met betrekking tot de wetgeving op het natuurbehoud die meer dan vijf jaar oud is en de oprichting van een instituut voor het natuurbehoud, al dan niet nationaal.

In het verleden hebben wij hier een aantal milieuwetten met veel enthousiasme aangenomen, zoals de wet op de giftige afvalstoffen en de wet op het natuurbehoud. Deze zijn echter zonder gevolg gebleven omdat de uitvoerende macht achteraf heeft nagelaten de nodige uitvoeringsbesluiten te nemen.

Ik hoop van de betrokken ministers en staatssecretarissen een bevredigend antwoord te krijgen. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Backer.

Mevr. De Backer-Van Ocken, Minister van de Nederlandse Gemeenschap. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, wij danken de commissie voor de aandacht waarmee zij deze begroting heeft bekeken.

Wij danken natuurlijk ook de verslaggever, de heer Vandenabeele, voor zijn uitstekend verslag.

Ik wil graag antwoorden op enkele vragen van de heer De Seranno.

Het is juist dat deze begrotingen zeer laat worden behandeld, maar de meesten hier aanwezig weten dat zowel de culturele dotaties als de gewestelijke materies een evolutief karakter hadden, waardoor er steeds nieuwe veranderingen in de begrotingen moesten worden aangebracht. Dat bracht vertraging mee gedurende al deze jaren.

Ik veronderstel dat men waardering zal hebben voor de extra inspanning die de regering thans levert om, ondanks de enorme veranderingen naar de gemeenschappen en de gewesten toe, toch een begroting, aangepast aan de nieuwe onmiddellijke fase, voor te brengen op een vrij korte tijd.

De heer De Seranno heeft de historie gemaakt van de problemen van 1978. Ik moet daar niets aan toevoegen. Hij heeft gelijk.

Het samen opdrijven van gewestbegrotingen die aan « sleutels » onderhevig zijn is een feit. Daarvoor bestaat maar één remedie, namelijk bepaalde enveloppes niet te begiften met bijkredieten. Dat zou ook niet gebeurd zijn ware er niet de *roman-fleuve* gewest van 1978.

Tussen de gewesten zijn er inderdaad verschillen, geringe of grote. Vermits de gewestbegrotingen ontstaan zijn uit één nationale begroting is het duidelijk dat die verschillen bij de aanvang eerder gering zijn, maar dat zij toenemen naarmate men verder gaat in de praktijk van de gewest- en gemeenschapsvorming.

De problemen rond de gewestplannen kunnen ook worden opgelost. Het is zeker niet de bedoeling om de haverklap de gewestplannen, die met zoveel moeite tot stand zijn gekomen, door allerlei besluiten te veranderen.

Wegens de correlatieve kredieten ontstaat een zeer grote bezwaring van de regionale begrotingen. Inzake het aanpassen ervan bij de vaststelling van het gewestelijk pakket werd een poging gedaan om zulks voor 1980 te verhelpen.

Inzake de huisvesting en het waterbeleid zullen mijn collega's, staatssecretaris Coens en minister Galle, antwoorden.

Ik vraag de aandacht van deze vergadering alleen nog voor de amendementen ingediend na de vergadering van de commissie van 5 juli.

Ondertussen hebben wij immers vastgesteld dat sommige ramingen niet meer overeenstemden met de werkelijkheid. Sommige kredieten bleken onvoldoende, andere werden overschat. Om bijvoorbeeld de uitgaven voor de prefinanciering van de premies voor bouwers en kopers van volkswoningen tijdig te kunnen verrichten, moest er een krediet in meerdering komen.

Dergelijke beslissingen worden gewoonlijk geregeld bij bijblad, zoals u weet. Het Rekenhof heeft erop gewezen dat men dit beter bij amendement deed, vermits de begroting nog niet was goedgekeurd. Dat doen wij dus.

Vermits wij toch amendementen voor de huisvesting moesten indienen, waren wij van oordeel ook andere problemen, die ondertussen waren gerezen, te kunnen oplossen bij amendement.

Het voornaamste hiervan heeft betrekking op de gewestelijke investeringsmaatschappij. In Titel II wordt dan ook een nieuw artikel ingelast waarbij een krediet van vierhonderd miljoen wordt ingeschreven als deelname in het kapitaal van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen. De andere wijziging betreft dus de huisvesting.

Er is nog een probleem, namelijk dat te weinig kredieten voorzien waren voor schadevergoeding wegens bouw- of verkavelingsverbod. Ook hier hebben wij bij amendement een verhoging vastgelegd. Dit geldt eveneens voor de centra voor beroepsopleiding, maar dit valt dan onder titel II.

Ten einde binnen de aan het gewest toegekende dotaties te blijven, moesten verminderingen worden gezocht om hogergenoemde verminderingen te compenseren. Dit gebeurde hoofdzakelijk op de kredieten uitgetrokken voor de beroepsopleiding, de aanleg van industrieterreinen, stadskernvernieuwing, Fonds voor Economische Expansie en het Fonds voor de Strijd tegen de Geluidshinder. Op deze artikelen zullen, na de vermindering die werd toegepast, voldoende kredieten overblijven om de verwachte uitgaven te dekken. Bovendien wens ik erop te wijzen dat de amendementen geen invloed hebben op de oorspronkelijk vastgestelde dotatie.

De wijze waarop deze amendementen werden opgesteld, kan ingewikkeld lijken, maar dit is te wijten aan het feit dat iedere vermindering duidelijk moet gecompenseerd worden door een vermindering op een ander artikel van de begroting. Gelet op de opmerking van het Rekenhof en op de noodzaak aan de Gewestelijke Investeringsmaatschappij zo spoedig mogelijk een beginkapitaal te bezorgen, hebben wij deze amendementen ingediend die wij u vragen te willen goedkeuren.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Seranno.

De heer De Seranno. — Mijnheer de Voorzitter, ik wou nog even een vraag stellen. Het krediet bestemd voor de Gewestelijke Investeringsmaatschappij vinden wij op de begroting terug onder Gewestelijke Economische Expansie, namelijk Titel II. Op de begroting voor Waalse Gewestelijke Aangelegenheden vinden wij dat echter terug bij Algemene Zaken.

Het is nu reeds zo moeilijk, zoniet onmogelijk een begroting te lezen. Zou het niet mogelijk zijn voor beide begrotingen naar een zelfde structuur te streven?

Mevr. De Backer-Van Ocken, Minister van de Nederlandse Gemeenschap. — De begrotingen zijn niet meer zo verschillend als in 1978. Er is dus reeds enige verbetering waar te nemen. Enerzijds kunnen wij geen wafelijzerpolitiek voeren, doch anderzijds zou enig overleg wel wenselijk zijn. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Coens.

De heer Coens, Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, toegevoegd aan de minister van de Nederlandse Gemeenschap en aan de minister van het Vlaamse Gewest. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, vooreerst zou ik mijn voldoening willen uitspreken over de ruime belangstelling voor de huisvestingsproblematiek en voor het grondgebied zoals die tot uiting is gekomen in de bevoegde Senaatscommissie. De heer De Seranno heeft die bezorgdheid ook hier duidelijk vertolkt.

De huisvesting heeft inderdaad een ruim aandeel op onze begroting, doch dit betekent niet dat wij over veel « vrije » beleidsruimte beschikken. De financiering van de sector huisvesting moet grondig worden bestudeerd. Dit zal kunnen gebeuren naar aanleiding van de voorgestelde regionalisering van de nationale huisvestingsmaatschappijen. Die financiering moet trouwens niet alleen worden beschouwd in functie van de huisvesting, maar tevens in het kader van de globale financiële en fiscale politiek en van het sociaal-economisch beleid van de regering.

Men heeft er terecht op gewezen dat wij aan een grondige studie van het tot nog toe gevoerde beleid toe zijn. Wij laten trouwens geen enkele gelegenheid voorbijgaan om de nadruk te leggen op het feit dat wij na de periode van grote vooruitgang inzake nieuwbouw, thans beslissende stappen moeten zetten in de richting van de vernieuwbouw.

De situatie van ons woonbestand is nu zo, dat wij nog heel wat onaangepaste maar verbeterbare woningen hebben; jammer genoeg ook nog een belangrijk aantal krotwoningen. Wij moeten daaraan dringend iets doen. Zonder dat wij de nieuwbouw willen opgeven, moeten we toch heel wat inspanningen leveren om onze bestaande woningen te verbeteren. In dat opzicht denken wij aan het instellen van een premie voor de aankoop van een bestaande woning, en aan het instellen van een verbeterings- en uitrustingspremie. Dit zullen, naast andere, belangrijke middelen zijn om te komen tot het nieuwe idee in de huisvestingssector, namelijk dat van de vernieuwbouw.

Er werd in het verslag een opmerking gemaakt met betrekking tot de mogelijkheid die werd geponeerd sociale woningen te verkopen. In de commissie werd ter zake gezegd dat men rekening dient te houden

met de leefbaarheid van de bestaande huisvestingsmaatschappijen die, zoals u weet, in belangrijke mate wordt bepaald door de opbrengst van de huren. Ik sta principieel niet afwijzend ten aanzien van het voorstel om te onderzoeken in welke mate wij ook van de bestaande huurwoningen een deel kunnen te koop aanbieden. Wel is het duidelijk dat wij altijd sociaal gericht moeten blijven. Die sociale huurwoningen zijn bestemd voor mensen met de laagste inkomens die niet een eigen woning kunnen verwerven.

De heer De Seranno. — Er wonen er anderen in.

De heer Coens, Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, toegevoegd aan de minister van de Nederlandse Gemeenschap en aan de minister van het Vlaamse Gewest. — Er wonen inderdaad ook andere categorieën van personen in, die nu in het huidige stelsel wellicht niet voldoende huur betalen overeenkomstig hun mogelijkheden. Indien wij nu die huurwoningen te koop aanbieden, dan kunnen wij naar een toestand evolueren waarbij een aantal mensen een goedkope woning kunnen kopen, nadat ze er jaren lang aan te goedkope voorwaarden in hebben gewoond. We moeten opletten aan wie wij te koop aanbieden en tegen welke voorwaarden. De sociale huisvestingssector, huurafdeling, is bedoeld voor personen die het niet aankunnen een eigen woning te kopen. Er zijn daar misschien mensen bij die mits steun en begeleiding kunnen overgaan tot de aankoop van een woning. Ik zou niet zomaar aan de begoeden, die niet thuishoren in de huursector, de mogelijkheid bieden zulk een woning tegen gunstvoorwaarden te kopen. Wij moeten dus opletten tegen welke voorwaarden, aan wie en hoe we verkopen. Als we van de 85 000 woningen een zeker percentage kunnen verkopen, zou dit reeds een hele som berekenen, hetgeen de financieringslast gevoelig zou verminderen. Het is beslist een interessant idee.

De bouwdichtheid is, beweren sommigen, in onze sociale woonwijken te groot. U kent het verschil tussen de beide betrokken maatschappijen. U kent trouwens die maatschappijen zelf. 600 vierkante meter is een oppervlakte waarop men behoorlijk kan wonen. U weet ook dat grond het enig goed is dat wij niet kunnen vernieuwvuldigen en dus rationeel moeten gebruiken, vooral omdat er ook nood is aan groene zones en dies meer.

De heer De Seranno. — De 25 woningen per hectare die door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting werd opgelegd, beslaan amper 300 vierkante meter per perceeltje.

De heer Coens, Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, toegevoegd aan de minister van de Nederlandse Gemeenschap en aan de minister van het Vlaamse Gewest. — Het kan ook tot 600 vierkante meter oplopen. De sociale verkavelingen van gemeenten komen tot 600 vierkante meter.

De heer De Seranno. — Maar de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting niet.

De heer Coens, Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, toegevoegd aan de minister van de Nederlandse Gemeenschap en aan de minister van het Vlaamse Gewest. — Dit is één van de mogelijkheden om aan huisvestingsbeleid te doen. Naast de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting is er ook de Nationale Landmaatschappij en gelukkig houden gemeenten en intercommunes zich daarmee bezig. Ik spreek uit ervaring. Op mijn gemeente doen wij ook aan sociale verkavelingen en in dit geval zijn de percelen 600 vierkante meter groot, wat mij zeer behoorlijk lijkt.

Ik weet ook welke normen de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting hanteert, al zijn ook daar afwijkingen mogelijk. Wij zijn er niet afkerig van, overal waar zulks mogelijk is, maar we moeten erop letten dat de grond zuinig wordt gebruikt. Er is ook een groot verschil tussen de stad en het platteland.

Dit brengt mij tot het grondbeleid, een actueel thema, dat blijkbaar de gemoederen doet oplaaien. Wij blijven bij de verklaringen die wij hebben afgelegd naar aanleiding van de besprekingen van de beleidsverklaring van de executieve. Wij hebben in dit land echt nood aan een grondbeleid. Daar bestaan echter geen toverformules voor. Ik ken niet de oplossing. Dit heb ik reeds gezegd en dit bevestig ik ook nu. Met de medewerking van allen zou ik willen komen tot een stap in de goede richting, waarbij de bestemming van de bodem die wij hebben vastgelegd ook werkelijk wordt gerealiseerd, maar dan in sociale zin.

Een degelijk grondbeleid heeft vele aspecten. Wij moeten de koppen bij elkaar steken om ons te beraden over de middelen; wij moeten de beste juridische formuleringen vinden; wij moeten respect opbrengen voor wat er leeft bij de bevolking.

Voor mij is ook één van de doelstellingen van het grondbeleid een kans te geven aan de zogeheten kleine mensen om nog een stukje grond te verwerven. Zouden wij de grondverhandelingen uitsluitend

overlaten aan het privé-initiatief en de vrije markteconomie, dan vrees ik dat vele kleine mensen er nooit meer zullen toe komen een stuk bouwgrond te verwerven.

Ook dit lag in de bedoeling van uw wetsvoorstel, Mijnheer De Seranno, waarmee wij in de Kamer en ook nu in de Senaat zo lang bezig zijn geweest. Ik hoop dat wij een minimum consensus zullen vinden om een stap in de goede richting te doen. Meteen zouden wij eindelijk het grondfonds kunnen oprichten, waarvoor reeds 200 miljoen beschikbaar is. Laten wij deze aanwenden voor een werkelijk grondbeleid, met de mogelijkheid van het recht van voorkoop, zoals reeds eerder gesteld. Wij zullen ongetwijfeld nog de gelegenheid hebben omtrent deze kwestie van gedachten te wisselen. Ik hoop daarbij nog meer dat wij de kans zullen krijgen samen constructief werk te verrichten. Ons Vlaamse land heeft daar dringend behoefte aan, én aan een herdenken van het huisvestingsbeleid én aan het op gang brengen van een waarachtig grondbeleid.

Dames en Heren, op uw medewerking ter zake reken ik. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Galle.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ten aanzien van de nomenclatuur die gebruikt wordt in de verschillende wetten met betrekking tot stedsbouw, ruimtelijke ordening, natuurbehoud, landschappen enzovoort zou ik aan collega De Seranno willen zeggen dat door mijn kabinet een werkgroep werd opgericht om tot eenvormigheid te komen in de terminologie.

Van de uitvoeringsbesluiten van de wet op het natuurbehoud wordt momenteel werk gemaakt. In de eerste plaats zal de samenstelling van de Hoge Raad voor het Natuurbehoud worden herzien.

De huidige Hoge Raad en de Vlaamse Kamer daaraan verbonden zal worden afgeschaft en vervangen door een nieuwe Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, die alleen, of vrijwel uitsluitend, zal zijn samengesteld uit personen die hun adviezen zullen formuleren vanuit het oogpunt van het natuurbehoud, en niet vanuit allerlei andere visies, die soms in tegenstrijd zijn met de belangen van het natuurbehoud.

Om op een degelijke, wetenschappelijk verantwoorde wijze advies te kunnen uitbrengen, zal de Vlaamse Raad voor Natuurbehoud een beroep moeten kunnen doen op een team van specialisten, dat in de toekomst zou kunnen worden uitgebouwd tot een instituut voor het natuurbehoud.

Meteen bevinden wij ons op het vlak van de personeelsbezetting en de oprichting van het ministerie van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. Zolang het Vlaamse Gewest niet over een eigen administratie, over eigen personeel beschikt, lijkt het mij voorbarig te spreken over de definitieve oprichting van een instituut voor het natuurbehoud, wat niet belet dat overgangsmaatregelen kunnen worden overwogen.

Ik wil er trouwens het geacht lid op wijzen dat bepaalde rijksstations van het ministerie van Landbouw (Rijksstation van Populieren-teelt, Boskundig Onderzoekscentrum voor Bosbouw te Groenendaal, bepaalde secties van het Rijksstation voor Kleinveeteelt) nu reeds onderzoeken uitvoeren die, zij het niet direct in verband met het natuurbehoud, dan toch materies behandelen die er zeer nauw bij aanleunen (bosbouw, jacht e.d.)

De reorganisatie van deze verspreid liggende onderzoekscentra, aangevuld met een aantal ecologen en biologen, ten dienste van de Vlaamse Raad voor Natuurbehoud, zou in de nabije toekomst de start kunnen betekenen voor de oprichting van het Instituut voor Natuurbehoud.

Voor er in het Vlaamse Gewest nog nieuwe grondwaterwinningen in exploitatie zullen worden genomen, zal steeds een voorafgaande studie worden uitgevoerd. Dergelijke studies worden reeds uitgevoerd of zijn in uitvoering, bijvoorbeeld infiltratieproeven te Grobbendonk en de waterbeheersingsstudie van de provincie Antwerpen.

Grondwaterwinning in zandgebieden heeft ongetwijfeld een nadelige invloed op de landbouw en het natuurbehoud. U mag ervan overtuigd zijn dat infiltratietechnieken worden overwogen om die nadelige gevolgen op de natuur tegen te gaan.

De investeringen van de ruilverkaveling mogen niet verloren gaan. De oprichting van wateringen en polders zal worden aangemoedigd. Meer heil zie ik in de uitbreiding of de fusie van polders en wateringen.

Ten aanzien van de onbevaarbare waterlopen valt het niet te ontkennen dat op heel wat plaatsen saneringswerken aan onbevaarbare waterlopen het voorwerp hebben uitgemaakt van hevige reacties

door milieugroeperingen. Niet zelden ging het over werken in geklasseeerde landschappen of waardevolle natuurgebieden.

De belangen van landbouw, landschapszorg en natuurbehoud, die meestal gelijkaardig zijn wat de bescherming van het landelijk patrimonium betreft, zijn dit blijkbaar niet in natte valleien met grote differentiatie inzake landschappen en ecotypen.

Er moet gezocht worden naar een compromis die aan de soms tegenstrijdige belangen kan tegemoet komen.

Ik meen derhalve bij het beleid te moeten steunen op de volgende basisprincipes:

1. De sanering van de beken en rivieren moeten gebeuren in relatie tot het doorstroomde gebied. Dit wil zeggen dat in landbouwgebieden de klemtoon moet worden gelegd op landbouwkundige eisen, in natuurgebieden op ecologische wetmatigheden en in landschappelijk waardevolle gebieden het esthetische een hoofdrol moet spelen.

In de meeste gevallen zijn door een oordeelkundige planning van de werken de verschillende belangen met elkaar te verenigen.

Het probleem rijst alleen bij kleinere entiteiten waar dan tenslotte een goed overwogen keuze moet worden gedaan.

2. De beveiliging van woonkernen tegen overstroming.

Op dit probleem heeft de vorige spreker allusie gemaakt.

Vanzelfsprekend moet de beveiliging tegen overstromingen prioriteit worden gesteld bij de keuze en de promotie van de projecten.

Deze beveiliging hoeft echter niet noodzakelijk gepaard te gaan met een integrale verbetering van de waterloop. In sommige gevallen zijn even efficiënte oplossingen mogelijk door plaatselijke verbeteringswerken of het oordeelkundig inplanten van wachtkommen.

Deze wachtkommen kunnen in sommige gevallen zelfs worden ingericht voor bepaalde vormen van waterrecreatie.

3. Wat de bevuiling van de onbevaarbare waterlopen betreft wil ik streven naar een gecombineerd beleid waterafvoer en waterzuivering.

Prioriteit zal worden gegeven aan de saneringswerken die kunnen gecombineerd worden met rioleringswerken, met dien verstande dat in de eerste plaats moet worden gestreefd naar het ontwikkelen van methodes van natuurlijke waterzuivering in combinatie met het opvangen van de belangrijke bevuilingskernen via collectoren. Ter zake zal opdracht worden gegeven voor een richtinggevende studie die onder andere mogelijk moet maken inlichtingen te verkrijgen over de draagkracht van de waterlopen voor bevuiling.

Een globaal waterbeleid veronderstelt dat afwatering, waterzuivering en waterwinning niet langer afzonderlijk worden behandeld.

Daarom zal ik er stelselmatig op toezien dat bij het in studie geven van nieuwe projecten de drie aspecten van het waterbeleid gecoördineerd worden behandeld.

Mijnheer De Seranno, u hebt mij gezegd dat er een zekere vertraging is inzake subsidiebeloften. Dat heeft mij verwonderd. Mocht u aan de hand van concrete dossiers mij kunnen meedelen waar het schoentje nijpt, dan zal ik trachten dat schoentje wijder te maken. In ieder geval, ten aanzien van het waterbeleid en vooral van de waterzuivering meen ik dat wij de jongste zeven maanden hard hebben gewerkt en heel wat principiële en vaste beloften hebben gegeven telkens wanneer het dossier ons op het kabinet bereikte. Ik vraag wel uw begrip voor de huidige toestand waarin wij moeten werken. Ik moet werken met ambtenaren van vier departementen: Landbouw, Openbare Werken, Binnenlandse Zaken en Volksgezondheid. Uiteraard zijn die ambtenaren ons allemaal zeer gunstig gezind en spannen zij zich terdege in om goede en degelijke dossiers voor te bereiden en zo snel mogelijk onze wensen uit te voeren, maar met Willem Elschoot zeg ik: «Tussen droom en daad staan praktische bezwaren en nog zoveel in de weg.» (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de chacun des projets de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene behandeling gesloten en gaan wij over tot het onderzoek van de artikelen van elk van de ontwerpen van wet.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES RÉGIONALES FLAMANDES DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

Discussion et vote des articles

De Voorzitter. — Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor 1979.

Nous passons à l'examen des articles du projet de loi contenant le budget des Affaires régionales flamandes de 1979.

Bij verscheidene artikelen van de begrotingstabel werden door de regering amendementen ingediend.

Vraagt hierover iemand het woord? Zo neen, dan gaan wij over tot de stemming over die amendementen.

Ik breng in stemming het eerste amendement dat luidt:

Titel I. — Lopende uitgaven

Afdeling 32. — Algemene zaken

Een hoofdstuk I en een artikel 12.60 inlassen, luidend als volgt:

Hoofdstuk I. — Consumptieve bestedingen

(Lopende uitgaven voor goederen en diensten)

§ 2. — Aankoop van niet-duurzame goederen en van diensten

Art. 12.60. Kosten wegens studies, expertises, publikaties en voorlichting inzake gewestelijke ontwikkeling en gewestvorming.

(Ordonnancerend minister: Nederlandse Gemeenschap; ordonnancerend departement: Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur)

Niet-gesplitst krediet: 1 miljoen frank.

Titre I. — Dépenses courantes

Section 32. — Affaires générales

Insérer un chapitre I et un article 12.60, libellés comme suit:

Chapitre I. — Dépenses de consommation

(Dépenses courantes pour biens et services)

§ 2. — Achat de biens non durables et de services

Art. 12.60. Frais d'études, d'expertises, de publications et d'information en matière de développement régional et de régionalisation.

(Ministre ordonnateur: Communauté néerlandaise; département ordonnateur: Education nationale et Culture néerlandaise).

Crédit non dissocié: 1 million de francs.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het tweede amendement dat luidt:

Afdeling 33. — Ruimtelijke ordening

Artikel 12.31.

Het ingeschreven krediet van 1,2 miljoen verminderen tot 0,2 miljoen frank.

Vermindering: 1 miljoen.

Section 33. — Aménagement du territoire

Article 12.31.

Porter à 0,2 million de francs le crédit inscrit de 1,2 million.

Réduction: 1 million.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het derde amendement dat luidt:

Afdeling 33. — Ruimtelijke ordening

Artikel 33.05.02.

Het ingeschreven vastleggingskrediet van 18,2 miljoen vermeerderen tot 407,4 miljoen frank.

Verhoging: 389,2 miljoen.

Section 33. — Aménagement du territoire

Article 33.05.02.

Porter à 407,4 millions le crédit d'engagement inscrit de 18,2 millions de francs.

Majoration: 389,2 millions.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het vierde amendement dat luidt:

Afdeling 36. — Huisvesting

Artikel 41.61.01.

Het ingeschreven krediet van 2 130,9 miljoen vermeerderen tot 2.465,2 miljoen frank.

Verhoging: 334,2 miljoen.

Section 36. — Logement

Article 41.61.01.

Porter à 2 465,2 millions le crédit inscrit de 2 130,9 millions de francs.

Majoration: 334,3 millions.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het vijfde amendement dat luidt:

Afdeling 36. — Huisvesting

Artikel 41.62.

Het ingeschreven krediet van 358,1 miljoen vermeerderen tot 413,0 miljoen frank.

Verhoging: 54,9 miljoen.

Section 36. — Logement

Article 41.62.

Porter à 413,0 millions le crédit inscrit de 358,1 millions de francs.

Majoration: 54,9 millions.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het zesde amendement dat luidt:

Afdeling 35. — Tewerkstelling

Artikel 42.01.

Het ingeschreven krediet van 1 294,2 miljoen verminderen tot 905,0 miljoen frank.

Vermindering: 389,2 miljoen.

Section 35. — Emploi

Article 42.01.

Porter à 905,0 millions le crédit inscrit de 1 294,2 millions de francs.

Réduction: 389,2 millions.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het zevende amendement dat luidt:

Titel II. — Kapitaaluitgaven

Afdeling 34. — Gewestelijke economische expansie

Onder hoofdstuk VI een nieuwe rubriek en een nieuw artikel 63.01 inlassen, luidend als volgt:

Vermogensoverdrachten aan provincies, gemeenten en daarmee gelijkgestelde lichamen

Art. 63.01. Deelname in de vorming van het kapitaal van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen.

(Ordonnancerende ministers: Vlaams Gewest en Streekeconomie; ordonnancerend departement: Economische Zaken).

Een niet-gesplitst krediet in te schrijven van 400 miljoen frank.

Titre II. — Dépenses de capital

Section 34. — Expansion économique régionale

Insérer, sous le chapitre VI, une nouvelle rubrique et un nouvel article 63.01, libellé comme suit:

Transferts de capitaux aux provinces, communes et organismes assimilés

Art. 63.01. Participation à la formation du capital de la Société d'Investissement régional pour la Flandre.

(Ministres ordonnateurs: Région flamande et Economie régionale; département ordonnateur: Affaires économiques).

Inscrire un crédit non dissocié de 400 millions de francs.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het achtste amendement dat luidt:

Afdeling 34. — Gewestelijke economische expansie

Artikel 61.05.

Het ingeschreven kredieten van 1 000 miljoen verminderen tot 800 miljoen frank.

Vermindering: 200 miljoen.

Section 34. — Expansion économique régionale

Article 61.05.

Porter à 800 millions le crédit inscrit de 1 000 millions de francs.

Réduction: 200 millions.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het negende amendement dat luidt:

Afdeling 33. — Ruimtelijke ordening

Artikel 63.21.

Het ingeschreven vastleggingskrediet van 608,1 miljoen verminderen tot 408,1 miljoen frank.

Vermindering: 200 miljoen.

Het ingeschreven ordonnanceringskrediet van 272,1 miljoen verminderen tot 72,1 miljoen frank.

Vermindering: 200 miljoen.

Section 33. — Aménagement du territoire

Article 63.21.

Porter à 408,1 millions le crédit inscrit de 608,1 millions de francs.

Réduction: 200 millions.

Porter à 72,1 millions le crédit inscrit de 272,1 millions de francs.

Réduction: 200 millions.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het tiende amendement dat luidt:

Afdeling 35. — Tewerkstelling

Artikel 62.01.

Een niet-gesplitst krediet inschrijven van 200 miljoen frank.
Vermeerdering: 200 miljoen.

Section 35. — Emploi

Article 62.01.

Inscrire un crédit non dissocié de 200 millions de francs.

Majoration: 200 millions.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het elfde amendement dat luidt:

Afdeling 36. — Huisvesting

Artikel 61.62.

Het ingeschreven krediet van 318 miljoen vermeerderen tot 333,6 miljoen frank.

Verhoging: 15,6 miljoen.

Section 36. — Logement

Article 61.62.

Porter à 333,6 millions le crédit inscrit de 318 millions de francs.

Majoration: 15,6 millions.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het twaalfde amendement dat luidt:

Afdeling 40. — Water

Artikel 61.85.

Het ingeschreven krediet van 220 miljoen verminderen tot 70 miljoen frank.

Vermindering: 150 miljoen.

Section 40. — Eau

Article 61.85.

Porter à 70 millions le crédit inscrit de 220 millions de francs.

Réduction: 150 millions.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng in stemming het dertiende amendement dat luidt:

Afdeling 40. — Water

Artikel 61.86.

Het ingeschreven krediet van 300 miljoen verminderen tot 234,4 miljoen frank.

Vermindering: 65,6 miljoen.

Section 40. — Eau

Article 61.86.

Porter à 234,4 millions le crédit inscrit de 300 millions de francs.

Réduction: 65,6 millions.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

M. le Président. — Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Les articles amendés ou non sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir documents n° 5-XXIII - 1 à 3 du Sénat, session extraordinaire de 1979.)

De al of niet gewijzigde artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie gedrukte stukken nrs. 5-XXIII - 1 tot 3 van de Senaat, buitengewone zitting 1979.)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés:

Kredieten voor de lopende uitgaven (Titel I)
en de kapitaaluitgaven (Titel II)

Artikel 1. Voor de uitgaven van het Vlaams gewestelijk beleid voor het begrotingsjaar 1979 worden kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen franken):

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vast-leggings-kredieten	Ordonnan-cerings-kredieten
TITEL I			
Lopende uitgaven	10 856,3	417,4	28,2
TITEL II			
Kapitaaluitgaven	7 513,6	7 526,7	5 593,2
Totalen	18 369,9	7 944,1	5 621,4

Die kredieten worden opgesomd onder de Titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

Crédits pour les dépenses courantes (Titre I)
et pour les dépenses de capital (Titre II)

Article 1er. Il est ouvert, pour les dépenses de la politique régionale flamande afférentes à l'année budgétaire 1979, des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs):

	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engage-ment	Crédits d'ordonnan-cement
TITRE I			
Dépenses courantes	10 856,3	417,4	28,2
TITRE II			
Dépenses de capital	7 513,6	7 526,7	5 593,2
Totaux	18 369,9	7 944,1	5 621,4

Ces crédits sont énumérés aux Titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Bijzondere bepalingen betreffende
de lopende uitgaven

Art. 2. In afwijking van artikel 15 van de organieke wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 5 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van de departementen van Economische Zaken, Landbouw, Middenstand, Tewerkstelling en Arbeid, Binnenlandse Zaken, Volksgezondheid en Gezin en Openbare Werken.

Door middel van deze voorschotten mogen de voormelde buitengewone rekenplichtigen alle dienstkosten tot 50 000 frank betalen. Aan de buitengewone rekenplichtigen van de voormelde departementen, belast met de betaling van voorschotten op zendingskosten in het buitenland wordt machtiging gegeven om aan de ambtebaren op zending in het buitenland de nodige voorschotten te verlenen, zelfs indien deze voorschotten 50 000 frank overtreffen.

De betaling van de erelonen van experts uit het buitenland en van de kosten voortvloeiend uit regelingen met vreemde landen, mag eveneens per geldvoorschot gebeuren, ongeacht het bedrag ervan.

*Dispositions particulières relatives
aux dépenses courantes*

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 5 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires des ministres des Affaires économiques, de l'Agriculture, des Classes moyennes, de l'Emploi et du Travail, de l'Intérieur, de la Santé publique et de la Famille et des Travaux publics.

Au moyen de ces avances, les comptables extraordinaires précités sont autorisés à payer tous les frais de service n'excédant pas 50 000 francs. Les comptables extraordinaires des départements précités, chargés du paiement des avances sur frais de mission à l'étranger, sont autorisés à consentir aux fonctionnaires envoyés en mission à l'étranger les avances nécessaires, même si ces avances sont supérieures à 50 000 francs.

Le paiement des rémunérations d'experts venant d'autres pays et des frais résultant des arrangements avec des pays étrangers, peut également se faire par avance de fonds, quel qu'en soit le montant.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. De staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, bedoeld bij artikel 8 van het koninklijk besluit van 31 mei 1979 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden van de Nederlandse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest, wordt ertoe gemachtigd in naam van de Staat de verbintenis aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar aan de financiële instellingen de interesten en de delging te betalen van de bedragen die zij voor rekening van de Staat aan de bouwers en de kopers van volkswoningen en aan hen die hun woning saneren, verbeteren en aanpassen betaald hebben als premies of als verminderingen van interest.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Deze verbintenissen mogen in 1979 een totaalbedrag aan premies van 1 300 000 000 frank niet overschrijden.

Art. 3. Le secrétaire d'Etat à la Région flamande, visé à l'article 8 de l'arrêté royal du 31 mai 1979 fixant les compétences ministérielles pour les affaires de la Communauté néerlandaise et de la Région flamande, est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance aux organismes financiers, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de dix ans, des sommes qu'ils ont payées pour le compte de l'Etat, à titre de primes ou de réductions d'intérêt, aux constructeurs et aux acheteurs de logements sociaux et à ceux qui assainissent, améliorent et adaptent leurs habitations.

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Ces engagements ne peuvent pas dépasser, en 1979, le montant total en primes de 1 300 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. Bij afwijking van de beschikkingen van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, mogen de saldi van de niet-gesplitste kredieten van Titel I van de bij deze wet gevoegde tabel naar het volgende jaar worden overgedragen in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

Art. 4. Par dérogation aux dispositions de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, les soldes des crédits non dissociés du Titre I du tableau annexé à la présente loi peuvent être reportés à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. Wat betreft de uitgaven van de diensten voor geesteshygiëne, mogen de kredieten, overgedragen naar het begrotingsjaar 1978 van artikel 12.35 van afdeling 38 van Titel I van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1977, overgedragen worden naar het begrotingsjaar 1979 om elke uitgave, voortvloeiend uit verbintenissen ontstaan tijdens de jaren 1977 en vorige, te ordonnanceren.

Art. 5. En ce qui concerne les dépenses des services de santé mentale, les crédits reportés à l'année budgétaire 1978 de l'article 12.35

de la section 38 du Titre I du budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1977 peuvent être reportés à l'année budgétaire 1979 pour ordonnancer toute dépense résultant d'obligations nées au cours des années 1977 et antérieures.

— Aangenomen.

Adopté.

*Bijzondere bepalingen betreffende
de kapitaaluitgaven*

Art. 6. Bij afwijking van de beschikkingen van het laatste lid van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit mogen de niet-gesplitste kredieten van Titel II van de bij deze wet gevoegde tabel naar het volgende jaar worden overgedragen in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

*Dispositions particulières relatives
aux dépenses de capital*

Art. 6. Par dérogation aux dispositions contenues dans le dernier alinéa de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963, modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, les crédits non dissociés du Titre II du tableau annexé à la présente loi peuvent être reportés à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. De Koning kan, binnen elke afdeling en tussen de vastlegingskredieten van de categorieën 51, 63, 71 en 73 van Titel II van de bij deze wet gevoegde tabel, overschrijvingen verrichten.

De ontwerpen van koninklijk besluit worden vooraf voor akkoord voorgelegd aan de minister van de Nederlandse Gemeenschap.

Art. 7. Le Roi peut, dans le cadre de chaque section et entre les crédits d'engagement des catégories 51, 63, 71 et 73 du Titre II du tableau annexé à la présente loi, opérer des transferts.

Les projets d'arrêtés royaux sont soumis pour accord préalable au ministre de la Communauté néerlandaise.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 8. De Koning kan, in het raam van de totale kredieten die voor het begrotingsjaar 1979 uitgetrokken zijn onder Titel II van de bij deze wet gevoegde tabel, overschrijvingen tussen ordonnanceringskredieten verrichten.

De ontwerpen van koninklijk besluit worden vooraf voor akkoord voorgelegd aan de minister van de Nederlandse Gemeenschap.

Art. 8. Le Roi peut, dans le cadre des crédits totaux prévus pour l'année budgétaire 1979 au Titre II du tableau annexé à la présente loi, opérer des transferts entre crédits d'ordonnancement.

Les projets d'arrêtés royaux sont soumis pour accord préalable au ministre de la Communauté néerlandaise.

— Aangenomen.

Adopté.

Instellingen van openbaar nut

Art. 9. Door tussenkomst van de staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, bedoeld bij artikel 8 van het koninklijk besluit van 31 mei 1979 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden van de Nederlandse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest, wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen gemachtigd, ten laste van de artikelen 561.02, a, 20, en 561.05, a, 20, van zijn begroting voor 1979, een bedrag van 3 100 000 000 frank vast te leggen bestemd voor de per lot gesplitste vastleggingen, en ten laste van de artikelen 561.02, b, 20, en 561.05, b, 20, een bedrag van 2 000 000 000 frank te vereffenen.

Het Fonds wordt eveneens gemachtigd door tussenkomst van die staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen

bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Deze verbintenissen mogen in 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 1 600 000 000 frank.

Organismes d'intérêt public

Art. 9. A l'intervention du secrétaire d'Etat à la Région flamande, visé à l'article 8 de l'arrêté royal du 31 mai 1979 fixant les compétences ministérielles pour les affaires de la Communauté néerlandaise et de la Région flamande, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre à charge des articles 561.02, a, 20, et 561.05, a, 20, de son budget pour 1979 des engagements pour un montant de 3 100 000 000 de francs destiné aux engagements fractionnés par lots et à charge des articles 561.02, b, 20, et 561.05, b, 20, à effectuer des liquidations pour un montant de 2 000 000 000 de francs.

A l'intervention de ce secrétaire d'Etat à la Région flamande le Fonds est également autorisé à prendre l'engagement de payer à l'échéance l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des interventions prévues à l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973 modifiant celle du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 1 600 000 000 de francs.

De Voorzitter. — Bij dit artikel werd door de regering een amendement ingediend dat luidt:

In het wetsontwerp, artikel 9, 1° lid, wordt het bedrag van 3 100 000 000 frank vervangen door het bedrag van 3 115 600 000 frank.

Dans le projet de loi, à l'article 9, 1er alinéa, le montant de 3 100 000 000 de francs est remplacé par le montant de 3 115 600 000 francs.

Wij gaan over tot de stemming.

— Het amendement, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

L'amendement, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

De Voorzitter. — Ik breng het geamendeerd artikel 9 in stemming.

— Aangenomen.

Adopté.

Afzonderlijke sectie (Titel IV)

Art. 10. De verrichtingen op de speciale fondsen die voorkomen in Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet worden geraamd op 10 940 300 000 frank voor de ontvangsten en op 13 082 700 000 frank voor de uitgaven.

Section particulière (Titre IV)

Art. 10. Les opérations effectuées sur les fonds spéciaux figurant au Titre IV du tableau annexé à la présente loi sont évaluées à 10 940 300 000 francs pour les recettes et à 13 082 700 000 francs pour les dépenses.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen van Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, wordt aangegeven naast het nummer van het artikel dat betrekking heeft op elk dezer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het voorafgaand visum van het Rekenhof worden voorgelegd, worden door het teken A aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt, worden door het teken B aangeduid.

Art. 11. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au Titre IV du tableau joint à la présente loi est indiqué en regard du numéro de l'article se rapportant à chacun d'eux.

Les fonds dont les dépenses sont soumises au visa préalable de la Cour des comptes sont désignés par l'indice A.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé à l'intervention du ministre des Finances sont désignés par l'indice B.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. Met betrekking tot het artikel 60.01.A — Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie — van Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet worden, voor het jaar 1979, nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 3 559 700 000 frank voor de sector « Economische Zaken » en tot beloop van 1 024 900 000 frank voor de sector « Middenstand ».

Art. 12. Des autorisations nouvelles d'engagement se rapportant à l'article 60.01.A — Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale — du Titre IV du tableau annexé à la présente loi, sont accordées pour l'année 1979 à concurrence de 3 559 700 000 francs pour le secteur « Affaires économiques » et à concurrence de 1 024 900 000 francs pour le secteur « Classes moyennes ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. Met toestemming van het Ministerieel Comité voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest mag de staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, bedoeld bij artikel 7 van het koninklijk besluit van 31 mei 1979 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden van de Nederlandse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest inzake artikel 60.01.A, sector « Economische Zaken » van Titel IV voor de onder zijn bevoegdheid vallende materies, beschikken over de kredieten die zijn uitgetrokken tot al wat dienen kan in het raam van het sociaal, economisch en regionaal beleid van de regering, ongeacht de aard van de ten laste te nemen uitgaven.

In deel I en in deel II van afdeling 34 van Titel IV kunnen, bij koninklijk besluit, van artikel 60.01.A.01 (Economische Zaken) naar artikel 60.01.A.02 (Middenstand) gelijktijdig overschrijvingen van vastleggings- en ordonnanceringsmachtigingen worden uitgevoerd.

Art. 13. Moyennant l'autorisation du Comité ministériel de la Communauté néerlandaise et de la Région flamande, le secrétaire d'Etat à la Région flamande, visé à l'article 7 de l'arrêté royal du 31 mai 1979 fixant les compétences ministérielles pour les affaires de la Communauté néerlandaise et de la Région flamande, pour les objets qui relèvent de sa compétence, peut disposer, en ce qui concerne l'article 60.01.A, secteur « Affaires économiques », Titre IV, des crédits prévus, à toutes fins utiles, dans le cadre de la politique sociale, économique et régionale du gouvernement, quelle que soit la nature des dépenses à prendre en charge.

Dans la partie I et dans la partie II de la section 34 du Titre IV des transferts d'autorisations d'engagement et d'ordonnancement simultanés peuvent être effectués par arrêté royal, de l'article 60.01.A.01 (Affaires économiques) à l'article 60.01.A.02 (Classes moyennes).

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 14. De Schatkist is gemachtigd voorschotten toe te kennen wanneer de rekeningen van de fondsen die het voorwerp uitmaken van de artikelen 60.28.A en 60.30.A van de tabel van Titel IV zich in debettoestand zullen bevinden.

Art. 14. Le Trésor est autorisé à consentir des avances lorsque les comptes des fonds, qui font l'objet des articles 60.28.A et 60.30.A du tableau du Titre IV, se trouveront en position débitrice.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. De terugbetalingen van de terugvorderbare voorschotten verleend aan de Nationale Landmaatschappij met het oog op de uitvoering van de artikelen 56 en 57 van de wet van 22 juli 1970 en van artikel 76 van de wet van 12 juli 1976 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, worden gestort op artikel 63.01.A van afdeling 33 van deel II van Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet.

Art. 15. Les remboursements des avances récupérables, octroyées à la Société nationale terrienne en vue de l'exécution des articles 56 et 57 de la loi du 22 juillet 1970 et de l'article 76 de la loi du 12 juillet 1976 relatives au remembrement légal des biens ruraux, seront versés à l'article 63.01.A de la section 33 de la partie II du Titre IV du tableau annexé à la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 16. De bijstand van het EOGFL betreffende door de Staat gedane uitgaven in verband met de ruilverkaveling en de irrigatie wordt rechtstreeks of via het Landbouwfonds gestort op artikel

66.01.A van afdeling 33 van deel II van Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet.

Art. 16. Le concours du FEOGA relatif aux dépenses effectuées par l'Etat en matière de remembrement et d'irrigation est versé directement ou via le Fonds agricole à l'article 66.01.A de la section 33 de la partie II du Titre IV du tableau annexé à la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 17. De sommen gestort aan de ontvanger der registratie bij toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, worden ter beschikking gesteld van de staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, bedoeld bij artikel 7 van het koninklijk besluit van 31 mei 1979 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden van de Nederlandse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest, met het oog op de betaling van de uitgaven ingevolge de toepassing van dezelfde gewijzigde wet van 29 maart 1962, ten laste van artikel 66.03.A van Titel IV — Afzonderlijke sectie.

Art. 17. Les sommes versées au receveur de l'enregistrement en application de la loi du 29 mars 1962, organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, modifiée par les lois des 22 avril 1970 et 22 décembre 1970, sont mises à la disposition du secrétaire d'Etat à la Région flamande, visé à l'article 7 de l'arrêté royal du 31 mai 1979 fixant les compétences ministérielles pour les affaires de la Communauté néerlandaise et de la Région flamande pour être affectées au paiement des dépenses résultant de l'application de la même loi modifiée du 29 mars 1962, à charge de l'article 66.03.A du Titre IV — section particulière.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 18. Ten laste van de kredieten van artikel 60.01.A van afdeling 40 van deel II van Titel IV waarover de minister van het Vlaamse Gewest beschikt, en op zijn aanvraag, verwerft de minister van Financiën de terreinen die nodig zijn voor het verwezenlijken van ontwerpen van zuiveringsinstallaties voor rioolwateren en welke te dien einde ter beschikking zullen worden gesteld van de maatschappijen voor zuivering der afvalwateren, opgericht bij de wet van 26 maart 1971, van de openbare besturen, de instellingen van openbaar nut en de intercommunale verenigingen, tegen terugbetaling van de kosten na aftrek van de toelage.

Ten bezware van de kredieten van hetzelfde Fonds kan de minister van het Vlaamse Gewest de volledige financiering verzekeren van de ontwerp-studies van werken met het oog op de rioolwaterzuivering, tegen terugbetaling van de kosten, na aftrek van de toelage, bij de overname van de ontwerpen door de voornoemde opdrachtgevende instellingen.

Art. 18. A la charge des crédits de l'article 60.01.A de la section 40 de la partie II du Titre IV, dont dispose le ministre de la Région flamande et à sa demande, le ministre des Finances acquiert les terrains nécessaires à la réalisation de projets d'installations d'épuration des eaux d'égout et qui seront mis à cet effet à la disposition des sociétés d'épuration des eaux usées créées par la loi du 26 mars 1971, des pouvoirs publics, des organismes d'intérêt public et des associations intercommunales, contre remboursement du coût, déduction faite du subside.

A charge des crédits du même Fonds, le ministre de la Région flamande peut assurer le financement intégral de l'étude de projets de travaux en vue de l'épuration des eaux d'égout, contre remboursement du coût, déduction faite du subside, lors de la reprise des projets par les institutions commettantes précitées.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 19. In het kader van artikel 60.01.A.03 van afdeling 34, deel II, van Titel IV, kan de staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, bedoeld bij artikel 7 van het koninklijk besluit van 31 mei 1979 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden van de Nederlandse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest, overgaan tot de indienstneming onder contract, van personeel dat bestemd is voor de sanering van de steenkolenvestigingen en dat in aanmerking komt voor het koninklijk besluit nr. 3 ter bevordering van een gemakkelijker werking of indienstneming, in overheidsdienst, van personen ontslagen wegens gehele of gedeeltelijke sluiting van steenkolenmijnen, overeenkomstig artikel 4, § 1, lid 2 tot 4, van dit besluit, met uitsluiting evenwel van de andere bepalingen ervan.

Art. 19. Dans le cadre de l'article 60.01.A.03 de la section 34 de la partie II du Titre IV, le secrétaire d'Etat à la Région flamande, visé à l'article 7 de l'arrêté royal du 31 mai 1979 fixant les compétences ministérielles pour les affaires de la Communauté néerlandaise et de la Région flamande peut engager, par contrat, pour l'affecter à l'assainissement des sites charbonniers, le personnel bénéficiant de l'arrêté royal n° 3, facilitant le recrutement ou l'engagement dans les services publics, de personnes licenciées à la suite de la fermeture totale ou partielle de charbonnages, conformément à l'article 4, § 1er, alinéas 2 à 4, de cet arrêté, mais à l'exclusion de ses autres dispositions.

— Aangenomen.

Adopté.

*Andere verbintenissen
toegelaten door de begrotingswet*

Art. 20. De staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, bedoeld bij artikel 8 van het koninklijk besluit van 31 mei 1979 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden van de Nederlandse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest, wordt ertoe gemachtigd de hieronder vermelde instellingen toe te laten verbintenissen aan te gaan tot het naast elke instelling aangegeven bedrag in het kader van de sociale huisvesting:

— De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting: 13 800 000 000 frank;

— De Nationale Landmaatschappij: 5 000 000 000 frank.

*Autres engagements couverts
par la loi budgétaire*

Art. 20. Le secrétaire d'Etat à la Région flamande, visé à l'article 8 de l'arrêté royal du 31 mai 1979 fixant les compétences ministérielles pour les affaires de la Communauté néerlandaise et de la Région flamande, peut autoriser les organismes indiqués ci-après à souscrire des engagements jusqu'au montant indiqué en regard de chaque organisme, dans le cadre du logement social:

— La Société nationale du Logement: 13 800 000 000 de francs;

— La Société nationale terrienne: 5 000 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 21. De minister van het Vlaamse Gewest wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen in 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 4 800 000 000 frank.

Art. 21. Le ministre de la Région flamande est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 4 800 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 22. De minister van het Vlaamse Gewest wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen, op de vervaldag, aan de door de minister van Financiën erkende kredietinstellingen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste twintig jaar, van leningen toegestaan aan industriële ondernemingen, in toepassing van de toelageregeling waarvan sprake is in artikelen 33 en 34 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Deze verbintenissen mogen in 1979 gaan tot een aantal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 500 000 000 frank.

Art. 22. Le ministre de la Région flamande est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux organismes de crédit agréés par le ministre des Finances, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de vingt ans, des prêts accordés aux entreprises industrielles, en application de la réglementation sur l'octroi des subsides dont question aux articles 33 et 34 de la loi

du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 500 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 23. De minister van het Vlaamse Gewest wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenissen aan te gaan tot het betalen, op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van gemeentewerken die vermeld zijn in artikel 2, §§ I, V en VI, van het besluit van de Regent van 2 juli 1949, gewijzigd door latere koninklijke besluiten.

Die verbintenissen mogen in 1979 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 3 000 000 000 frank.

Art. 23. Le ministre de la Région flamande est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux communaux mentionnés dans l'article 2, §§ I, V et VI, de l'arrêté du Régent du juillet 1949, modifiés par des arrêtés royaux ultérieurs.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 3 000 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 24. De staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, bedoeld bij artikel 8 van het koninklijk besluit van 31 mei 1979 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden van de Nederlandse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenissen aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen in 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 700 000 000 frank.

Art. 24. Le secrétaire d'Etat à la Région flamande, visé à l'article 8 de l'arrêté royal du 31 mai 1979 fixant les compétences ministérielles pour les affaires de la Communauté néerlandaise et de la Région flamande, est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 700 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 25. Elke verbintenis, aan te gaan krachtens artikelen 21 tot 24 van deze wet, wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de tiende van iedere maand legt de controleur van de vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor, die eensdeels het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand geïndiceerd werden, en anderdeels het bedrag aangeeft van de vastleggingen die geïndiceerd werden sinds het begin van het jaar.

De lijst van de maand december maakt de jaarlijkse verzamelstaat uit.

Binnen de tien dagen na ontvangst van de jaarlijkse verzamelstaat, zendt het Rekenhof twee door het Hof afgesloten exemplaren naar de minister van Financiën terug.

Art. 25. Tout engagement à prendre en vertu des articles 21 à 24 de la présente loi est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Avant le dix de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé

établi en trois exemplaires en mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

Le relevé du mois de décembre constitue le relevé récapitulatif annuel.

La Cour des comptes renvoie au ministre des Finances, dans les dix jours suivant leur réception, deux exemplaires arrêtés par elle du relevé récapitulatif annuel.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES FLAMANDES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1978

Discussion et vote des articles

De Voorzitter. — Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor 1978.

Nous passons à l'examen des articles du projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales flamandes de 1978.

Ik stel de Senaat voor de tekst aangenomen door de commissie als basis te nemen voor de bespreking.

Il conviendra sans doute au Sénat de prendre comme base de la discussion le texte proposé par la commission. (Assentiment.)

Aldus is beslist.

Il en est ainsi décidé.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir document n° 6-XXIII-1 du Sénat, session extraordinaire de 1979, et document n° 6-XXIII-2 du Sénat, session 1979-1980.)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie gedrukt stuk nr. 6-XXIII-1 van de Senaat, buitengewone zitting 1979, en gedrukt stuk nr. 6-XXIII-2 van de Senaat, zitting 1979-1980.)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

I. Kredietaanpassingen

Artikel 1. De kredieten ingeschreven onder de titel I — Lopende uitgaven, en onder de titel II — Kapitaaluitgaven, van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij deze wet gevoegde tabel en ten belope van (in miljoenen franken):

Aanpassingen	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastleggingskredieten	Ordonnancingskredieten
TITEL I			
<i>Lopende uitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	1 264,5	5,2	10,2
Verminderings	834,8	20,0	—
Bijkredieten vorige jaren . .	8,8	—	—
TITEL II			
<i>Kapitaaluitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	600,0	677,0	317,0
Verminderings	656,0	618,0	879,0

I. Ajustements des crédits

Article 1er. Les crédits prévus au titre I — Dépenses courantes, et au titre II — Dépenses de capital, du budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1978, sont ajustés suivant les données détaillées du tableau annexé à la présente loi et à concurrence de (en millions de francs):

Ajustements	Crédits non dissociés	Crédits dissociés	
		Crédits d'engage- ment	Crédits d'ordonnan- cement
—			
TITRE I			
<i>Dépenses courantes</i>			
Crédits supplémentaires de l'année courante	1 264,5	5,2	10,2
Réductions	834,8	20,0	—
Crédits supplémentaires des années antérieures	8,8	—	—
TITRE II			
<i>Dépenses de capital</i>			
Crédits supplémentaires de l'année courante	600,0	677,0	317,0
Réductions	656,0	618,0	879,0
— Aangenomen.			
Adopté.			

II. Diverse bepalingen

Art. 2. In artikel 11 van de wet van 11 augustus 1978 houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 wordt het bedrag van 3 809 800 000 frank vermeerderd met 1 203 600 000 frank tot 5 013 400 000 frank.

II. Dispositions diverses

Art. 2. A l'article 11 de la loi du 11 août 1978 contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1978, le montant de 3 809 800 000 francs est majoré de 1 203 600 000 francs à concurrence de 5 013 400 000 francs.

— Aangenenomen.
Adopté.

Art. 3. In artikel 19 van de wet van 11 augustus 1978 houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 wordt het bedrag van 3 800 000 000 frank vermeerderd met 885 000 000 frank.

Art. 3. A l'article 19 de la loi du 11 août 1978 contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1978, le montant de 3 800 000 000 de francs est majoré de 885 000 000 de francs.

— Aangenenomen.
Adopté.

Art. 4. In artikel 20 van de wet van 11 augustus 1978 houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 wordt het bedrag van 1 000 000 000 frank vermindert met 512 000 000 frank.

Art. 4. A l'article 20 de la loi du 11 août 1978 contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1978, le montant de 1 000 000 000 de francs est diminué de 512 000 000 de francs.

— Aangenenomen.
Adopté.

Art. 5. In artikel 21 van de wet van 11 augustus 1978 houdende de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 wordt het bedrag van 3 000 000 000 frank vermindert met 750 000 000 frank.

Art. 5. A l'article 21 de la loi du 11 août 1978 contenant le budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1978, le montant de 3 000 000 000 de francs est diminué de 750 000 000 de francs.

— Aangenenomen.
Adopté.

Art. 6. Bij afwijking van de beschikkingen van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit mogen de saldi van de niet-gesplitste kredieten van titel I van de begroting van de Vlaamse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 worden overgedragen in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

Art. 6. Par dérogation aux dispositions de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, les soldes des crédits non dissociés du titre I du budget des Affaires régionales flamandes de l'année budgétaire 1978 peuvent être reportés à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

— Aangenenomen.
Adopté.

Art. 7. De bij deze wet toegestane kredieten zullen door de algemene middelen der Schatkist gedekt worden.

Art. 7. Les crédits ouverts par la présente loi seront couverts par les ressources générales du Trésor.

— Aangenenomen.
Adopté.

Art. 8. Deze wet treedt in werking de dag van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 8. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

— Aangenenomen.
Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES RÉGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNÉE BUDGETAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES AFFAIRES RÉGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNÉE BUDGETAIRE 1978

Discussion générale

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE BRUSSELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE BRUSSELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Algemene beraadslaging

M. le Président. — Nous abordons l'examen des projets de loi relatifs aux budgets des Affaires régionales bruxelloises.

Wij vatten de beraadslaging aan over de ontwerpen van wet houdende de begrotingen van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

La parole est au rapporteur.

M. Poulet, rapporteur. — Monsieur le Président, Monsieur le Premier Ministre, Mesdames, Messieurs, je voudrais tout d'abord vous rappeler la procédure suivie pour l'élaboration du budget des Affaires bruxelloises relatif à l'année 1979.

Comme ce fut le cas pour les autres régions, une commission informelle a été constituée et s'est réunie le 5 juillet. Elle m'a chargé d'informer la commission des Finances des résultats de l'échange de vues qui y avait eu lieu. C'est ainsi que j'ai été amené à subdiviser mon rapport en trois parties: l'exposé du ministre des Affaires bruxelloises, le compte rendu de l'échange de vues en commission informelle, tel que je l'ai fait devant la commission des Finances, et la relation de la discussion du budget au sein de cette dernière commission.

Après concertation entre les partis de la majorité, il fut décidé, la semaine passée, qu'un nouvel échange de vues aurait lieu en commission des Finances avant la discussion en séance publique du budget de la région bruxelloise. Il a eu lieu ce matin. Un certain nombre de membres souhaitaient, en effet, être mieux informés des conclusions des différents comités mis en place au sein du gouvernement, comité technique, d'une part, et politique, d'autre part, afin d'examiner l'assainissement des finances de l'Agglomération bruxelloise, et ce avant de se prononcer sur l'amendement introduit par le gouvernement à l'article 6bis, amendement qui vise le cautionnement, par le ministre de la Région bruxelloise, au nom de l'Etat, d'un emprunt de 900 millions de francs contracté par l'Agglomération auprès d'un consortium bancaire. Ledit emprunt devait faire l'objet d'une annulation d'autorisation d'engagement à due concurrence à la section 34 du titre IV.

La discussion qui s'est déroulée à propos du projet de budget de la région bruxelloise pour l'année 1979 a surtout roulé sur deux grands points: le premier concerne l'évolution négative de la clé de répartition de la région bruxelloise et le deuxième, quelles sont les causes d'une telle évolution.

Je rappellerai, à cet égard, quelques chiffres. En 1975, la clé était de 9,95 p.c. pour la région bruxelloise, en 1978, elle tombait à 9,11 p.c. et en 1979, elle était de 8,87 p.c.

Cette évolution négative ne tient pas principalement à l'évolution de la population, comme d'aucuns pourraient le croire, puisque le facteur population passe de 1975 à 1979, de 10,99 p.c. à 10,45 p.c., mais, au contraire, à l'évolution du facteur fiscal. En effet, les recettes fiscales de la région bruxelloise atteignait, en 1975, 18,34 p.c. des recettes correspondantes au niveau national et, en 1979, ce pourcentage est tombé à 15,62 p.c. Ce facteur fut donc déterminant dans la réduction de la clé. Il révèle, en fait — et cela me paraît important —, une mutation de population. En effet, les populations à hauts revenus quittent la région et sont remplacées par d'autres, à revenus nettement plus faibles. Si, en réalité, la population globale n'a guère changé, les recettes fiscales, par contre, ont considérablement diminué. Il faut reconnaître que la région bruxelloise suit l'évolution que l'on constate dans un très grand nombre de villes du monde entier.

En commission, on a souligné un facteur qui aggrave encore la situation, à savoir qu'une population à revenus élevés est présente dans la région bruxelloise en nombre plus important que dans les autres régions du pays, mais que cette population — qui est constituée de personnes appartenant aux institutions internationales ou au corps diplomatique — est totalement exonérée d'impôts.

Il saute dès lors aux yeux qu'il faut donner une priorité absolue à la politique de développement urbain, et cela sous ses deux volets principaux: d'une part, rendre l'habitat en ville possible et attrayant, notamment pour les familles, d'autre part, développer l'emploi dans la région bruxelloise, dont l'accès doit être facilité en améliorant notamment la rapidité et l'efficacité du transport urbain.

Le ministre a souligné l'importance du plan d'aménagement du territoire pour la politique de rénovation urbaine, pour la politique de logement et pour la mise à la disposition des entreprises de terrains inscrits dans le tissu urbain, terrains qui sont actuellement à la disposition de la SDR, mais qui ne pourront être attribués qu'après l'approbation du plan de secteur.

Certains membres ont exprimé leurs inquiétudes, par rapport à ces objectifs, en ce qui concerne les priorités et les modalités des dépenses d'infrastructures menées par l'Etat dans la région bruxelloise. En effet, la préoccupation prioritaire d'amélioration des transports urbains est une condition essentielle à l'accessibilité de l'emploi au sein de la région.

La deuxième grande préoccupation qui a marqué les discussions du budget 1979 est, bien entendu, relative aux finances communales et d'agglomération.

Le ministre a fait état d'une étude qui avait été demandée à l'Union des villes et communes et dont il résulte que si l'on compare les dépenses des différentes communes agglomérées du pays — Gand, Anvers, Charleroi et Liège — avec celles des communes agglomérées

de la région bruxelloise et avec l'Agglomération bruxelloise elle-même, on ne relève pas de très grandes différences pour les principaux postes de dépenses.

Pour l'ensemble de la région gantoise, par exemple, les charges nettes par habitant seraient de l'ordre de 6 600 francs; pour la région bruxelloise de 8 078 francs; pour Charleroi de 8 719 francs; pour Anvers de 7 365 francs et pour l'agglomération liégeoise de 15 855 francs.

Un membre de la commission a fait remarquer ce matin que même si l'on voulait «dépensionnaliser» le problème du point de vue linguistique, il se posait très manifestement un problème des finances des grandes villes et que l'on aurait intérêt à mieux étudier la façon dont nos communes gèrent leurs ressources et engagent des dépenses. Toutes les grandes villes se trouvaient, en effet, à la fin de l'année 1978, dans une situation de déficit comparable.

En ce qui concerne plus particulièrement les communes de l'agglomération bruxelloise — je parlerai tout à l'heure de l'Agglomération elle-même — plusieurs facteurs interviennent dans leur situation financière difficile.

En premier lieu, la stagnation du Fonds des communes qui frappe toutes les communes du pays puisque le gouvernement a décidé que l'accroissement du Fonds est réduit à la croissance zéro.

Au surplus, la nouvelle clé de répartition ne s'est pas appliquée en une fois, mais par tranches. La première année, en 1977, un quart de la dotation des communes bruxelloises était fondé sur la nouvelle clé de répartition, trois quarts sur l'ancienne; en 1978, la moitié de la dotation était fondée sur la nouvelle clé, l'autre moitié sur l'ancienne; en 1979, trois quarts sur la nouvelle clé et un quart sur l'ancienne. En 1980, nous assisterons à l'application à cent pour cent de la clé de répartition.

En outre, il ne faut pas perdre de vue le phénomène de l'évolution négative de la clé. Il entraîne, en effet, un accroissement plus lent des fonds attribués aux communes de l'agglomération bruxelloise. En effet, en 1977 et en 1978, l'augmentation était, pour les villes de Charleroi et de Liège, de l'ordre de 60 p.c.; pour Anvers et Gand, de l'ordre de 53 p.c. Par contre pour les communes bruxelloises, cette augmentation n'atteignait que 5 p.c., et, en 1979, le statu quo par rapport à l'année précédente n'a pu être acquis que grâce à l'inscription au budget de la région bruxelloise d'un crédit de 571 millions.

A cela s'ajoutent les charges spécifiques de la région bruxelloise liées à sa fonction de capitale et qui ont été estimées par l'Union des villes à 4 677 millions. Or, la dotation spéciale à cet effet n'atteint que 2 056 millions. Les charges supplémentaires restent donc de l'ordre de 2 600 millions.

En ce qui concerne l'Agglomération en particulier, je voudrais vous faire part des échanges de vues qui ont eu lieu en commission ce matin.

La discussion a porté essentiellement sur la réalisation des conditions que le Premier ministre avait énumérées dans son intervention du 28 juin à propos de l'assainissement des finances de l'Agglomération. Ces conditions devaient être remplies pour que l'on puisse accepter l'inscription, par voie d'amendement, d'un crédit de 900 millions.

Ces conditions étaient au nombre de trois, dont notamment la cessation des activités de l'Agglomération au bénéfice des communes n'en faisant pas partie, Wemmel et Linkebeek en particulier.

Le groupe de travail technique, qui a remis son rapport le 24 octobre, et le comité politique, qui s'est réuni hier, pour la première fois, ont constaté que le contrat qui liait l'Agglomération et Wemmel cessait à la fin de cette année et que, compte tenu d'arrangements pris, il ne serait pas prolongé.

En ce qui concerne Linkebeek, on s'oriente vers la même solution.

Pour ce premier point, les difficultés sont donc aplanies.

Un autre point a été soulevé à propos des services de balayage et de déneigement assurés par l'Agglomération au bénéfice de quelques communes avec, en contre-partie, l'apport par celles-ci de personnel et de matériel. La question était de savoir si cette responsabilité était de la compétence de l'Agglomération. Dans l'affirmative, l'Agglomération devrait, avec les mêmes compensations, assumer cette tâche dans les dix-neuf communes. Dans la négative, il importerait que les six communes bénéficiaires interviennent dans la charge financière à due concurrence.

Le débat juridique étant ouvert sur le point de savoir si cette compétence a effectivement été transmise à l'agglomération, le comité

politique, qui s'est réuni hier pour examiner la question, a décidé de demander l'avis du Conseil d'Etat.

S'il y a transfert de compétences, il vaudra pour les 19 communes de l'agglomération. Dans le cas contraire, les communes qui continueront à demander à bénéficier de ce service devront intervenir financièrement.

La troisième condition concernait la restructuration et l'assainissement en profondeur des dépenses de l'agglomération et, en particulier, avait dit M. le Premier ministre, l'adaptation de la rétribution demandée notamment pour l'enlèvement des immondices au coût réel.

A cet égard, on ne peut affirmer que des décisions définitives aient été prises. Le comité politique réuni hier a estimé qu'il fallait poursuivre les travaux. Le ministre nous a donné un certain nombre de précisions sur la situation des finances de l'agglomération.

Voici très schématiquement quelques indications qui vous permettront de mesurer l'ampleur du problème et notamment de vous rendre compte des montants sur lesquels porte le débat.

Première constatation: de 1975 à 1978, la croissance des dépenses de l'agglomération est inférieure à celle de l'index. Un effort sérieux a donc été fait en matière de réduction des dépenses durant cette période. Il faut néanmoins constater que les recettes n'ont guère augmenté. Nous savons tous comment a évolué l'impôt sur les personnes physiques. De plus, l'accroissement de la part du Fonds des communes n'est pas appliqué à la dotation spéciale, de telle sorte que la part des recettes obtenue par l'agglomération est inférieure à celle des communes en général.

Après analyse de la situation, le déficit structurel semble être de l'ordre de 470 millions et le déficit consolidé d'un milliard 479 millions.

Certaines opérations en vue d'assainir la situation sont envisagées. Il est considéré que la réalisation de l'usine d'incinération entraînerait une réduction de dépenses de 120 millions. Le relèvement à 750 francs de la taxe de 500 francs pour l'enlèvement des immondices, rapporterait environ 120 millions supplémentaires. L'agglomération suivrait ainsi la recommandation du ministre de l'Intérieur aux communes de porter les taxes au taux de 50 p.c. au moins du coût réel des services. Le solde du déficit structurel à résorber serait ainsi ramené entre 200 et 240 millions approximativement.

Tel est l'essentiel des débats qui se sont déroulés en commission concernant le budget 1979.

Les articles, l'amendement du gouvernement, le tableau et l'ensemble du projet de loi ont été adoptés en commission par 15 voix contre 2 et une abstention.

Un amendement a été déposé par le gouvernement en séance publique tendant au déplacement de dépenses de 2 milliards au budget extraordinaire. Le ministre vous donnera toutes explications utiles à cet égard.

En ce qui concerne le feuillet d'ajustement 1978, comme pour celui des autres régions, la discussion a été brève étant donné qu'elle vient en fin d'année.

Le seul point marquant a consisté en l'introduction de l'amendement du gouvernement visant à harmoniser les modalités de transfert des crédits des dépenses de capital vers les dépenses de fonctionnement, la pratique n'étant pas la même dans les différentes régions.

Cela a entraîné, en ce qui concerne la région bruxelloise, un transfert de 65,5 millions supplémentaires du titre II au titre I. Le rapport sur le projet de loi ajustant le budget vous donne la ventilation de ce montant.

Le projet a été approuvé en commission par douze voix contre une et une abstention. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Coppens.

De heer Coppens. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, de bouw van een verbrandingsoven in de Brusselsse agglomeratie heeft heel wat heibel doen ontstaan, zelfs in de regering.

Op mijn beurt maak ik mij ongerust over de gevolgde procedure en de daaruit vloeiende gevolgen onder andere inzake begroting.

Mijnheer de Minister, mag ik u dan ook enkele pertinente vragen stellen waarop ik een concreet antwoord verlang?

Ten eerste, wat is het advies van de commissie inzake oriëntatie en coördinatie der overheidsopdrachten?

Ten tweede, is er reeds een lijst van de onderaannemers, met waarborgen dat er een maximale Belgische tewerkstelling zal zijn?

Ten derde, welke concrete artikelen van de taalwetgeving zullen door de concessionaris in acht moeten worden genomen?

Ten vierde, op welke bevolkingsaantallen is het volume huisvuil berekend gedurende de concessieperiode?

Ten vijfde, welke zijn de voorzieningen in de concessieovereenkomst, wanneer het opgehaalde huisvuil binnen de agglomeratie niet volstaat om de optimale capaciteit van de ovens te voeden?

Ten zesde, is er in de kostprijvergelijking tussen de huidige situatie en die met de nieuwe verbrandingsoven betreffende de ophaling en verwerking van het huisvuil rekening gehouden met de meerkost die het vervoer wat betreft de ophaling binnen de agglomeratie zal kosten, wanneer dit alles naar één punt dient vervoerd te worden?

Ik dank u voor het antwoord dat wij van u zullen krijgen.

M. le Président. — La parole est à Mme Goor.

Mme Goor-Eyben. — Monsieur le Président, Monsieur le Premier Ministre, Mesdames, Messieurs, dans la discussion du budget de la région bruxelloise, je voudrais intervenir brièvement au sujet de deux matières: la politique de l'eau et celle du logement social.

La politique de l'eau, dans notre région, mérite une attention particulière dans le cadre de l'expansion économique et de la reconversion régionale.

L'excellent rapport de M. Poulet y a d'ailleurs judicieusement fait allusion.

Nous devons, en la matière, poursuivre une politique d'efficacité et prendre les mesures aptes à réduire les coûts de l'eau, à la fois par une gestion associative des communes intéressées à la distribution et par des accords interrégionaux en matière de production de l'eau et de traitement des eaux usées.

Nous savons que la production et la distribution d'eau potable, à Bruxelles, sont assurées par la Compagnie interbruxelloise des Eaux, la CIBE, et ce dans les 38 communes associées totalisant plus de 2 millions d'habitants.

La CIBE, nous le savons, est une intercommunale créée en 1891 et gérée par les six communes associées à l'époque. Elle poursuit un triple objectif: 1° produire l'eau; 2° l'amener jusqu'aux centres de consommation; 3° effectuer les travaux liés à la distribution, depuis la construction des égouts jusqu'à la perception des redevances.

L'eau est produite par 27 captages souterrains situés, pour la majeure partie, en Wallonie et, depuis 1973, par la prise d'eau dans la Meuse à Tailfer, près de Lustin.

Le processus de régionalisation a prévu que l'exploitation de l'eau serait régionalisée. En l'occurrence, la gestion de Tailfer devrait être confiée à la région wallonne.

Puis-je demander à M. le ministre des Affaires bruxelloises s'il intervient dans les négociations avec la région wallonne, comme cela paraît souhaitable, en veillant naturellement au remboursement de la totalité du coût des ouvrages à la CIBE, de telle sorte que Tailfer soit repris par la région wallonne, mais que Bruxelles maintienne son appareil de production d'eau souterraine?

A l'occasion de ces négociations, le ministre des Affaires bruxelloises compte-t-il revoir toute la politique de l'eau dans notre région, en la démocratisant par la constitution d'une société intercommunale bruxelloise de production et de distribution d'eau regroupant les 19 communes avec une participation modulée d'après leur consommation?

Il existe dans la région bruxelloise, comme dans les autres régions du pays d'ailleurs, un problème du coût de l'eau.

Dans notre pays, on relève environ 250 prix différents de l'eau. Bruxelles a le triste privilège de connaître un des coûts les plus élevés.

Rappelons qu'avant la mise en exploitation de Tailfer, le prix de gros de l'eau facturé aux communes bruxelloises était d'un peu moins de 7 francs le mètre cube. Cinq ans après, en 1978, il est passé à 17,81 francs en moyenne, certaines communes le facturant même à près de 20 francs le mètre cube, alors qu'à Anvers le prix de l'eau se situe aux environs de 8,50 francs le mètre cube.

Je n'entrerais pas dans d'autres détails qui sont de la compétence de la région bruxelloise, mais je veux insister sur le fait que l'abandon de Tailfer ne constitue pas nécessairement une catastrophe pour Bruxelles, qui consomme environ 60 millions de mètres cubes par an, si la répartition du personnel s'effectue correctement. Il est souhaitable que des négociations de région à région soient entamées et qu'elles aboutissent à une association entre Bruxelles et la Wallonie pour la gestion globale de l'eau brute.

Le deuxième problème en matière de politique de l'eau est celui de l'épuration des eaux usées. Ce problème a certainement, Monsieur le Ministre des Affaires bruxelloises, retenu votre attention.

La complexité du réseau d'égouts et de collecteurs impose certes une concertation interrégionale en la matière si l'on veut aboutir à

un résultat logique. D'autre part, il ne faut pas perdre de vue que la pollution des eaux à Bruxelles est due pour une part non négligeable au fait que notre région joue un rôle national et international. Il serait, dès lors, équitable que les charges d'investissement et d'exploitation des stations d'épuration soient assurées, partiellement en tout cas, par le budget national.

Le second volet de ma courte intervention traite du problème des logements sociaux et de celui de la rénovation urbaine à Bruxelles. Ils ont tous deux fait l'objet d'un effort particulier, et nous ne pouvons que nous réjouir des majorations prévues au budget et des déclarations en la matière des ministres et secrétaires d'Etat intéressés.

J'ai eu personnellement le plaisir d'entendre Mme le secrétaire d'Etat De Pauw, à l'occasion de la récente célébration du soixantième anniversaire de la Société nationale du logement et je me suis réjouie de toute l'attention qu'elle porte aux problèmes de la rénovation urbaine.

Je m'inquiète cependant de savoir où en sont les projets d'arrêté royal concernant les conditions d'accès et le régime locatif des logements sociaux pour la région bruxelloise.

Les nouveaux arrêtés royaux devraient entrer en vigueur le 1er janvier 1980, leur application étant reportée au 1er juillet 1980 pour permettre les vérifications administratives indispensables.

Les deux autres régions ont, semble-t-il, établi leurs projets en la matière et ont demandé l'avis de la Société nationale du logement comme le prévoit l'article 31 du Code du logement.

Quelles seront les conséquences pour Bruxelles de l'absence de réglementations en la matière? Les sociétés agréées par la Société nationale du logement et les attributaires sociaux ne risquent-ils pas d'être défavorisés par l'absence de ces arrêtés royaux organiques fixant le régime locatif et les conditions d'accès aux logements sociaux?

Je suis persuadée, Madame le Secrétaire d'Etat, que vous avez une réponse à ces problèmes et que vous rassurerez les sociétés agréées de la région bruxelloise. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Maes.

De heer Maes. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, Dames en Heren, ware het niet dat enkele belangrijke, maar zeer laattijdige amendementen, respectievelijk ingediend in juli en oktober 1979, ter sprake komen, zou men de behandeling op dit ogenblik van de begroting 1979 van het Brussels gewest vanzelfsprekend moeten beschouwen als vijgen na Pasen.

Ik kan er echter niet aan voorbij van deze gelegenheid gebruik te maken om hier nog eens mijn diepe bezorgdheid te uiten over het lot van Brussel, een stad die mij, ondanks alles, nauw aan het hart ligt, en tot nog toe bovendien nog altijd ook onze hoofdstad is. Voor zover deze bekommernis sommigen zou kunnen verwonderen, hebben zij ongelijk. Ik ben weliswaar niet in Brussel geboren, maar anderen die steeds het hoge woord voeren wanneer het over Brussel gaat, zoals de heren Persoons, Nols, Outers, Havelange, Clairfayt, Gillet, Guillaume, Bourgeois en Crestel, zelfs minister Defosset, evenmin.

De toekomst van Brussel bekommert mij omdat ik er de ware toestanden ken. De toekomst van Brussel bekommert mij eveneens omwille van het Vlaamse erfrecht, het onloochenbaar Vlaamse verleden van onze hoofdstad, geïllustreerd door de niet uitwisbare tekenen van dit verleden, zoals het door Vlamingen gebouwde stadhuis, de prachtige Grote Markt met haar Vlaamse gildenhuisen, de namen van zijn gemeenten en wijken die op zichzelf al boekdelen spreken enz. Zelfs het symbool van het FDF, het fameuze «manneke» draagt nog steeds voor iedere echte Brusselaar alleen zijn Vlaamse naam.

Het is dan ook met gemengde gevoelens van ontgoocheling, spijt en woede, dat ik Brussel steeds meer en meer zichzelf zie wurgen, zijn eigen toekomst zie bederven.

In verband met de huidige toestand, de ontwikkeling van de laatste jaren en de toekomst van Brussel werden al tal van klachten geuit, ook door Franstaligen uit diverse partijen en gedeeltelijk terecht.

Brussel is voor grote delen haast onbewoonbaar geworden, staat boordevol kantoorgebouwen die voor een groot deel leegstaan, verstikt in een dagelijkse pendel van enorme omvang op de spitsuren.

Anderszijds liggen hele wijken er 's avonds leeg en verlaten bij, is er gebrek aan ruimte en groen, zijn er problemen met gastarbeiders en andere marginalen op te lossen.

Bij al deze reële noden en zorgen dienen echter de verantwoordelijkheden te worden vastgelegd en opgenomen. Een zaak staat al zeker buiten kijf en dat is dat de Vlamingen bij dit alles geen schuld treft, wel integendeel. In plaats van de uitwijking vanuit Brussel naar het randgebied in te dijken en te beperken, hebben de Franstaligen

deze uitwijking en derhalve meteen de thans betreurde ontvolking van Brussel, met imperialistische motieven jarenlang in de hoogste mate bevorderd en zij houden er nog steeds niet mee op.

Men zou integendeel er alles moeten op zetten om de stad opnieuw aantrekkelijk te maken en het is dan ook godelijk dat belangrijke bedragen niet alleen uit deze gewestelijke begroting, maar ook uit de begrotingen van de agglomeratie en gemeenten, aan minder noodzakelijke zaken worden besteed.

Het is ook het ogenblik om nog eens te beklemtonen dat zo de Brusselse gemeenten inderdaad thans minder dan vroeger ontvangen uit het Gemeentefonds, en derhalve 571 miljoen uit de gewestelijke begroting wordt overgeheveld, dit niet komt omdat de Vlamingen dit deel van het Gemeentefonds hebben ingepalmd, maar wel omdat het naar Wallonië is gegaan.

Het valt toch in het bijzonder op dat bij al het geklaag over deze nieuwe verdeling, deze laatste waarheid nooit genoemd wordt.

Ook het wanbeheer van de agglomeratie weegt zwaar door en dit langs het kanaal van diverse posten op deze gewestelijke begroting. Hier wil ik toch nog even in herinnering brengen dat wanneer de agglomeratie Brussel en de randfederaties gelijktijdig opgericht werden, zij meteen grotendeels gelijklopende opdrachten te vervullen kregen, onder meer de ophaling van het huisvuil. De gemeenten werden van deze veel geld kostende opdrachten dus ontlast en konden de vroeger daarvoor bestemde sommen voor wat anders gebruiken. Agglomeraties en federaties moesten hoofdzakelijk met eigen middelen echter hun opdrachten uitvoeren. Dit had in de randfederaties tot gevolg dat de tussenkomst van de bewoners in de kosten, bijvoorbeeld voor het ophalen van het huisvuil, op de meeste plaatsen onmiddellijk verdubbeld werd, wat uiteraard door de bevolking niet in dank werd afgenomen en de Vlaamse federatiebesturen uiteraard in een eerder ongunstig daglicht plaatste.

Het agglomeratiebestuur daarentegen speelde het klaar de huisvuil-ophaling, waarvoor dus de inwoners vroeger aan de gemeenten dienden te betalen, jarenlang gratis te doen, en aldus bij de bevolking een goede beurt te maken, weliswaar ten koste van het opstapelen van enorme deficits.

Maar men ging nog verder in de agglomeratie. Weer eens uit imperialistische motieven ging men ook in randgemeenten aanvankelijk gratis en in feite nog steeds gratis ook diensten verlenen.

Hetzelfde deed men in bepaalde gemeenten van de agglomeratie, die onder meer om partijpolitieke redenen werden bevoordeeld. Alsof dit alles nog niet genoeg was wil men er nu nog, door een in oktober 1979 op de begroting van hetzelfde jaar ingediend amendement, een kredietverhoging doorhalen van meer dan 2 miljard voor een, op zijn zachtst uitgedrukt, zeer betwistbaar dossier, namelijk dat van de fameuze verbrandingsoven. Dit dossier wordt betwist door technische en andere rapporten van er eveneens bij betrokken departementen die veel bezwaren doen gelden. Bovendien heeft hierbij de haast bijna legendarische grootheidswaanzin van sommige Brusselse instanties meegespeeld.

Men kan natuurlijk aanvoeren dat andere kredieten als compensatie zouden worden verminderd, maar moet men daarmee gelukkig zijn, als men vaststelt dat het onder meer om kredieten gaat bestemd voor gehandicaptenzorg, voor hulp aan alleenstaanden, voor zuiveringsinstallaties voor afvoerwaters en dergelijke meer?

Ik wil ook nog even in herinnering brengen wat in de Senaat tijdens de vergadering van 28 juni jongstleden werd gezegd toen de toekenning van voorlopige kredieten voor het Brussels gewest werd besproken.

De Eerste minister in persoon heeft toen verklaard dat, alvorens er sprake kon zijn van het toekennen van nieuwe bijkomende kredieten voor het gewest Brussel — hij bedoelde daarbij onder meer de fameuze lening van 900 miljoen — volgende voorwaarden dienden vervuld te worden, — ik citeer uit de *Parlementaire Handelingen* —: «Ten eerste, de stopzetting van de activiteiten van de agglomeratie die buiten haar gebiedsfeer vallen; ten tweede, het vrijwillig overnemen van bevoegdheden die normaal door de gemeenten worden uitgeoefend, zal slechts kunnen gebeuren tegen aangepaste vergoedingen; ten derde, in het kader van de sanering van de financiën zullen de retributies, onder meer voor het ophalen van het huisvuil, moeten aangepast worden aan de werkelijke kostprijs van de verleende dienst.» Mijn zeer duidelijke vraag luidt dan ook: werden deze door de Eerste minister persoonlijk gestelde voorwaarden ja dan neen in acht genomen tot op de dag van vandaag?

Ook op andere manieren werd het geld weggegooid, onder meer door het uitgeven van een totaal overbodig agglomeratieblad, dat als een propagandablad voor het FDF moest dienen en waar als camouflage, maar tevens als toppunt van belachelijkheid, de Vlaamse partijen ook enkele vierkante centimeter plaatsruimte kregen.

Na dit alles volgt dan bijna een algemene faling. Dan steekt men de handen omhoog omdat men er niet meer aan uit kan en eist men bijdragen van de Staat en van het gewest. Dat is toch al te gemakkelijk.

Zij die het lot van Brussel mee bepalen moeten zich de vraag stellen of het niet veel logischer, eenvoudiger, voordeliger — dus ook financieel — zou zijn en dit zowel voor overheid als bevolking, in Brussel, gewest, agglomeratie en 19 gemeenten tot één geheel samen te smelten.

Dezelfde verantwoordelijken moeten er hoognodig eens over nadenken dat, zo de huidige stroomversnelling inzake de staatshervorming zich voortzet, weliswaar de kans erin zit dat Brussel, hetzij bij Wallonië aangehecht wordt hetzij een mini-staatje wordt, maar dan na afzienbare tijd met de allures van een provinciestad.

Het zou toch voor iedereen duidelijk moeten zijn dat, zo Brussel werkelijk de brug met Vlaanderen wil opblazen, dat meteen betekent dat er een echte grens rond de agglomeratie komt, dat een groot deel van de administratie uit Brussel zal verhuizen, dat een steeds Vlaamser en economisch zelfstandiger Vlaanderen zal eisen en ook bekomen dat ook de privé-bedrijven zich decentraliseren.

Er is ooit door de heer Simonet van een onomkeerbaar verschijnsel gesproken. Welnu, hetgeen ik hier voorspel is een even onomkeerbaar verschijnsel, waarbij Brussel geen baat zal vinden, wel integendeel.

Zo men verder met Vlaanderen oorlog blijft voeren, komt er vroeg of laat een soort wet-Philippart, die de bedrijven in Vlaanderen gevestigd zal verplichten hun maatschappelijke zetel uit Brussel weg te halen. Dit alles kan nog een aantal jaren duren, maar een verwittigd man zou er twee waard moeten zijn, en het is nog niet te laat; het is echter wel 5 vóór 12.

De enige remedie is dat men de Vlamingen in het bestuur van het Brussels gewest hun rechtmatig deel geeft, dit wil zeggen de pariteit alhoewel zij qua aantal in de minderheid zijn, omdat op nationaal vlak daarvoor de tegenwaarde werd betaald bij grondwetsherziening. Eist men in Brussel de proportionaliteit bij het bestuur, dan dient ook op nationaal vlak deze hersteld te worden. Men moet toch ergens in dit land leren logisch te zijn en afleren steeds met twee maten en twee gewichten te oordelen.

Ziet men dat te Brussel niet in, dan zal men er, en dit tot mijn grote spijt, de gevolgen moeten van dragen. De Brusselaars, de echte dan, zij die werkelijk om hun stad bekommerd zijn verdienen beter. Als zij hun verstand gebruiken is er nog wat aan te doen, maar dan moeten zij andere woordvoerders en andere bestuurders kiezen. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Mevr. Staels.

Mevr. Staels-Dompas. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren Ministers, geachte collega's, op 28 juni werd hier bij de stemming over de voorlopige twaalfden en de lening van 900 miljoen door de Eerste minister, in antwoord op onze vragen een verklaring afgelegd die overeenkwam met wat reeds eerder in de commissie voor de Financiën van de Kamer werd aanvaard.

De Eerste minister zegde: «Er zal over de strenge toepassing van de goedgekeurde begroting van de Agglomeratie worden gewaakt. Het financieel saneringsplan zal binnen drie maanden met medewerking van de inspecteurs van Financiën worden opgemaakt.»

De minister zal later de gelegenheid hebben om de betrokken parlementsleden daarvan kennis te geven.

De grote trekken van het saneringsplan waren:

1° Stopzetting van de activiteiten van de agglomeratie die buiten haar bevoegdheidssfeer vallen.

2° Het vrijwillig overnemen van bevoegdheden die normaal door de gemeenten worden uitgeoefend zal slechts kunnen gebeuren tegen een aangepaste vergoeding.

3° In het kader van de sanering van de financiën zullen de retributies onder meer voor het ophalen van het huisvuil moeten aangepast worden aan de werkelijke kostprijs van de verleende diensten.»

Tot daar de verklaring van de Eerste minister.

Wij drukken ons zeer groot ongenoegen uit over het feit dat er na vier maanden weinig of niets is gebeurd. Het huisvuil wordt te Wemmel en te Linkebeek, dus buiten de Brusselse agglomeratie, verder onwettig opgehaald. In zes gemeenten van de Brusselse agglomeratie, worden de straten verder geveegd zonder vergoeding. De inhoud van het beloofde herstructurerings- en saneringsplan kennen wij niet. Het wanbeheer van de Brusselse agglomeratie gaat ongestoord verder. Sedert meer dan zeven jaar worden tal van overdreven uitgaven gedaan. Het gestructureerd tekort van de agglomeratie bedraagt reeds 470 miljoen per jaar en het gecumuleerd deficit overtreft de 2 miljard.

Brussel is geen gewest zoals de andere. Het is een hoofdstedelijk gebied waarin Walen en Vlamingen een duidelijke opdracht van inspraak en toezicht hebben. Dit is ook de reden waarom ik, als niet-Brusselaar, door mijn fractie werd afgevaardigd om deze verklaring af te leggen.

De heer Vanderpoorten. — Ha!

Mevr. Staels-Dompas. — Onze fractie zal een versterkte parlementaire controle uitoefenen op de werkelijke uitvoering van de op 28 juni gestelde voorwaarden van sanering. De commissie voor de Financiën moet op de voet de stand van deze sanering volgen en de bevoegde minister daarover geregeld ter verantwoording roepen. Indien geen voldoende verantwoording kan worden gegeven door de minister, behouden wij ons het recht van interpellatie voor. (*Applaus op talrijke banken van de meerderheid.*)

De heer Vanderpoorten. — Uw uitleg is veel vriendelijker dan wat vorige week werd gezegd.

De heer Jorissen. — Zo wordt men met een kluitje in het riet gestuurd.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Seranno.

De heer De Seranno. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Eerste Minister, geachte collega's, aan de voorzitter van de Brusselse Gewestexecutieve wens ik eerst te vragen of het juist is dat een koninklijk besluit werd uitgevaardigd om te Brussel de jacht op zeehonden te verbieden. Zo ja, waar heeft men deze diertjes opgemerkt? (*Gelach.*)

De heer C. De Clercq. — In de Zenne.

De heer De Seranno. — Mijnheer de Minister, kan u mij de datum mededelen waarop dit koninklijk besluit in het *Staatsblad* is verschenen?

Aan Mevr. de staatssecretaris wens ik een vraag te stellen die ik ook vorig jaar aan haar geachte voorganger, de heer Anciaux, heb gesteld die daarop echter niet kon antwoorden. Ik voeg er onmiddellijk aan toe dat wij het antwoord vandaag niet moeten vernemen. Het kan wellicht worden meegedeeld in de commissie voor de Financiën. De vraag luidt hoe het komt dat te Brussel 27 pct. van de woningen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, namelijk 8 000 op een totaal van 29 000 woningen, slechts door één persoon wordt bewoond.

Dit kunnen gedeeltelijk alleenstaande bejaarden zijn, maar als dit juist is, waarom bouwt men dan slechts 12 pct. van de woningen met één kamer? Waarom bouwt men te grote woningen? Ik heb vorig jaar aan staatssecretaris Anciaux een nader onderzoek van de situatie gevraagd, wat hij heeft beloofd maar waarover hij geen resultaten heeft medegedeeld.

Ik heb een tweede vraag aan de verslaggever, de heer Pouillet. Misschien heb ik hem niet goed begrepen. Hij sprak over een overschrijding van de kredieten voor Brussel in verband met een door de regering ingediend amendement voor een vermeerdering van 2 068 500 000 frank voor de verbrandingsoven. Ik zou daar graag nadere toelichting over krijgen.

Aan minister Defosset wilde ik de volgende vraag stellen. Is het nog mogelijk, na tien maanden, deze twee miljard te compenseren door verminderingen op de vastleggingsmachtigingen en vastleggingskredieten, aangezien deze vastleggingskredieten in de sector volksgezondheid en in de sector waterbeheersing — artikel 40 — niet zouden gebruikt zijn? Er werden verschillende artikelen vermeld. Er blijft mij onvoldoende tijd over om dat artikel voor artikel te onderzoeken. Kan de minister mij specifiek zeggen hoe het komt dat op een onvoorziene wijze — in juli, toen de zaak in de commissie werd besproken, wist men dat men 3 miljard overhad — deze 2 miljard beschikbaar zijn voor Brussel? (*Applaus op sommige banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de Eerste minister.

De heer Martens, Eerste Minister. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, Dames en Heren, ik heb inderdaad op 28 juni in de Senaat gesproken over het probleem van de lening van 900 miljoen die werd aangegaan door de Brusselse agglomeratie met waarborg van het Brussels gewest. Ik zou graag ook, gelet op de duidelijke vragen die dienaangaande werden gesteld in dit debat, onder meer door Mevr. Staels-Dompas en door de heer Maes, reenschap willen afleggen van wat de houding van de regering is geweest sedertdien en wat ze gedaan heeft.

Je remercie M. le rapporteur et tous ceux qui sont intervenus dans ce débat. Du rapport de M. Pouillet, il ressort clairement quelles étaient les décisions du gouvernement, mais je tiens à les confirmer.

D'abord en ce qui concerne le problème de l'enlèvement des immondices à Wemmel et à Linkebeek, le gouvernement a été informé que la convention passée entre ces communes et l'agglomération vient à expiration le premier janvier prochain. Il est donc prévu que ces services cesseront à cette date.

De regering bevestigt trouwens dat de agglomeratie een einde moet maken aan de huisvuilophaling buiten haar grondgebied. Zoals ik daarstraks zei, hebben de gemeenten Linkebeek en Wemmel de procedure op gang gebracht om tot alternatieve oplossingen te komen. De regering heeft opdracht gegeven aan de gouverneur van de provincie om de beide gemeenten ertoe aan te zetten deze alternatieve oplossingen operationeel te maken tegen 1 januari aanstaande.

Ten tweede, de zes gemeenten van de Brusselse agglomeratie die de straatreiniging en de sneeuwontzuiming aan de agglomeratie hebben overgedragen, beschouwen dat dit deel uitmaakt van de algemene bevoegdheid van de agglomeratie inzake ophaling en verwerking van vuilnis.

Het zij opgemerkt dat de minister van Binnenlandse Zaken op dit gebied in het verleden geen klaar en duidelijk standpunt heeft ingenomen. Dit is de reden waarom een interpretatie zal worden gevraagd aan de Raad van State door de bevoegde minister. Maar — en dit is belangrijk — indien de Raad van State van oordeel is dat deze activiteit niet tot de algemene opdracht van de agglomeratie behoort, zal de agglomeratie op basis van artikel 56 van de wet die vergoeding vragen aan de gemeenten.

Indien de Raad van State van oordeel is dat dit wel een algemene opdracht is van de agglomeratie, zal zij vanzelfsprekend deze opdracht moeten vervullen voor alle gemeenten van de agglomeratie en zal ze daarvoor een vergoeding moeten vragen aan de bevolking.

Een derde punt dat was vooropgesteld in de regeringsbeslissing van 12 juni was de sanering van de financiële situatie van de Brusselse agglomeratie.

Een technische werkgroep heeft de financiële situatie van de agglomeratie reeds doorgelicht. De voornaamste vaststellingen zijn dat er eind 1979 een gecumuleerd deficit zal zijn van 1 459 miljoen, na aftrek van de lening van 900 miljoen, en dat het jaarlijks bijkomend deficit 470 miljoen bedraagt.

Een eerste conclusie van een werkvergadering van een politieke werkgroep, waarbij ook de vertegenwoordigers van de agglomeratie betrokken zijn, op basis van het technisch rapport is dat de retributie voor het huisvuil in ieder geval moet worden verhoogd. Op het ogenblik bedraagt deze vijfhonderd frank, wat een totale opbrengst geeft van 220 miljoen.

De politieke werkgroep belast met de herstructurering van de financies van de Brusselse agglomeratie zet zijn werkzaamheden voort. De regering is bereid — en daarmee antwoord ik op een precieze vraag — hierover verslag uit te brengen telkens als de Senaat of de commissie voor de Financien van de Senaat hierom vragen. (*Applaus op talrijke banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — La parole est à M. Defosset, ministre.

M. Defosset, Ministre de la Région bruxelloise. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je voudrais répondre à propos des autres éléments soulevés en cours de discussion et, tout d'abord, donner quelques explications en ce qui concerne l'amendement qui a été introduit. Cet amendement est de nature à permettre de réaliser une série de décisions successives prises tant par le gouvernement que par le Comité ministériel de la région bruxelloise et en outre d'assumer les engagements pris quant au subside à l'usine d'incinération dont la construction était projetée à Bruxelles et décidée par le Conseil d'agglomération. En date du 2 février 1979, le gouvernement a approuvé cette décision, et cette approbation s'est traduite dans un arrêté royal du 9 février 1979. Cette décision avait été précédée de multiples réunions d'un groupe de travail technique où étaient représentés notamment les fonctionnaires des services intéressés de la Santé publique, des Travaux publics, des Affaires économiques, et les différents membres du Comité ministériel des Affaires bruxelloises.

Il est exact qu'il y a eu précédemment des appréciations techniques différentes: fallait-il implanter une ou plusieurs usines d'incinération? Cette question a fait l'objet d'un large débat au sein de ce groupe de travail technique, lequel est arrivé à la conclusion unanime qu'il était préférable de ne construire qu'une seule infrastructure jumelée à une centrale Inter-Brabant dans un terrain non loin du canal, sur la commune de Schaarbeek, de manière à assurer la récupération de vapeur et la valorisation d'énergie, cet élément pouvant, sur le plan des recettes, n'être pas négligeable dans l'avenir.

Ce groupe étant arrivé à une conclusion unanime — je réponds ici à M. Coppens —, c'est à juste titre que le gouvernement a pris la décision d'approuver. C'était en février 1979.

La commission d'approbation groupait notamment différents fonctionnaires qui, effectivement, avaient présenté auparavant des avis relativement mitigés. Mais c'est finalement de la confrontation des idées que naissent les solutions. Et dans le cas présent, la solution a été un accord unanime. En exécution de cette décision, le Comité des Affaires bruxelloises a donc décidé, en février 1979, d'affecter par priorité, les reports de programme à la construction de cette usine d'incinération. La décision a été postposée jusqu'à la constitution du nouveau gouvernement, et c'était normal. Le nouveau Comité ministériel de la région bruxelloise a pris deux décisions successives. Le 5 juin 1979, il a marqué son accord sur le principe de l'octroi d'un subside à l'usine et il a décidé de demander l'avis de la commission consultative qui fonctionne au sein du ministère de la Santé publique sur un subside à 100 p.c. au lieu de 80. Il a aussi chargé le service compétent de l'administration de rédiger la promesse ferme de subside à l'agglomération.

Après ces décisions, intervint une autre décision du Comité ministériel pour la région bruxelloise en date du 17 juillet 1979. Elle concernait la mobilisation des reports de reliquats d'autorisation du programme à concurrence des montants nécessaires, soit un peu plus de 2 milliards. Ce sont les montants repris dans l'amendement et c'était la confirmation des décisions antérieures.

On sait que le CMRB joue dans la phase actuelle de la réforme des institutions, le rôle de comité du budget pour les affaires proprement régionales. La décision devait donc être confirmée par le Conseil des ministres; ce qui fut fait en date du 24 juillet 1979.

Je réponds ainsi à M. De Seranno qui s'étonnait du retard apparent du vote du budget régional 1979. Ce budget aurait effectivement dû être voté fin juillet, mais comme il ne l'a pas été, nous avons pu introduire cet amendement.

Je rappelle que l'article 17 de la loi sur la comptabilité de l'Etat permet le report des crédits non utilisés. L'article 24 de la même loi, modifié par l'article 181 de la loi du 22 décembre 1977 relative aux propositions budgétaires 1977-1978, impose la délibération en Conseil des ministres et le dépôt immédiat d'un projet devant les Chambres. En effet, la délibération du Conseil des ministres doit être immédiatement suivie d'un acte émanant du pouvoir législatif. Ce peut être un projet différent ou un feuillet d'ajustement. Le budget n'étant pas encore voté, nous avons immédiatement déposé, et en toute clarté, un amendement au budget.

Je précise pour MM. De Seranno et Maes que l'essentiel des reports concerne la politique de l'eau, et ce pour un montant de 1 milliard 640 millions. Les autres reports visent des postes secondaires, notamment des crédits non utilisés affectés à la télé-assistance.

Ces chiffres ne figurent évidemment pas au budget 1979, car ils sont en fait tous des soldes non utilisés de crédits inscrits aux budgets 1976, 1977 et 1978. Il est dès lors évident que les chiffres ni même les articles ne correspondent pas nécessairement à ceux du budget 1979. C'est la mobilisation de soldes de crédits, dépenses de capital, déplacement à l'intérieur du même titre II au profit de la subvention de l'usine d'incinération. Dès lors, Messieurs De Seranno et Coppens, la procédure suivie sur le plan de la technique budgétaire est entièrement conforme aux règles en la matière.

Les représentants de la commission d'orientation des commandes publiques ont siégé au sein d'un groupe technique dont les conclusions ont abouti à la décision unanime du Conseil des ministres de février 1979. C'est d'ailleurs sur proposition des représentants du ministre des Affaires économiques que tous les candidats en lice pour l'attribution du marché doivent assurer une garantie d'emploi belge à concurrence de 90 p.c. Le comité de surveillance institué à cet effet, en accord avec l'agglomération, et qui se compose, d'une part, de représentants de l'Agglomération, d'autre part, de deux représentants du Comité ministériel de la région bruxelloise, veillera particulièrement à l'exécution de cette clause.

Le respect des dispositions de la législation linguistique a été expressément inséré dans le cahier des charges. Dans la mesure où ces dispositions légales seront applicables, elles devront être respectées et leur exécution sera surveillée de la même manière.

Les évaluations de la capacité de l'usine n'ont pas été établies sur base d'un chiffre de population. L'usine doit, bien entendu, répondre aux besoins de la région de Bruxelles. Actuellement, le tonnage journalier atteint plus ou moins 1 500 tonnes et la dimension de l'usine dont la construction devrait prendre environ trois années, prévoit un tonnage de près de 2 000 tonnes, soit quatre fours de 500 tonnes. Ces prescriptions de capacité ont été soumises à tous les adjudicataires.

Les frais de transport seront évidemment largement diminués puisque, actuellement, tous les camions d'enlèvement des immondices déversent leur contenu dans des lieux de stockage provisoire, notamment un terrain d'Anderlecht, amené à disparaître. Il est évident que la solution qui consiste à déverser les immondices à un endroit, les charger ensuite sur des véhicules appartenant à des transporteurs privés pour les vider dans des carrières désaffectées, notamment à Péronnes-lez-Binche, ne peut être définitive, puisque les possibilités de versage, en région wallonne, sont limitées dans le temps.

Au surplus, les frais supplémentaires sont extrêmement importants, puisqu'ils s'élèvent à 10 millions par mois. La construction de l'usine permettrait donc d'économiser 120 millions par an, économie qui avait d'ailleurs été relevée par le groupe de travail. Je crois avoir répondu ainsi à M. Coppens.

Je précise à l'intention de M. Maes qu'il s'agit uniquement d'un transfert dans l'enveloppe budgétaire régionale, par une technique budgétaire absolument normale de report sur un poste déterminé de crédits antérieurs non utilisés pour l'affectation prévue à l'origine. Ce n'est donc pas un cadeau, une dotation supplémentaire à la région bruxelloise.

Qu'il me soit permis en passant de faire remarquer que certains me paraissent avoir une bien curieuse conception de la régionalisation. Si l'on veut réellement que l'autonomie régionale ait sa pleine signification, il faudrait permettre aux autorités responsables de la région de prendre les décisions qu'elles estiment justes, d'autant que la composition actuelle du Comité ministériel de la région bruxelloise donne à cet égard toutes les garanties.

J'ajoute, toujours à l'intention de M. Maes, que tant la décision du Conseil des ministres de février 1979 que celle de report des crédits ont été prises par un gouvernement dans lequel la Volksunie était représentée. Je ne vois donc pas pourquoi l'honorable membre cherche en la matière des difficultés au gouvernement actuel.

Le Premier ministre a déjà répondu de façon précise à la question relative à l'emprunt de 900 millions.

Mme Goor a posé des questions très intéressantes sur la politique de l'eau, qui a d'ailleurs fait l'objet d'une délibération à l'assemblée des parlementaires bruxellois. Je rappelle aussi que le budget 1979 a été adopté à l'unanimité par le CMAB de l'époque, le 30 octobre 1978.

Il a recueilli un avis favorable unanime de tous les groupes de la majorité de l'assemblée des parlementaires bruxellois, ce qui va dans le sens de l'autonomie régionale dont je tiens à défendre le principe.

Nous sommes d'accord, Madame Goor, sur les options que vous avez tracées en matière de politique de l'eau. Il faut effectivement réduire les coûts et poursuivre la concertation interrégionale. La position prise par le Comité ministériel de la région bruxelloise va d'ailleurs dans ce sens. Nous nous efforçons d'obtenir la subvention de certaines installations. Cela n'équivaut pas, je le souligne, à la confiscation de l'ensemble du patrimoine, qui est de quelque 27 milliards. Suite aux premiers échanges de vues, au CMCES, un groupe de travail a été constitué, dans lequel les régions sont représentées, groupe de travail qui permettra précisément une concertation entre les régions en ce qui concerne les problèmes de distribution et de production, l'objectif étant de réduire le coût de l'eau et de le démocratiser dans le sens que vous souhaitez.

Quant à l'épuration des eaux usées, le plan d'infrastructure prioritaire prévoit qu'une partie non négligeable des travaux de démergement, en exécution de décisions prises par la région, et s'inscrivant dans le cadre de rationalisation de l'évacuation des eaux usées à Bruxelles, pourra être à charge du budget national.

Voilà les explications complémentaires que je voulais donner aux divers intervenants. J'ai expliqué la portée de l'amendement et fourni la justification de son dépôt.

Ayant reçu l'accord favorable du Comité ministériel compétent et de tous les groupes majoritaires de l'assemblée des parlementaires bruxellois, le vote de ce budget ne devrait, je pense, poser aucun problème. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Eerste Minister, geachte Dames en Heren Ministers, waarde collega's, verleden week en vandaag nog heeft men er zich over beklaagd dat de regionale begrotingen zo laat aan het Parlement werden voorgelegd en dat het grootste gedeelte van die kredieten reeds is opgebruikt en verteerd.

Ik stel vast dat men verleden week, bewust, nogmaals acht dagen heeft doen verliezen om deze regionale begrotingen door het Parlement te laten goedkeuren. Toen we verleden week dinsdag hier aan-

wezig waren heb ik nederig aan de Senaat gevraagd de agenda, zoals ze was opgesteld en zoals ze was voorgesteld door de commissie voor de parlementaire werkzaamheden, te handhaven en onmiddellijk over te gaan tot de bespreking van de begrotingen van de Vlaamse, de Waalse en de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden.

Men heeft die raad niet gevolgd. Zou men dat wel gedaan hebben, dan zou verleden week ter zitting de heer minister van het Brusselse Gewest zijn klare en duidelijke uitleg hebben gegeven die hij vanmorgen in de commissie voor de Financien heeft verstrekt en die hij hier op de tribune heeft herhaald. Dan zouden we ten minste acht dagen hebben gewonnen.

Wat is er nu verleden week eigenlijk gebeurd? De collega's, ik zou bijna zeggen de vrienden, van het FDF hebben zich wegens het niet-handhaven op de agenda van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden boos gemaakt. Zij hebben de zaal verlaten onder uw toejuichingen, Mijnheer De Seranno...

De heer Jorissen. — Inderdaad!

De heer Vanderpoorten. — ... en onder uw uitdrukkelijke afkeuringen en beledigende woorden voor hen die tenslotte uw vrienden uit de meerderheid zijn. Maar ze zijn nu teruggekomen. Dat verheugt u blijkbaar. U wil ze niet meer ontstemmen en u zal de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden goedkeuren.

De heer Jorissen. — Met vreugde in het hart!

De heer Vanderpoorten. — U zal het amendement goedkeuren, de twee miljard, de verbrandingsoven. En alles is vergeten. En u voelt zich zoals een moeder van twaalf kinderen, die ook buiten verwachting gelukkig kan zijn. *(Gelach.)* Welnu, ik meen dat u alle elementen die u verleden week moest kennen, ook kende. Sedert juni 1977 is dat alles door de regering goedgekeurd en door alle bij de toenmalige regering betrokken partijen.

De minister, zonder dat te horen betwisten door wie dan ook, heeft gezegd dat, weliswaar als lopende zaken, op 28 januari 1979 onder de regering-Vanden Boeynants, die én tijdelijk én ontslagnemend was, de beginselen werden goedgekeurd voor het tot stand komen van de verbrandingsoven, nodig voor een grote agglomeratie, zegt men. Al die argumenten waren gekend én in juni 1977, én in de loop van 1978, én in januari-februari 1979. Ik begrijp niet waarom u ons acht dagen hebt doen verliezen door het wit van uw ogen te laten zien, kwaad te zijn, die mensen in een ongunstig daglicht te hebben geplaatst en daardoor in de regering zulke kommer, zulke zorgen en zulke lasten te hebben tot stand gebracht, terwijl we toch al zo vaak hebben moeten staren op littekens van vergane vriendschappen.

Wij zijn verheugd dat u zich opnieuw hebt verzoend. Moge het zo blijven. Zo een stoutigheid mogen we in de Senaat niet meer ten toon spreiden! *(Gelach.)* — *Applaus op de liberale banken en op de banken van de Volksunie.*

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris De Pauw.

Mevr. De Pauw-Deveen, Staatssecretaris voor het Brusselse Gewest, toegevoegd aan de minister van het Brusselse Gewest. — Mijnheer de Voorzitter, het verheugt mij dat er vanwege de collega's Mevr. Goor en de heer De Seranno belangstelling is getoond voor de sociale woningbouw. Het sociale woningbeleid is inderdaad van groot belang, in het bijzonder te Brussel. Dit beleid moet goed worden gevoerd omdat, voor een gedeelte althans, daardoor de vlucht uit Brussel kan worden tegengehouden.

Mevr. Goor heeft vragen gesteld in verband met het huurstelsel. Momenteel wordt er gewerkt aan een nieuw koninklijk besluit. Zoals u wellicht weet zijn de huurprijzen nogal onevenwichtig, omdat ze berekend zijn op de kostprijs van de bouw van de woningen. Dat betekent dat de oude woningen, vooral degene die vóór de oorlog werden gebouwd, veel goedkoper worden verhuurd dan de nieuwe. Dat betekent ook dat daarvoor veel meer kandidaat-huurders zijn dan voor de nieuwe woningen. Er bestaan daarvoor dan ook lange wachtlijsten. Het is niet rechtvaardig dat er zulke grote verschillen zijn tussen de huurprijzen van de oude en de nieuwe woningen.

Sommige bouwmaatschappijen zijn in grote moeilijkheden omdat zij vooral een oud woningbestand hebben en dus lage huren als inkomsten hebben. Er moet worden gestreefd naar een groter evenwicht. Dat gebeurt trouwens ook in de andere gewesten. Wij bestuderen dan ook de voorstellen die daar worden gedaan om tot een zekere gelijkwaardigheid te komen tussen de drie huurstelsels. De bewoners van Linkebeek, Brussel of Waterloo mogen toch geen te grote verschillen in hun huurstelsel merken.

De kostprijs van de bouw moet natuurlijk nog in rekening worden gebracht, maar daarbij dient ook met het inkomen van de huurder te

worden rekening gehouden. Zo zal men tot een groter evenwicht komen.

Wat de toegang tot de sociale woningen betreft zal het plafond van de inkomens worden verhoogd. Nu is het immers zo dat bij de huur van de moderne woningen de gevraagde huurprijs te hoog ligt voor de categorie personen die wegens hun inkomen enkel daarvoor in aanmerking kunnen komen.

De vraag wordt gesteld of wij met die voorstellen tegen het einde van het jaar zullen klaarkomen. Wij doen ons best. Indien wij niet klaar zijn, zal het bestaande huurstelsel worden verlengd.

Wat dit laatste betreft, wil ik er uw aandacht op vestigen dat nu reeds is bepaald dat de huur niet meer dan 20 pct. van het inkomen van de huurder mag bedragen. Dit is dus reeds een maatregel om de huurprijs niet te hoog te stellen.

Mevr. Goor sprak ook een woordje over de vernieuwing, zonder daaromtrent bepaalde vragen te stellen.

In de nieuwe Huisvestingscode zal ook het accent worden gelegd op de sociale « vernieuw »-bouw. Ik meen dat het voor een stad als Brussel zeer belangrijk is, dat men niet alleen afbreekt, maar dat men het bestaande ook herstelt, vernieuwt en bewoonbaar maakt met het nodige comfort.

Op de vraag van de heer De Seranno kan ik niet onmiddellijk antwoorden. Ik heb de cijfers niet bij de hand. Het percentage eenpersoonsgezinnen in Brussel ligt hoger dan elders in het land.

Die alleenstaanden, die eenpersoonsgezinnen, zijn vooral bejaarden, maar ook hoe langer hoe meer jongeren gaan alleen wonen. De percentages woningen voor eenpersoonsgezinnen en andere gezinnen verschillen voor oude en nieuwe woningen. Desaan gaande kan ik het voorbeeld aanhalen van een bouwmaatschappij in Evere waar ik onlangs de opening meemaakte van de bouwwerf. Het percentage eenkamerwoningen voor eenpersoonsgezinnen stemde daar overeen met het percentage eenpersoonsgezinnen in de bevolking. Bij de nieuwbouw van sociale woningen wordt zeker rekening gehouden met die percentages in de bevolking. Ik zal laten onderzoeken wat de juiste cijfers zijn voor de rest van de sociale woningen. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de chacun des projets de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van elk van de ontwerpen van wet.

Il conviendra sans doute au Sénat de prendre comme base de la discussion le texte proposé par la commission?

Ik stel de Senaat voor de tekst aangenomen door de commissie als basis te nemen voor de bespreking. (*Instemming.*)

Il en est ainsi décidé.

Aldus is beslist.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES RÉGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE BRUSSELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de 1979.

Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor 1979.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (*Voir documents n° 5-XXIV - 1 et 2 du Sénat, session extraordinaire de 1979, et document n° 5-XXV - 3 du Sénat, session 1979-1980.*)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (*Zie gedrukte stukken nrs. 5-XXV - 1 en 2 van de Senaat, buitengewone zitting 1979, en gedrukt stuk nr. 5-XXV - 3 van de Senaat, zitting 1979-1980.*)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

Kredieten voor de lopende uitgaven (Titel I) en voor de kapitaaluitgaven (Titel II)

Artikel 1. Voor de uitgaven van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979 worden kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen franken):

	Gesplitste kredieten		
	Niet- gesplitste kredieten	Vast- leggings- kredieten	Ordonnan- cerings- kredieten
TITEL I.			
Lopende uitgaven	2 263,6	12,7	20,6
TITEL II.			
Kapitaaluitgaven	1 524,9	2 257,8	956,9
Totaal	3 788,5	2 270,5	977,5

Die kredieten worden opgesomd onder Titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

Crédits pour les dépenses courantes (Titre I) et pour les dépenses de capital (Titre II).

Article 1er. Il est ouvert pour les dépenses du budget des Affaires régionales bruxelloises afférentes à l'année budgétaire 1979 des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs):

	Crédits dissociés		
	Crédits non dissociés	Crédits d'engage- ment	Crédits d'ordonnan- cement
TITRE I.			
Dépenses courantes	2 263,6	12,7	20,6
TITRE II.			
Dépenses de capital	1 524,9	2 257,8	956,9
Totaux	3 788,5	2 270,5	977,5

Ces crédits sont énumérés aux Titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Bijzondere bepalingen betreffende de lopende uitgaven.

Art. 2. In afwijking van artikel 15 van de organieke wet op de inrichting van het Rekenhof van 29 oktober 1846, mogen geldvoorschotten tot een minimumbedrag van 5 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van de ministeries van Economische Zaken, Landbouw, Middenstand, Tewerkstelling en Arbeid, Binnenlandse Zaken, Volksgezondheid en Gezin en Openbare Werken, om onafhankelijk van de kleine uitgaven de schuldvorderingen te betalen die 50 000 frank niet te boven gaan.

Deze rekenplichtigen worden gemachtigd de nodige voorschotten te verlenen aan de ambtenaren en experts belast met een zending in het buitenland, zelfs indien deze voorschotten meer dan 50 000 frank bedragen.

De betaling van de erelonen van experts uit het buitenland en van de kosten voortvloeiend uit regelingen met vreemde landen, mag eveneens per geldvoorschotten gebeuren, welk ook het bedrag ervan weze.

*Dispositions particulières
relatives aux dépenses courantes.*

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1946, des avances de fonds d'un montant maximum de 5 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires des ministères des Affaires économiques, Agriculture, Classes moyennes, Emploi et Travail, Intérieur, Santé publique et Famille et des Travaux publics, à l'effet de payer, indépendamment des menues dépenses, les créances n'excédant pas 50 000 francs.

Autorisation est donnée à ces comptables de consentir aux fonctionnaires et experts envoyés en mission à l'étranger les avances nécessaires, même si ces avances sont supérieures à 50 000 francs.

Le paiement des rémunérations d'experts venant d'autres pays et des frais résultant des arrangements avec des pays étrangers, peut également se faire par avance de fonds, quel qu'en soit le montant.

— Angenomen.

Adopté.

Art. 3. De staatssecretaris voor het Brusselse Gewest wordt ertoe gemachtigd in naam van de Staat, de verbintenis aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar aan de financiële organismen de interesten en de delging te betalen, van de bedragen die zij voor rekening van de Staat aan de bouw- en de kopers van volkswoningen betaald hebben als premies of als verminderingen van interest.

Elke verbintenis uit dien hoofde aan te gaan, is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof. Het totaalbedrag der toegestane premies voor 1979 is beperkt tot 14 000 000 frank.

Art. 3. Le secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise est autorisé à prendre au nom de l'Etat, l'engagement de payer à l'échéance, aux organismes financiers, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de dix ans, des sommes qu'ils ont payées pour le compte de l'Etat, à titre de primes ou de réduction d'intérêts, aux constructeurs et aux acheteurs de logements sociaux.

Tout engagement à prendre de ce chef est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes. Le montant total des primes accordées en 1979 est limité à 14 000 000 de francs.

— Angenomen.

Adopté.

Art. 4. Bij afwijking van de beschikkingen van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, mag het saldo van de niet-gesplitste kredieten van Titel I van de bij deze wet gevoegde tabel, naar het volgende jaar worden overgedragen in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

Art. 4. Par dérogation aux dispositions de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, le solde des crédits non dissociés du Titre I du tableau annexé à la présente loi peut être reporté à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

— Angenomen.

Adopté.

Art. 5. Wat betreft de uitgaven van de diensten voor geesteshygiëne, mogen de kredieten, overgedragen naar het begrotingsjaar 1978 van artikel 12.35 van afdeling 38 van Titel I van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1977, overgedragen worden naar het begrotingsjaar 1979 om elke uitgaven, voortvloeiend uit verbintenissen ontstaan tijdens de jaren 1977 en vorige, te ordonnanceren.

Art. 5. En ce qui concerne les dépenses des services de santé mentale, les crédits reportés à l'année budgétaire 1978 de l'article 12.35 de la section 38 du Titre I du budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1977 peuvent être reportés à l'année budgétaire 1979 pour ordonnancer toute dépense résultant d'obligations nées au cours des années 1977 et antérieures.

— Adopté.

Angenomen.

Art. 6. Om het aandeel van de gemeenten van het Brusselse gewest in het Gemeentefonds voor 1979 op gelijke hoogte te houden met het aandeel voor 1978, wordt de minister van het Brusselse Gewest ertoe

gemachtigd, bij afwijking van de beschikkingen van artikel 78 van de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976, een aanvullende dotatie van 571,6 miljoen frank in te schrijven ten voordele van het Gemeentefonds.

Ter compensatie van de inschrijving waarvan sprake in het eerste lid van dit artikel worden de saldi van de budgettaire kredieten van de vastleggingsmachtigingen en van het tegoed op fondsen in de afzonderlijke sectie van de begroting, welke zijn overgedragen op het jaar 1979, geannuleerd ten belope van de bedragen vermeld naast de artikelnummers, opgenomen in de volgende tabel (in franken):

Openbare Werken:

Afdeling 33:

Art. 51.05:

Vastleggingsmachtigingen: —

Vastleggingskredieten: —

Niet-gesplitste kredieten: —

Ordonnanceringskredieten: 47 127 680

Fonds Titel IV: —

Art. 52.02:

Vastleggingsmachtigingen: —

Vastleggingskredieten: —

Niet-gesplitste kredieten: 10 906 590.

Ordonnanceringskredieten: —.

Fonds Titel IV: —.

Art. 63.02.03:

Vastleggingsmachtigingen: —.

Vastleggingskredieten: 10 550 046.

Niet-gesplitste kredieten: —.

Ordonnanceringskredieten: 2 550 046.

Fonds Titel IV: —.

Art. 63.03:

Vastleggingsmachtigingen: —.

Vastleggingskredieten: —.

Niet-gesplitste kredieten: —.

Ordonnanceringskredieten: 10 000 000.

Fonds Titel IV: —.

Art. 63.08:

Vastleggingsmachtigingen: —.

Vastleggingskredieten: 1 423 808.

Niet-gesplitste kredieten: —.

Ordonnanceringskredieten: 1 023 808.

Fonds Titel IV: —.

Art. 71.08:

Vastleggingsmachtigingen: —.

Vastleggingskredieten: —.

Niet-gesplitste kredieten: —.

Ordonnanceringskredieten: 10 000 000.

Fonds Titel IV: —.

Art. 71.10:

Vastleggingsmachtigingen: —.

Vastleggingskredieten: —.

Niet-gesplitste kredieten: —.

Ordonnanceringskredieten: 40 000 000.

Fonds Titel IV: —.

Afdeling 36:

Art. 51.06:

Vastleggingsmachtigingen: —.

Vastleggingskredieten: 92 977 814.

Niet-gesplitste kredieten: —.

Ordonnanceringskredieten: —.

Fonds Titel IV: —.

Volksgesondheid:

Afdeling 38:

Art. 63.83:

Vastleggingsmachtigingen: —.

Vastleggingskredieten: 2 900 000.

Niet-gesplitste kredieten: —.

Ordonnanceringskredieten: —.
Fonds Titel IV: —.
Art. 63.84:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: —.
Niet-gesplitste kredieten: 19 000 000.
Ordonnanceringskredieten: —.
Fonds Titel IV: —.
Afdeling 40:
Art. 51.30:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: —.
Niet-gesplitste kredieten: 5 200 000.
Ordonnanceringskredieten: —.
Fonds Titel IV: —.
Art. 51.80:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: 22 721 500.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: 39 321 500.
Fonds Titel IV: —.
Art. 63.03:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: —.
Niet-gesplitste kredieten: 9 000 000.
Ordonnanceringskredieten: —.
Fonds Titel IV: —.
Art. 63.84:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: 33 000 000.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: 25 000 000.
Fonds Titel IV: —.
Art. 63.85:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: —.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: 3 900 000.
Fonds Titel IV: —.
Afdeling 38:
Titel IV:
60.08.A:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: —.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: —.
Fonds Titel IV: 132 800 000.
Afdeling 40:
Titel IV:
60.01.A:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: —.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: —.
Fonds Titel IV: 48 000 000.
60.04.A:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: —.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: —.
Fonds Titel IV: 61 800 000.
Landbouw:
Afdeling 40:

Art. 73.20:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: 35 200 000.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: 24 700 000.
Fonds Titel IV: —.
Afdeling 41:
Art. 63.60:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: 1 374 315.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: 174 315.
Fonds Titel IV: —.
Art. 71.60:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: 2 000 000.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: 81 000 000.
Fonds Titel IV: —.
Art. 73.60:
Vastleggingsmachtigingen: —.
Vastleggingskredieten: 4 640 146.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: —.
Fonds Titel IV: —.
Volksgezondheid:
Art. 22: Begrotingswet:
Vastleggingsmachtigingen: 92 209 720.
Vastleggingskredieten: —.
Niet-gesplitste kredieten: —.
Ordonnanceringskredieten: —.
Fonds Titel IV: —.
Totalen:
Vastleggingsmachtigingen: 92 209 720.
Vastleggingskredieten: 206 787 629.
Niet-gesplitste kredieten: 44 106 590.
Ordonnanceringskredieten: 284 797 349.
Fonds Titel IV: 242 600 000.

Art. 6. Le ministre de la Région bruxelloise est autorisé, en dérogation à l'article 78 de la loi du 5 janvier 1976 relative aux propositions budgétaires 1975-1976, à inscrire une dotation complémentaire de 571,6 millions de francs au Fonds des communes en vue de maintenir au niveau du montant de 1978 la part revenant aux communes de la région bruxelloise pour 1979.

En compensation de l'inscription visée à l'alinéa 1er du présent article, les soldes des crédits budgétaires, des autorisations d'engagement et des avoirs sur fonds figurant à la section particulière du budget reportés à l'année 1979, sont annulés à concurrence des montants indiqués en regard du numéro de l'article se rapportant à chacun d'eux dans le tableau ci-après (en francs):

Travaux publics:
Section 33:
Art. 51.05:
Autorisations d'engagement: —.
Crédits d'engagement: —.
Crédits non dissociés: —.
Crédits d'ordonnancement: 47 127 680.
Fonds Titre IV: —.
Art. 52.02:
Autorisations d'engagement: —.
Crédits d'engagement: —.
Crédits non dissociés: 10 906 590.
Crédits d'ordonnancement: —.
Fonds Titre IV: —.
Art. 63.02.03:

Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: 10 550 046.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 2 550 046.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 63.03:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 10 000 000.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 63.08:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: 1 423 808.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 1 023 808.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 71.08:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 10 000 000.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 71.10:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 40 000 000.
 Fonds Titre IV: —.
 Section 36:
 Art. 51.06:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: 92 977 814.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: —.
 Fonds Titre IV: —.
 Santé publique:
 Section 38:
 Art. 63.83:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: 2 900 000.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: —.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 63.84:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: 19 000 000.
 Crédits d'ordonnancement: —.
 Fonds Titre IV: —.
 Section 40:
 Art. 51.30:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: 5 200 000.
 Crédits d'ordonnancement: —.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 51.80:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: 22 721 500.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 39 321 500.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 63.30:
 Autorisations d'engagement:
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: 9 000 000.

Crédits d'ordonnancement: —.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 63.84:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: 33 000 000.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 25 000 000.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 63.85:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 3 900 000.
 Fonds Titre IV: —.
 Section 38:
 Titre IV:
 60.08.A:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: —.
 Fonds Titre IV: 132 800 000.
 Section 40:
 Titre IV:
 60.01.A:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: —.
 Fonds Titre IV: 48 000 000.
 60.04.A:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: —.
 Fonds Titre IV: 61 800 000.
 Agriculture:
 Art. 73.20:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: 35 200 000.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 24 700 000.
 Fonds Titre IV: —.
 Section 41:
 Art. 63.60:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: 1 374 315.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 174 315.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 71.60:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: 2 000 000.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: 81 000 000.
 Fonds Titre IV: —.
 Art. 73.60:
 Autorisations d'engagement: —.
 Crédits d'engagement: 4 640 146.
 Crédits non dissociés: —.
 Crédits d'ordonnancement: —.
 Fonds Titre IV: —.
 Santé publique:
 Art. 22: Loi budgétaire:
 Autorisations d'engagement: 92 209 720.
 Crédits d'engagement: —.
 Crédits non dissociés: —.

Crédits d'ordonnancement : —.

Fonds Titre IV : —.

Totaux :

Autorisations d'engagement : 92 209 720.

Crédits d'engagement : 206 787 629.

Crédits non dissociés : 44 106 590.

Crédits d'ordonnancement : 284 797 349.

Fonds Titre IV : 242 600 000.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6bis. De minister van het Brusselse Gewest wordt ertoe gemachtigd in naam van de Staat de verbintenis aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van tien jaar aan de Brusselse agglomeratie de intrest en de aflossing te betalen van een lening, toegestaan door een bankconsortium om de lasten van de agglomeratie voor het jaar 1979 te bekostigen. Deze verbintenis mag betrekking hebben op een lening van 900 miljoen.

In compensatie van de inschrijving waarvan sprake in het eerste lid van dit artikel worden saldi van vastleggingsmachtigingen, welke zijn overgedragen op het jaar 1979, geannuleerd ten belope van :

— 800 miljoen lastens het artikel 60.01.01A van afdeling 34 van Titel IV, afzonderlijke sectie, Fonds voor de Economische Expansie en de Regionale Reconversie, sector Economische Zaken, lopende uitgaven;

— 100 miljoen lastens het artikel 60.01.02A van afdeling 34 van Titel IV, afzonderlijke sectie, Fonds voor de Economische Expansie en de Regionale Reconversie, sector Middenstand, lopende uitgaven.

Art. 6bis. Le ministre de la Région bruxelloise est autorisé à prendre au nom de l'Etat l'engagement de payer à l'échéance à l'agglomération bruxelloise l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de dix ans d'un prêt lui accordé par un consortium bancaire pour subvenir aux charges de l'agglomération pour l'année 1979. Cet engagement peut porter sur un prêt de 900 millions.

En compensation de l'inscription visée à l'alinéa 1er du présent article, des soldes d'autorisations d'engagement reportés à l'année 1979 sont annulés à concurrence de :

— 800 millions à charge de l'article 60.01.01A de la section 34 du Titre IV, section particulière, Fonds d'Expansion économique et de Reconversion régionale — secteur Affaires économiques, dépenses courantes;

— 100 millions à charge de l'article 60.01.02A de la section 34 du Titre IV, section particulière, Fonds d'Expansion économique et de Reconversion régionale — secteur Classes moyennes, dépenses courantes.

— Aangenomen.

Adopté.

Bijzondere bepalingen betreffende de kapitaaluitgaven

Art. 7. Bij afwijking van de beschikkingen van de laatste alinea van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, mag het saldo van de niet-gesplitste kredieten ingeschreven onder de Titel II van deze wet naar het volgend jaar worden overgedragen onder dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

Dispositions particulières relatives aux dépenses de capital

Art. 7. Par dérogation aux dispositions contenues dans le dernier alinéa de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, le solde des crédits non dissociés inscrits sous le Titre II du tableau annexé à la présente loi peut être reporté à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 8. Binnen dezelfde afdeling van Titel II van de bijgevoegde tabel aan de onderhavige wet en tussen de artikelen van de categorieën 51, 63, 71 en 73, kan de Koning, indien noodzakelijk, overdrachten van de vastleggingskredieten uitvoeren.

De overdrachtsbesluiten worden onderworpen aan de goedkeuring van de minister van het Brusselse Gewest.

Art. 8. A l'intérieur d'une même section du Titre II du tableau annexé à la présente loi et entre les articles des catégories 51, 63, 71 et 73, le Roi peut, en cas de besoin, opérer des transferts de crédits d'engagement.

Les arrêtés de transfert sont soumis à l'accord du ministre de la Région bruxelloise.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. De Koning kan, indien noodzakelijk en binnen het kader van de totale voorziene kredieten van Titel II van de bijgevoegde tabel aan onderhavige wet, overdrachten uitvoeren tussen ordonnance-ringskredieten.

De overdrachtsbesluiten worden onderworpen aan de goedkeuring van de minister van het Brusselse Gewest.

Art. 9. Le Roi peut, en cas de besoin et dans le cadre des crédits totaux prévus au Titre II du tableau annexé à la présente loi, opérer des transferts entre crédits d'ordonnancement.

Les arrêtés de transfert sont soumis à l'accord du ministre de la Région bruxelloise.

— Aangenomen.

Adopté.

Instellingen van openbaar nut

Art. 10. Door bemiddeling van de staatssecretaris voor het Brusselse Gewest wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen gemachtigd om op het artikel 561.02, a, 40, van zijn begroting voor 1979 verbintenissen ten laste te nemen voor een bedrag van 495 000 000 frank bestemd als vastleggingskredieten, gesplitst per lot en ten bate van het artikel 561.02, b, 40, een bedrag van 333 000 000 frank te vereffenen.

Door bemiddeling van de staatssecretaris voor het Brusselse Gewest wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen gemachtigd de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Deze verbintenissen mogen in 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 273 900 000 frank.

Organismes d'intérêt public

Art. 10. A l'intervention du secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre à charge de l'article 561.02, a, 40, de son budget pour 1979, des engagements pour un montant de 495 000 000 de francs, destinés aux engagements fractionnés par lots et à effectuer à charge de l'article 561.02, b, 40, des liquidations pour un montant de 333 000 000 de francs.

A l'intervention du secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise, le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales est autorisé à prendre l'engagement de payer à l'échéance, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des interventions prévues à l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973 modifiant celle du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux.

Ces engagements pourront porter, en 1979, sur un volume de prêts ne dépassant pas 273 900 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Afzonderlijke sectie (Titel IV)

Art. 11. De verrichtingen op de speciale fondsen, die voorkomen in Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, worden geraamd op 1 806 100 000 frank voor de ontvangsten en op 2 818 900 000 frank voor de uitgaven.

Section particulière (Titre IV)

Art. 11. Les opérations effectuées sur les fonds spéciaux figurant au Titre IV du tableau joint à la présente loi sont évaluées à

1 806 100 000 francs pour les recettes et à 2 818 900 000 francs pour les dépenses.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 12. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen ingeschreven in Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, wordt aangeduid naast het nummer van het artikel dat betrekking heeft op elk dezer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het visum van het Rekenhof worden voorgelegd, zijn door het teken A aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt, zijn door het teken B aangeduid.

Art. 12. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au Titre IV du tableau annexé à la présente loi est indiqué en regard du numéro de l'article se rapportant à chacun d'eux.

Les fonds dont les dépenses sont soumises au visa préalable de la Cour des comptes sont désignés par l'indice A.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé à l'intervention du ministre des Finances sont désignés par l'indice B.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 13. § 1. Met betrekking tot het artikel 60.01.A — Fonds voor de economische expansie en de regionale reconversie, van Titel II van de tabel gevoegd bij deze wet worden, voor het jaar 1979, nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 811 000 000 frank voor de sector « Economische Zaken », waarvan 407 700 000 frank voor de lopende uitgaven en 403 300 000 frank voor de kapitaaluitgaven en tot beloop van 98 000 000 frank voor de sector « Middenstand », waarvan 79 500 000 frank voor de lopende uitgaven en 18 500 000 frank voor de kapitaaluitgaven.

§ 2. Met betrekking tot het artikel 60.01.A — FEERR, van deel II van Titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet worden voor het jaar 1979 nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 109 600 000 frank voor de sector « Openbare Werken ».

Art. 13. § 1er. Des autorisations nouvelles d'engagement se rapportant à l'article 60.01.A — Fonds d'expansion économique et de reconversion régionale, du Titre IV du tableau annexé à la présente loi, sont accordées pour l'année 1979 à concurrence de 811 000 000 de francs pour le secteur « Affaires économiques » dont 407 700 000 francs pour les dépenses courantes et 403 300 000 francs pour les dépenses de capital et à concurrence de 98 000 000 de francs pour le secteur « Classes moyennes » dont 79 500 000 francs pour les dépenses courantes et 18 500 000 francs pour les dépenses de capital.

§ 2. Des autorisations nouvelles d'engagement se rapportant à l'article 60.01.A — FEERR, de la partie II du Titre IV du tableau annexé à la présente loi sont accordées pour 1979 à concurrence de 109 600 000 francs pour le secteur « Travaux publics ».

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 14. Met toestemming van het Ministerieel Comité voor het Brussels Gewest, mag de staatssecretaris voor het Brussels Gewest, inzake artikel 60.01.A — deel I — van Titel IV, voor de onder zijn bevoegdheid vallende materies, beschikken over de kredieten die zijn uitgetrokken tot al wat dienen kan in het raam van het regionaal economisch expansiebeleid van de regering ongeacht de aard van de ten laste te nemen uitgaven.

Binnen de perken van de vastleggingsmachtigingen bedoeld bij artikel 11, § 1, b, van de wet van 3 oktober 1976 houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het jaar 1975 kunnen vastleggings- en ordonnanceringsoverdrachten tegelijkertijd verwezenlijkt worden bij koninklijk besluit, gedelibereerd in het Ministerieel Comité voor het Brussels Gewest, van het artikel 60.01.A van deel I van Titel IV, naar hetzelfde artikel van deel II van Titel IV, met het oog op de financiering van de aankoop en uitrusting van industriële, artisanale en dienstenterreinen, evenals hun toegangswegen.

Art. 14. Moyennant l'autorisation du Comité ministériel de la Région bruxelloise, le secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise pour les objets qui relèvent de sa compétence, peut disposer, en ce qui concerne l'article 60.01.A — partie I — du Titre IV, des crédits prévus, à toutes fins utiles, dans le cadre de la politique économique

régionale du gouvernement quelle que soit la nature des dépenses à prendre en charge.

Dans les limites des autorisations d'engagement visées à l'article 11, § 1er, b, de la loi du 3 octobre 1976 contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1975, des transferts d'engagement et d'ordonnancement simultanés peuvent être effectués par arrêté royal délibéré en Conseil ministériel de la Région bruxelloise de l'article 60.01.A de la partie I du Titre IV au même article figurant à la partie II du Titre IV, en vue de financer l'acquisition et l'aménagement de terrains industriels, artisanaux et de services ainsi que leurs voies d'accès.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 15. De Schatkist is gemachtigd voorschotten toe te kennen wanneer de rekeningen van de fondsen die het voorwerp uitmaken van de artikelen 60.28.A en 60.30.A van Titel IV van de bij deze wet gevoegde tabel zich in debettoestand zullen bevinden.

Art. 15. Le Trésor est autorisé à consentir des avances lorsque les comptes des fonds, qui font l'objet des articles 60.28.A et 60.30.A du Titre IV du tableau annexé à la présente loi, se trouveront en position débitrice.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 16. De sommen gestort aan de ontvanger der registratie bij toepassing, in het Brussels Gewest, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, worden ter beschikking gesteld van de staatssecretaris voor het Brussels Gewest met het oog op de betaling van de uitgaven verschuldigd ingevolge de toepassing, in het Brussels Gewest, van dezelfde gewijzigde wet van 29 maart 1962 ten laste van artikel 66.03.A van Titel IV — Afzonderlijke sectie, deel II.

Art. 16. Les sommes versées au receveur de l'enregistrement en application, dans la région bruxelloise, de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, modifiée par les lois des 22 avril 1970 et 22 décembre 1970, sont mises à la disposition du secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise pour être affectées au paiement des dépenses résultant de l'application, dans la région bruxelloise, de la même loi modifiée du 29 mars 1962 à charge de l'article 66.03.A du Titre IV — section particulière, partie II.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 17. Ten laste van de kredieten van artikel 60.04.A van afdeling 40 van deel II van Titel IV waarover de minister van het Brussels Gewest beschikt, en op zijn aanvraag, verwerft de minister van Financiën de terreinen die nodig zijn voor het verwezenlijken van de ontwerpen van zuiveringsinstallaties voor rioolwateren. Die terreinen zullen ter beschikking van de minister van het Brussels Gewest worden gesteld zolang hij de bouwmeester van de werken is. Ze zullen later ter beschikking van het organisme worden gesteld, dat zal worden aangeduid als bouwmeester inzake zuivering in het Brussels gewest.

Met het oog op de rioolwaterzuivering kan de minister van het Brussels Gewest de volledige financiering van de ontwerp-studies van werken verzekeren, ten laste van de kredieten van hetzelfde Fonds.

Art. 17. A charge des crédits de l'article 60.04.A de la section 40 de la partie II du Titre IV dont dispose le ministre de la Région bruxelloise et à sa demande, le ministre des Finances acquiert les terrains nécessaires à la réalisation des projets d'installations d'épuration des eaux d'égout. Ces terrains seront mis à la disposition du ministre de la Région bruxelloise tant qu'il sera maître de l'ouvrage des travaux. Ils seront mis ultérieurement à la disposition de l'organisme qui sera désigné comme maître de l'ouvrage en matière d'épuration dans la région bruxelloise.

A charge des crédits du même Fonds, le ministre de la Région bruxelloise peut assurer le financement intégral de l'étude de projets de travaux en vue de l'épuration des eaux d'égout.

— Aangenomen.
Adopté.

*Andere verbintenissen toegelaten
door de Brusselse regionale begroting*

Art. 18. De staatssecretaris voor het Brusselse Gewest wordt ertoe gemachtigd de hieronder vermelde instelling toe te laten verbintenissen te onderschrijven, tot het aangegeven bedrag:

— Nationale Maatschappij voor de Huisvesting: 2 828 700 000 frank.

*Autres engagements couverts
par le budget régional bruxellois*

Art. 18. Le secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise peut autoriser l'organisme indiqué ci-après à souscrire des engagements, jusqu'au montant indiqué:

— Société nationale du logement: 2 828 700 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 19. De minister van het Brusselse Gewest wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen, op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen in 1979 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 622 800 000 frank.

Art. 19. Le ministre de la Région bruxelloise est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 622 800 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 20. De minister van het Brusselse Gewest wordt ertoe gemachtigd, namens de Staat, de verbintenis aan te gaan tot het betalen, op de vervaldag, aan de door de minister van Financiën erkende kredietinstellingen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste twintig jaar, van leningen toegestaan aan de nijverheidsondernemingen in toepassing van de toelageregeling waarvan sprake is in de artikels 33 en 34 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Deze verbintenissen mogen in 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 40 000 000 frank.

Art. 20. Le ministre de la Région bruxelloise est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux organismes de crédit agréés par le ministre des Finances, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de vingt ans, des prêts accordés aux entreprises industrielles, en application de la réglementation sur l'octroi des subsides dont question aux articles 33 et 34 de la loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 40 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 21. De staatssecretaris voor het Brusselse Gewest wordt ertoe gemachtigd namens de Staat de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor de uitvoering van gemeentewerken die vermeld zijn in artikel 2, §§ I en IV, van het besluit van de Regent van 2 juli 1949, gewijzigd door latere koninklijke besluiten.

Die verbintenissen mogen in 1979 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 311 000 000 frank.

Art. 21. Le secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement, dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique, en lieu et place des subventions aux administrations publiques subordonnées en faveur de l'exécution des travaux communaux mentionnés dans l'article 2, §§ I et IV, de l'arrêté du Régent du 2 juillet 1949, modifiés par des arrêtés royaux ultérieurs.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 311 000 000 de francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 22. De staatssecretaris voor het Brusselse Gewest wordt ertoe gemachtigd namens de Staat de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste dertig jaar van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan.

Deze verbintenissen mogen in 1979 slaan op een leningentotaal van ten hoogste 30 000 000 frank.

Art. 22. Le secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise est autorisé à prendre, au nom de l'Etat, l'engagement de payer, à l'échéance, aux pouvoirs publics régionaux et locaux, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de trente ans, des prêts accordés par le Crédit communal de Belgique en lieu et place des subventions aux administrations subordonnées en faveur de l'exécution des travaux soumis à son haut contrôle.

Ces engagements pourront porter en 1979 sur un volume de prêts ne dépassant pas 30 000 000 de francs.

De Voorzitter. — Op dit artikel stelt de regering volgend amendement voor:

A. In het tweede lid van dit artikel het bedrag van 30 000 000 frank te verhogen tot 2 098 500 000 frank. (Vermeerdering: 2 068 500 000 frank.)

B. De tekst van dit artikel aan te vullen met een derde lid, luidende:

Ter compensatie van de verhoging van het volume van de leningen, worden de saldi van de vastleggingsmachtigingen welke zijn overgedragen op het jaar 1979, geannuleerd ten belope van de bedragen vermeld naast de artikelnummers, opgenomen in de volgende tabel (in franken):

	Vastleggings- machtigingen	Vastleggings- kredieten
<i>Openbare Werken:</i>		
Afdeling 36:		
Art. 51.06	—	139 200 000
<i>Volksgezondheid:</i>		
Afdeling 38:		
Art. 51.82	—	14 400 000
Art. 63.84	—	15 093 000
Afdeling 40:		
Art. 51.80	—	104 500 000
Art. 63.84	—	82 900 000
Art. 63.85	—	31 300 000
<i>Volksgezondheid:</i>		
Art. 10 Begrotingswet:		
1 ^{re} lid	143 700 000	—
2 ^{de} lid	116 100 000	—
Art. 19. Begrotingswet	1 006 307 000	—
Art. 20. Begrotingswet	415 000 000	—
Totalen	1 681 107 000	387 393 000

A. Au deuxième alinéa de cet article porter le montant de 30 000 000 de francs à 2 098 500 000 francs. (Augmentation: 2 068 500 000 francs.)

B. Compléter le texte de cet article par un troisième alinéa libellé comme suit :

En compensation de l'augmentation du volume des prêts, les soldes des crédits d'engagement et des autorisations d'engagement reportés à l'année budgétaire 1979 sont annulés à concurrence des montants indiqués en regard du numéro de l'article se rapportant à chacun d'eux dans le tableau ci-après (en francs) :

	Autorisations d'engagement	Crédits d'engagement
Travaux publics :		
Section 36 :		
Art. 51.06	—	139 200 000
Santé publique :		
Section 38 :		
Art. 51.82	—	14 400 000
Art. 63.84	—	15 093 000
Section 40 :		
Art. 51.80	—	104 500 000
Art. 63.84	—	82 900 000
Art. 63.85	—	31 300 000
Santé publique :		
Art. 10. Loi budgétaire :		
1 ^{er} alinéa	143 700 000	—
2 ^e alinéa	116 100 000	—
Art. 19. Loi budgétaire	1 006 307 000	—
Art. 20. Loi budgétaire	415 000 000	—
Totaux	1 681 107 000	387 393 000

Personne ne demandant la parole, nous passons au vote sur cet amendement.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, wij vragen de naamstemming.

De Voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (*Meer dan negen leden staan op*).

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

131 membres sont présents.

131 leden zijn aanwezig.

108 votent oui.

108 stemmen ja.

29 votent non.

29 stemmen neen.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement est adopté.

Derhalve is het amendement aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, Basecq, Bataille, Belot, Bertrand, Bogaerts, Bonmariage, Calewaert, Califice, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cudell, Cugno, Dalem, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, Deleeck, Mme De Loore-Raeymaekers, M. Delpérée, Mme De Pauw-Devee, MM. De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, de Wasseige, Deworme, Donnay, Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeeers, Féaux, Férir, Flagother, Geens, Gerits, Gijs, Gillet (Roland), Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet, Kevers, Kuylén, Lacroix, Lagae, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lindemans, Lutgen, Mailnil, Mesotten, Meunier, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, MM. Neuray, Noël de Burlin, Paque, Paulus, Payfa, Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Spitaels, Storme, Sweert, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenaabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborcht,

Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Capoen, Coen, Cuvelier, Daems, De Bondt, Declercq (Roger), Decoster, De Rouck, D'Haeyer, Gillet (Jean), Mme Herman-Michielsens, MM. Jorissen, Kenens, Lagneau, Lahaye, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Perin, Renard, Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Van Elsen, Van Ooteghem et Waltniel.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Demuyter et Henrion.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden de reden van hun onthouding mede te delen.

M. Henrion. — J'ai pairé avec Mme Pétry.

M. Demuyter. — Monsieur le Président, je n'ai pas émis un vote négatif, car je n'ai pas voulu qu'il puisse être interprété comme un refus de doter la région bruxelloise de moyens dont elle a besoin. Je n'ai pas non plus voulu émettre un vote affirmatif, car je ne désire pas que ce vote soit interprété comme une approbation de la gestion actuelle de l'agglomération.

M. van de Put. — Monsieur le Président, mon appareil n'a pas fonctionné.

M. Bailly. — Mon vote positif n'a pas été enregistré, Monsieur le Président.

M. le Président. — Il vous en est donné acte.

Ik breng het aldus gewijzigd artikel 22 in stemming.

Je mets aux voix l'article 22 ainsi amendé.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — L'article 23 est ainsi rédigé :

Art. 23. Elke verbintenis aan te gaan, krachtens de artikels 19 tot 22 van deze wet, wordt onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de tiende van iedere maand, legt de controleur der vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor, die, eensdeels, het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand geviséerd werden, en, anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die geviséerd werden sinds het begin van het jaar.

De lijst van de maand december maakt de jaarlijkse verzamelstaat uit.

Binnen de tien dagen na ontvangst van de jaarlijkse verzamelstaat, zendt het Rekenhof twee door het Hof afgesloten exemplaren naar de minister van Financiën terug.

Art. 23. Tout engagement à prendre, en vertu des articles 19 à 22 de la présente loi, est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Avant le dix de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé établi en trois exemplaires, mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

Le relevé du mois de décembre constitue le relevé récapitulatif annuel.

La Cour des comptes renvoie au ministre des Finances, dans les dix jours suivant leur réception, deux exemplaires arrêtés par elle du relevé récapitulatif annuel.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES AFFAIRES RÉGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1978

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE BRUSSELIJKE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales bruxelloises de 1978.

Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor 1978.

Il conviendra sans doute au Sénat de prendre comme base de discussion le texte proposé par la commission ?

Ik stel de Senaat voor de tekst aangenomen door de commissie als basis te nemen voor de bespreking. (Instemming.)

Il en est ainsi décidé.

Aldus is beslist.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir document n° 6 - XXV - 1 du Sénat, session extraordinaire 1979, et document n° 6 - XXV - 2 du Sénat, session 1979-1980.)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie gedrukt stuk nr. 6 - XXV - 1 van de Senaat, buitengewone zitting 1979, en gedrukt stuk nr. 6 - XXV - 2 van de Senaat, zitting 1979-1980.)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

I. Ajustements des crédits

Article 1er. Les crédits prévus au titre I — Dépenses courantes, et au titre II — Dépenses de capital, du budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1978, sont ajustés suivant les données détaillées au tableau annexé à la présente loi et à concurrence de (en millions de francs) :

Ajustements	Crédits non dissociés	Crédits dissociés	
		Crédits d'engage- ment	Crédits d'ordonnan- cement
	—	—	—
TITRE I			
<i>Dépenses courantes</i>			
Crédits supplémentaires de l'année courante	142,4	—	—
Réductions	91,8	3,0	3,0
Crédits supplémentaires pir les années antérieures	1,8	—	—
TITRE II			
<i>Dépenses de capital</i>			
Crédits supplémentaires de l'année courante	0,8	76,6	43,0
Réductions	0,8	298,3	95,7

I. Kredietaanpassingen

Artikel 1. De kredieten, ingeschreven onder de titel I — Lopende uitgaven, en onder de titel II — Kapitaaluitgaven, van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij deze wet gevoegde tabel en ten belope van (in miljoenen franken) :

Aanpassingen	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastleggingskredieten	Ordonneringskredieten
TITEL I			
<i>Lopende uitgaven</i>			
Bijkredieten lopend jaar	142,4	—	—
Verminderings	91,8	3,0	3,0
Bijkredieten voor vroegere jaren	1,8	—	—
TITEL II			
<i>Kapitaaluitgaven</i>			
Bijkredieten lopend jaar	0,8	76,6	43,0
Verminderings	0,8	298,3	95,7
— Adopté.			
Aangenomen.			

II. Dispositions diverses

Art. 2. A l'article 11, § 1, de la loi du 9 août 1978 contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1978, le montant des autorisations d'engagement de 468 700 000 francs est porté à 502 400 000 francs pour les dépenses courantes du secteur « Affaires économiques ».

II. Diverse bepalingen

Art. 2. In het artikel 11, § 1, van de wet van 9 augustus 1978 houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 wordt het bedrag der vastleggingsmachtigingen van 468 700 000 frank tot 502 400 000 frank verhoogd voor de lopende uitgaven van de sector « Economische Zaken ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. A l'article 11, § 1, de la loi du 9 août 1978 contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1978, le montant des autorisations d'engagement de 166 700 000 francs est ramené à 160 200 000 francs pour les dépenses courantes du secteur « Classes moyennes ».

Art. 3. In het artikel 11, § 1, van de wet van 9 augustus 1978 houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 wordt het bedrag der vastleggingsmachtigingen van 166 700 000 frank teruggebracht tot 160 200 000 frank voor de lopende uitgaven van de sector « Middenstand ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. A l'article 11, § 1, de la loi du 9 août 1978 contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1978, le montant des autorisations d'engagement de 249 900 000 francs est porté à 300 300 000 francs, pour les dépenses de capital du secteur « Affaires économiques ».

Art. 4. In het artikel 11, § 1, van de wet van 9 augustus 1978 houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 wordt het bedrag der vastleggingsmachtigingen van 249 900 000 frank tot 300 300 000 frank verhoogd, voor de kapitaaluitgaven van de sector « Economische Zaken ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Le volume de prêts sur lequel peuvent porter les engagements visés à l'article 17 de la loi du 9 août 1978 contenant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1978, est réduit de 100 000 000 de francs.

Art. 5. Het totaal aan leningen waarop de verbintenissen slaan bedoeld bij artikel 17 van de wet van 9 augustus 1978 houdende de

begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 wordt verminderd met 100 000 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Le ministre des Affaires bruxelloises est autorisé à prendre au nom de l'Etat l'engagement de payer à l'échéance à l'Agglomération bruxelloise, l'intérêt et l'amortissement dans un délai maximum de 5 ans d'un prêt accordé par le Crédit communal de Belgique pour subvenir aux charges de l'Agglomération pour l'année 1978. Cet engagement peut porter sur un prêt de 200 millions de francs.

Art. 6. De minister van Brusselse Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd in naam van de Staat de verbintenis aan te gaan op de vervaldag en binnen een maximumtermijn van 5 jaar aan de Brusselse Agglomeratie de interest en de aflossing te betalen van een lening toegestaan door het Gemeentekrediet van België om de lasten van de Agglomeratie voor het jaar 1978 te bekostigen. Deze verbintenis mag betrekking hebben op een lening van 200 miljoen frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Un montant de 25 900 000 francs provenant du solde du crédit de l'article 12.35 de la section XVI du titre I du budget des Affaires régionales bruxelloises de 1976 et reporté à l'année 1977, est reporté successivement aux années 1978 et 1979 en vue de la liquidation, de l'ordonnancement et du paiement de créances de 1975 et de 1976 relatives à l'hygiène mentale.

Art. 7. Een bedrag van 25 900 000 frank, voortspruitend uit het saldo van het krediet van artikel 12.35 van afdeling XVI van titel I van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor 1976 en overgedragen naar het jaar 1977, wordt achtereenvolgens overgedragen naar de jaren 1978 en 1979 met het oog op de vereffening, de ordonnanciering en de betaling van schuldvorderingen van 1975 en 1976 met betrekking tot de geesteshygiëne.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Par dérogation aux dispositions de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, les soldes des crédits non dissociés du Titre I du budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1978 peuvent être reportés à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés.

Art. 8. Bij afwijking van de beschikkingen van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit mogen de saldi van de niet-gesplitste kredieten van titel I van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978 worden overgedragen in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. Les crédits ouverts par la présente loi seront couverts par les ressources générales du Trésor.

Art. 9. De bij deze wet toegestane kredieten zullen door de algemene middelen der Schatkist gedekt worden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9bis. Les soldes des crédits budgétaires de 1977 reportés en 1978 sont annulés à concurrence des montants indiqués en regard du numéro de l'article se rapportant à chacun d'eux dans le tableau ci-après (en francs):

Travaux publics. — Section 33:

Art. 51.05:

Autorisations d'engagement: —.

Crédits d'engagement: —.

Crédits non dissociés: —.

Crédits d'ordonnancement: 7 100 000.

Fonds Titre IV: —.

Art. 71.10:

Autorisations d'engagement: —.

Crédits d'engagement: 8 200 000.

Crédits non dissociés: —.

Crédits d'ordonnancement: 19 700 000.

Fonds Titre IV: —.

Totaux:

Autorisations d'engagement: —.

Crédits d'engagement: 8 200 000.

Crédits non dissociés: —.

Crédits d'ordonnancement: 26 800 000.

Fonds Titre IV: —.

Art. 9bis. De saldi van de begrotingskredieten van 1977, overgedragen naar 1978 zijn geannuleerd ten belope van de bedragen vermeld naast de artikelnummers, opgenomen in de volgende tabel (in franken):

Openbare Werken. — Afdeling 33:

Art. 51.05:

Vastleggingsmachtigingen: —.

Vastleggingskredieten: —.

Niet-gesplitste kredieten: —.

Ordonnanceringskredieten: 7 100 000.

Fonds Titel IV: —.

Art. 71.10:

Vastleggingsmachtigingen: —.

Vastleggingskredieten: 8 200 000.

Niet-gesplitste kredieten: —.

Ordonnanceringskredieten: 19 700 000.

Fonds Titel IV: —.

Totaal:

Vastleggingsmachtigingen: —.

Vastleggingskredieten: 8 200 000.

Niet-gesplitste kredieten: —.

Ordonnanceringskredieten: 26 800 000.

Fonds Titel IV: —.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 10. Deze wet treedt in werking de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé dans un instant au vote de l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE TOEKENNING VAN DE WAARBORG VAN DE STAAT VOOR EEN DOOR BELGISCHE FINANCIËLE INSTELLINGEN AAN DE REPUBLIEK PORTUGAL TE VERLENEN FINANCIERING OP MIDDELLANGE TERMIJN

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI RELATIF A L'OCTROI DE LA GARANTIE DE L'ETAT POUR UN FINANCEMENT A MOYEN TERME A CONSENTIR PAR DES INSTITUTIONS FINANCIERES BELGES A LA REPUBLIQUE DU PORTUGAL

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet betreffende de toekenning van de waarborg van de Staat voor een door Belgische financiële instellingen aan de republiek Portugal te verlenen financiering.

Nous abordons l'examen du projet de loi relatif à l'octroi de la garantie de l'Etat pour un financement à consentir par des institutions financières belges à la république du Portugal.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

L'article unique du projet de loi présenté par la commission est ainsi rédigé :

Article unique. Le Roi est autorisé à attacher la garantie de l'Etat au remboursement du capital et au paiement des intérêts et frais accessoires, relatifs aux prêts à moyen terme à consentir par des institutions financières belges à la république du Portugal.

Cette garantie porte sur la contre-valeur, en francs belges, d'un montant n'excédant pas, en principal, 10 000 000 de dollars des Etats-Unis d'Amérique et sur les intérêts et frais accessoires y afférents.

Enig artikel. De Koning wordt gemachtigd de waarborg van de Staat te verbinden aan de terugbetaling van het kapitaal en aan de betaling van de interesten en bijkomende kosten, met betrekking tot de leningen op middellange termijn, toe te staan door Belgische financiële instellingen aan de republiek Portugal.

Die waarborg slaat op de tegenwaarde in Belgische frank van een bedrag dat in hoofdsom niet boven 10 000 000 dollar van de Verenigde Staten van Amerika mag liggen, en op de daarop betrekking hebbende interesten en bijkomende kosten.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Nous allons procéder ultérieurement au vote de l'ensemble du projet de loi.

PROJET DE LOI RELATIF A L'OCTROI DU TITRE HONORIFIQUE DE LEURS FONCTIONS AUX BOURGMESTRES, AUX ECHEVINS ET AUX PRESIDENTS DES CONSEILS DE L'AIDE SOCIALE OU DES ANCIENNES COMMISSIONS D'ASSISTANCE PUBLIQUE

Discussion générale et vote des articles

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE HET VERLENEN VAN DE ERETITEL VAN HUN AMBT AAN DE BURGEMEESTERS, AAN DE SCHEPENEN EN AAN DE VOORZITTERS VAN DE RADEN VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN OF VAN DE GEWEZEN COMMISSIES VAN OPENBARE ONDERSTAND

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi relatif à l'octroi du titre honorifique de leurs fonctions aux bourgmestres, aux échevins et aux présidents des conseils de l'aide sociale ou des anciennes commissions d'assistance publique.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet betreffende het verlenen van de eretitel van hun ambt aan de burgemeesters, aan de schepenen en aan de voorzitters van de raden voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen commissies van openbare onderstand.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

La parole est au rapporteur.

M. Lecoq, rapporteur. — Monsieur le Président, Monsieur le Premier Ministre, Messieurs les Ministres, chers collègues, le projet de loi relatif à l'octroi du titre honorifique de leurs fonctions aux bourgmestres, aux échevins et aux présidents des conseils de l'aide sociale ou des anciennes CAP, déposé au Sénat le 24 mai 1978, a été examiné au cours de trois réunions en juin de l'année dernière.

Relevé de caducité par la loi du 21 mai 1979, le projet de loi fut réexaminé par la nouvelle commission de l'Intérieur, lors de ses réunions des 7, 8, 13 et 20 juin 1979.

Les articles et l'ensemble du projet de loi ainsi que le rapport ont été approuvés à l'unanimité des membres présents.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1979-1980
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1979-1980

Avant de sciemment au vote de votre assemblée le présent projet de loi, nous nous permettons de rappeler brièvement l'essentiel de son contenu.

L'honorariat est une forme de distinction protégée qu'il convenait de légaliser en la matière précitée. Le problème présentait une acuité particulière du fait de la fusion des communes, qui avait entraîné une diminution du nombre de mandats et la fin de carrière de nombreux mandataires communaux.

Le projet de loi veut régler la situation de ces derniers et réglementer, à l'avenir, l'octroi du titre honorifique.

Les six articles du projet de loi établissent les conditions à remplir :

Pour le bourgmestre :

Il devra avoir exercé ses fonctions dans une même commune pendant au moins dix ans. Si sa conduite a été irréprochable, il pourra solliciter du Roi l'octroi du titre honorifique de ses fonctions. Une même demande, à condition que l'intéressé soit d'accord, pourra être introduite à l'intervention du conseil communal.

Un bourgmestre qui est sorti de charge par suite de fusion, d'une annexion ou d'une rectification de communes, pourra aussi prétendre à l'honorariat s'il justifie d'une ancienneté de dix ans au moins comme membre du collège des bourgmestres et échevins d'une même commune, dont cinq ans au moins en qualité de bourgmestre.

Quant au bourgmestre des communes issues d'une fusion ou d'une annexion de communes, il pourra faire valoir pour le calcul de l'ancienneté, les fonctions de bourgmestre qu'il a exercées dans l'une des communes fusionnées ou annexées.

Pour les échevins :

C'est le conseil communal qui pourra autoriser un échevin sortant de charge, d'une commune fusionnée ou non, à porter le titre honorifique de ses fonctions.

Outre l'ancienneté acquise en qualité d'échevin, les mandataires intéressés pourront également faire valoir les années au cours desquelles ils ont éventuellement exercé, au préalable, un mandat de bourgmestre ou de président de CAP ou de CPAS.

Pour les présidents des CPAS ou des anciennes CAP :

Les anciens présidents de ces institutions pourront également prétendre, dans les mêmes conditions que les échevins, à l'honorariat, les années prestées en qualité de bourgmestre et d'échevin étant prises en compte pour le calcul de l'ancienneté.

Pour être complet, il faut ajouter qu'en son article 6, le projet de loi stipule :

Que le titre honorifique ne pourra être porté au cours des périodes d'exercice effectif de l'un de ces mandats, par un membre d'un conseil communal ou d'un CPAS ou par une personne rémunérée par une commune ou un CPAS.

En conclusion, votre commission de l'Intérieur et de la Fonction publique vous demande, Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, d'approuver ce projet de loi comme elle l'a fait elle-même à l'unanimité. (Applaudissements sur divers bancs.)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Il conviendra sans doute au Sénat de prendre comme base de la discussion le texte proposé par la commission ?

Ik stel de Senaat voor de tekst aangenomen door de commissie als basis te nemen voor de bespreking. (Instemming.)

Il en est ainsi décidé.

Aldus is beslist.

L'article premier est ainsi rédigé :

Artikel 1. Een aftredend burgemeester die zijn ambt gedurende ten minste tien jaar in een zelfde gemeente heeft uitgeoefend en wiens gedrag onberispelijk is geweest, kan de Koning verzoeken hem de eretitel van zijn ambt te verlenen.

Het verzoek kan met instemming van de betrokkene ook door de gemeenteraad worden ingediend.

Article 1er. Le bourgmestre sortant de charge qui a exercé ses fonctions dans une même commune pendant au moins dix ans et dont la

conduite a été irréprochable, peut solliciter du Roi l'octroi du titre honorifique de ses fonctions.

La même demande peut avec l'accord de l'intéressé être introduite par le conseil communal.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Evenzo kan, op zijn verzoek, tot het voeren van de eretitel van zijn ambt worden gemachtigd de burgemeester die tengevolge van een samenvoeging, aanhechting of wijziging van de grenzen van gemeenten is afgetreden, voor zover hij gedurende ten minste tien jaar, waarvan ten minste vijf als burgemeester, lid geweest is van het college van burgemeester en schepenen van een zelfde gemeente.

Het verzoek kan met instemming van de betrokkene ook door de gemeenteraad worden ingediend.

Art. 2. Peut, de même, être autorisé à sa demande à porter le titre honorifique de ses fonctions, le bourgmestre qui est sorti de charge par suite d'une fusion, d'une annexion ou d'une rectification de limites de communes, s'il justifie d'une ancienneté de dix ans au moins comme membre du collège des bourgmestres et échevins d'une même commune, dont cinq ans au moins en qualité de bourgmestre.

La même demande peut avec l'accord de l'intéressé être introduite par le conseil communal.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. De burgemeester van een gemeente die uit samenvoeging of uit aanhechting van gemeenten ontstaan is, kan de jaren amtsuitoefening als burgemeester van een der samengevoegde of aangehechte gemeenten in aanmerking doen nemen voor het berekenen van de in artikel 1 bepaalde anciënniteit.

In geval van wijziging van de grenzen van een gemeente, kan de burgemeester van de gemeente waaraan het overgegaan deel van het grondgebied is aangehecht, de jaren amtsuitoefening als burgemeester in de gemeente waartoe dat deel van het grondgebied behoorde, in aanmerking doen nemen voor het berekenen van de in artikel 1 bepaalde anciënniteit.

Art. 3. Les bourgmestres des communes issues d'une fusion ou d'une annexion de communes peuvent faire valoir, pour le calcul de l'ancienneté prévue à l'article 1er, les fonctions de bourgmestre qu'ils ont exercées dans l'une des communes fusionnées ou annexées.

En cas de rectification des limites d'une commune, les bourgmestres des communes auxquelles a été rattachée la partie de territoire transférée, peuvent faire valoir, pour le calcul de l'ancienneté prévue à l'article 1er, les années durant lesquelles ils ont exercé les fonctions de bourgmestre dans la commune à laquelle appartenait cette partie du territoire.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. Een aftredend schepen van een al dan niet samengevoegde gemeente kan door de gemeenteraad tot het voeren van de eretitel van zijn ambt worden gemachtigd onder de voorwaarden bepaald in de artikelen 1, 2 en 3 van deze wet.

De titel van ereschepen van een ingevolge samenvoeging afgeschafte gemeente kan alsnog worden verleend door de raad van de nieuwe entiteit; die van ereschepen van een aangehechte gemeente door de gemeenteraad van de gemeente die heeft aangehecht.

Buiten de anciënniteit die de betrokken mandatarissen hebben verkregen als schepen, kunnen zij ook de daaraan voorafgaande jaren doen gelden gedurende welke zij een mandaat van burgemeester of voorzitter van de commissie van openbare onderstand of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zouden hebben uitgeoefend.

Art. 4. Un échevin sortant de charge d'une commune fusionnée ou non peut être autorisé par le conseil communal à porter le titre honorifique de ses fonctions aux conditions prévues par les articles 1er, 2 et 3 de la présente loi.

Le titre d'échevin honoraire d'une commune supprimée par fusion peut, maintenant encore, être accordé par le conseil de la nouvelle entité; celui d'échevin honoraire d'une commune annexée, par le conseil communal de la commune qui a annexé.

Outre l'ancienneté acquise en qualité d'échevin, les mandataires intéressés peuvent également faire valoir les années au cours desquelles ils ont éventuellement exercé, au préalable, un mandat de bourgmestre

ou de président de commission d'assistance publique ou de centre public d'aide sociale.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. De bepalingen van de artikelen 3 en 4 van deze wet kunnen door de raad voor maatschappelijk welzijn worden toegepast ten opzichte van zijn aftredende voorzitter, alsmede ten opzichte van de gewezen voorzitter of voorzitters van de commissie of commissies van openbare onderstand, die het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vervangt.

Buiten de anciënniteit die de betrokken mandatarissen hebben verkregen als voorzitter, kunnen zij ook de daaraan voorafgaande jaren doen gelden gedurende welke zij een mandaat van burgemeester of van schepen zouden hebben uitgeoefend in een van de gemeenten of gedeelten van gemeenten bedoeld in de artikelen 3 en 4 van deze wet.

Art. 5. Les dispositions des articles 3 et 4 de la présente loi peuvent être appliquées par le conseil de l'aide sociale à l'égard de son président sortant, ainsi qu'à l'égard de l'ancien président de la commission d'assistance publique ou des anciens présidents des commissions d'assistance publique, que le centre d'aide sociale remplace.

Outre l'ancienneté acquise en leur qualité de président, les mandataires intéressés peuvent également faire valoir les années au cours desquelles ils ont éventuellement exercé au préalable un mandat de bourgmestre ou d'échevin dans une des communes ou parties de communes prévues par les articles 3 et 4 de la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. De eretitel van het ambt van burgemeester, schepen of voorzitter van de COO of het OCMW mag niet worden gevoerd:

1. Gedurende de tijd dat een van deze mandaten werkelijk wordt uitgeoefend;

2. Door een lid van een gemeenteraad of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;

3. Door een door een gemeente of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bezoldigde persoon.

Art. 6. Le titre honorifique de la fonction de bourgmestre, d'échevin ou de président de CAP ou de CPAS ne peut être porté:

1. Au cours des périodes d'exercice effectif de l'un de ces mandats;

2. Par un membre d'un conseil communal ou d'un centre public d'aide sociale;

3. Par une personne rémunérée par une commune ou un centre public d'aide sociale.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — La commission propose un nouvel intitulé ainsi rédigé:

«Projet de loi relatif à l'octroi du titre honorifique de leurs fonctions aux bourgmestres, aux échevins et aux présidents des conseils des centres publics d'aide sociale ou des anciennes commissions d'assistance publique.

De commissie stelt een nieuw opschrift voor dat luidt:

«Ontwerp van wet betreffende het verlenen van de eretitel van hun ambt aan de burgemeesters, aan de schepenen en aan de voorzitters van de raden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of van de gewezen commissies van openbare onderstand.»

Ce texte rencontre-t-il l'accord de l'assemblée?

Is de Senaat het met die tekst eens? (Instemming.)

Le nouvel intitulé est approuvé.

Het nieuw opschrift is goedgekeurd.

Il sera procédé dans quelques instants au vote de l'ensemble du projet de loi.

Er zal straks gestemd worden over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 7 JUILLET 1969 DÉTERMINANT LE CADRE DU PERSONNEL DES COURS ET TRIBUNAUX DU TRAVAIL

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 7 JULI 1969 TOT VASTSTELLING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN DE ARBEIDSHOVEN EN -RECHTBANKEN

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet modifiant la loi du 7 juillet 1969 déterminant le cadre du personnel des cours et tribunaux du travail.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 7 juli 1969 tot vaststelling van de personeelsformatie van de arbeidshoven en -rechtbanken.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Personne ne demandant la parole, je la déclare close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé :

Enig artikel. In de tabel « Arbeidsrechtbanken » die voorkomt in artikel 1 van de wet van 7 juli 1969 tot vaststelling van de personeelsformatie van de arbeidshoven en -rechtbanken, vervangen door de wet van 6 juli 1976, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In de kolom betreffende de « griffiers » wordt :

a) Naast de zetel Brugge, het cijfer « 5 » vervangen door het cijfer « 4 » ;

b) Naast de zetel Hasselt, het cijfer « 5 » vervangen door het cijfer « 4 » ;

c) Naast de zetel Namen-Dinant, het cijfer « 4 » vervangen door het cijfer « 3 » ;

2° In de kolom betreffende de « griffiers-hoofd van dienst » wordt :

— Naast de zetels Brugge, Hasselt en Namen-Dinant telkens het cijfer « 1 » geplaatst.

Article unique. Dans le tableau « Tribunaux du travail » figurant à l'article 1er de la loi du 7 juillet 1969 déterminant le cadre du personnel des cours et tribunaux du travail, remplacé par la loi du 6 juillet 1976, les modifications suivantes sont apportées :

1° Dans la colonne « greffiers » :

a) En regard du siège de Bruges, le chiffre « 5 » est remplacé par le chiffre « 4 » ;

b) En regard du siège de Hasselt, le chiffre « 5 » est remplacé par le chiffre « 4 » ;

c) En regard du siège de Namur-Dinant, le chiffre « 4 » est remplacé par le chiffre « 3 » ;

2° Dans la colonne « greffiers-chefs de service » :

— En regard des sièges de Bruges, Hasselt et Namur-Dinant est inscrit, chaque fois, le chiffre « 1 ».

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We zullen straks stemmen over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELN 573, 590, 1338 EN 617 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 573, 590, 1338 ET 617 DU CODE JUDICIAIRE

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 573, 590, 1338 en 617 van het Gerechtelijk Wetboek.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant les articles 573, 590, 1338 et 617 du Code judiciaire.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de verslaggever.

De heer Cooreman, verslaggever. — Mijnheer de Eerste Minister, Dames en Heren Ministers, geachte collega's, dit ontwerp strekt ertoe de bevoegdheid van de vrederechters uit te breiden van bedragen van 25 000 frank tot bedragen van 50 000 frank.

De goedkeuring van dit ontwerp zal wellicht de eerste zeer positieve daad zijn om de rechtsbedeling te versnellen — het is de moeite dit even te onderstrepen — in het belang van de burgers van ons land. *(Applaus op alle banken.)*

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Il conviendra sans doute au Sénat de prendre comme base de la discussion le texte proposé par la commission?

Ik stel de Senaat voor de tekst aangenomen door de commissie als basis te nemen voor de bespreking. *(Instemming.)*

Il en est ainsi décidé.

Aldus is beslist.

L'article premier est ainsi rédigé :

Artikel 1. Artikel 573, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, gewijzigd bij de wet van 24 juni 1970, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« 2° Van geschillen betreffende wisselbrieven en orderbriefjes, wanneer het bedrag van de vordering hoger is dan vijftigduizend frank »

Article 1er. L'article 573, 2°, du Code judiciaire, modifié par la loi du 24 juin 1970, est remplacé par la disposition suivante :

« 2° Des contestations relatives aux lettres de change et aux billets à ordre, lorsque le montant de la demande dépasse cinquante mille francs. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Artikel 590, eerste lid, van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

« De vrederechter neemt kennis van alle vorderingen waarvan het bedrag vijftigduizend frank niet te boven gaat, behalve die welke de wet aan zijn rechtsmacht onttrekt, inzonderheid de vorderingen bedoeld in de artikelen 569 tot 571, 574 en 578 tot 583. »

Art. 2. L'article 590, alinéa 1er, du même Code est remplacé par la disposition suivante :

« Le juge de paix connaît de toutes demandes dont le montant n'excède pas cinquante mille francs, hormis celles qui sont soustraites par la loi à sa juridiction, notamment les demandes prévues aux articles 569 à 571, 574 et 578 à 585. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Artikel 1338 van hetzelfde Wetboek wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Art. 1338. Elke vordering behorende tot de bevoegdheid van de vrederechter en strekkende tot betaling van een vaststaande schuld die een geldsom tot voorwerp heeft waarvan het bedrag vijftigduizend frank niet te boven gaat, kan worden ingesteld, behandeld en berecht overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk, indien zij voor hem wordt gestaafd door een geschrift dat van de schuldenaar uitgaat. »

Art. 3. L'article 1338 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 1338. Toute demande de la compétence du juge de paix, tendant au paiement d'une dette liquide qui a pour objet une somme d'argent dont le montant n'excède pas cinquante mille francs, peut

être introduite, instruite et jugée conformément aux dispositions du présent chapitre, si elle est justifiée devant lui par un écrit émanant du débiteur.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. Artikel 617 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 30 juni 1971, wordt door de volgende bepaling vervangen:

« Art. 617. De vonnissen van de rechtbank van eerste aanleg, de rechtbank van koophandel en de vrederechter, waarbij uitspraak wordt gedaan over een vordering waarvan het bedrag 15 000 frank niet overschrijdt, worden gewezen in laatste aanleg.

De vonnissen van de arbeidsbank zijn steeds vatbaar voor hoger beroep.»

Art. 4. L'article 617 du même Code, modifié par la loi du 30 juin 1971, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 617. Les jugements du tribunal de première instance, du tribunal de commerce et du juge de paix qui statuent sur une demande dont le montant ne dépasse pas 15 000 francs sont rendus en dernier ressort.

Les jugements rendus par le tribunal du travail sont toujours susceptibles d'appel.»

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We zullen straks stemmen over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote de l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 9 AUGUSTUS 1955 BETREFFENDE HET WEGENFONDS

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 9 AOÛT 1955 RELATIVE AU FONDS DES ROUTES

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 9 augustus 1955 betreffende het Wegenfonds.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la loi du 9 août 1955 relative au Fonds des Routes.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de verslaggever.

De heer Vergeylen, verslaggever. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Eerste Minister, Dames en Heren, geachte collega's, met dit ontwerp van wet wil de minister van Openbare Werken het bestaande fietspadennet gevoelig uitbreiden. Het Wegenfonds wordt gemachtigd om fietspaden aan te leggen op het domein van de provinciale en gemeentelijke wegen. Dergelijke wetswijziging is onontbeerlijk indien wij een echt fietspadennet willen realiseren. Ik meen te kunnen stellen dat elkeen van ons sterk begaan is met de verkeersveiligheid, ook met de veiligheid van fietsers en bromfietzers die tot de minst beschermde en de meest kwetsbare groep der weggebruikers behoren.

Zo zal door het aanleggen van vrijliggende fietspaden langs de rijkswegen, het verkeer van de fietsers en bromfietzers worden gescheiden van het snelle gemotoriseerde verkeer.

Tijdens de bespreking van dit ontwerp in de commissie heeft de minister verklaard dat de autonomie van de plaatselijke besturen helemaal niet in het gedrang komt, aangezien de fietspaden slechts zullen aangelegd worden op verzoek van of met toestemming van de betrokken provincie of betrokken gemeente. De minister deelde nog mede dat ook aandacht zal worden verleend om niet steeds het bestaande tracé van de rijkswegen te volgen bij de aanleg der fietspaden alsmede aan een bijzondere signalisatie voor het gebruik van het fietspadennet.

Volledigheidshalve dien ik nog te vermelden dat tijdens de bespreking ook het probleem van de voetgangers en de voetpaden werd besproken. Gezien er echter ter zake nog een overleg gaande is tussen het departement en het Rekenhof, omtrent de vraag of de kosten voor het aanleggen van voetpaden aan rijkswegen al dan niet ten

laste zijn van de gemeenten, wenste de minister het verloop van dit overleg af te wachten en pas na einde van het overleg wetgevende maatregelen te overwegen.

Uw commissie heeft het enig artikel van dit wetsontwerp aangenomen bij eenparigheid van de aanwezige leden. (Applaus op de banken van de meerderheid.)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé:

Enig artikel. Aan artikel 2 van de wet van 9 augustus 1955 betreffende het Wegenfonds, gewijzigd bij de wet van 5 januari 1977, wordt een § 4 toegevoegd luidend als volgt:

« § 4. Het Fonds is gemachtigd om op verzoek of met goedvinden van de provincie of de gemeente op het domein van provincie- of gemeentewegen werken tot aanleg van fietspaden voor rekening van het Rijk te financieren en in samenwerking met de rijksdiensten uit te voeren.»

Article unique. L'article 2 de la loi du 9 août 1955 relative au Fonds des Routes, modifiée par la loi du 5 janvier 1977, est complété par un § 4, rédigé comme suit:

« § 4. Le Fonds est autorisé, à la demande ou avec l'accord de la province ou de la commune, à financer pour le compte de l'Etat et à exécuter en collaboration avec les services de celui-ci, des travaux de construction de pistes cyclables situées sur le domaine de la voirie provinciale ou communale.»

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij stemmen zo dadelijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Nous voterons dans un instant sur l'ensemble du projet de loi.

PROJET DE LOI RELATIF A L'OCTROI DE LA GARANTIE DE L'ETAT POUR UN FINANCEMENT A MOYEN TERME A CONSENTIR PAR DES INSTITUTIONS FINANCIERES BELGES A LA REPUBLIQUE DU PORTUGAL

PROJET DE LOI RELATIF A L'OCTROI DU TITRE HONORIFIQUE DE LEURS FONCTIONS AUX BOURGMESTRES, AUX ECHEVINS ET AUX PRESIDENTS DES CONSEILS DES CENTRES PUBLICS D'AIDE SOCIALE OU DES ANCIENNES COMMISSIONS D'ASSISTANCE PUBLIQUE

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 7 JUILLET 1969 DETERMINANT LE CADRE DU PERSONNEL DES COURS ET TRIBUNAUX DU TRAVAIL

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 573, 590, 1338 ET 617 DU CODE JUDICIAIRE

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 9 AOÛT 1955 RELATIVE AU FONDS DES ROUTES

Vote

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE TOEKENNING VAN DE WAARBORG VAN DE STAAT VOOR EEN DOOR BELGISCHE FINANCIËLE INSTELLINGEN AAN DE REPUBLIEK PORTUGAL TE VERLENEN FINANCIËRING OP MIDDELLANGE TERMIJN

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE HET VERLENEN VAN DE ERETITEL VAN HUN AMBT AAN DE BURGEMEESTERS, AAN DE SCHEPENEN EN AAN DE VOORZITTERS VAN DE RADEN VAN DE OPENBARE CENTRA VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN OF VAN DE GEWEZEN COMMISSIES VAN OPENBARE ONDERSTAND

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 7 JULI 1969 TOT VASTSTELLING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN DE ARBEIDSHOVEN EN -RECHTBANKEN

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELN 573, 590, 1338 EN 617 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 9 AUGUSTUS 1955 BETREFFENDE HET WEGENFONDS

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

— Il est procédé au vote nominatif de l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

147 membres sont présents.

147 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Le troisième et le cinquième seront soumis à la sanction royale.

Het derde en het vijfde zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Les autres seront transmis à la Chambre des représentants.

De anderen zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont pris part au vote:

Hebben aan de stemming deelgenomen:

MM. Akkermans, Bailly, Bascour, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Bertrand, Boey, Bogaerts, Bonmariage, Busieau, Calewaert, Califice, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cudell, Cugnon, Cuvelier, Daems, Dalem, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Declercq (Roger), Deconinck, Decoster, De Graeve, Deleek, Delmotte, Delpérée, Demuyter, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Rouck, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, D'Haeyer, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeers, Féaux, Férier, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Gillet (Jean), Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet, Jorissen, Kenens, Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lallemant, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Maes, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Meunier, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, MM. Neuray, Noël de Burlin, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Perin, Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Renard, Seeuws, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, van de Put, Vanderborcht, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Elsen, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES WALLONNES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES WALLONNES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1978

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE WAALSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE WAALSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

— Il est procédé au vote nominatif de l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

147 membres sont présents.

147 leden zijn aanwezig.

119 votent oui.

119 stemmen ja.

27 votent non.

27 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront transmis à la Chambre des représentants.

Ze zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui:

Hebben ja gestemd:

MM. Akkermans, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bertrand, Bogaerts, Bonmariage, Busieau, Calewaert, Califice, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cudell, Cugnon, Dalem, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, Deleek, Delmotte, Delpérée, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeers, Féaux, Férier, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lallemant, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Meunier, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, MM. Neuray, Noël de Burlin, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, van de Put, Vanderborcht, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non:

Hebben neen gestemd:

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Coen, Cuvelier, Daems, Declercq (Roger), Decoster, Demuyter, De Rouck, D'Haeyer, Mme Herman-Michielsens, MM. Jorissen, Kenens, Lagneau, Lahaye, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Perin, Renard, Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Elsen et Van Ooteghem.

S'est abstenu:

Heeft zich onthouden:

M. Henrion.

M. le Président. — Je présume que M. Henrion s'est abstenu pour les raisons indiquées lors d'un vote précédent.

M. Henrion. — Oui, Monsieur le Président.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES FLAMANDES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES FLAMANDES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1978

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

— Il est procédé au vote nominatif de l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

146 membres sont présents.

146 leden zijn aanwezig.

112 votent oui.

112 stemmen ja.

33 votent non.

33 stemmen neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront transmis à la Chambre des représentants.

Ze zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bogaerts, Busieau, Calewaert, Califice, Canipel, Carpels, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cudell, Cugnon, Dalem, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, Deleeck, Delmotte, Delpérée, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, Deworme, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeeers, Féaux, Férir, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lindemans, Lutgen, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Meunier, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Noël de Burlin, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, van de Put, Vanderborgh, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Verbist, Vergeylen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Bertrand, Boey, Bonmariage, Capoen, Coen, Cuvelier, Daems, Declercq (Roger), Decoster, Demuyter, De Rouck, de Wasseige, D'Haeyer, Mme Herman-Michielsens, MM. Humblet, Jorissen, Kenens, Lagneau, Lahaye, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Neuray, Perin, Renard, Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Elsen et Van Ooteghem.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Henrion.

M. le Président. — M. Henrion a déjà fait connaître le motif de son abstention.

Wij gaan over tot de stemming over de ontwerpen van wet betreffende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden.

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag een afzonderlijke stemming voor de begroting 1979 en voor de aanpassing van de begroting 1978.

De Voorzitter. — Akkoord.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN DE BRUSSELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Stemming

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

Vote

De Voorzitter. — Wij stemmen eerst over het ontwerp van wet houdende de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

145 membres sont présents.

145 leden zijn aanwezig.

115 votent oui.

115 stemmen ja.

27 votent non.

27 stemmen neen.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bertrand, Bogaerts, Bonmariage, Busieau, Calewaert, Califice, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cudell, Cugnon, Dalem, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, Deleeck, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, M. Delpérée, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, Deworme, Donnay, Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeeers, Féaux, Férir, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet, Kevers, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Meunier, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, MM. Neuray, Noël de Burlin, Paque, Paulus, Payfa, Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Sondag, Spitaels, Storme, Sweert, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, van de Put, Vanderborgh, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Coen, Cuvelier, Daems, De Bondt, Declercq (Roger), Decoster, De Rouck, D'Haeyer, Mme Herman-Michielsens, MM. Jorissen, Kenens, Lagneau, Lahaye, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Perin, Renard, Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Elsen et Van Ooteghem.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Demuyter, Henrion et Mme Staels-Dompas.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden de reden van hun onthouding mede te delen.

M. Demuyter. — Je me suis abstenu pour la même motivation que lors du vote sur l'amendement.

Mevr. Staels-Dompas. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik heb niet neen gestemd omdat ik uit de uiteenzetting van de Eerste minister meen begrepen te hebben dat er een begin van uitvoering is van het saneringsplan voor de Brusselse agglomeratie. Dat is ook, Mijnheer Vanderpoorten, de reden waarom wij dat uitstel van één week nodig hadden. Het ging ons niet om de verbrandingsoven, want wij wisten dat dit een verloren zaak was.

Ik heb niet ja gestemd omdat ik het een ernstige tekortkoming vind van de minister van Brusselse Aangelegenheden dat de Eerste minister

zelf genoodzaakt is om na verloop van drie maanden orde op zaken te stellen in de Brusselse agglomeratie.

Als reden hiervoor geeft hij waarschijnlijk op dat hij geen tijd heeft gehad. Maar ik wijs er dan op dat hij tijdens de vakantie, namelijk op 1 augustus, wel tijd heeft gehad om een besluit op te stellen in verband met de regeling van de jacht in het Brusselse gewest en dat meer in het bijzonder bepaalde dat er geen jacht mag worden gemaakt op zeehonden in Brussel. (*Applaus op sommige banken van de meerderheid.*)

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE BRUSSELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1978

Stemming

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1978

Vote

De Voorzitter. — Wij gaan nu over tot de stemming over het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1978.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

146 membres sont présents.

146 leden zijn aanwezig.

117 votent oui.

117 stemmen ja.

27 votent non.

27 stemmen neen.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Akkermans, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bertrand, Boogaerts, Bonmariage, Busieu, Calewaert, Califice, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cudell, Cugnon, Dalem, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, Deleeck, Delmotte, Mme De Looze-Raeymaekers, M. Delpérée, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, Donnay, Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeers, Féaux, Féris, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Meunier, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, MM. Neuray, Noël de Burlin, Paque, Paulus, Payfa, Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenaabee, Van den Nieuwenhuijzen, van de Put, Vanderborght, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Capoen, Coen, Cuvelier, Daems, Declercq (Roger), Decoster, De Rouck, D'Haeyer, Mme Herman-Michielsens, MM. Jorissen, Kenens, Lagneau, Lahaye, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Perin, Renard, Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Elsen et Van Ooteghem.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Demuyter et Henrion.

De Voorzitter. — Ik veronderstel dat de leden die zich hebben onthouden dit hebben gedaan om de reeds vroeger opgegeven redenen. (*Instemming.*)

Het woord is aan de heer De Seranno voor een stemverklaring.

De heer De Seranno. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb ja gestemd hoewel de Volksunie heeft gestemd tegen haar eigen daden, namelijk de goedkeuring van de aanpassing van de begroting 1978.

MOTION DEPOSEE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. PERIN AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR L'APPLICATION DES LOIS DE 1934 ET DE 1936 SUR LES MILICES PRIVEES, DEVELOPPEE LE 24 OCTOBRE 1979

Vote

MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 24 OKTOBER 1979 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER PERIN TOT DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER DE TOEPASSING VAN DE WETTEN VAN 1934 EN 1936 OP DE PRIVATE MILITIES

Stemming

M. le Président. — Nous allons procéder au vote sur la motion que voici, déposée en conclusion de l'interpellation de M. Perin :

« Le Sénat,

» Après avoir entendu l'interpellation sur l'application des lois sur les milices privées et la réponse du ministre de la Justice,

» Décide de faire examiner par les commissions réunies de la Justice et de l'Intérieur les problèmes posés par le fonctionnement des divers services de police et des parquets et par la responsabilité de ceux-ci devant les ministres respectivement compétents tant pour leur donner des instructions que pour leur faire respecter les règles de déontologie propres à leur mission. »

« De Senaat,

» Na de interpellatie over de toepassing van de wet op de privé-milities en het antwoord van de minister van Justitie te hebben gehoord,

» Besluit door de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Binnenlandse Zaken de problemen te laten onderzoeken die gesteld worden door de werking van de diverse politiediensten en parketten en door hun verantwoordelijkheid aan de respectieve ministers bevoegd om hen zowel instructies te geven als om hen de, aan hun opdracht eigen, deontologische regels te doen eerbiedigen. »

A cette motion, MM. Leemans, Delmotte, André, Wyninckx, Bertrand et Perin présentent l'amendement que voici :

Remplacer le deuxième alinéa par le texte qui suit :

« Demande au gouvernement de lui fournir, dans les meilleurs délais, un rapport sur les problèmes posés par le fonctionnement des divers services de police et des parquets et par la responsabilité de ceux-ci devant les ministres respectivement compétents tant pour leur donner des instructions que pour leur faire respecter les règles de déontologie propres à leur mission,

» Charge les commissions compétentes ou une commission spéciale de l'examen de ce rapport,

» Et passe à l'ordre du jour. »

De tweede alinea te vervangen als volgt :

« Verzoekt de regering hem zo spoedig mogelijk een verslag te bezorgen over de problemen gesteld door de werking van de diverse politiediensten en parketten en door hun verantwoordelijkheid aan de respectieve ministers bevoegd om hen zowel instructies te geven als om hen de aan hun opdracht eigen deontologische regels te doen eerbiedigen,

» Belast de bevoegde commissies of een bijzondere commissie met het onderzoek van dat verslag,

» En gaat over tot de orde van de dag. »

Etant donné que l'auteur de la motion est cosignataire de l'amendement, je vous propose de mettre aux voix le premier paragraphe de la motion suivi du texte de l'amendement qui constituera le deuxième et dernier paragraphe de la motion. (*Assentiment.*)

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

141 membres sont présents.

141 leden zijn aanwezig.

133 votent oui.

133 stemmen ja.

8 s'abstiennent.

8 onthouden zich.

En conséquence, la motion amendée est adoptée.

Derhalve is de gewijzigde motie aangenomen.

Ont voté oui:

Hebben ja gestemd:

MM. Akkermans, Bailly, Bascour, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Bertrand, Boey, Bogaerts, Bonmariage, Busieau, Calewaert, Califice, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cudell, Cugnon, Cuvelier, Daems, Dalem, Daulne, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Clercq (Constant), Declercq (Roger), Deconinck, Decoster, De Graeve, Delebeck, Delmotte, Mme De Loore-Raemaekers, M. Demuyter, Mme De Pauw-Deveene, MM. De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, de Wasseige, Deworme, D'Haeze, Donnay, Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeyers, Féaux, Férier, Flagothier, Geens, Gerits, Gijs, Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Henrion, Mme Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hostekint, Hoyaux, Hubin, Humblet, Kenens, Kuylen, Lacroix, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Lecoq, Leemans, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Mainil, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Meunier, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, MM. Neuray, Noël de Burlin, Paque, Payfa, Perin, Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Radoux, Mme Remy-Oger, MM. Renard, Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Van Canneyt, Vandenaabeele, Van den Broeck, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborcht, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Se sont abstenus:

Hebben zich onthouden:

MM. Capoen, De Rouck, Jorissen, Maes, Van der Elst, Vandezande, Van Elsen et Van Ooteghem.

De Voorzitter. — Ik verzoek de heer De Rouck de reden van zijn onthouding mede te delen.

De heer De Rouck. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Eerste Minister, ziehier de verklaring van onze onthouding.

Met op de achtergrond onze christelijke of humanistische levensbeschouwingen en de democratische tradities van dit land, veroordelen wij iedere vorm van geweld en dus ook van alle middelen die daartoe aanleiding kunnen geven of aangewend kunnen worden.

Wij stellen echter vast dat in dit land deze vormen en middelen op een verschillende wijze worden beoordeeld en veroordeeld:

— Dat Vlamingen, die van het recht op betogen gebruik maken, soms dagen worden opgesloten en dat een Waalse herbergier, die twee Vlamingen met een vuurwapen ernstig verwondde, werd vrijgelaten door een Waalse rechtbank;

— Dat Vlaamse militanten in uitvoering van de wet op de privé-milities worden aangehouden en wekenlang opgesloten en dat Waalse militanten, die daarbij nog in het openbaar dreigen van hun wapens gebruik te maken, niet worden verontrust en zelfs door het schuldig optreden van een minister met koninklijke eer worden bejegend;

— Dat bij Vlamingen willekeurig huiszoekingen worden verricht en dat Walen die openbaar verklaren op hun wapens een beroep te zullen doen, niet worden verontrust;

— Dat bijgevolg in al deze gevallen gemeten wordt met twee maten naargelang het om Vlamingen of om Walen gaat.

Wij willen met deze vergelijking niet oproepen tot haat of racisme, maar onthouden ons uit protest tegen deze verschillende houdingen van beoordeling en veroordeling naargelang het over Vlamingen of Walen gaat. Door deze onthouding wensen we onze eis op een onpartijdige toepassing van de rechtspraak in België te benadrukken. *(Applaus op de banken van de Volksunie.)*

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN ELSSEN AAN DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN OVER «DE ONAANNEEMBARE LANGE WACHTTIJDEN BIJ DE AUTOMOBIEL-INSPECTIE TE TURNHOUT»

QUESTION ORALE DE M. VAN ELSSEN AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS SUR «LA LONGUEUR INADMISSIBLE DES DELAIS D'ATTENTE A L'INSPECTION AUTOMOBILE DE TURNHOUT»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Elsen tot de minister van Verkeerswezen.

Het woord is aan de heer Van Elsen.

De heer Van Elsen. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, mijn vraag betreft de lange wachttijden aan de automobielinспекtie van het arrondissement Turnhout.

Reeds sedert meer dan een jaar worden de eigenaars van voertuigen die zich moeten aanbieden aan de inspectie te Turnhout geconfronteerd met enorm lange wachttijden. Het komt zelfs voor dat een dag aanschuiven niet volstaat en dat men de volgende dag moet terugkomen om opnieuw in de rij te staan. Hierdoor worden vele werknemers verplicht een tot twee dagen verlof te nemen om hun verplichtingen na te komen. Hierdoor verliezen zelfstandigen verscheidene uren of dagen kostbare tijd.

De lokale overheid en vooral het stadsbestuur van Turnhout heeft reeds verschillende keren de aandacht gevestigd op deze onhoudbare toestand. Telkens beloofde de minister voor oplossingen te zullen zorgen. Tot op heden is er geen verbetering vast te stellen.

Zou de geachte minister mij kunnen medelen of voor dit probleem een oplossing kan worden gevonden binnen afzienbare tijd?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Chabert.

De heer Chabert, Minister van Verkeerswezen. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik kan niet ontkennen dat zich sedert enkele maanden moeilijkheden hebben voorgedaan bij de automobielinспекtie te Turnhout. Deze moeilijkheden waren onder meer te wijten aan de afwezigheid wegens ziekte van 5 van de 19 personeelsleden.

Daarom werden de volgende maatregelen genomen:

— De automobilisten van Hoogstraten zullen hun voertuigen voortaan kunnen aanbieden te Brasschaat.

— Een nieuw oproepingssysteem wordt ingevoerd: iedereen zal voor een welbepaalde datum worden opgeroepen en de automobilisten zullen tijdig geïnformeerd worden.

De heer Boey, ondervoorzitter, vervangt de heer Robert Vandekerckhove als voorzitter

— Alhoewel het station Turnhout nog niet aan verzadiging toe is, wordt nu reeds de mogelijkheid onderzocht een nieuw station te bouwen in de streek van Turnhout.

— Passende richtlijnen werden ondertussen verstrekt om het werk te Turnhout rationeler te doen verlopen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DECOSTER AAN DE MINISTER VAN SOCIALE VOORZORG EN PENSIOENEN OVER «DE TOEPASSING VAN DE SOCIALE-ZEKERHEIDSWETGEVING OP DE HOUDERS VAN EEN VERGUNNING VAN BEROEPSRENNER»

QUESTION ORALE DE M. DECOSTER AU MINISTRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE ET DES PENSIONS SUR «L'APPLICATION DE LA LEGISLATION DE SECURITE SOCIALE AUX TITULAIRES D'UNE LICENCE DE COUREUR PROFESSIONNEL»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Decoster tot de minister van Sociale Voorzorg en Pensioenen.

Het woord is aan de heer Decoster.

De heer Decoster. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, in verband met de toepassing van de sociale-zekerheidswetgeving op de houders van een vergunning van beroepsrenner, wacht de beroepswielrenner nog altijd op de completering van zijn sociale-zekerheidsregime dat in de wet-Major van 7 november 1969 vastgelegd werd.

In artikel 1 van die wet is immers bepaald dat een arbeidsovereenkomst voor arbeiders aanwezig geacht wordt bij de houders van een vergunning van beroepsrenner voor de toepassing van de wetgeving inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, de werk-

loosheidsverzekering, de kinderbijslagen voor werknemers, de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders en de arbeidsongevallenverzekering. Het uitvoeringsbesluit van die inmiddels 10 jaar oude wet, heeft alleen de ziekte- en invaliditeitsregeling, de kinderbijslag voor werknemers, de rust- en overlevingspensioenen geregeld.

Het herstel van de schade voortkomend uit arbeidsongevallen werd op een andere wijze opgevangen. In concreto betekent dit echter dat de beroepsrenners vandaag nog steeds verstoken blijven van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Hier volgt een voorbeeld: Zij hebben geen jaarlijkse vakantie en ontvangen geen vakantiegeld, daar waar de arbeider recht heeft op twee dagen vakantie per gepresteerde maand in het vakantiedienstjaar, alsmede 14 pct. van het brutoloon verminderd met een solidariteitsbijdrage van 1 pct. bij wijze van vakantiegeld.

De werkloosheidsverzekering is dus niet van toepassing op de beroepsrenners. De wetgeving is er wel maar de operationele toepassing ervan moet nog een duwtje krijgen. Men kan zich afvragen in hoeverre het koninklijk besluit dat uitvoering geeft aan die wet van 7 november 1969 nog een ernstige wettelijke basis heeft.

Het is meer een praktische dan wel een juridische discussie, omdat het zeker nergens de bedoeling van de wetgever was om de renners te onttrekken aan het stelsel van de werkloosheidsverzekering en de uitkeringsverzekering van ziekte en invaliditeit.

Er zouden bijzondere maatregelen moeten worden genomen die het mogelijk maken dat de renner in andere beroepen dan het zijne aanbiedingen krijgt; dit is te regelen door te verwijzen naar zijn vroegere activiteiten, zijn opleiding alsook zijn mogelijkheden binnen de arbeidsmarkt.

Ik moge de geachte minister verzoeken, mij zijn standpunt uiteen te zetten betreffende deze belangrijke aangelegenheid.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Gramme die zal antwoorden namens minister Califice.

De heer Gramme, Minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik zal u voorlezing doen van het antwoord dat mij door minister Califice werd gegeven.

Ik ben van oordeel dat er geen principieel bezwaar bestaat om de sector « uitkeringen » van de ziekte- en invaliditeitsverzekering toepasselijk te verklaren op de beroepsrenners. Het spreekt vanzelf dat daartoe een overleg met de betrokken partijen, beroepsrenners en Belgische Wielrijdersbond, nodig is.

Dienstigheidshalve voeg ik eraan toe dat de beroepsrenners zich thans inzake arbeidsongeschiktheid kunne verzekeren binnen het raam van de gesubsidieerde vrijwillige ziekteverzekering.

Wat de werkloosheidsverzekering betreft, verzoekt mijn collega, de heer De Wulf, mij het volgende te antwoorden.

Artikel 4 van de wet van 7 november 1969 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidswetgeving op de houders van een vergunning van « beroepsrenners » sluit deze alleen van het recht op werkloosheidsuitkering uit gedurende de geldigheidsduur van deze vergunning.

Bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de vergunning is het mogelijk dat de beroepsrenner geen werk en geen loon heeft en zal hij geen aanspraak kunnen maken op werkloosheidsuitkeringen aangezien er geen werkgeversbijdragen werden gestort of inhoudingen voor de sociale zekerheid, sector arbeidsvoorziening en werkloosheid, werden gedaan tijdens de geldigheidsduur van de vergunning.

Deze leemte zal alleen dan worden aangevuld wanneer er tijdens de geldigheidsduur van de vergunning bijdragen en inhoudingen zullen komen met het oog op het beëindigen van de activiteit. Was dat het geval, dan zou de beroepsrenner uitkeringen ontvangen bij het ontstaan van het risico, dat wil zeggen bij het stopzetten van de activiteit van beroepsrenner.

Op dat ogenblik zullen de werknemers zich moeten laten inschrijven als werkzoekende en zullen voor hen alle bepalingen gelden van hoofdstuk V van het ministerieel besluit van 4 juni 1964 inzake werkloosheid, die verband houden met de vaststelling van de criteria van de passende dienstbetrekking, met uitsluiting uiteraard van die in verband met de beroepsbekwaamheid als beroepsrenner, maar rekening houdend met hun toekomstige of vroegere activiteiten. Ik meen niet dat voornoemd hoofdstuk V met bijzondere bepalingen in hun voordeel moet worden aangevuld.

COMMUNICATION DE M. LE PRÉSIDENT

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

M. le Président. — La question orale suivante, de M. Humblet au ministre de l'Éducation nationale sur la fermeture de l'institut médico-pédagogique de Marbehan, est retirée. M. Humblet interviendra lors de l'interpellation de M. Deworme sur le même sujet.

QUESTION ORALE DE M. RADOUX AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR « LA RÉDUCTION DE FORCES ARMÉES EN EUROPE »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER RADOUX AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE BEPERKING VAN STRIJDKRACHTEN IN EUROPA »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Radoux au ministre des Affaires étrangères sur la réduction des forces armées en Europe.

La parole est à M. Radoux.

M. Radoux. — Monsieur le Président, le 6 octobre dernier, M. Brejnev, président du présidium du Soviet suprême de l'Union soviétique, a prononcé un discours dont certains passages sont relatifs à la situation des forces armées en Europe et à leur réduction, ainsi qu'à la situation de ces forces dans l'avenir.

Compte tenu notamment de l'important discours que le ministre belge des Affaires étrangères a prononcé récemment à la tribune de l'Organisation des Nations Unies et dont l'un des points concernait le désarmement en général, le ministre qui répond à ma question voudrait-il faire connaître :

1. Quelle est la réaction de la Belgique aux déclarations de M. Brejnev;
2. Quelle est la réaction des pays membres de l'Eurogroupe de l'Alliance atlantique;
3. Les déclarations en question seraient-elles susceptibles d'avoir une influence sur les négociations en cours concernant une réduction mutuelle et équilibrée des forces en Europe, négociations de Vienne qui durent depuis plusieurs années mais où une évolution favorable semblait se dessiner depuis quelques mois ?

M. le Président. — La parole est à M. Defosset, ministre, qui répondra à la place du ministre des Affaires étrangères.

M. Defosset, Ministre de la Région bruxelloise. — Monsieur le Président, voici la réponse du ministre des Affaires étrangères.

1. Les déclarations auxquelles M. le sénateur Radoux fait allusion consistent en l'annonce du retrait unilatéral de République démocratique allemande, dans les douze prochains mois, de 2 000 militaires soviétiques ainsi que d'un millier de chars et d'une certaine quantité d'autre matériel de guerre.

Ces déclarations ont retenu l'intérêt de la Belgique en ce qu'elles semblent marquer la volonté d'agir en faveur d'un renforcement de la stabilité en Europe grâce à des réductions dans les forces armées en présence.

Cet objectif, qui est aussi celui de la Belgique et de ses alliés, ne nous paraît toutefois susceptible d'être atteint de façon pleine et durable que par la mise en œuvre concertée de mesures précises, convenues d'un commun accord entre l'Est et l'Ouest au terme de négociations durant lesquelles tous les problèmes posés par l'établissement d'un équilibre de forces à des niveaux moins élevés auraient été résolus à la satisfaction de toutes les parties. Or, de telles négociations sont en cours à Vienne. C'est donc dans le cadre de ces pourparlers qu'il nous paraît indiqué d'examiner la substance des déclarations de M. Brejnev, et notamment de nous enquerir auprès des négociateurs soviétiques de toutes précisions utiles.

2. Les pays membres de l'Otan intéressés dans les négociations de Vienne n'ont pas encore fixé leur attitude commune face aux déclarations de M. Brejnev.

3. Les considérations qui précèdent montrent qu'à notre avis les déclarations en question pourraient, en effet, exercer une certaine influence sur les négociations de Vienne.

QUESTION ORALE DE M. RADOUX AU VICE-PRÉMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES SUR « LES RESSOURCES BUDGÉTAIRES EN FAVEUR DE LA RECHERCHE POUR L'UTILISATION, SOUS DIVERSES FORMES, DES RESSOURCES CHARBONNIÈRES »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER RADOUX AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « DE BEGROTINGSMIDDELEN TEN BEHOEVE VAN HET ONDERZOEK VOOR HET GEBRUIK, IN VERSCHIEDENE VORMEN, VAN DE STEENKOLEN »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question de M. Radoux au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires économiques sur « les ressources budgétaires en faveur de la recherche pour l'utilisation, sous diverses formes, des ressources charbonnières ».

La parole est à M. Radoux.

M. Radoux. — Monsieur le Président, il a été constaté que des désaccords existent entre les ministres des États membres de la Communauté européenne qui ont cette question dans leurs attributions.

En effet, il arrive que la Commission de la CEE fasse des propositions qui ne sont pas suivies d'effets par les ministres, c'est-à-dire sur lesquelles il n'est pas décidé favorablement.

Or, des montants prévus au budget communautaire en faveur de la recherche en matière d'énergie sont retirés des prévisions ou des engagements sous prétexte que les crédits n'ont pas été utilisés.

Le ministre peut-il assurer le Parlement que le gouvernement belge défend au sein du Conseil de la CEE une politique favorable à la recherche en matière d'énergie et à la possibilité de la mise en œuvre de solutions de remplacement ?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Galle die zal antwoorden namens de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, op het gebied van de steenkolen, is België voornamelijk betrokken bij het Duits-Belgisch experiment inzake ondergrondse vergassing.

Het gaat in onderhavig geval om een eerste proef in werkelijke grootte van een nieuw procédé van ondergrondse vergassing, waarvan de kenmerkende eigenschappen zijn: de afwisseling van druk (20-60 bar) en in de aangewende vergassingsmiddelen (lucht en zuurstof), alsmede de aanzienlijke diepte van de te vergassen kolenlagen. Doel is het voortbrengen van een gas met middelmatige calorische waarde en dat geschikt is als brandstof voor een elektriciteitscentrale met gasturbine.

De totale kosten van het experiment worden geraamd op 1 137 000 000 frank, waarvan voor de eerste fase 550 000 000 frank. Voor deze fase werd een steun van de Europese Gemeenschappen ten bedrage van 220 000 000 frank bekomen.

Zoals blijkt uit dit voorbeeld, kan ik het geachte lid van de Senaat de stellige verzekering geven dat het in de bedoeling van de regering ligt een politiek te voeren, die rekening houdend met de technische en financiële middelen van ons land, erop gericht is de opzoekingen inzake energie te bevorderen. In voorkomend geval, zullen we deze opzoekingen uitvoeren binnen het raam van een internationale samenwerking met andere Lid-Staten en, telkens waar het mogelijk is, met behulp van de door de Gemeenschappen voorziene budgettaire middelen.

QUESTION ORALE DE M. HUMBLET AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR « LES MAGISTRATS DE L'ARRONDISSEMENT DE NIVELLES »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HUMBLET AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER « DE MAGISTRATEN IN HET ARRONDISSEMENT NIJVEL »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Humblet au ministre de la Justice sur « les magistrats de l'arrondissement de Nivelles ».

Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Humblet aan de minister van Justitie over « de magistraten in het arrondissement Nijvel ».

La parole est à M. Humblet.

M. Humblet. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, le tribunal de première instance de Nivelles comptait neuf juges du siège au lieu de sept, en 1914. Or, depuis lors, la population de l'arrondissement est passée de 180 034 habitants à 280 395 habitants, et les prévisions annoncent 344 748 habitants en 1990.

L'activité commerciale, routière et sociale dans l'arrondissement est importante; il en va de même, hélas! du rythme des faillites. Tout cela contribue à encombrer des tribunaux surchargés, des magistrats surmenés, et à entraîner des fixations fort lointaines d'audiences et

une lenteur de la justice, préjudiciable aux parties, en particulier quand des enfants sont impliqués, préjudiciables aussi à nos institutions démocratiques.

Quelle solution peut être trouvée à ce problème ?

En ce qui concerne le tribunal de la jeunesse, je constate qu'il y a un seul juge pour 280 000 habitants alors qu'à Bruxelles, il y en a un par tranche de 150 000 habitants. Par ailleurs, les locaux sont beaucoup trop exiguës, ce qui est gravement néfaste au fonctionnement humain du service social de ce tribunal.

N'est-il pas possible de porter remède à ces anomalies ?

Par ailleurs, le président du tribunal de première instance prendra sa retraite dans un mois. La procédure de présentation des candidatures n'est pas ouverte.

N'est-il pas possible de l'ouvrir d'urgence pour éviter que ce tribunal, déjà surchargé, ne soit, pendant de longs mois, réduit d'une unité ? Le même problème se posera d'ailleurs dans un an, à l'occasion du départ d'un autre magistrat, l'actuel vice-président.

Du côté du tribunal de commerce, le greffe dispose d'un rédacteur alors qu'il en faudrait deux et, au service du registre de commerce, la situation est extrêmement grave; le personnel est insuffisant; d'ailleurs, après des années de service, il n'a toujours pas été nommé.

Une employée en congé de maternité n'est pas remplacée. Or, un tel congé ne doit pas avoir pour effet, soit d'entraîner le surmenage de l'intéressée devant une pile de dossiers à son retour au travail, soit de surcharger ses collègues, soit enfin de retarder davantage, aux dépens des justiciables, les décisions des tribunaux. Seuls, cinquante dossiers peuvent être traités chaque semaine.

Les heures d'ouverture du service sont tout à fait insuffisantes et bien souvent les intéressés, après avoir fait longuement la queue, doivent revenir un autre jour.

Enfin, au tribunal du travail, un substitut serait indispensable, puisqu'il n'y a qu'un auditeur.

M. le ministre peut-il, par des nominations, porter remède à ces situations ?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Galle, die zal antwoorden namens de minister van Justitie.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, het antwoord van mijn collega luidt:

1. De commissie belast met het bepalen van de in acht te nemen criteria voor de vaststelling van de kaders van de magistraten van hoven en rechtbanken heeft geen rekening gehouden met het criterium van de bevolking voor het vaststellen van de kaders van de rechtbanken. Op basis van het nationaal unitaristisch activiteitsgemiddelde per magistratuur, heeft ze me voorstellen voorgelegd die er met name op gericht zijn het aantal magistraten van de zetel van de rechtbank van eerste aanleg van Nijvel gevoelig te verhogen.

Die verhoging werd ingelast in een voorontwerp van wet tot uitbreiding van de bevoegdheid van de politierechtbanken dat voor het ogenblik, ter advies, aan de Raad van State is voorgelegd en dat ik in de kortst mogelijke tijd hoop te kunnen indienen.

2. Naar luid van lid één van artikel 79 van het Gerechtelijk Wetboek wijst de Koning uit de rechters in de rechtbank van eerste aanleg een of meer rechters in de jeugdrechtbanken aan volgens de behoeften van de dienst. De bevolkingscijfers zijn niet altijd een trouwe weergave van de behoeften van die dienst.

Als het ontwerp van personeelsformatie waarvan sprake in punt 1 tot een goed einde wordt gebracht, zou de verhoging van de effectieven het moeten mogelijk maken — zo nodig — het aantal jeudkaders op twee te brengen.

Zoals de gerechtelijke diensten, is ook de sociale dienst van de jeugdrechtbank al te eng behuist in het justitiepaleis van Nijvel. Er zijn trouwens onderhandelingen aan de gang om dit te verhelpen.

3. De openstaande betrekkingen van magistraten worden thans in het *Belgisch Staatsblad* aangekondigd op de dag zelf van het vertrek van de magistratuur. De commissie voor de Justitie van de Senaat heeft evenwel onlangs het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek goedgekeurd houdende vervroegde publicatie van de vacatures in de rechterlijke orde.

4. Wat het bepalen van het aantal opstellers en bedienden betreft die nodig zijn voor de goede werking van de rechtbanken van koophandel met inbegrip van de diensten van het handelsregister, werd een werkgroep opgericht samengesteld uit ambtenaren van mijn departement en vertegenwoordigers van de rechterlijke macht.

De laatste statistische inlichtingen ter aanvulling van de gegevens die het mogelijk moeten maken een kader vast te stellen dat tegemoet komt aan de wensen van de vertegenwoordigers van de rechterlijke macht zijn me onlangs toegekomen. Mijn diensten pluizen die inlichtingen

tingen uit en leggen de laatste hand aan het ontwerp dat vooraf aan de budgettaire autoriteiten moet worden voorgelegd.

De dienst van het handelsregister staat voor het publiek open, op dinsdag en woensdag van 8 u. 30 tot 11 u. 30. Aan te stippen valt dat sedert de hervorming van het Gerechtelijk Wetboek de diensten van het handelsregister over het gehele land, een bijzonder stelsel kennen en slechts beperkt toegankelijk zijn voor het publiek. Het is de hoofdgriffier die over de openingsuren beslist.

5. De commissie belast met het bepalen van de in acht te nemen criteria voor de vaststelling van de kaders van de magistraten van hoven en rechtbanken heeft eveneens de situatie van de arbeidsrechtbanken onderzocht. Zij heeft mij suggesties overgezonden om het kader van de substituten van de arbeidsauditeurs in verschillende rechtbanken, waaronder die van Nijvel, uit te breiden.

De suggesties van de commissie werden opgenomen in een voorontwerp van wet, dat thans aan het verplicht advies van de budgettaire instanties is onderworpen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CAPOEN AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER «HET BRUTAAL OPTREDEN VAN DE RIJKSWACHT VAN KOMEN»

QUESTION ORALE DE M. CAPOEN AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR «L'ATTITUDE BRUTALE DE LA GENDARMERIE DE COMINES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Capoen aan de minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen.

Het woord is aan de heer Capoen.

De heer Capoen. — Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, op 31 mei laatstleden had ik reeds de gelegenheid om de heer minister te vragen welke maatregelen er zouden getroffen worden tegen de rijkswachters die in de nacht van 12 op 13 mei een jongeman in het ziekenhuis hebben geranseld.

Een van bedoelde rijkswachters — naam en adres door mij gekend — heeft in de voormiddag van 29 september laatstleden dezelfde brutaliteiten herhaald. Toen een Wervikaan die zijn ouders woonachtig in Komen, had bezocht, zich terug naar zijn woonplaats wou begeven werd hij door een rijkswachtbrigade tegengehouden die alleen kon vaststellen dat de wagen van deze man versierd was met een leeuwenvlag. Dat was blijkbaar een voldoende groot misdrijf om deze man naar de rijkswachtkazerne over te brengen. Daar werd hij door een rijkswachter zodanig met de blote vuisten bewerkt dat men het ergste begon te vrezen en op aandringen van een familielid de dienst 900 liet oproepen, die het slachtoffer naar een kliniek in Menen heeft overgebracht. Na een kort verblijf aldaar werd hij toevertrouwd aan de zorgen van zijn huisdokter. Zoals op 31 mei, vraag ik de heer minister opnieuw welke maatregelen er zullen getroffen worden tegen deze rijkswachters, en meer in het bijzonder tegen deze rijkswachter die zijn vuisten niet kan bedwingen als hij met een Vlaming te maken heeft.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Gramme.

De heer Gramme, Minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, de feiten die door het geacht lid worden aangeklaagd vormen het misdrijf van vrijwillige slagen en verwondingen met de verzwarende omstandigheid dat zij een werkonbekwaamheid tot gevolg had.

Ik vermoed dus dat de feiten ter kennis werden gebracht van de gerechtelijke autoriteiten aan wie het behoort uitspraak te doen.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVR. BERNAERTS-VIROUX AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER «DE DISCRIMINATIE VAN DE VLAAMSE BRUSSELAARS TER GELEGENHEID VAN HUN FEESTDAG OP 11 JULI 1979»

QUESTION ORALE DE MME BERNAERTS-VIROUX AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR «LA DISCRIMINATION DONT LES BRUXELLOIS FLAMANDS ONT ETE L'OBJET A L'OCCASION DE LEUR FETE DU 11 JUILLET 1979»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van Mevr. Bernaerts aan de minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen.

Het woord is aan Mevr. Bernaerts.

Mevr. Bernaerts-Viroux. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de Sociaal-Culturele Raad van Brussel-Centrum heeft in de loop van 1978 gevraagd om op 11 juli 1979 over de Grote Markt van Brussel te mogen beschikken om een cultureel feest te organiseren met volksdansen, participatie van de Vlaamse scholen, van de bevolking enz.

Dit werd geweigerd. Reden: noch Vlaamse, noch Franstalige feesten op de Grote Markt.

In september hebben de Franstaligen wel een feest mogen geven op de Grote Markt, ter gelegenheid van hun feestdag.

Waarom deze discriminatie van de Vlaamse Brusselaars?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Gramme.

De heer Gramme, Minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen. — De beslissingen van de stad Brussel wat het gebruik van de Grote Markt betreft, behoren tot het dagelijkse beheer van de gemeenten en worden aan geen enkel toezicht onderworpen.

Nochtans wil ik daarover een onderzoek vragen waarvan het resultaat aan het geachte lid zal worden medegedeeld.

QUESTION ORALE DE M. HUMBLET A M. HOYAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR «LE STATUT DU PERSONNEL DES CENTRES PMS DE L'ETAT»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HUMBLET AAN DE HEER HOYAUX, MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING, OVER «HET STATUUT VAN HET PERSONEEL IN PMS-RIJKSCENTRA»

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la question orale de M. Humblet au ministre de l'Education nationale sur le statut du personnel des centres PMS de l'Etat.

La parole est à M. Humblet.

M. Humblet. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, des rumeurs m'apprennent qu'un statut est en voie d'être adopté au bénéfice du personnel des centres PMS de l'Etat, ce qui n'est pas le cas actuellement.

L'absence actuelle de statut a eu pour effet de maintenir dans une situation professionnelle temporaire nombre d'agents de ces centres PMS où certains travaillent depuis de nombreuses années. Il est arrivé à diverses reprises, récemment, que, faute de bénéficier de la protection d'un statut, des agents d'un centre PMS se voient remplacés par des nouveaux venus, parfois même par des nouveaux venus n'ayant pas les diplômes requis.

M. le ministre aurait-il l'obligeance de me faire savoir: a) Quand un statut du personnel des centres PMS de l'Etat entrera en vigueur? b) Combien d'agents des centres PMS de l'Etat ont perdu leur emploi depuis le 1er janvier 1977 pour être remplacés par de nouveaux agents des centres PMS? c) Combien de ces nouveaux agents ne remplissent pas les conditions de diplôme?

M. le Président. — La parole est à M. Hoyaux, ministre.

M. Hoyaux, Ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, j'ai l'honneur d'informer l'honorable membre que le statut a été signé par Sa Majesté le Roi le 27 juillet 1979. Le retard de publication au *Moniteur belge*, dans les deux langues nationales, n'est imputable qu'aux problèmes techniques posés par le volume du document qui nécessitera l'impression de nombreux feuillets. Les épreuves sont tirées et actuellement relues par l'administration, secteur néerlandais. Le directeur général les a signées pour approbation le 15 octobre 1979 et elles font actuellement l'objet d'un dernier contrôle.

Il m'est impossible, autant qu'à mon collègue, M. le ministre Ramaekers, de préciser la date exacte à laquelle le *Moniteur belge* publiera ce texte.

La question que me pose M. Humblet au sujet des agents techniques qui auraient perdu leur emploi depuis le 1er janvier 1977 nécessitera des recherches au sein de mon administration. Dès que les précisions me seront fournies, je répondrai par écrit à l'honorable membre.

En ce qui concerne la période écoulée depuis que je suis responsable du département de l'Education nationale, je puis affirmer qu'au-

cun agent n'a perdu son emploi. Seuls, trois assistants sociaux dont la candidature n'a pas été retenue pour qu'ils soient admis au stage de meurent affectés au centre PMS où ils travaillaient le 30 juin 1979. Ils bénéficient en fait d'une mesure exceptionnelle qui sauvegarde leur emploi pendant cette année scolaire.

Tous les agents admis au stage depuis que je suis ministre de l'Education nationale ont les titres requis.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VERBIST TOT DE STAATSECRETARIS VOOR DE NEDERLANDSE GEMEENSCHAP EN VOOR HET VLAAMSE GEWEST (DE HEER AKKERMANS) OVER «DE TOEPASSING VAN DE SANCTIES BEPAALD BIJ HOOFDSTUK III VAN TITEL IV VAN DE WET VAN 29 MAART 1962, GEWIJZIGD BIJ DE WET VAN 22 DECEMBER 1970, HOUDENDE ORGANISATIE VAN DE RUIMTELIJKE ORDENING EN VAN DE STEDEBOUW»

INTERPELLATION DE M. VERBIST AU SECRETAIRE D'ETAT A LA COMMUNAUTE NEERLANDAISE ET A LA REGION FLAMANDE (M. AKKERMANS) SUR «L'APPLICATION DES SANCTIONS PREVUES AU CHAPITRE III DU TITRE IV DE LA LOI DU 29 MARS 1962, ORGANIQUE DE L'AMENAGEMENT DU TERRITOIRE ET DE L'URBANISME, MODIFIEE PAR LA LOI DU 22 DECEMBRE 1970»

De Voorzitter. — Aan de orde is nu de interpellatie van de heer Verbist tot de staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en voor het Vlaamse Gewest.

Het woord is aan de interpellant.

De heer Verbist. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Staatssecretaris, Dames en Heren, vooraleer het onderwerp van mijn interpellatie aan te vatten, acht ik het niet alleen wenselijk, doch volstrekt noodzakelijk — en dit om alle misverstand te voorkomen —, enkele duidelijke stellingen te formuleren.

Het kan niet in mijn bedoeling liggen zelfs niet in de geringste mate kritiek uit te oefenen op de huidige staatssecretaris voor Ruimtelijke Ordening; het kan zelfs niet mijn bedoeling zijn over dit beleid enig kritisch commentaar te geven.

De staatssecretaris heeft trouwens in deze materie nog geen duidelijke stelling genomen.

Ik meen zelfs te weten dat daartoe nog geen aanleiding bestond.

Het is precies om deze reden dat ik bij de aanvang van zijn mandaat de kans wil waarnemen om hem te wijzen op bepaalde aspecten van het beleid, die — naar mijn bijzonder bescheiden mening — toch wel erge kritiek verantwoord zijn.

Met deze interpellatie heb ik het echter wel op het beleid dat sinds jaren wordt gevoerd en dat minstens als onduidelijk moet worden afgewezen.

Deze interpellatie is het gevolg — geloof mij vrij — van jarenlange ervaring in de materie van de ruimtelijke ordening als politiek mandataris.

Sinds verschillende jaren stel ik mij inderdaad duidelijke vragen over het beleid ter zake.

Mijn grootste zorg houdt verband met het feit dat in de huidige omstandigheden het vrijwel onmogelijk is op een behoorlijk gemotiveerde manier nog een advies te verstrekken in verband met deze materie.

Het lijkt mij dan ook onafwendbaar dat men zonder verwijl alles in het werk zal stellen om rechtszekerheid te bewerkstelligen. Deze is op dit moment hoegenaamd niet aanwezig. Onnodig erop te wijzen dat zulke toestand alleen schade kan berokkenen in de gemeenschap. Eén van de hoekstenen van de orde is de rechtszekerheid.

Wellicht zou ik niet zijn overgegaan tot het houden van deze interpellatie, indien ik de overtuiging zou hebben dat eerlang verandering komt in de toestand. Ik heb mij echter gerealiseerd dat bij de beloften of verklaringen van vorige regeringen om zodra mogelijk orde op zaken te stellen, het steeds is gebleven bij vrome intentieverklaringen.

In het verleden heeft men wel eens pogingen gedaan om bepaalde sectoren te saneren, doch het resultaat daarvan is op dit ogenblik nog nauwelijks zichtbaar om niet te zeggen onbestaande.

Omdat de overheid desbetreffend duidelijk in gebreke blijft, dacht ik dat het ogenblik gekomen was in de eerste maanden van de ambtsaanvaarding van de huidige staatssecretaris zijn aandacht speciaal te vestigen op zeer bepaalde en concrete problemen.

Na deze korte inleiding, ga ik over tot de behandeling van het eerste deel van mijn interpellatie, namelijk de toepassing van artikel

65, want het is bepaaldelijk de toepassing van artikel 65 die aanleiding geeft tot zeer gefundeerde grieven en zware kritiek op het overheidsbeleid.

In de eerste plaats kan men zich afvragen welke de praktische betekenis en draagwijdte is van artikel 65, houdende de sancties voor inbreuken op de wet. Indien wij goed zijn ingelicht — en wij menen dat dit het geval is — zou er in de praktijk door het Bestuur van de Stedebouw nooit de afbraak van een in overtreding met de wet opgerichte constructie worden «uitgevoerd». Deze vaststelling stemt tot nadenken. Waarom toch strenge wetten stemmen, wanneer men op voorhand weet dat ze niet worden toegepast? Het volstaat niet te reageren met de overweging: *quid leges, sine moribus!* Men kan dan met evenveel recht verklaren *quid mores, sine legibus*.

Alleen ingeval er een burgerlijke partij inzake is, die schade kan bewijzen ingevolge de inbreuk, wordt het gevaar voor afbraak reëel.

Er zijn inderdaad vonnissen uitgevoerd geworden op diligentie van een burgerlijke partij en bij stilzitten van de overheid, hetzij de bevoegde minister, hetzij de provinciale directeur van de Stedebouw of een ander openbaar bestuur.

De vaststelling dat alleen in de praktijk de schadelijgende gebuur, burgerlijke partij in het correctioneel proces, de afbraak bewerkstelligt, vraagt onze aandacht.

In artikel 65 § 1, c), wordt ook in de betaling van een geldsom voor meerwaarde als maatregel voorzien. Het inschakelen van dit procédé geeft aanleiding tot de meest onwaarschijnlijke situaties.

Er rijzen vragen nopens de toepassing van dit procédé.

Vooreerst stelt men de vraag wie in feite in het Bestuur van Stedebouw vaststelt of zulke transactie moet of kan worden voorgesteld. Het zou wenselijk zijn dat wij in dit verband klaar zien in het gevoerde beleid. Het is pas wanneer wij weten wie in feite zulke transactie voorstelt, dat wij eventueel verhaal kunnen plegen tegen degene die op een ietwat willekeurige wijze gebruik maakt van dit in de praktijk bedenkelijk procédé.

Kan zulk transactievoorstel worden gedaan voor gelijk welke inbreuk? Is het mogelijk — wat ons werd gesignaleerd — dat iemand die in de zogenaamde landbouwzone bouwt, ook een transactievoorstel bekomt, zodat hij zijn toestand regulariseert en dit wel in formele overtreding van het gewestplan bij koninklijk besluit goedgekeurd? Of wordt het vorderen van een meerwaarde beperkt tot bepaalde overtredingen; wat toch al meer begrijpelijk zou voorkomen?

Men heeft mij verteld dat wanneer men een inbreuk pleegt door te bouwen in een landbouwzone waar alleen volwaardige agrarische bedrijven mogen worden opgericht, men, ééns het gebouw er staat, zijn toestand kan regulariseren door het betalen van een transactiesom. Wanneer men daarbij bedragen noemt van 800 000 frank en meer, stel ik de vraag wie in feite de som voor de meerwaarde bepaalt. De ervaring in de rechtsspraak ter zake leert ons dat het door het Bestuur van Stedebouw — maar wie draagt daar de verantwoordelijkheid? — voorgesteld bedrag door de rechtbank wordt aangevaard.

Zou het niet wenselijk zijn, indien men dit procédé van meerwaarde toch zou handhaven — en ik pleit in beginsel daarvoor —, bepaalde objectieve tarieven in te voeren die voor iedereen van toepassing zijn. Men kan hiertoe eventueel verschillende tarieven overwegen, naargelang van de aard van de inbreuk of de ernst van de inbreuk. Dat een woning gebouwd wordt waar het verboden is, lijkt mij een groter gevaar voor het behoud van het uitzicht van het landschap of voor de bescherming van het milieu, dan wanneer een garage niet op de juiste plaats wordt gebouwd. Indien vooraf tarieven worden bepaald, weet degene die een inbreuk doet waar hij aan toe is. De ervaring leert dat onze strenge wetten niet steeds worden toegepast. Het feit dat men niet beslist tot de afbraak, maar het systeem van de meerwaarde hanteert, lokt kritiek uit.

Men stelt vast in de praktijk dat het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening alléén de meerwaarde eist als sanktiemaatregel, doch nooit de afbraak uitvoert ingevolge een rechterlijke beslissing.

Dit leidt tot een ernstige discriminatie. In feite komt het hierop neer dat een welstellend burger zich gemakkelijk afmaakt van het gevaar tot afbraak door het betalen van een transactiesom. Ik heb mij laten vertellen — zoals ik reeds zei — dat meer dan eens meer dan 800 000 frank werd gevorderd als meerwaarde om een woning — tegen de richtlijnen in gebouwd in de landbouw- of een andere verboden zone — te regulariseren.

Anderzijds heb ik een geval gekend van een zeer bescheiden gezin dat 35 000 frank moest betalen voor de opbouw van een garage op een niet-reglementaire afstand van het hoofdgebouw. Het betrof een zeer bescheiden gezin met bijzonder beperkt inkomen. Deze konden praktisch de opgelegde meerwaarde niet betalen.

Men komt dan tot de bijzonder dubieuze situatie dat deze mensen met bescheiden middelen het voorwerp zouden uitmaken van uitvoeringsmaatregelen wegens het niet-betalen van de meerwaardesom... door beslag op roerende en andere goederen door de ambtenaar van het ministerie van Financiën, die over een uitvoerbare titel beschikt (en die van zulke titel gebruik maakt). Zij kunnen zich slechts bevrijden door de kwestieuze eigendom in zijn oude staat te herstellen (wat afbraak betekent). Ik verwijs naar het meervernoemd artikel 65, § 1, c).

Het nemen van uitvoeringsmaatregelen door de ontvanger van de registratierechten voor de vastgestelde meerwaardesom en het niet-uitvoeren van de door de rechtbank bevolen afbraak, leidt tot discriminaties welke noch min, noch meer een aanfluiting zijn van de ernst.

Er is nog een andere anomalie! Inderdaad het geval waarin zowel Ruimtelijke Ordening als een burgerlijke partij in het proces aanwezig zijn.

Het is eenvoudig onaanneembaar dat een burgerlijke partij, meestal een gebuur van de overtreder, beperkt is in zijn vordering voor de rechtbank tot wat door de overheid werd gevorderd. Indien de overheid — bij gebrek aan politieke moed of om andere niet duidelijke redenen — slechts een meerwaarde vordert, kan deze gebuur, welke een onherroepelijke schade lijdt door het optrekken van een mogelijke constructie, eenvoudig geen verhaal plegen.

Wat kan het hem baten dat hij « een recht heeft op schadeloosstelling... » voorzien in *fine* van artikel 65, § 1?

Wanneer een gebuur vlak voor de deur van de schadelijgende partij een constructie heeft opgericht, mag hij zich vergenoegen met « een schadeloosstelling », zonder afbraak te vorderen van de kwestieuze en zelfs tergende constructie vlak voor zijn neus!

Hoe kan men in zulke voorwaarden de benadeelde partij in werkelijkheid schadeloos stellen?

Men kan de vraag stellen of het niet de hoogste tijd is dat men het stelsel van de sancties gaat herzien.

Ofwel voorziet men in sancties en past men ze toe, ofwel voorziet men in geen sancties. Ofwel maakt men een regeling die in de praktijk van een zogenaamd democratisch land realistisch gezien uitvoerbaar of toepasbaar is. Indien men echter in een regeling voorziet, moet deze absoluut gelijk zijn voor elke burger in dit land.

Bovendien kan het nooit verantwoord zijn een wettelijke regeling te maken waarbij een burger een onherroepelijke en onherstelbare schade lijdt ingevolge een wederrechtelijke handeling van een ander burger.

Men kan de vraag stellen of hier geen inbreuken worden gepleegd op het beginsel van de gelijkheid van alle burgers.

Ik zou het bijzonder aangenaam vinden de inzichten van de nieuwe titularis van het betrokken departement te kennen.

Ik ga besluiten.

Voor alle duidelijkheid wens ik te beklemtonen dat ik niet de indruk wil wekken dat naar mijn overtuiging de strenge wetgeving ter zake dient te worden toegepast met de nodige strengheid. Degenen die mijn interventie aldus zouden beoordelen, dwalen.

Mijn bedoeling is het alleen maar ervoor te ijveren dat alle wetten voor alle Belgen gelijk zouden worden toegepast. Indien men — na de goedkeuring van een wet — tot de overtuiging zou komen dat deze wetgeving te streng is, dan moet men de politieke moed hebben om deze wet te veranderen. Het gaat echter niet op de wet — nadat zij aangenomen is — op een verschillende wijze toe te passen en daartoe criteria te gebruiken die aan objectieve controle ontsnappen.

Ik kan aanemen, Mijnheer de Staatssecretaris, dat het u niet mogelijk is onmiddellijk op een volstrekt voldoende wijze te antwoorden op mijn vragen. Ik hoop echter wel te mogen vernemen, Mijnheer de Staatssecretaris, of het de bedoeling van de regering kan zijn de zaken te laten evolueren zoals zij dit reeds gedurende verschillende jaren doen en dit tot misnoegen van velen. Graag had ik inderdaad vernomen of er inzichten aanwezig zijn om orde op zaken te stellen in deze moeilijke materie.

Mijn persoonlijke overtuiging is het dat vooral in dergelijke delicate materies het hoogste goed de rechtszekerheid is. (*Applaus op verschillende banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vandezande.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Staatssecretaris, geachte collega's, het lag niet in mijn bedoeling in dit debat het woord te voeren. Ik kan volledig de interpellatie van collega Verbist bijvallen, met dien verstande dat ik toch wel een onderscheid wil maken. Hij heeft gesproken over afbraak, het betalen van

meerwaarden, transactiesommen en overtreding van bestemmingsplannen, want dat veronderstelt hij wanneer men tot deze transacties en meerwaarden komt.

Ik zal eerder pleiten, met het oog op een gezond milieubeheer, voor een eerbiediging van het landschap en de bestemmingsplannen.

Voor mij is de beste sanctie de waarachtigheidscontrole door de technische diensten van de stad of wie het ook zij. Men mag er voor mij zelfs een speciale commissie voor creëren.

Ik verwijs in dat verband naar het voorbeeld van Nederland waar, éénmaal de vergunning bekomen, men geregeld het bezoek ontvangt van de commissie die, aan de hand van de plannen die werden ingediend en van de vergunning die werd afgeleverd, nagaat of die inderdaad worden gerespecteerd. Als dit niet het geval is, moet men onverbidde afbreken tijdens de bouw zelf. Ik meen dat het de beste waarborg is voor een goed milieubeheer. Naar mijn gevoelens is het overige slechts een lapmiddel.

Wat gebeurt er in ons land? Men tracht op alle mogelijke manieren, u kunt eronder verstaan wat u wil, een bouwvergunning te verkrijgen. Eens die bouwvergunning verkregen, handelt men niet overeenkomstig die vergunning, maar praktisch zoals men wil. Dat wil ik bestrijden. Dat kan alleen maar gebeuren door een efficiënte waarachtigheidscontrole, die eventueel zou kunnen gebeuren door een commissie.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris Akkermans.

De heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, toegevoegd aan de minister van de Nederlandse Gemeenschap en aan de minister van het Vlaamse Gewest. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in verhouding tot het aantal bouwvergunningen die worden afgeleverd zijn, volgens mij, deze overtredingen nog altijd uitzonderingen.

Ten einde een duidelijk omschreven antwoord te kunnen geven, zal ik achtereenvolgens de verschillende vragen van collega Verbist beantwoorden.

Wat de afbraak of het herstel van de plaats betreft, word ik, zoals mijn geachte voorgangers, geconfronteerd met deze vonnissen tot herstel of afbraak. De praktische uitvoering gaf wel aanleiding tot allerlei moeilijkheden. Uit een onderzoek ter zake blijkt nu dat het oprichten van een dienst die zelf kan overgaan tot de uitvoering van dergelijke vonnissen waarschijnlijk de beste oplossing zou zijn. Nochtans wens ik toch te onderlijnen dat er alvast een effectieve sanctie bestaat in dergelijke gevallen: het vonnis wordt overgeschreven op het hypotheekkantoor, wat praktisch verhindert dat het gebouw verkocht wordt.

Wat de meerwaarde betreft, het is het bestuur van de stedenbouw dat in samenspraak met het college van burgemeester en schepenen de meerwaarde voorstelt.

De meerwaarde kan slechts worden gevraagd voor gevallen die niet de fundamentele eisen van één of ander voorschrift in gevaar brengen.

De som van de meerwaarde wordt door het hoofdbestuur van de stedenbouw vastgesteld op basis van de hogere waarde welke het goed heeft verkregen ingevolge de miskenning van stedenbouwkundige normen.

Naargelang van de aard van de overtreding en de beschikbare gegevens kan de waarde van onroerende goederen geschat worden volgens drie methoden welke principieel tot een zelfde resultaat leiden.

Ten eerste de analytische methode.

Hierbij wordt enerzijds de waarde van het gebouw geraamd op basis van de bouwkosten (materialen, uurlonen, belastingen en erelonen architect). Anderzijds wordt de waarde van de grond geschat rekening houdend met diverse factoren zoals aard, ligging, erfdiensbaarheden enz. Bij deze methode mogen in tegenstelling met schattingen voor het vaststellen van onteigeningsvergoedingen, slechts objectieve elementen in aanmerking worden genomen.

Er is dan de redelijke methode.

Bij deze methode wordt de waarde van het goed afgeleid uit de huurprijs. Deze huurprijs wordt aangezien als de rente van een kapitaal. Dit kapitaal is dan de waarde van het goed. De huurprijs kan men hetzij rechtstreeks te weten komen, hetzij afleiden uit vergelijking met gelijkaardige goederen. De te gebruiken rentevoet is de brutorentevoet van het goed en niet de nettorentevoet die door financiële instellingen wordt aangewend. Deze rentevoet varieert al naargelang van de gemeente en de aard van het goed.

Ten derde is er de vergelijkende methode.

Volgens die methode wordt de waarde van een onroerend goed bepaald door vergelijking met gelijkaardige goederen in de omgeving waarvan men de waarde kent uit publieke verkopen. Een absolute

noodzaak bij deze methode is de beschikking over voldoende gegevens ten einde passende vergelijkingspunten te kunnen gebruiken. Tevens dient bijzondere aandacht besteed te worden aan de diverse prijsbeïnvloedende factoren.

In geval van de meerwaarde staat het evenwel de overtreder en/of de rechtbank vrij een eigen schatter aan te duiden. Het is uiteindelijk de rechtbank die beslist over het bedrag van de meerwaarde.

Inzake discriminatie zegt artikel 65, § 1, 3de lid, dat de veroordeelde zich op geldige wijze zal kunnen kwijten (van het betalen van de meerwaarde) door de plaats binnen één jaar in de vorige staat te herstellen. Dit principe kan inderdaad aangezien worden als een zekere « simonie ». Het is inderdaad voor een kapitaalcrachtige gemakkelijker om de meerwaarde van 800 000 te betalen dan voor een economisch zwakke 350 000 te betalen. De wetgever heeft evenwel gemeend deze meerwaarde te moeten invoeren om niet in alle gevallen de afbraak van het wederrechtelijk opgerichte bouwwerk te moeten eisen.

Hier dient wel te worden medegedeeld dat zelfs het betalen van de meerwaarde, niet inhoudt dat de veroordeelde hierdoor een reglementaire bouwvergunning heeft bekomen. Het is alleen maar een goedgoedaardigheid vanwege het bestuur.

De rechten van de burgerlijke partij zijn, volgens de wet, inderdaad beperkt tot de door de bevoegde overheid bepaalde wijze van herstel. De wetgever heeft dit systeem verkozen om te beletten dat bepaalde burenen het slachtoffer zouden zijn van een burevete. De wetgever heeft de hoofdeis om die reden in handen gelegd van het bestuur van de stede bouw in samenwerking met het college van burgemeester en schepenen.

De heer Verbist. — Mijnheer de Staatssecretaris, wij weten allemaal wel wat in dit geval de samenwerking met het college van burgemeester en schepenen betekent: gewoonweg niets.

De heer Akkermans, Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, toegevoegd aan de minister van de Nederlandse Gemeenschap en aan de minister van het Vlaamse Gewest. — Dat is mogelijk, geachte collega, maar het is zo bepaald door de wetgever en ik ben, zoals u toch weet, de trouwe uitvoerder van deze wet.

Het kan inderdaad mogelijk zijn dat in bepaalde gevallen de burenen erger geschaad worden dan de maatregel die door het bestuur en het college werd gevraagd. Om deze pseudo-anomalie te verhelpen heeft de wetgever ook bepaald dat het de burgerlijke partij steeds vrijstaat een beperkte eis tot schadevergoeding in te dienen ten koste van de veroordeelde. Hierover zal door de rechtbank moeten geoordeeld worden.

De ratio legis van dit systeem is dat niet de particulier moet oordelen over een degelijke ruimtelijke ordening, maar dat deze taak toekomt aan het bestuur van de stede bouw en aan het college van burgemeester en schepenen. De schade die de benadeelde derde ondervindt in werkelijkheid, zal moeten beoordeeld worden door de rechtbank. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

INTERPELLATION DE M. RENARD AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR «DES ENQUETES EFFECTUEES PAR LA GENDARMERIE DANS DES ENTREPRISES POUR CONNAITRE LES AFFILIATIONS SYNDICALES»

INTERPELLATIE VAN DE HEER RENARD TOT DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER «HET ONDERZOEK DAT DOOR DE RIJKSWACHT IN BEDRIJVEN WORDT INGESTELD NAAR HET LIDMAATSCHAP VAN VAKBONDEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle l'interpellation de M. Renard au ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles.

La parole est à l'interpellateur.

M. Renard. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, le 10 juillet dernier, j'ai posé à M. le ministre de l'Intérieur une question relative à des enquêtes effectuées par la gendarmerie dans des entreprises pour connaître la liste des travailleurs syndiqués ainsi que les organisations auxquelles ces travailleurs sont affiliés.

Cette question reflétait l'état de mon information à l'époque. On sait depuis que ces enquêtes concernent surtout les membres des délé-

gations syndicales et des conseils d'entreprise. Cela ne change rien quant au fond.

M. le ministre m'a répondu dans le bulletin des *Questions et Réponses* du 7 août en me fournissant quelques indications qui, loin de clarifier les données du problème, ont au contraire suscité de nouvelles interrogations, comme l'ont d'ailleurs confirmé les réactions de la presse.

Selon cette réponse, la gendarmerie exécute sa mission d'information et d'opérations en matière de maintien et de rétablissement de l'ordre public en réservant la priorité à la procédure du dialogue pour aborder toute situation de tension sociale. Son but serait en l'occurrence de connaître les interlocuteurs potentiels avec lesquels une telle situation l'amènerait à « dialoguer » et s'inscrirait dès lors dans le cadre des fonctions préventives que la loi assigne à la gendarmerie. Lors de l'émission télévisée « Faire le point », le 21 octobre, cette explication quelque peu suave a été confirmée par le lieutenant général Beaurir.

Je tiens à préciser que je ne viens pas à cette tribune pour tympaniser la gendarmerie qui exécute des missions souvent ingrates dans des conditions que le pouvoir politique ne facilite pas toujours et à laquelle se posent, du reste, des problèmes sociaux qui ne laissent pas les organisations ouvrières indifférentes. Soit dit entre parenthèses, je me félicite de la solution qui vient d'être apportée à certains de ces problèmes, tout en espérant que son caractère subtil ne signifie pas que nos autorités comptent exagérément sur la gendarmerie pour essayer les plâtres de leurs échecs politiques.

Il va de soi que le maintien de l'ordre public implique la collecte de renseignements et la constitution de fichiers. La question n'est pas là. La vraie question que soulève cette affaire est essentiellement de nature politique. Elle met en cause les limites dans lesquelles la mission de prévention générale de la gendarmerie doit être accomplie et donc, fondamentalement, la politique de l'Etat en matière de maintien de l'ordre, politique qui, plus que toute autre, nécessite un contrôle démocratique attentif. Aussi les responsabilités du gouvernement et, plus particulièrement, du ministre de l'Intérieur sont-elles engagées directement.

La réponse que M. le ministre m'a donnée le 7 août recourait à des généralités prudentes pour éluder cette question primordiale. On peut d'autant moins s'en satisfaire que l'on est certainement en droit de se demander s'il existe un lien entre les enquêtes effectuées par la gendarmerie dans les entreprises et l'utilisation des systèmes informatiques de la gendarmerie et de la police judiciaire dont la déclaration gouvernementale nous a annoncé l'intégration maximale. Jusqu'ici, ce lien a été contesté, mais il est pourtant indéniable qu'un dispositif de fiches individualisées utilisable de cette manière a été mis au point par le bureau Sobemap.

Je ne suis pas seul à penser que l'utilisation de l'informatique à de multiples fins constitue un problème de société extrêmement préoccupant, surtout dans les conditions actuelles de son développement et à défaut d'une loi sur la protection de la vie privée qui n'existe toujours pas en Belgique. A plus forte raison faut-il se méfier de l'utilisation de l'informatique quand elle vise à faciliter et à renforcer le contrôle que la gendarmerie croit devoir exercer sur les activités de syndicalistes mêlés ou qui pourraient être mêlés à des conflits sociaux.

La déclaration gouvernementale, il est vrai, prévoit aussi qu'une commission parlementaire surveillera l'utilisation des systèmes informatiques intégrés de la gendarmerie et de la police judiciaire, mais on reste quelque peu sceptique quant aux suites de cette intention louable lorsqu'on constate combien il est difficile d'obtenir du ministre compétent des explications claires et convaincantes sur le problème que je lui ai soumis dans ma question du 10 juillet.

Il ressort de la réponse écrite de M. Gramme que la gendarmerie, mue par son désir de dialogue, « a le souci d'entretenir des contacts réguliers avec les représentants des diverses organisations syndicales et des différentes directions d'entreprises ». Permettez-moi de trouver cette affirmation étrange.

Les milieux syndicaux, Monsieur le Ministre, se sont beaucoup intéressés à votre réponse que la presse syndicale a largement commentée. Or, je n'ai relevé nulle part la moindre confirmation de vos dires. Je pense que, s'il existait des contacts réguliers entre la gendarmerie et les représentants des diverses organisations syndicales, cela se saurait. Si ces contacts étaient secrets, j'en serais fort surpris, et ils ne pourraient concerner, bien sûr, des représentants reconnus du mouvement syndical. Il est vrai que le lieutenant général Beaurir a donné récemment une précision complémentaire: il a signalé que ses services s'étaient heurtés au refus des organisations syndicales de fournir les renseignements demandés. Le ministre aurait pu le mentionner dans sa réponse du 7 août, mais je reconnais que cette omission plaide en faveur de son absence de candeur.

D'une façon générale, la presse syndicale s'est bornée à faire observer que les contacts entre les syndicats et les forces de l'ordre étaient le plus souvent, hélas! peu propices à l'instauration d'un dialogue. Et, comme l'a écrit le journal *La Cité*, non sans humour: «A notre connaissance, aucun gendarme ne s'est présenté aux fédérations régionales des syndicats afin de connaître l'appartenance des patrons de leur région à telle ou telle organisation qui pourrait indiquer une allergie plus ou moins grande au dialogue social.»

Par contre, il est maintenant évident que la gendarmerie a des contacts au niveau patronal en vue de s'informer sur les organisations syndicales d'entreprises et de se préparer ainsi à des interventions plus efficaces en cas de conflit social.

A la suite de ma question et de la réponse du ministre dans le bulletin *ad hoc*, M. Marcel Bartholomeus, chef d'entreprise anversois, a fait savoir au quotidien *De Morgen* que la gendarmerie lui avait effectivement demandé la liste des travailleurs syndiqués de sa firme — la *Delta-Automatic* — et des précisions sur l'appartenance syndicale de chacun d'entre eux.

Interrogé à ce propos par le même journal, le cabinet du ministre a ensuite laissé entendre qu'il pourrait s'agir d'une bavure, d'un excès de zèle imputable à des membres d'une brigade déterminée. Sans doute des excès de zèle sont-ils toujours possibles et même difficilement évitables. Mais cela ne doit pas nous conduire à enjamber trop vite le problème des responsabilités politiques. A partir du moment où la politique du maintien de l'ordre repose sur la conviction que la contestation de l'ordre établi — celui de l'argent — même si elle constitue un fait de masse, même si elle revêt des formes parfaitement légales, porte en elle le germe de je ne sais quelle subversion et justifie donc une surveillance policière spéciale, on voit nécessairement se produire et se reproduire le même type de bavures et toujours dans le même sens.

L'affaire est de toute façon trop grave pour que nous puissions nous contenter de ce genre d'explications, à plus forte raison si l'on tient compte de ce qui s'est passé depuis que j'ai posé ma question écrite. Dans le courant du mois de septembre encore, d'après le quotidien *La Wallonie* — et notre collègue, M. Deworme, vous a d'ailleurs posé une question écrite à ce propos —, la gendarmerie s'est rendue dans deux entreprises de Malmédy, Utammo et Intermills, ainsi que dans une entreprise de Paliseul, la firme Devilca, qui dépend des Poudreries réunies de Belgique. Elle a demandé qu'on lui indique, outre le taux de syndicalisation, les noms des délégués syndicaux et des conseillers d'entreprise. Ayant appris la chose et ayant fait part de leur émoi à la direction, les travailleurs de Devilca se sont entendu répondre qu'il s'agissait là d'un simple «contrôle de routine». Peut-être me dira-t-on maintenant qu'il s'agissait d'une bavure de routine?

Il est impossible de ne pas rapprocher de tels faits de la bizarre et choquante opération montée le 15 septembre dernier par la gendarmerie, au mépris des prérogatives des autorités communales, lors de la manifestation organisée à Saint-Gilles au sujet de l'affaire Graindorge. Je ne m'étendrai pas ici sur cette affaire qui n'entre pas, comme telle, dans le cadre de mon interpellation. Mais il existe pourtant une relation politique assez évidente entre les enquêtes dont j'ai parlé et la directive, heureusement restée sans suite, qui enjoignait aux gendarmes de fouiller les manifestants, bien que le rassemblement eût été autorisé et que rien ne laissait craindre une quelconque perturbation de l'ordre public.

La même observation vient à l'esprit quand on prend connaissance des faits qui ont été évoqués dans une question posée au ministre de la Défense nationale par notre collègue Mme De Loore-Raeymaekers, et qui se rapportent à la simulation de «guerre des classes» imaginée par les officiers du Centre de formation n° 3 à Turnhout, dans l'hypothèse où la gendarmerie perdrait pied face à des émeutes populaires. Il y eut ensuite l'affaire d'Athus.

Ce sont là des faits dont l'accumulation dénote l'existence dans les allées du pouvoir d'un état d'esprit avec lequel les déclarations lénifiantes de M. le ministre de l'Intérieur cadrent bien mal, et c'est le moins qu'on puisse dire. Force m'est de constater que cet état d'esprit détermine une vigilance très sélective, qui s'est encore vérifiée par la perquisition dans les locaux de *Pour* — dont M. Perin a fort bien parlé mercredi dernier — et qui contraste curieusement avec le laxisme dont divers groupes factieux — voire armés et quelque peu pyromanes parfois — ont bénéficié dans ce pays jusqu'à ces derniers temps. Tout donne à croire que la gendarmerie procède actuellement à une enquête générale et systématique sur les organisations syndicales et leurs militants.

Tout donne à croire que cette enquête n'est elle-même qu'un des fragments d'une enquête beaucoup plus vaste qui comporte l'élaboration par les moyens les plus modernes de dossiers politiques se rapportant à des personnes. Selon certaines rumeurs, des services de po-

lice étrangers y seraient même associés. Peut-être ces rumeurs sont-elles inexactes ou exagérées, mais on ne s'étonne pas qu'elles puissent naître dans le climat actuel.

Certes, le ministre de l'Intérieur a déclaré dans sa réponse du 7 août que le renseignement de nature politique n'entrait pas dans les attributions de la gendarmerie. Reste à établir jusqu'à quel point «la brigade spéciale de recherches» peut se sentir autorisée à interpréter ses compétences de façon extensive dans la perspective de l'«espace judiciaire européen».

Au demeurant, où commence à proprement parler la sphère de la politique «pure» dans les processus complexes et enchevêtrés de la vie sociale d'un pays développé? C'est à juste titre que l'hebdomadaire *Combat* a fait observer que «le renseignement sur l'appartenance syndicale constitue une information politique au sens large, car un projet de société sous-tend l'action des organisations syndicales».

Aujourd'hui, en effet, en raison de la crise que nous vivons et du caractère structurel de cette crise, toute revendication socio-économique tend nécessairement à revêtir une portée politique et rien ne le démontre mieux finalement que le comportement du gouvernement lui-même, par exemple face aux problèmes de la concertation sociale.

Je ne conteste pas la compétence de l'état-major de la gendarmerie et des responsables de nos différents services de police, mais il me semble néanmoins que certaines de leurs initiatives plus ou moins autonomes sur le terrain des activités syndicales et politiques dépassent largement leurs compétences — pas seulement au sens légal du terme — et qu'il s'impose d'affermir sérieusement les possibilités d'un contrôle démocratique en ce domaine.

Il y a dans cette assemblée trop d'éminents juristes pour que je prenne la peine d'insister sur le fait que l'article 20 de la Constitution donne aux citoyens le droit de s'associer sans que ce droit puisse être soumis à aucune mesure préventive.

J'imagine à quel genre de débat pourrait donner lieu ici la question de savoir si le fichage des syndicalistes est contraire aux dispositions constitutionnelles, opinion que certaines organisations syndicales ont déjà exprimée. Mais tel n'est pas mon propos pour l'instant. Ce qui me paraît devoir être mis en évidence, c'est que les informations qui ont motivé la question que j'ai posée le 10 juillet et mon interpellation de ce jour, sont révélatrices d'un climat très préoccupant et qu'elles ont suscité, parmi les organisations représentatives du monde du travail, une inquiétude que la réponse écrite du ministre de l'Intérieur n'a point dissipée, pas plus d'ailleurs que les déclarations ultérieures du lieutenant général Beurir.

Il m'a semblé indispensable de contribuer par cette interpellation au développement d'un débat qui a d'ailleurs déjà commencé dans le pays et à l'importance duquel le Sénat ne peut rester insensible. (*Applaudissements sur divers bancs.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Wyninckx.

De heer Wyninckx. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, de Vlaamse socialistische senatoren delen de kommer van de heer Renard over de wijze waarop syndicale militanten rechtstreeks of onrechtstreeks worden verontrust door de rijkswacht. Wij zouden dit debat nochtans in een algemener kader willen plaatsen omdat wij menen dat het ten gronde aansluit bij de interpellatie die vorige week werd gehouden door de heer Perin, en eveneens aansluit bij een aantal mondelinge en schriftelijke vragen die door leden van Kamer en Senaat werden gesteld in verband met de handhaving van de orde.

De Vlaamse socialisten voelen zich enerzijds verontrust over het vandalisme, het terrorisme en het gewelddadig optreden en anderzijds over bepaalde vormen van preventie en repressie die niet altijd in overeenstemming lijken te zijn met de democratische rechtsorde.

Dat is de reden waarom wij vandaag, zoals wij het vorige week reeds hadden aangekondigd, aan de voorzitters van alle fracties van de Senaat hebben gevraagd om samen met ons een voorstel van wet in te dienen houdende oprichting van een bijzondere parlementaire onderzoekscommissie welke vanuit deze tweevoudige optiek een onderzoek zou verrichten. Het is inderdaad niet mogelijk enerzijds de handhavers van de orde van bepaalde dingen te beschuldigen in één richting, en anderzijds een beroep op hen te doen wanneer het erom gaat in een andere richting toe te slaan.

Het komt erop aan te weten hoe ver wij moeten gaan om de democratische instellingen te beschermen tegen elke vorm van ontzaaiing. De ontzaaiing kan in de eerste plaats ontstaan door het toeneemend geweld en door het terrorisme. In vele ons omringende landen zien wij daarvan voorbeelden. Maar ze kan ook ontstaan door, wat ik vorige week heb genoemd, een gebrek aan klaarheid, waarachtig-

heid en doorzichtigheid in het optreden van degenen die wij hebben belast met het handhaven van de orde.

Wij wensen te weten op welke wijze de wetten worden gebruikt door de instellingen die wij hebben opgericht en die wij noodzakelijk achten om onze democratische rechtsorde in stand te houden. Dat mag nooit gebeuren op een manier die de rechtszekerheid van de burger in het gedrang brengt.

In wezen is dat het onderzoek dat wij wensen toe te vertrouwen aan de bijzondere parlementaire onderzoekscommissie die wij willen oprichten : het tot stand brengen van meer klaarheid in verband met de verdeling van de taken van politie en rijkswacht, het tot stand brengen ook van meer informatie over de wijze waarop wij onze democratische instellingen en ook de grondrechten van de burger beschermen en kunnen beschermen tegen de gevaren die hem vandaag bedreigen.

Met andere woorden, wij hebben aan de voorzitters van alle parlementaire fracties van de Senaat gevraagd samen met ons de inventaris te maken van de wettelijke middelen waarover wij beschikken, maar tegelijk ook na te gaan op welke wijze wij kunnen onderzoeken of deze wettelijke middelen beantwoorden aan het gestelde doel en of zij aanleiding kunnen geven tot misbruiken. Wanneer dit het geval is, moet ook worden nagegaan op welke wijze wij soortgelijke misbruiken kunnen beteugelen door nieuwe wettelijke maatregelen.

Ik durf te hopen, Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister en geachte collega's, dat het alle senatoren mogelijk zal zijn dit voorstel van wet goed te keuren omdat wij, zoals wij het aan het einde van de interpellatie van de heer Perin vorige week hebben gezegd, hebben moeten vaststellen, samen met de burgers van dit land, op welke wijze onze democratische instellingen vandaag worden bedreigd, niet alleen door vormen van privé-milities, maar soms ook door bepaalde betwistbare uitingen van het handhaven van onze democratische rechtsorde.

Dat is de opdracht die wij aan deze commissie wensen te geven.

De Vlaamse socialistische senatoren geloven hiermee een bijdrage te hebben geleverd tot het veilig stellen van onze democratische beginselen en instellingen. (*Applaus op verschillende banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, chers collègues, après l'intervention très mesurée mais très concrète de notre collègue, M. Renard, après la proposition que vient de nous faire M. Wyninckx d'étendre le souci de M. Renard à l'ensemble de la défense de notre démocratie, je voudrais, complémentarément, attirer votre attention sur un certain nombre de points très précis.

Est-il possible que des représentants régulièrement élus à un conseil d'entreprise, qui résulte de l'application d'une loi votée par le Parlement national, soient, de ce fait et d'une certaine manière, soupçonnés d'être des fauteurs de troubles potentiels et, en conséquence, soumis à une série d'enquêtes ? On pourrait se demander s'il existe des fichiers au nom des administrateurs des grandes sociétés, dont on connaît d'ailleurs l'attitude dans plusieurs domaines, comme la fraude fiscale ou la spéculation. Là, il ne s'agit pas de menaces potentielles à l'ordre public, mais vraiment d'une atteinte à l'ordre public.

On sait que, dans les grandes entreprises — je connais des cas précis — il existe une véritable concertation entre les services du personnel et ceux de la gendarmerie ou de la police judiciaire, notamment au moment de l'embauche. Un téléphone fonctionne alors de manière très intensive, à un point tel que certaines personnes ne sont pas engagées, malgré leur compétence technique, parce qu'elles ont un fichier et qu'on déconseille leur engagement dans certaines sociétés, l'inverse étant vrai d'ailleurs lorsqu'il s'agit de démanteler dans des usines des cellules considérées comme trop gauchistes.

Il faudra bien un jour se pencher sur tout le problème des fiches d'informatique. Je joins ce souci à celui exprimé par notre collègue, M. Wyninckx, car, en ce qui concerne l'élaboration de ces fiches je crois que nous sommes déjà très proches d'atteintes graves au respect de la vie privée et des opinions politiques.

Pour terminer, je voudrais poser au ministre deux questions très précises : quelles sont les mesures qu'il compte prendre pour mettre fin aux enquêtes discriminatoires et vexatoires auxquelles se livrent les services de la gendarmerie et quelles sont les mesures qu'il compte prendre pour éviter la collusion, qui existe au moins dans certains centres industriels, entre ces services et la direction des entreprises ? (*Applaudissements sur divers bancs.*)

M. le Président. — La parole est à M. Gramme, ministre.

M. Gramme, Ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles. — Monsieur le Président, chers collègues, l'interpellation de M.

Renard conduit à une série de questions sur une série de problèmes. J'ai constaté à regret que les explications données dans une réponse écrite n'ont pas été suffisantes pour apaiser l'auteur de la question.

Avant de donner les informations souhaitées, avant de dire la vérité à laquelle le Parlement a droit, je rappelle, comme M. Wyninckx l'a fait tout à l'heure, que le Sénat a voté une motion cet après-midi en conclusion d'une interpellation antérieure et que le gouvernement, lui aussi, l'a votée, ce qui laisse supposer qu'il est d'accord sur son contenu.

J'attire l'attention du Sénat sur un des points de l'accord du gouvernement qui a reçu l'approbation du Parlement, c'est-à-dire des partis qui soutiennent le gouvernement et qui se trouve à la page 37 de l'édition officielle de cet accord politique sous le littéra d : « Une commission parlementaire sera chargée du contrôle de l'utilisation des systèmes informatiques de la gendarmerie et de la police judiciaire, qui seront intégrés au maximum. »

Le gouvernement au complet a donc marqué son accord et proposé au Parlement la constitution de cette commission parlementaire.

Puis-je saisir cette occasion pour rappeler que le gouvernement n'a pas à se substituer au Parlement mais qu'il souhaite la constitution de cette commission telle qu'elle a été prévue dans l'accord de gouvernement ?

Le Parlement, je le répète, a le droit de connaître la vérité. C'est pour cette raison qu'une commission parlementaire a été prévue. Il appartient maintenant au Parlement de la constituer, soit à l'initiative de groupes composant la présente assemblée ou la Chambre des représentants, soit à l'issue d'entretiens entre les présidents des assemblées, soit de toute autre manière.

Cette commission parlementaire pourra poser toutes questions, obtenir et contrôler toutes informations qu'elle souhaite. Il n'y a pas, dans le chef du gouvernement ni plus particulièrement dans celui du ministre de l'Intérieur, de volonté de taire quoi que ce soit.

Contrairement aux intentions qui m'ont été prêtées, je ne veux pas priver le Parlement de ce moyen exceptionnel d'information prévu dans la déclaration du gouvernement.

Si cette commission est mise sur pied, les réponses y seront données aux questions de M. Renard et aussi, dois-je le dire ? aux insinuations qu'il a exprimées en termes parfois un peu sournois. Je ne lui en tiens certes pas rigueur...

M. Renard. — Vous semblez, Monsieur le Ministre, avoir préparé une réponse à une autre interpellation.

M. Gramme, Ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles. — Absolument pas, Monsieur Renard. J'ai même un certain sens du réalisme.

M. Renard. — Je n'ai fait, Monsieur le Ministre, aucune insinuation. Je me suis référé à vos écrits.

M. Gramme, Ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles. — Soyez rassuré, Monsieur Renard, si le mot « sournois » vous dérange, je suis disposé à le retirer.

M. Renard. — Ce serait préférable.

M. Gramme, Ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles. — La réponse aux questions et insinuations de M. Renard sera donnée dans le cadre des travaux de la commission. Il y sera également répondu en ce qui concerne l'informatisation au niveau de la gendarmerie, dont le projet élaboré par la Sobemap en 1970, 1971 et 1972 fut suivi, en tout ou en partie, ou dont il ne fut parfois pas tenu compte.

Comme je crains que vous ne puissiez, en l'occurrence, me faire une absolue confiance, je préfère, Monsieur Renard, ne pas entrer dans le détail. Je souhaite que ladite commission s'attelle à cette tâche, s'informe et rassemble tous les renseignements possibles afin de déterminer s'il existe ou non un lien entre le dossier des entreprises citées par vous et l'ordinateur de la gendarmerie. Il importe en effet que l'on sache, d'une part, ce qu'il est advenu du projet d'informatisation établi par la Sobemap et, d'autre part, qu'il soit répondu quant aux différents aspects du problème qui ont été soulignés.

Je crois rester respectueux à l'égard du Sénat, Monsieur le Président, en déclarant que je n'entrerais pas dans le détail des réponses qui seront nécessairement insuffisantes puisque le Sénat souhaite une information complète afin de pouvoir exercer pleinement son droit de contrôle.

J'insiste, comme d'autres l'ont déjà fait, afin que soit accélérée la constitution de cette commission parlementaire souhaitée par le gouvernement.

Je le répète, je ne crois pas manquer d'égards envers la Haute Assemblée en proposant cette manière de procéder qui relèverait de l'initiative des sénateurs eux-mêmes. En effet, la commission sera composée par le Sénat, les questions y seront posées par des membres du Sénat et si la réponse est jugée insuffisante, le Sénat, par la voie de cette commission, posera des questions complémentaires.

Si cette commission peut être constituée à bref délai, il sera possible de répondre sans tarder aux questions qui ont été posées. Le Sénat agira sous sa propre responsabilité; mon département sera le premier à coopérer à sa tâche. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, je demande la parole pour répondre brièvement au ministre.

M. le Président. — M. Renard a manifesté le désir de répliquer lui-même.

M. Renard. — Je comptais user brièvement de mon droit de réplique, mais je ne m'oppose pas à une intervention de M. de Wasseige.

M. le Président. — Vous pouvez répliquer vous-même, Monsieur Renard.

Vous avez la parole.

M. Renard. — Monsieur le Président, j'use de mon droit de réplique, mais je serai extrêmement bref. A quoi bon tirer les choses en longueur?

La réponse orale de M. le ministre n'a pratiquement apporté aucun élément nouveau par rapport à sa réponse écrite du 7 août dernier.

M. le ministre a regretté que cette réponse écrite n'ait pas été suffisante pour apaiser le sénateur Renard.

Mais, Monsieur le Ministre, vous lisez la presse! Je vous ferai remarquer que je ne me suis jamais senti moins solitaire que dans cette affaire! Il suffit pour s'en convaincre de consulter les journaux qui ont paru entre-temps et, en particulier, la presse syndicale!

Votre réponse procède d'un système de dénégation générale et de professions de foi abstraites qui esquive, je suis bien obligé de le constater, le problème de fond soulevé dans ce débat.

La principale conclusion que je tire de cette réponse est que les organisations ouvrières et démocratiques de ce pays devront certainement redoubler de vigilance, au-delà de leurs divergences de vues.

Je m'empresse d'ajouter que la proposition de M. Wyninckx me paraît très intéressante et que, bien entendu, nous prendrons le relais devant la commission parlementaire dont vous avez dit vous-même qu'elle devra se réunir assez rapidement.

M. le Président. — L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

INTERPELLATIE VAN DE HEER LAHAYE TOT DE MINISTER VAN HET VLAAMSE GEWEST OVER «EEN DUBBEL VERBOD DAT DE VLAMINGEN ONRECHT AANDOET EN DE LAATTIJDIGE OPENINGSdatum VAN DE JACHT OP PATRIJZEN, WAARTOE SCHADE WORDT BEROKKEND AAN ONZE ECONOMIE»

INTERPELLATION DE M. LAHAYE AU MINISTRE DE LA REGION FLAMANDE SUR «UNE DOUBLE INTERDICTION QUI LESE LES FLAMANDS ET LA DATE TARDIVE D'OUVERTURE DE LA CHASSE AUX PERDRIX, QUI PORTE PREJUDICE A NOTRE ECONOMIE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Lahaye tot de minister van het Vlaamse Gewest.
Het woord is aan de interpellant.

De heer Lahaye. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, Dames en Heren, wij hebben kunnen vaststellen dat de minister die ik het genoeg heb te interpellieren, een man is met een veelzijdige kennis. Hij antwoordt op vragen met een juridische strekking of die de rechtbanken betreffen. Hij antwoordt op vragen in verband met onze buitenlandse politiek en hij doet het goed.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1979-1980
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1979-1980

Ik ben benieuwd of zijn kennis zich ook uitstrekt tot andere gebieden, namelijk het meer nederige gebied van de jacht.

Het koninklijk besluit, verschenen in het *Staatsblad* van 6 juli 1979, waarbij de jachtaangelegenheden worden afgebakend en in een verschillend gewestelijk beleid worden vastgelegd, zegt in zijn artikel 2 dat voor de opening en sluiting van de jacht de verschillende ministeriële comités vooraf overleg dienen te plegen.

Mijn eerste vraag is: is dit gebeurd en wanneer?

Mijn tweede vraag luidt: welke waren de redenen waarop het ministeriële comité van het Vlaamse Gewest een beroep heeft gedaan om de jacht in Vlaanderen op de houtsnip en de goudplevier te verbieden?

Mijn derde vraag is: welke is hierop de reactie geweest van de ministeriële comités van het Waalse en van het Brusselse Gewest? Hebben de Walen en de Brusselaars hierop gereageerd?

Indien bepaalde organen werden geraadpleegd, wil ik de redenen vernemen waarop de ministeriële comités hebben gesteund om de openingsdatum van de jacht op patrijzen tot 15 oktober te verdagen en waarom dan de jacht op patrijzen niet werd geopend op een gewone zaterdag, maar wel op maandag 15 oktober. Hebben de ministeriële comités hier niet ingezien dat de weekends ook de kleine jager — die ook een vergunning heeft — toelaat zijn sport te beoefenen, terwijl de weekdagen alleen voor bepaalde categorieën jagers worden gereserveerd?

Op mijn parlementaire vraag van 29 augustus 1979 aan de minister van het Vlaamse Gewest werd pas een antwoord gegeven op 25 september 1979. Ik heb de klemtoon gelegd op de ontevredenheid van al de Belgische jagers zonder onderscheid in verband met de laattijdige openingsdatum van de jacht op de patrijzen, maar ik kreeg daarop geen reactie.

Evenmin reageerde u waar ik wees op de solidariteit onder alle Belgische jagers om de ongelijke behandeling van de Vlaamse jagers af te keuren. Alwaar ik het gemis aan coördinatie tussen de gewestelijke ministers aan de kaak stelde, werd mij de reden hiervan verzwegen. Op de argumentatie die graaf Lippens, lid van de «International Wildfowl Research Bureau», ontwikkelt en waarop ik de minister vroeg deze te weerleggen, was zijn antwoord meer dan onvolledig.

Het schieten van de houtsnip verbood de minister op advies van de geraadpleegde autoriteiten en groeperingen en dat was al. Hetzelfde antwoord gaf hij voor de goudplevier en wat betreft de laattijdige openingsdatum van de jacht op patrijzen scheen het voor de minister te volstaan te verklaren dat slechts in zeer geringe mate werd afgeweken van de openingsdata die de vorige jaren werden bepaald.

Dit is volstrekt onjuist daar vorig jaar de jacht op patrijzen anderhalve maand vroeger werd geopend. Dit had zeer nadelige gevolgen zowel voor de jagers als voor de jacht op patrijzen. In Frankrijk werd de jacht op patrijzen in enkele departementen van het Noorden slechts een weinig later geopend dan vorig jaar omdat de tarweoogst nog niet was binnengehaald. Dit is een begrijpelijke reden.

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 15 van 29 augustus 1979 heeft u, Mijnheer de Minister, opnieuw verwezen naar het advies van de autoriteiten en groeperingen om het schieten van de goudplevier en van de houtsnip te verbieden. U vermeldde daarbij met name de Sint-Hubertusclub van België en de Hoge Jachtraad.

Op 6 juni 1979 verleende de Hoge Jachtraad zijn advies, dat evenzeer als antwoord op de vraag van de minister gold als op het verzoek van de Belgische afdeling van de Internationale Raad voor de bescherming van vogels SPO-ECBP.

Dit verzoek stelde voor de jacht op bepaalde waterwildsoorten niet te openen, onder meer op ganzen, zomertalingen, watersnippen en goudplevieren.

De Sint-Hubertus-vereniging en de Hoge Jachtraad hebben u goed geadviseerd betreffende de beslissing die u diende te nemen. Ze hebben vastgesteld dat de Belgische reglementering één der strengste van Europa was en ze besloten de huidige toestand te behouden.

Niettemin schorst de minister voor het Vlaamse Gewest de jacht op de zomertaling en de goudplevier. De minister schorst eveneens de jacht op de houtsnip, alhoewel de Hoge Jachtraad, geleid op het relatief klein aantal houtsnippen die in België geschoten worden, voorgesteld heeft dezelfde openings- en sluitingsdata als vorig jaar te behouden zowel voor de loerjacht als voor de drijfjacht. Wat betreft de openingsdatum van de jacht op patrijzen was de Hoge Jachtraad, ik geef het toe, verdeeld en dit omwille van het feit dat, in bepaalde streken, een achteruitgang van de patrijzenstand zou gebleken zijn.

Ik voeg daar onmiddellijk aan toe dat het advies van de Hoge Jachtraad door de grote meerderheid van de 30 000 jagers in dit land werd afgekeurd.

Hiervoor werden door de jagers vele redenen ingeroepen, onder meer:

1. Dat ook in andere buurlanden de patrijzenstand in bepaalde streken achteruitgang kende, maar de openings- en sluitingsdata niettemin werden behouden.

2. Dat op 15 oktober de patrijs niet meer kan benaderd worden, en wie jager is, dat weet.

3. Dat zij die aan patrijzenkweek doen — en er zijn er veel —, dit jaar voor hun inspanningen worden gestraft.

Het is inderdaad algemeen geweten dat er in ons land niet alleen aan fazantenkweek maar ook aan patrijzenkweek wordt gedaan. Deze laatste kweek kost veel geld. De gekweekte patrijzen moeten bovendien vóór een bepaalde datum worden gelost, zoniet is het een verloren zaak. Er zijn kwekers die nu honderden patrijzen ter beschikking hebben, vooral in het Vlaamse Gewest alwaar de jacht op patrijzen in open veld een specialiteit is geworden en toeneemt.

Spijtig genoeg — u werd daarover onvoldoende ingelicht — zijn de economische gevolgen van de verkeerde beslissingen die u genomen hebt, bedenkelijk. Ik zal u dat over enkele ogenblikken bewijzen.

Ook heeft men u de conclusies van de studies verzwezen die eminente wetenschapslui in verband met de trek van de houtsnip hebben genomen. Men heeft u daarover nooit ingelicht en dat is niet goed te praten. Ik had verhoopt dat u mijn parlementaire collega en vriend, de heer Boeykens, zou geraadpleegd hebben. U hebt dat niet gedaan. Onze socialistische collega, die een verwoed jager is, zou u zeker afgeraden hebben het schieten van de houtsnip en de goudplevier in het Vlaamse Gewest te verbieden.

U hebt mij verwezen naar adviezen die u zou hebben ingewonnen bij wetenschapslui, ecologen, *le mot à la mode*. Ik zou graag van u vernemen wie die supermensen zijn.

De jagers wensen inderdaad te weten wie u zo verkeerdelijk heeft ingelicht?

En nog, waarom werden de adviezen van die wetenschapslui niet opgevolgd door uw collega's van het Brusselse en het Waalse Gewest?

Ik zou graag willen weten waarop de wetenschapslui waarover de minister spreekt, hun advies staven. De uitleg, die de minister geeft in alinea 2 van zijn antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 16 van 29 augustus 1979, komt bovendien verward voor en daarin ontbreekt logica.

Ik noem het opnieuw spijtig dat u niet vooraf de meest eminente Belgische vogelkenner, met name graaf Léon Lippens, heeft geraadpleegd.

Graaf Lippens is een zeer objectief en begaafd man die jaren lang reeds wetenschappelijke studies doet over de trek van de vogels in Europa.

Hij heeft over dit ontwerp verschillende boeken geschreven en heeft zeer recent verklaard:

1. Dat het aantal houtsnippen overal in Europa — en dus ook in België — sinds enkele jaren steeds verder stijgt.

2. Dat er in België in 1972 ongeveer 600 broedparen waren en in 1978 ongeveer 1200.

3. Dat de houtsnippenpopulatie in West-Europa niet door de jacht wordt bedreigd, niettegenstaande er overal op gejaagd wordt.

4. Dat er in Frankrijk 1 500 000 houtsnippen jaarlijks geschoten worden; evenzoveel in Italië en Spanje alsook in Groot-Brittannië, Duitsland, Nederland enz. zonder dat het aantal vogels verminderde.

5. Dat, met enkele aanpassingen van de wetgevingen in de landen rond de Middellandse Zee, er geen bezwaren bestaan tegen de huidige jacht op houtsnippen.

Graaf Lippens heeft mij zeer recent een brief geschreven waarvan ik nu voorlezing doe:

«Waarde Heer Senator,

U vraagt mijn advies betreffende de afschaffing van de jacht op de houtsnip en op de goudplevier in Vlaanderen. Zoals u weet ben ik eerder een natuurbeschermers, maar bijkomstig ook een jager.

Op een vroegere parlementaire vraag heeft minister Galle geantwoord dat hij «het advies gevolgd heeft van wetenschapslui, die de mening van de heer Lippens niet delen». Nooit werd gezegd wie die «wetenschapslui» waren, wat ze ooit over houtsnippen of goudpleviers hebben gepubliceerd, en wij stellen vast dat zij aan de minister valse gegevens hebben verstrekt.

Ik heb acht boeken over de vogels geschreven, ik heb het Natuurreservaat Het Zwin gesticht, ik ben ere-voorzitter van de Belgische Natuur- en Vogelreservaten van België en maak deel uit van talrijke

internationale wetenschappelijke verenigingen. Ik vertegenwoordig ons land in het internationale houtsnippenonderzoek en heb reeds enkele bijdragen dienaangaande geschreven. Ik kan u gerust bevestigen, zonder dat iemand mij kan tegenspreken, dat:

1. De houtsnippenpopulatie geenszins in gevaar is.

2. In West-Europa het aantal houtsnippen steeds aan het stijgen is.

3. De drukking van de jacht op houtsnippen in Vlaanderen onbeduidend is. Hetzelfde geldt voor de goudpleviers.

4. In alle landen van Europa, waar ook wetenschapslui en ecologen werkzaam zijn die zeker niet dommer zijn dan onze Vlaamse zogezegde «wetenschapslui» die minister Galle verkeerd hebben ingelicht, de jacht op de houtsnip en op de goudplevier normaal toegelaten werd.

Waarom dan in ons klein Vlaanderen alleen deze jacht afschaffen. Alle beschermers van de natuur en alle jagers zijn bereid beperkingen te aanvaarden betreffende de jacht op trekvogels indien deze beperkingen op Europees vlak voorgesteld worden; voor houtsnippen en goudpleviers was dit niet het geval.

Wij twijfelen geen ogenblik aan de goede bedoelingen van minister Galle. Wij verheugden ons een jonge milieubewuste minister te vinden en wij weten dat hij het zeer goed meent. Daarom vinden wij het zeer spijtig dat onverantwoorde zogezegde wetenschapslui, die niets kennen over de houtsnippen en over de huidige studies dienaangaande, de minister willekeurig hebben bedrogen of tenminste volledig verkeerd hebben ingelicht. Minister Galle mag gelukgewenst worden omdat hij weldra een Vlaamse Hoge Jachtraad zal inrichten waar jagers, ornithologen en ecologen vertegenwoordigd zullen zijn. In de toekomst zullen er geen beslissingen meer kunnen genomen worden op het uitsluitend advies van onbevoegde «wetenschapslui» die liefst achter de schermen werken.

In naam van de 15 000 Vlaamse jagers vragen wij dat de minister zijn standpunt zou wijzigen en de jacht op houtsnippen en goudpleviers toch in Vlaanderen zou openen, zoals overal in Europa, ware het voor een beperkte periode van 1 november tot 31 december. Dat zou voldoening schenken aan de jagers, aan de beschermers en aan de ecologen.

Toekomstig jaar zou de zaak in de schoot van de nieuwe Vlaamse Hoge Jachtraad kunnen besproken worden.

Met de meeste hoogachting,

(get.) Graaf Léon Lippens.

Graaf Lippens weet waarover hij spreekt. Ik vraag u voortaan naar hem te luisteren. Ik noem het spijtig dat men in het antwoord op een parlementaire vraag de grondige wetenschappelijke kennis van graaf Lippens in twijfel heeft gebracht.

Indien de mensen die u raad hebben gegeven, laboratorium-ecologen zijn die van ornithologie niets afweten, dan kan ik de slechte adviezen die zij u gaven begrijpen.

Ik lach mij een bult alwaar ik nu verneem dat u 20 000 postkaarten hebt ontvangen...

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Nu al 40 000!

De heer Lahaye. — ... met die arme houtsnip die om bescherming smeekt. Ik heb er 7 soortgelijke in mijn bus ontvangen en mijn vriend Emile Cuvelier 4. Al de kinderen van de kleuterscholen hebben er tweemaal twee bekomen. Waar halen die ecologen al dat geld? Het zou beter worden besteed aan de kinderen van Cambodja. Zij hebben het meer nodig. Iedereen spot met die kaart. Niemand vat dat ernstig op.

«Al de Belgen zijn gelijk voor de wet» zegt onze Grondwet maar alleen de Vlaamse jager mag geen houtsnip schieten.

Wat moet de Vlaamse jager doen? Hij verkeert in een netelige toestand. Wanneer hij een houtsnip in Wallonië schiet, mag hij ze niet naar zijn huis, in Vlaanderen, meedoen. Indien hij een houtsnip wil eten, moet hij naar Brussel reizen. Hij moet daarom het Vlaamse «Sperrgebiet» verlaten om in een restaurant in de vrije zone te «Brussel» zijn smaaklust te voldoen.

Ik heb u in augustus tal van vragen gesteld waarop u mij het antwoord schuldig blijft. U heeft gezegd: bepaalde materies die u aansnijdt behoren tot de bevoegdheid van andere ministers. Het is gemakkelijk het op de rug van een ander te schuiven.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Ik heb geantwoord in de plaats van vier andere ministers. Ik schuif het niet af op de andere ministers. Zij schuiven het af op mij.

De heer Lahaye. — Uw antwoord verheugt mij. Dat toont aan dat u niet de enige schuldige zijt. U hebt zich laten beïnvloeden door

andere ministers, zij hebben u zoals de ecologisten slechte raad gegeven.

De laattijdige openingsdatum op patrijzen, het houtsnipverbod zal economisch nadelig werken. De productie van wapens en munitie zal verminderen. Dat is spijtig voor onze fabrieken die het nu reeds zo moeilijk hebben.

De handelaars van geschoten wild worden ingevolge uwe beslissingen ook getroffen.

Er is ook de weerslag van uw maatregelen op de Horecasector. Zo is er het voorbeeld van twee grote restaurants die een wildfestival organiseerden. Zij hebben zich verontschuldigd. Patrijzen en houtsnippen ontbraken op het menu van het jachtfestival. Ik spreek hier over de twee belangrijke restaurants in Vlaanderen.

Een stuk ingekort jachtseizoen zal ook voor onze Schatkist nadelig werken.

Vele jagers hebben mij gezegd dat zij volgend jaar hun jaarpacht opzeggen gezien zij maar zes weken meer mogen jagen. De Vlamingen betalen bovendien al bij al een jachtverlof dat even kostelijk is als dit in Wallonië of in het Brusselse Gewest alhoewel het schietverbod van de houtsnip en de goudplevier alleen aan hun is verboden.

U schijnt, Mijnheer de Minister, vergeten te zijn hoezeer de jachtactiviteiten financieel voor de Staat en de privé-sector renderend zijn. U hebt mij gezegd dat u 200 miljoen ontving voor jachtverloven over gans België. Voor Vlaanderen alleen hebt u 64 720 777 frank uit de jagersbeurzen gehaald plus 1,058 miljoen voor de zondagjachtverloven en dan nog 408 000 frank voor de afzonderlijke jachtverloven. Die inkomsten gaat u zeker nu gedeeltelijk verliezen, want vele jagers willen niet meer meespelen. Immers waarop kunnen zij nog jagen? Patrijzen, houtsnippen en goudpleviers mogen niet meer of te laattijdig in Vlaanderen worden geschoten. Er blijven alleen nog gekweekte fazanten en zieke hazen, want u weet toch dat heel het hazenbestand in Vlaanderen door de hazenziekte is aangetast.

Mijnheer de Minister, u zijt blijkbaar vergeten hoeveel mensen er allemaal van de jacht leven. U hebt mij gezegd dat er in Vlaanderen officieel 1 622 jachtwachters zijn. Velen onder hen zullen worden afgedankt. Ik ben jager sedert jaren en ik weet derhalve waarover ik spreek.

Weet u wat een jachtwaker kost? Van 300 duizend tot 500 duizend frank per jaar. Ik heb hieromtrent precieze rekeningen en bewijzen.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Dat zijn die kleine jagers over wie u hebt gesproken en die dat allemaal moeten betalen.

De heer Lahaye. — Niet alleen zij, ook de andere, want zij dragen allemaal bij in de economie van het land.

De kleine jagers werden ook benadeeld en ik zeg u waarom. De eerste dag van het door u vastgelegd jachtseizoen was een maandag, aldus konden zij niet gaan jagen, want dan waren zij op hun werk in de fabriek. Dat is ook een vergissing van u, en van de drie andere bevoegde ministers geweest. Een initiatief strekt ter ere van de Hogere Directie van Waters en Bossen. Deze heeft een studie ingezet waarbij de vragenlijsten die zij rondstuurt de antwoorden moeten uitlokken die de economische weerslag van jachtactiviteiten in België zullen aanduiden.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Dat hangt niet van mij af.

De heer Lahaye. — Zonder grondige kennis van die economische weerslag zoudt u, Mijnheer de Minister, u moeten onthouden beslissingen te nemen die deze weerslag in gevaar brengen!

Ik heb hier een pak beantwoorde vragenlijsten voor mij liggen waarvan ik u een exemplaar voorlees.

Er werden, onder andere, volgende vragen gesteld!

Zijt u aandeelhouder van een jacht? Wat betaalt u daarvoor? Antwoord: Honderdduizend frank per jaar. Hoeveel munitie koopt u? Antwoord: Tienduizend frank per jaar. Hebt u een geweer gekocht? Antwoord: Ja, een Holland Holland. Dat is een exceptioneel wapen waarvan de prijs zeer hoog kan oplopen. Een degelijk wapen dat goed schiet kunt u daarentegen vanaf 25 000 frank aankopen. Op deze aankopen zoals op alle andere jachtautogaven verdient onze openbare Schatkist zijn dik percent.

Wat hebt u aan jachtkleding uitgegeven? Antwoord: 33 000 frank. Welk is de waarde van uw hond? Antwoord: 20 000 frank. Hoeveel onkosten hebt u voor uw hond per jaar? Antwoord: 10 000 frank. Hoeveel kilometers legt u jaarlijks af om uw jacht te vervoegen? Antwoord: 4 000 kilometer. Hoeveel zijn uw jaarlijkse uitgaven voor de

kunstmatige herbevolking? Antwoord: 100 000 frank. Hoeveel bedraagt de gemiddelde jaarlijkse uitgave voor de bewaking? Antwoord: 50 000 frank voor een gedeelde bewaking. Ik heb antwoorden waar het bedrag van 400 000 frank staat vermeld. U hoeft daarbij, wat betreft een jachtwaker, nog de premies voor geschoten wild te voegen plus, per jaar, de onkosten voor zijn wagen, de benzine die hij verbruikt en de aanleg van een telefoon voor zijn dienstuitoefening.

Wanneer u al deze uitgaven op nationale schaal bijeenbrengt, dan kunt u oordelen over de economische weerslag van de jacht onze openbare financiën ten bate en dit onder allerlei vormen van taxaties, de sociale-zekerheid-bijdragen, en noem maar op.

Mijnheer de Minister, het spijt mij dat ik u dat allemaal moet zeggen. Ik werp u de steen niet. U bent geen jager, dat geeft u zelf toe. U moet zich voor het nemen van uw jachtbeslissingen steunen op de wetenschapslui die u koos en aansprak. Dat is spijtig! Men kan echter niet van elk minister eisen dat hij een jager, een vogelliefhebber of duivenliefhebber zou zijn. U verlaat zich op wat u hoort, maar men heeft u verkeerd ingelicht. Uw eigen ecologisme en wetenschapslui-entourage heeft onze jachtsport zeer slecht gediend en economisch veel kwaad aangedaan. De jagers vragen zich af of zij volgend jaar nog een jachtverlof zullen nemen. Dat komt hun voor een gebrekkig jachtseizoen te zwaar te wegen.

Mijnheer de Minister, ik vraag u een gebaar. Handel zoals graaf Lippens het mij schrijft. Luister naar de stem van de heren Cuvelier, Boeykens en anderen, die jagers zijn. Doe een geste en laat de jacht op de houtsnip en de goudplevier in Vlaanderen onmiddellijk openen. Voor de jacht op de patrijzen is het te laat. Deze is reeds verloren.

Laten wij hopen, Mijnheer de Minister, dat u zich volgend jaar zeer goed laat inlichten door mensen die de jagerssport kennen en beoefenen. U zult dan zeker de dank van de jagers krijgen die u de misstap 1979 zullen vergeven. (*Applaus op de liberale banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Galle.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik ben blij dat collega Lahaye mij interpeleert over een zo uitermate belangrijk onderwerp.

Wanneer men hem hoort, zou men denken dat Milton gelijk had wanneer hij schreef: *Paradise lost*.

Gelukkig nog het land waar men zo lange tijd kan besteden aan een bespreking over dat prachtig vogeltje dat wij de houtsnip noemen.

U, en ook sommige van uw collega's, moeten erg op de houtsnip gebrand zijn. Ik begrijp uw plotselinge verwondering, omdat er een minister optreedt, nadat nooit aan de jacht werd geraakt, die zegt dat er dit jaar nu maar eens niet moet worden gejaagd op die soort.

Sommigen, de slechte jagers, nemen mij dat kwalijk. De goeie jagers, zoals u, Mijnheer Lahaye, eigenlijk niet. De heer Lippens ook niet, want hij behoort tot de goede jagers. Ik zal blij zijn in de toekomst op zijn advies een beroep te kunnen doen in de Hoge Vlaamse Jachtraad.

U hebt gesproken over « wetenschapslui » die mij verkeerd hebben ingelicht. Het woord « wetenschapsmens » klinkt wat gunstiger dan « lui ». Daar zit iets pejoratiefs in. Maar ik heb nog altijd grote bewondering voor de wetenschap, voor de vooruitgang van de wetenschap en de hulp van de wetenschapsmensen. Professor Hublé is niet te onderschatten. En er zijn er nog genoeg anderen. Ik kan u een lijstje voorleggen, maar ik wil hier geen diploma's uitreiken. Ik heb wel veel eerbied voor mensen die ons ter hulp snellen, ook op het gebied van de jacht.

Volgens u zullen zeker 15 000 Vlaamse jagers twee keer nadenken alvorens zij een jachtverlof nemen. U hecht veel belang aan dat getal, Mijnheer Lahaye, maar, neemt u mij niet kwalijk, ik hecht op mijn beurt ook veel belang aan de 40 000 mensen die mij een kaartje hebben gestuurd om mij te feliciteren. Men had mij gezegd dat sommigen mij wel twee kaartjes hadden gestuurd. U beweert dat het er wel vier zijn, maar u zult toch ook moeten toegeven dat het niet gemakkelijk is om tot 40 000 kaartjes te geraken. Dat zijn allemaal mensen — is dat niet ontroerend — die zoveel belang hechten aan het behoud van dat kleine vogeltje, dat zij het er zelfs voor over hebben om hun naam en adres kenbaar te maken en een kaartje te sturen.

Ik heb veel eerbied voor uw goede bedoelingen, Mijnheer Lahaye, maar laten wij het toch niet al te eenzijdig voorstellen als zou de minister slecht geadviseerd zijn en dat de jagers wel wisten hoe het moest.

Eerlang zal ik een ontwerp indienen tot ontbinding van de Hoge Jachtraad en daarna een ontwerp om de Hoge Vlaamse Jachtraad te stichten.

In die jachtraad, Mijnheer Lahaye, zullen goeie jagers zitten, geen slechte. Ik kan daar echter niet over oordelen, en ik zal mij dus laten voorlichten door wetenschappelijke jagers. Er zullen ornitologen zitting in hebben, mensen die verstand hebben van wapens, van giftige stoffen die op de akkers worden gestrooid enz. De jagers zullen daar dus in goed gezelschap zitten en ik zal zeer graag rekening houden met het advies dat die Hoge Vlaamse Jachtraad zal geven.

Men mag niet vragen naar de intenties van een minister, maar een minister mag zelf wel zijn intenties bekendmaken. Volgend jaar zal de jacht niet worden geopend op een maandag, maar wel in het weekeinde, zodanig dat iedereen die dit wenst aanwezig kan zijn.

Wij zijn ook bezig met de voorbereiding van een afschotplan voor reën, waar u waarschijnlijk wel mede akkoord zult gaan, Mijnheer Lahaye. Dit voorstel werd mij gedaan door eminente jagers.

Ik wil hier niet op de sentimentele snaar tokkelen, maar ik vind het niet meer aanvaardbaar dat men enkele uren voordat men op jacht gaat met een vrachtwagen fazanten of patrijzen naar een bos voert en ze daar loslaat. Als een mens nadert, met of zonder wapen, komen die dieren dichterbij omdat ze denken dat er eten wordt gebracht. Men moet erop schoppen om ze omhoog te krijgen, en ze af te schieten. Dat is misschien wat ruw uitgedrukt, maar het is zo en de goeie jagers nemen daar ook aanstoot aan en vragen mij volgend jaar, als ik er nog ben, te verbieden na 1 september nog fazanten uit te zetten, om ze de mogelijkheid te geven zich aan te passen aan hun natuurlijk milieu waaruit ze werden weggerukt om tam te worden gemaakt of om te worden bewaard voor een jachtpartij.

De houtsnip is geen grote doortrekker in het Vlaamse Gewest. De weinige doortrekkers houden zich schuil in de kleine verspreide bospercelen die zo kenmerkend zijn voor het Vlaamse Gewest. Dit is totaal anders in het Waalse Gewest dat voor meer dan 25 pct. uit beboste oppervlakte bestaat.

Het is dan ook normaal dat in Vlaanderen de jacht die zo nauw verbonden is met het terrein, anders wordt gereguleerd dan in Wallonië of dan op de Grote Markt in Brussel. Mijnheer Lahaye, ik weet dat u Westvlaming bent en dus zin voor humor hebt.

De geringe oppervlakte van ons bosareaal heeft tot gevolg dat de meeste bestaande bossen op zeer intensieve wijze worden bejaagd. Men gaat erop af. De houtsnippen zijn al in geringe mate bij ons aanwezig. Sinds de opening van de jacht heb ik aan verschillende jagers de vraag gesteld of ze al veel houtsnippen hadden gezien. Ik heb niet durven vragen of ze er al veel geschoten hebben, want dat is verboden. Geen enkele jager heeft op mijn vraag positief kunnen antwoorden. De rest van de houtsnippen heeft bij drijfjachten slechts een zeer kleine kans om te ontsnappen.

Daarenboven dient te worden aangestipt dat de houtsnip, die zich voedt met ongewervelde dieren, die in de boshumus leven, zeer sterk lijdt bij een strenge en langdurige winter. Dit was niet alleen het geval in ons gewest maar ook in het Noorden van waar ze komen, dus de Scandinavische landen, Schotland en Rusland. Daarom had ik beslist dat de jacht op de houtsnip dit jaar niet mocht worden geopend. In de vergadering van 1 augustus 1979 van de Vlaamse kabinetsraad, nog Vlaamse executieve genoemd, werd deze beslissing eenparig aanvaard. Zoals in de nationale regering moet dit ook hier eenparig gebeuren.

Op de vraag of de globale stand van de houtsnip, bekeken in Europees verband zal beïnvloed worden door de maatregel in het Vlaamse Gewest waar dit in de andere gewesten en in het buitenland niet het geval is, moet ik u ontkennend antwoorden. Daar hebt u totaal gelijk.

Toch bestaat er een duidelijk verband tussen de bestandsdichtheid van de houtsnip enerzijds en de jachtdruk op die soort. Dit wordt aangetoond door de vermindering van de densiteiten in Midden- en Zuidoepse landen waar de jacht onverminderd doorgaat en de lichte toename gedurende de laatste jaren in West- en Noordwest-Europa waar de voorjaarsjacht werd afgeschaft.

Daarenboven moet ik u wijzen op de richtlijn van de Europese Gemeenschappen inzake het behoud van de vogelstand die wij uiterlijk medio 1981 in ons land moeten toepassen.

De richtlijn vermeldt voorlopig nog 26 soorten die in aanmerking komen voor de handel. Van deze 26 soorten zijn er 9 die slechts voorlopig als verhandelbaar worden beschouwd. De houtsnip behoort tot die 9 soorten. Wetenschappelijk onderzoek zal moeten uitwijzen of deze soorten in de toekomst nog als verhandelbaar zullen worden beschouwd.

Deze richtlijn heeft ook tot gevolg dat het nodig zal zijn de automatische binding te verbreken die thans, op grond van artikel 10 van de jachtwet, tussen de opening van de jacht en de opening van de handel in bepaalde soorten bestaat.

Dit standpunt is zeker nieuw voor de Vlaamse jager. Het zal rechtstreeks gevolgen hebben voor de wildhandel en onrechtstreekse gevolgen voor het beheer van bepaalde jachtvelden.

Wat nu de economische weerslag van mijn beslissing op de wildhandel en de Horecasector betreft, hebt u zeker niet overdreven. Ik zal dat niet beweren.

De heer Lahaye. — Ik heb de toestand geschetst zoals hij is.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Ik heb spij斯卡arten opgevraagd van een aantal restaurants maar de houtsnip, *la bécasse*, staat er al sinds jaren niet meer op zegt men, omdat er geen zijn.

U kent misschien andere restaurants. U kunt mij dan de namen straks in het oor fluisteren, want hier mag u ze niet vermelden.

De heer Lahaye. — Ik ken alleen goede adressen.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Ik zal eens meegaan, als ik mag, en u uitnodigen, niet om houtsnip te eten, maar om eens samen te praten. Misschien kan dat bij een goed konijn. Er zijn genoeg konijnen. Ook dat is een gastronomisch festijn, zeker konijn *à la flamande*, maar wat mij betreft dan « op zijn Vlaams ». (*Hilariteit.*)

Mijnheer de Voorzitter, wij mogen wel eens lachen, maar de interpellant stelde het voor als een ernstige zaak, en wij mogen ons dus niet veroorloven niet ernstig te zijn in het antwoord.

Zelden heb ik zelf de houtsnip zien prijken op een spij斯卡art.

De economische weerslag moet wel worden onderzocht, ten andere van elke beslissing die een minister treft, ook wanneer hij iets afschaft of schorst.

Zoals u weet, Mijnheer Lahaye, werkt de administratie van Waters en Bossen voor mij als zijnde één van de diensten van de vier departementen die voor mij werken. Ik verneem dat men er al volop bezig is die economische weerslag te onderzoeken. Dat is interessant. Ik zal graag publiceren wat zij mij meedelen.

Het is trouwens, van jagersstandpunt uit, fundamenteel fout de Horecasector bij het jachtbeleid te betrekken, omdat daardoor het principe van de weidelijke jacht, die door de jagersgroeperingen wordt verdedigd opnieuw te berde wordt gebracht.

Het verlaten van de openingsdatum van de jacht op patrijzen, of zelfs de volledige sluiting van die jacht werd onder meer voorgesteld door de Koninklijke Sint-Hubertusclub, door bepaalde jagersverenigingen en door de Hoge Jachtraad.

Die datum werd niet door ons vastgelegd maar door de drie ministers die het jagen in ons land onder hun bevoegdheid hebben, op raad van bekwaame en bevoegde mensen. Dat zijn wij uiteraard niet op het gebied van de jacht. Ik althans ben geen jager.

Wetenschappelijk onderzoek in Duitsland, Groot-Brittannië en Frankrijk heeft uitgewezen dat weliswaar niet de jacht, maar het gebrek aan geschikt voedsel en dekking de voornaamste limiterende factoren waren van de patrijzenstand in deze landen.

Wel kan een tijdelijk of lokaal afschotverbod, of het verlaten van de openingsdatum voorkomen dat een reeds lage stand verder wordt omlaaggedrukt door onwettelijke schutters.

In het tijdschrift *Vlaamse Jager* van 5 oktober 1979 las ik in een artikel van Hugo Vienne: « Het schieten van een patrijs, van kwartel of spreuwgroote kan toch geen enkele jager voldoening schenken. In Nederland waar de jacht wel werd geopend op 1 september weet ik persoonlijk van twee jachtvelden, waar men 's middags ophield met jagen, omdat de meeste kluchten die opgejaagd werden, onvolwassen vogels waren. »

Wie spreekt nu de waarheid? Dit zijn onder meer de argumenten die hebben geleid tot het verlaten van de openingsdatum van de jacht op patrijs. De openingsdatum van de jacht werd trouwens vastgesteld na overleg met de bevoegde ministers en staatssecretarissen van de andere gewesten.

Ik weet niet wanneer de jacht op patrijzen volgend jaar zal worden geopend. Ik beloof u echter dat het niet op een maandag zal gebeuren maar wel tijdens het weekend. Misschien zullen wij nog de gelegenheid hebben van gedachten te wisselen over de nieuwe maatregelen die ik zal genomen hebben of mijn opvolger. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Lahaye.

De heer Lahaye. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik weet dat ik volgens ons reglement recht heb op vijf minuten spreektijd voor een repliek op het antwoord van de minister op mijn inter-

pellatie. Ik zal echter korter zijn en u hier niet langer nodeloos ophouden. Wij kunnen in elk geval niet meer op het laattijdig uur waarop ik het Senaatspodium bezet gaan jagen en zeker niet gaan pensjagen want daarvoor zouden wij het moeten doen met de lichtbak en dat is voor een wetgever, nog meer dan voor een andere, streng verboden en met straffen beteugeld.

Mijnheer de Minister, één van onze vrienden is de gouverneur van Oost-Vlaanderen, de heer De Kinder. Wij hebben hem in de Kamer als socialistisch collega gewaardeerd. De heer gouverneur is een verwoed jager. Ik twijfel er gretelijks aan indien hij kan instemmen met de mensen die u hebben beïnvloed bij het nemen van uwe maatregelen. U is blijkbaar beïnvloed geweest door ecologen en door verdedigers van het leefmilieu. Op 1 oktober jongstleden heeft gouverneur De Kinder zoals gewoonlijk zijn openingsrede gehouden in de provincieraad. Een passus van zijn redevoering was gewijd aan «het milieu». Hij, de mensenkenner, de natuurkenner zei onder meer het volgende: «Een supplementair kenmerk is de stugheid en de hardnekkigheid waarmee initieel ingenomen standpunten worden gehandhaafd en verdedigd. Eens neen gezegd, blijft het ongenueanceerd neen. Dat is verkeerd.»

De bedenkingen door de gouverneur gemaakt kan ik op ons geval als volgt interpreteren: de ecologen en verdedigers van het leefmilieu hebben u neen gezegd en houden eraan. Toen u, op uw persoonlijke wijze uw standpunt verdedigde, was ik ontsteld te vernemen dat u beweert in het kleine Vlaanderen de houtsnip te willen verdedigen maar, dat u zich nochtans zou houden aan een Europees verbod.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Ik blijf bij dat standpunt.

De heer Lahaye. — Bijna in gans Europa is het schieten van de houtsnip toegelaten en wij schieten in Vlaanderen slechts enkele honderden snippen van de miljoenen die elders in Europa worden neergehaald. Op het prentkaartje, dat u op vele exemplaren ontving, staat nergens vermeld dat het hier gaat om trekvogels. Het systeem van dat kaartje is trouwens een bedrieglijke zet die honderdduizenden frank heeft gekost.

De heer Galle, Minister van het Vlaamse Gewest. — Het heeft ook de tewerkstelling bevorderd. Denken we aan de drukkers, de fotografen en anderen die eraan hebben gewerkt.

De heer Lahaye. — De verkeerde beslissing die u hebt genomen — patrijzen - houtsnip - goudplevier — zal aan het land financieel veel schade veroorzaken. De tewerkstelling van de houtsnipdrukkers weegt niet op tegen dit groot verlies.

Inzake de jacht op de patrijzen heeft u zich vergist. De jager is er echter het slachtoffer van. Hij zal geen patrijzen kunnen schieten. De rechter zal nog groter worden. Wanneer er immers te veel patrijzen overblijven, ontstaan er onpare koppels. Dan worden die eenzamen een gevaar voor de andere vogels want ze vernietigen de nesten. U zult volgend jaar minder patrijzen hebben dan nu door die tactische fout. Dat is jammer.

Ik eindig met u opnieuw te vragen: doe een geste. Laat de Vlaamse jagers zich niet beschouwen als minderwaardig. In Wallonië en in het Brusselse Gewest is de houtsnipjacht toegelaten. In Nederland, in Spanje, in Frankrijk, in alle landen van Europa eveneens. Alleen in Vlaanderen kunnen de jagers zich niet het koningschap veroorloven van een schot op de houtsnip, waarvoor vele jagers bereid zijn een jachtverlof te nemen om toch éénmaal per jaar deze vogel te kunnen schieten. U verbiedt dat!

Mijnheer de Minister, ik verzoek u hierover na te denken. Volg de raad van ernstige wetenschapslui als graaf Lippens. Vanaf heden en tot eind december kunt u nog iets redden. Dit vraag ik u onmiddellijk te willen doen. (*Applaus op de liberale banken.*)

De Voorzitter. Vraagt niemand meer het woord? Dan is het incident gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATION DE M. DEWORME A M. HOYAUX, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR «LA SUPPRESSION DE L'INSTITUT MEDICO-PEDAGOGIQUE DE MARBEHAN»

INTERPELLATIE VAN DE HEER DEWORME TOT DE HEER HOYAUX, MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING, OVER «DE OPHEFFING VAN HET «INSTITUT MEDICO-PEDAGOGIQUE» TE MARBEHAN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle l'interpellation de M. Deworme au ministre de l'Education nationale, sur «la suppression de l'Institut médico-pédagogique de Marbehan».

La parole est à l'interpellateur.

M. Deworme. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, le 28 septembre, sans en avertir qui que ce soit, vous avez décidé de fermer l'Institut médico-pédagogique de Marbehan au 1er octobre. Depuis lors, la presse écrite et parlée s'est emparée de cette décision pour en faire un événement sensationnel.

Est-ce la personnalité du ministre qui est visée? Son parti politique? Est-ce peut-être parce qu'il s'agit d'enfants handicapés? L'enseignement de l'Etat de l'arrondissement de Virton vient pourtant de subir, depuis deux ans, une amputation marquée sans que la presse s'en soit émue.

Il m'appartient, en globalisant le problème, de dénoncer, au nom de tous les défenseurs de l'enseignement officiel du Sud-Luxembourg, le dépeçage inqualifiable dont l'enseignement officiel est la victime depuis deux ans.

Jadis, les ministres de l'Education nationale ont créé des écoles de l'Etat; deux ministres successifs de l'Education nationale ont démantelé ce tissu d'écoles si difficilement mis en place.

Faut-il rappeler que la création de ces écoles fut jugée indispensable afin de permettre un libre choix aux parents? Qu'avez-vous fait, Monsieur le Ministre, pour restaurer ou pour maintenir ce libre choix?

La première victime fut l'école primaire de l'Etat de Ruette. Cette école, coïncée à la frontière française, était forcément limitée dans son recrutement. Lors de sa suppression, elle comptait pourtant 33 élèves. Les normes de maintien étant atteintes, aucune raison ne justifiait une telle décision.

Le ministre de l'époque s'empessa de revendre les bâtiments récents à la commune dont il est le bourgmestre. Estimés à dix millions en 1962, ces bâtiments ont été revendus quatre millions à la commune en 1978, en vue d'y héberger une école communale où n'existe pas le libre choix que vous devez défendre.

Les élèves de l'école primaire de l'Etat de Ruette qui ont refusé d'être versés dans l'enseignement communal doivent effectuer des déplacements en car pour se rendre dans une autre école de l'Etat.

Avec la complicité de la presse d'opinion, d'une seule opinion, cette opération s'est déroulée sans remous. Bien plus, une autre école de l'Etat — celle de Tintigny — devait bientôt subir un sort identique. En 1976-1977, elle comptait trente enfants en primaire et vingt-huit enfants en maternelle. Les bruits d'une suppression éventuelle étant lancés, en 1977-1978, la population tomba à vingt élèves en primaire et à huit en maternelle.

En avril 1979, ces bâtiments modernes furent revendus quatre millions à la commune en vue d'y installer une école communale, qui n'a rien à envier à une école libre confessionnelle. Ces deux bâtiments, quoique construits sur le quota des constructions destinées à l'Etat, ont ainsi été détournés de leur affectation au profit de l'enseignement communal.

Votre arrivée au département de l'Education nationale a permis de sauvegarder d'extrême justesse, sur le plateau de Mageroux, des terrains destinés à l'école normale de l'Etat de Virton et qui allaient perdre cette destination.

Il avait, en effet, été décidé d'en céder une partie à une société d'habitations sociales dont votre prédécesseur est le président. Or, l'école normale de l'Etat ne dispose pas des installations sportives indispensables dans un nouveau complexe de ce genre. De l'athénée royal de Virton, il n'y aurait que deux cents mètres à parcourir pour se rendre sur le terrain de sports aménagé à Mageroux, alors que le ministre précédent se proposait d'en aménager un à douze cents mètres, d'où l'impossibilité d'utilisation pédagogique en cinquante minutes de cours.

Il me semblait, Monsieur le Ministre, que l'enseignement de l'Etat, l'enseignement de tous, devait avant tout être défendu par un pouvoir organisateur, et j'étais convaincu que votre venue à l'Education nationale allait nous permettre de revoir favorablement ces trois situations équivoques.

Vous n'avez pas porté remède aux deux premières; j'attends votre prise de décision quant à l'aire de sport sur le plateau de Mageroux.

Comme je l'ai dit en débutant, toute l'opinion s'est, cette fois-ci — une fois n'est pas coutume — mobilisée pour défendre une école de l'Etat.

Toute la force des mass média s'est employée à grossir le problème. Il faut dire, Monsieur le Ministre, que vous y avez mis du vôtre pour qu'il en soit ainsi. D'abord en décidant, le 28 septembre, de suppri-

mer une école au 1er octobre; un tel empressement ne peut paraître que suspect.

Selon la presse, vous auriez ensuite requis la force publique pour déloger les parents qui occupaient les bâtiments de l'Institut médico-pédagogique.

Deux de vos attachés de cabinet promettent alors que vous allez rapporter cette mesure intempestive. Vous désavouez leur prise de position et décidez de vous passer des services de l'un d'eux. N'y a-t-il pas un peu trop de sensationnel dans cette décision?

Tantôt, Monsieur le Ministre, vous allez me répondre avec des chiffres, et vos chiffres seront exacts. Mais, au-delà des chiffres, il y a des enfants, des parents inquiets, du personnel enseignant insécurisé.

Dans l'enseignement spécial, un enfant coûte 166 000 francs; à Marbehan, chaque enfant coûtait 1 200 000 francs à la collectivité.

Cette différence est importante; c'est pourquoi je vous avais proposé d'adjoindre à l'Institut médico-pédagogique des classes de forêt et d'organiser dans l'établissement des recyclages pour les enseignants de l'enseignement spécial.

Il me semble, Monsieur le Ministre, que la suppression de trois écoles de l'Etat dans un seul arrondissement en deux ans, c'est trop, beaucoup trop.

Je vous aurais proposé de maintenir les trois classes actuelles de l'Institut médico-pédagogique de Marbehan jusqu'à la fin de l'année scolaire.

J'ai appris par la presse que vous avez garanti le maintien d'une antenne à Marbehan jusqu'en juin 1980, mais pour douze enfants seulement.

Dans un souci de rationalisation, nous aurions pu étudier en toute sérénité un plan qui aurait tenu compte des types à maintenir ou à créer, des distances entre les écoles, des durées de parcours et du libre choix philosophique garanti par le Pacte scolaire.

Ce que je regrette cependant dans les trois cas, c'est la précipitation dans la décision, le manque de collaboration avec les autorités scolaires, les centres de guidance et les associations de parents. Beaucoup de choses auraient pu s'arranger par une large concertation avec tous les responsables. C'est ce qui n'a pas été fait et que je regrette.

M. le Président. — La parole est à M. Humblert.

M. Humblert. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, la concision étant une qualité qui peut être pratiquée dans la Haute Assemblée, je m'emploierai, à cette heure tardive, à être extrêmement bref.

J'avais déposé, à propos du problème de l'Institut médico-pédagogique de Marbehan, une question orale urgente.

Le décor et le scénario de la pièce qui s'est jouée à Marbehan se sont tellement modifiés depuis une quinzaine de jours que ma question n'était plus actuelle. C'est pourquoi je l'ai retirée.

Intervenant à la suite de l'interpellation de notre collègue, M. Deworme, je me sens très à l'aise quant au fond de son intervention, car des erreurs commises hier par un précédent ministre ne peuvent en aucun cas justifier des erreurs d'aujourd'hui. Au surplus, à propos de certains aspects des problèmes qu'il a soulevés, je considère que la vraie école pluraliste, que le Rassemblement wallon appelle de ses vœux, constituerait une solution à la fois humaine et économique.

En ce qui concerne plus spécialement l'Institut médico-pédagogique de Marbehan, l'institution a été rouverte mais seulement, dit-on, pour 12 enfants appartenant à la catégorie dite T. 2. Les autres enfants ne sont pas admis — ils sont accueillis par l'école de Saint-Mard — et, en outre, comme on l'a souligné, la réouverture est limitée dans le temps.

Pourquoi cette mesure limitée à l'une des trois catégories d'enfants qui fréquentaient l'Institut médico-pédagogique? Je rappelle que les enfants de l'enseignement spécial sont classés en trois catégories: T. 1, T. 2 et T. 3.

Pourquoi ne pas tenir compte des usages et des règles quant aux aires de recrutement? Je pose la question car il semble que, depuis que ces enfants doivent fréquenter l'école de Saint-Mard — il s'agit d'un enseignement spécial pour enfants qui souffrent de handicaps parfois assez graves, spécialement pour la catégorie T. 3 — ils doivent être transportés en autobus dès 7 h 05 du matin. Sur le parcours, ils doivent changer d'autobus. Parfois, il n'y a pas de convoyeur dans le véhicule qui transporte 61 enfants et qui fait 19 haltes.

Bien sûr, au Rassemblement wallon, nous ne sommes pas hostiles aux économies et à la polyvalence d'une institution comme celle de Marbehan. Mais il semble bien qu'on n'ait pas réduit le personnel. Si mes informations sont exactes, tout le personnel a été maintenu à

Marbehan, mais seulement pour 12 enfants au lieu de 28. On dit que, seul, le directeur a été mis en disponibilité, mais cette mesure a été annoncée, à tort ou à raison, par la presse avant que l'intéressé en ait reçu notification écrite.

Bref, il y a là un ensemble de situations extrêmement préoccupantes quant au fond et à la forme. N'y aurait-il pas moyen, Monsieur le Ministre, de faire marche arrière pour aboutir à une solution qui tienne compte du fait qu'il s'agit de familles dont les enfants sont parfois gravement handicapés, et ce dans une région rurale déjà défavorisée à bien des égards?

M. le Président. — La parole est à M. Sondag.

M. Sondag. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, mon intervention sera très brève, bien qu'il s'agisse d'une question plus importante que celle relative à la chasse aux perdrix et qui faisait l'objet de la longue interpellation précédente.

Jeudi dernier, mon collègue, M. Lutgen, a déjà évoqué cette question dans un plus large débat. Aujourd'hui, je comptais apporter simplement mon appui à l'intervention de notre collègue, M. Deworme. Cependant, je regrette qu'il se soit essentiellement borné à faire le procès de votre prédécesseur, Monsieur le Ministre. A l'époque, M. Deworme remplissait d'importantes fonctions dans l'exécutif provincial et je m'étonne que ni lui ni ses collègues, qui siégeaient déjà ici, n'aient alors tenu les propos sévères que nous avons entendus aujourd'hui.

Je m'en tiendrai à quelques considérations sommaires. Comme les orateurs qui m'ont précédé à cette tribune, je ne puis admettre la fermeture d'un établissement, et à plus forte raison d'un établissement spécial, la veille de la rentrée scolaire. Une décision aussi grave, si elle se justifie, doit être annoncée avant la clôture de l'année scolaire, afin que puissent être envisagées, en accord avec les familles et le corps enseignant, des solutions de rechange acceptables au point de vue humain et familial. Cela n'a pas été fait. La décision est tombée la veille de la rentrée scolaire et a été annoncée dans une très grande confusion que — permettez-moi de renvoyer la balle à M. Deworme — certains de vos amis et même des membres de votre cabinet ont entretenue.

La décision de fermeture de l'Institut médico-pédagogique de Marbehan est profondément regrettable, d'autant qu'il s'agissait du plus ancien établissement de ce genre du Sud-Luxembourg, région faiblement équipée — surtout maintenant — en établissements de cette nature.

Je demande donc la réouverture de cet établissement, non pas de la façon limitée que vous annoncez, mais plutôt en confiant à cette institution, comme c'est le cas dans le réseau libre, tout l'enseignement primaire et en réservant à l'établissement de Saint-Mard l'enseignement secondaire, par exemple.

Il peut, évidemment, y avoir des formules intermédiaires, mais ma suggestion offre au moins l'avantage de mieux satisfaire les besoins essentiels des familles.

Je précise que cette demande n'est pas incompatible avec l'orientation prise depuis un certain temps et qui se concrétise par l'ouverture de classes de forêt, la situation géographique de cette institution s'y prêtant parfaitement.

Je termine par une considération d'ordre plus général. Il faut, pour l'ensemble des régions rurales, et ce pour l'enseignement en général, mais surtout pour l'enseignement spécial, des normes particulières mieux adaptées. Un effort a été fait pour l'enseignement primaire, mais il est insuffisant, surtout lorsqu'il s'agit d'institutions de ce genre. Il faut être beaucoup plus souple et tenir compte des situations géographiques et particulièrement des difficultés de déplacement. *(Applaudissements sur divers bancs.)*

M. le Président. — La parole est à M. Hoyaux, ministre.

M. Hoyaux, Ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, notre collègue, M. Deworme, a fait état de la suppression des écoles primaires de l'Etat de Ruet et de Tintigny. Comme il s'agit de décisions prises par mon prédécesseur, c'est auprès de celui-ci qu'il convenait de s'enquérir.

En ce qui concerne les nouveaux bâtiments de l'école normale de l'Etat de Virton, je me permets de rappeler à notre collègue Deworme que c'est au cours d'une réunion tenue à la mairie de Virton, le 20 juillet dernier, réunion à laquelle il assistait, qu'il a été admis, à l'unanimité, d'ériger la Cité administrative sur les terrains de l'Etat, situés sur le plateau de Mageroux et de céder les parcelles non utilisées en vue de l'implantation de logements sociaux.

Des installations sportives sont prévues pour les établissements d'enseignement de l'Etat.

J'ai décidé, le 20 août dernier, d'affecter 7 millions 300 mille francs à la construction de ces installations. Je ne comprends dès lors pas la raison pour laquelle notre collègue Deworme m'interpelle à ce propos.

Je tiens également à préciser que je m'intéresse beaucoup à la progression des dossiers «Plateau de Mageroux» dans un esprit constructif de concertation au niveau des responsables régionaux et des ministères.

Je voudrais apporter certaines précisions aux affirmations de l'honorable membre et d'autres intervenants à propos de l'Institut médico-pédagogique de Marbehan.

Ma décision de transformer cet institut en centre de forêt et en centre de recyclage des enseignants du spécial a été motivée par le coût de maintien d'une telle école, dont la population a diminué sensiblement, au cours des dernières années, passant de 134 élèves en 1968-1969 à 39 élèves en 1978-1979. Une vingtaine d'élèves seulement étaient inscrits pour cette année scolaire, alors que le nombre de membres du personnel de l'établissement s'élève à plus de 25, dont 21 nommés à titre définitif.

Il importe d'être clair. Nous nous trouvons dans une situation devenue absolument abusive: plus de personnel d'encadrement que d'élèves! Je me suis dès lors vu dans l'obligation de prendre cette mesure.

L'internat, quant à lui, ne fonctionnait plus que pour deux élèves, dont un Luxembourgeois.

Si un élève de l'enseignement spécial coûte normalement un peu plus de 150 000 francs par an à l'Etat, le coût moyen annuel de chaque élève de Marbehan était de 1 million 200 mille francs.

Dans le souci d'une bonne gestion budgétaire et dans le contexte actuel, il m'était impossible de m'engager dans cette voie.

Je tiens à signaler à mes honorables collègues que je suis, comme eux, préoccupé par l'enseignement spécial. Certains efforts de réorganisation ont été fournis, notamment au niveau de l'école de Châtelet, ainsi qu'en Allemagne et une nouvelle école sera ouverte à Anderlues, en septembre 1980. Si l'enseignement spécial a requis les soins de mes prédécesseurs comme les miens, il y a cependant des limites qu'on ne peut franchir.

D'autre part, le nombre d'élèves de l'IMP de Marbehan n'aurait pas permis à celui-ci de subsister l'an prochain, car il était inférieur à celui prévu par le plan de rationalisation qui devrait entrer en vigueur le 1er septembre 1980.

Les élèves de l'institut pourront être dirigés vers les établissements identiques de la région et disposent, à cet effet, d'un transport gratuit.

J'ai d'ailleurs donné des instructions à la mission préparatoire de coordination des transports scolaires afin de revoir les circuits de ramassage scolaire dans cette région et d'éviter aux élèves de Marbehan de trop longs trajets. Je veux rencontrer ici la préoccupation de M. Humblert.

Des écoles du même type existent à Libramont, Bastogne, Bertrix et Saint-Mard. Cette dernière possède, en outre, une section secondaire pouvant assurer la continuité des études. Le libre choix philosophique ne peut être mis en cause puisque toutes les écoles précitées sont des écoles de l'Etat.

Je confirme donc ma décision de supprimer l'Institut médico-pédagogique de Marbehan. J'ai aussi décidé de maintenir à cet endroit, jusqu'au 30 juin 1980, et pour permettre l'étude en profondeur à laquelle notre collègue a fait allusion, une section dépendant de l'école d'enseignement spécial de l'Etat de Saint-Mard, comprenant 12 enfants sévèrement handicapés du type 2. Les critères de détermination de sévérité du handicap sont les suivants: l'importance du handicap, la commune de résidence, c'est-à-dire la distance, et la fragilité affective. Ces décisions auraient plus opportunément été prises en juin 1979; mais le rythme de nos travaux ne l'a pas permis; elles étaient pourtant dans l'air depuis des années.

Il va de soi que je ferai encadrer ces enfants par un personnel enseignant et un personnel paramédical suffisants.

Enfin, je tiens à réaffirmer que le statut des enseignants nommés à l'Institut médico-pédagogique de Marbehan ne subira aucune modification. Certains d'entre eux auront la possibilité d'exercer des fonctions d'encadrement au centre de forêt. Les autres seront affectés dans d'autres établissements.

J'ai procédé à la désignation d'un administrateur chargé d'organiser les classes de forêt sur le plan de l'intendance. La direction générale de l'enseignement spécial me proposera le cadre d'accueil pédagogique adéquat.

Grâce aux mesures prises, cet incident appartient déjà au passé. L'établissement de Marbehan va connaître un développement nouveau.

M. le Président. — L'incident est clos.

COMPOSITION DE COMMISSIONS

Modification

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijziging

M. le Président. — Le bureau est saisi de demandes tendant à modifier la composition de certaines commissions:

1° A la commission des Affaires économiques:

M. Mesotten remplacerait M. Croux comme membre effectif;
M. Croux remplacerait M. Deleek comme membre suppléant.

Bij het bureau zijn voorstellen ingediend tot wijziging van de samenstelling van sommige commissies:

1° In de commissie voor de Economische Zaken:

zou de heer Mesotten de heer Croux als effectief lid vervangen;
zou de heer Croux de heer Deleek als plaatsvervangend lid vervangen.

2° A la commission des Affaires étrangères:

M. Dewulf remplacerait M. Croux comme membre effectif.

2° In de commissie voor de Buitenlandse Zaken:

zou de heer Dewulf de heer Croux als effectief lid vervangen.

3° A la commission de la Défense nationale:

M. Vergeylen remplacerait M. L. Vanackere comme membre suppléant.

3° In de commissie voor de Landsverdediging:

zou de heer Vergeylen de heer L. Vanackere als plaatsvervangend lid vervangen.

4° A la commission des Finances:

M. Vergeylen remplacerait M. Croux comme membre effectif.

4° In de commissie voor de Financiën:

zou de heer Vergeylen de heer Croux als effectief lid vervangen.

5° A la commission de la Justice:

M. Dewulf remplacerait M. L. Vanackere comme membre suppléant.

5° In de commissie voor de Justitie:

zou de heer Dewulf de heer L. Vanackere als plaatsvervangend lid vervangen.

6° A la commission des Naturalisations:

M. Cornelis remplacerait M. L. Vanackere comme membre effectif.

6° In de commissie voor de Naturalisaties:

zou de heer Cornelis de heer L. Vanackere als effectief lid vervangen.

7° A la commission de Vérification des pouvoirs:

M. Vannieuwenhuyze remplacerait M. L. Vanackere comme membre effectif.

7° In de commissie voor de Geloofsbriefen:

zou de heer Vannieuwenhuyze de heer L. Vanackere als effectief lid vervangen.

N'y a-t-il pas d'opposition à ces remplacements?

Il en sera donc ainsi décidé.

Dan is aldus besloten.

INTERPELLATION — INTERPELLATIE

Demande — Verzoek

M. le Président. — M. Neuray désire interpeller le ministre des Communications sur «l'augmentation des tarifs de la SNCB».

De heer Neuray wenst de minister van Verkeerswezen te interpellieren over «de verhoging van de tarieven van de NMBS».

La date de cette interpellation sera fixée ultérieurement.
De datum van die interpellatie zal later worden bepaald.

PROJET DE LOI — ONTWERP VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Le gouvernement a déposé un projet de loi portant approbation de l'accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise, d'une part, et la république socialiste de Roumanie, d'autre part, relatif à l'encouragement, la protection et la garantie réciproques des investissements, signé à Bruxelles le 8 mai 1978.

De regering heeft ingediend een ontwerp van wet houdende goedkeuring van het akkoord tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de socialistische republiek Roemenië, anderzijds, inzake de wederzijdse aanmoediging, bescherming en vrijwaring van investeringen, ondertekend te Brussel op 8 mei 1978.

Ce projet de loi sera imprimé et distribué.

Dit ontwerp van wet zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Il est renvoyé à la commission des Affaires étrangères.

Het wordt verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Zaken.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Les propositions de loi ci-après ont été déposées par :

a) M. Roland Gillet, organisant la participation des cadres dans les organes de concertation des régions et du pays.

De volgende voorstellen van wet werden ingediend door :

a) De heer Roland Gillet, waarbij de medezeggenschap van het leidinggevend personeel in de gewestelijke en landelijke overlegorganen wordt georganiseerd.

b) MM. Constant De Clercq et Storme, relative au petit chômage pour cause de comparution personnelle devant le tribunal.

b) De heren Constant De Clercq en Storme, betreffende klein verlet bij persoonlijk verschijnen voor het gerecht.

c) M. Demuyter, introduisant la dation en paiement de certains biens comme mode de paiement des droits successoraux.

c) De heer Demuyter, tot invoering van het in betaling geven van bepaalde goederen ter voldoening van successierechten.

d) M. Constant De Clercq, complétant la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie.

d) De heer Constant De Clercq, tot aanvulling van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven.

e) M. Lahaye, modifiant l'article 351 du Code des impôts sur les revenus.

e) De heer Lahaye, tot wijziging van artikel 351 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur leur prise en considération.

Er zal later over hun inoverwegingneming worden beslist.

L'ordre du jour étant épuisé, le Sénat sera sans doute d'accord pour laisser au président le soin de fixer la date de la prochaine séance, en accord avec la commission du travail parlementaire. (Assentiment.)

Le Sénat s'ajourne jusqu'à convocation ultérieure.

De Senaat gaat uiteen tot latere bijeenroeping.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 20 h 15 m.)

(De vergadering wordt gesloten te 20 u. 15 m.)